

PLAYERS CLUB #2

PRIVEȘTE-MĂ

SARA CATE

18+ MIDNIGHT BOOKS

SARA CATE

PRIVEȘTE-MĂ

SARA CATE

PRIVEȘTE-MĂ

Midnight Books
BUCUREȘTI, 2024

Prolog

În urmă cu șapte ani

Garrett

— Deci, o țineam de păr cu o mână și amândoi trăiam momentul când m-am uitat direct în ochii ei și i-am zis: „Suge-mi-o ca o fetiță cuminte!" Într-o secundă, și-a luat avânt și m-a lovit cu pumnul chiar în față, spune Emerson, mormăind.

— Oh, rahat! strig eu și mă strâmb.

— La naiba! răspunde Hunter într-un râs.

Biata Maggie se uită la Emerson cu ochi mari și o expresie îngrozită.

— Nu cred că i-a plăcut deloc.

Nu mă pot abține să nu râd când îmi văd cel mai bun prieten crispându-se și lipindu-și sticla de bere de obraz ca să-și calmeze durerea și vânătaia uriașă și mov. Aș fi plătit bani buni să văd scena. Mi-l imaginez în moment, masiv cum este el, crezând că are de-a face cu o femeie docilă, doar ca să-și primească un pumn direct în față.

Păcat că nu s-au putut distra puțin, pentru că nu au știut de la bun început că *nu* erau pe aceeași frecvență în ceea ce privește sexul.

— Adică... Eu credeam că ne înțelegeam de minune, spune el. Părea destul de perversă și cu siguranță dornică, dar probabil m-am înșelat. Aparent, nu-i place să fie deloc umilită în pat.

Da, cunosc sentimentul. Ultima dată când am adus o fată acasă și am încercat orice nu e static nu a decurs bine, ca să nu divulg mai multe. Am încercat să înregistrez partida de sex – nu a fost de acord. Unei alte fete i-am cerut să se masturbeze și să-mi permită să o privesc – un alt nu. Într-un bar, am încercat să penetrez cu degetul o femeie; în public, însă într-un loc unde nimeni nu putea să vadă ce făceam – am fost refuzat.

Asta m-a făcut să mă simt de rahat, ca și când ar fi fost ceva în neregulă cu mine pentru că voiam să încerc lucruri care depășeau „normele". La fel cum sunt sigur că se simte și Emerson când e vorba de micul fetiș pe care-l are cu umilirea sexuală.

Trăind clipa, câți dintre noi s-au simțit în largul lor suficient încât să ceară ce-și doresc cu adevărat, doar ca să fie refuzați și tratați ca niște ciudați? Deci, da... înțeleg situația.

Probabil este și motivul pentru care a trecut atât de mult timp de când nu m-am mai culcat cu o femeie.

— La naiba, omule! Cuvintele îmi scapă din gură și toți prietenii mei se uită la mine. Ce porcărie că nu există o metodă prin care oamenii să-și găsească pe cineva în funcție de perversitățile pe care vor să le facă în dormitor!

Toți râd. Firește, ei cred că glumesc și presupun că, în majoritatea timpului, asta fac. Însă nu și acum.

— Sunt al naibii de serios, le zic, întrerupându-le râsetele. Cât de mișto ar fi dacă ai putea să te întâlnești cu cineva interesat de aceleași nebunii ca tine? N-ai fi nevoit să te ascunzi sau să te rușinezi de perversiunile care te fac să te umezești.

— Eşti nebun, Garrett! spune Hunter, iar eu îmi trântesc pe masă paharul cu bere.

— Nu sunt! Care dintre cei de faţă nu are idei trăsnite în dormitor, pe care şi-a dorit dintotdeauna să le pună în practică, dar se teme prea mult să le ceară? Adică, în mod evident, Emerson nu se teme să-şi exprime gândurile.

Ei râd din nou.

— Haideţi! Vorbesc serios, spun eu. Pot să glumească oricât vor, dar le-am auzit poveştile obscene. Ştiu că prietenii mei au nişte fetişuri pe care nu le recunosc. Dintre toate porcăriile pe care le-aţi făcut, care este singura dorinţă care aţi vrea să vi se îndeplinească? Ştiţi că vă gândiţi la ceva anume. Deci, să vă aud!

— Tu primul! răspunde Maggie, cu un zâmbet răutăcios.

— Bine! Mă îndrept de spate şi-mi termin berea, lăsând curajul dat de lichid să-mi intre în vene. Îmi place să privesc.

— Ce să priveşti? întreabă Hunter, cu o expresie sceptică.

Ridic din umeri.

— Presupun că orice.

— Deci, ai prefera să-i priveşti pe alţii făcând sex decât să iei tu parte la act?

Nu m-am gândit niciodată din perspectiva asta, dar da, presupun că are dreptate. Dau aprobator din cap.

— Eşti un voaior, adaugă Emerson, iar eu îi arunc o privire.

Nu pare surprins. Niciodată n-am asociat cuvântul cu propria-mi persoană ca să văd cum mă simt, dar nu-mi displace. Are logică şi presupun că asta sunt.

— E chiar atât de ciudat? întreb eu. Mă refer la o situație în care toți cei implicați își dau consimțământul, nu să merg de colo-colo și să mă uit pe furiș prin ferestrele oamenilor... Dar dacă aș putea găsi o fată pe care să nu o deranjeze să mă lase să privesc ce-și face singură... sau cu altcineva. Nu știu... Mă excită ideea. De ce ar trebui să-mi fie rușine?

— Nu ar trebui, răspunde Emerson, iar eu nu-mi dau seama dacă mă ia în serios.

De fapt, după expresia lui hotărâtă, știu că mintea-i coace ceva.

Și exact de asta am nevoie.

Ca să fiu sincer, ultimii câțiva ani au fost dificili. Abia mai rezist la firma la care lucrez și, dacă nu ar fi fost prietenii pe care mi i-am făcut, cred că aș fi plecat de luni bune. Munca este istovitoare, îndeplinesc permanent țelurile și visurile altcuiva, doar ca să văd cum evenimentele nu au succes și banii dispar fără să fie reinvestiți în companie.

Îmi place să lucrez în divertisment. Ador petrecerile, și oamenii, și procesul de planificare mă entuziasmează, dar în ultima vreme motivația de a veni la serviciu, ca să nu mai spun cea de a mă da jos din pat, a scăzut. Am nevoie de un motiv pentru care să mă trezesc. Am nevoie de un scop.

Așa că, sper din toată inima ca ideea care prinde viață în spatele ochilor lui Emerson să fie una bună, deoarece am mare nevoie de ea.

....

În dimineața următoare, sunt încă în pat când sună telefonul. Este Emerson, care îmi dă vestea: compania pentru care lucrăm a intrat în faliment și ultimii patru ani tocmai au fost șterși cu buretele.

— Te-ar interesa să-ţi deschizi propria afacere? mă întreabă el, înainte ca viitorul meu să devină sumbru.

— Mhm... Îmi alung somnul frecându-mă la ochi şi mă uit la ceas. Este aproape 11.00. Da. Cu siguranţă. De ce?

— Dacă ar fi vorba de un serviciu de matrimoniale?

Un serviciu de *matrimoniale?* Mă încrunt cât aştept să dezvolte subiectul.

— Aseară, cu toată discuţia despre compatibilitate şi fetişuri, mi-ai dat de gândit. Cred că este o idee grozavă!

Cu răsuflarea tăiată, aştept să-mi spună ceva tentant, nu doar să-mi prezinte o idee slăbuţă sau o jumătate de plan. Contez pe Emerson să fie hotărât şi să-şi pună ideea în aplicare pentru că, în caz contrar, nu ştiu ce urmează să fac. Din fericire, cel mai bun prieten al meu nu face lucrurile de mântuială. Când e pasionat de ceva, luptă să se întâmple.

— Eu zic să o facem! Vreau să încep cu o aplicaţie, un serviciu de matrimoniale, dar nu ca un site ieftin de întâlniri. Vreau să fie prestigios. Cu abonamente pentru mai multe niveluri, cu statut de VIP şi servicii pe care oamenii chiar şi le doresc. Apoi, pe parcurs, mă gândesc la un club pe bune.

— La un club de noapte?

„Te rog, să spui că nu!" Nu cred că am energia să mă ocup de un alt club de noapte insipid.

— Mă refer la un club de sex, Garrett. Exclusivist. La un loc în care oamenii să-şi poată îndeplini cele mai extravagante dorinţe. Fără să fie judecaţi, fără ruşine.

„La naiba, da!" Mă îndrept în pat şi mă uit împrejur la apartamentul dezordonat.

— Ce vrei să fac?

— Te pricepi la oameni, Garrett. Trebuie să fii naginea companiei și vreau să-mi spui toate ideile tale. tiu că mă pot baza pe tine.

— Bine, accept!

— Bun!

Sar din pat, îmi las telefonul pe difuzor în timp e-mi fac o cafea și mă pregătesc pentru ziua de azi. Emerson îmi împărtășește niște idei, iar eu i le zic pe ale nele. Neliniștea, teama că nu sunt destul de bun încât să reușesc îmi sâcâie conștiința, dar sunt prea entuziasmat ca să le las să mă oprească.

Emerson Grant are încredere în mine, iar eu nu am de gând să-l dezamăgesc. Ceea ce înseamnă că nu pot să țin cont de îndoieli. Nu le pot lăsa să mă controleze. O să fie extraordinar! Clubul nostru o să fie extraordinar. Trebuie să fie.

— Hei, Emerson! spun eu, înainte să închid.

— Da?

— Mulțumesc! îi zic, sperând să nu par prea siropos sau jalnic.

— Nu trebuie să-mi mulțumești, Garrett. A fost ideea ta.

Poate că e adevărat, dar de motivația și hotărârea lui aveam nevoie. Așa cum spuneam, ultimii ani n-au fost grozavi și m-am săturat să-mi meargă totul prost. Nu cred că el o să înțeleagă vreodată cât de mult înseamnă compania asta pentru mine.

Deoarece Salacious Players Club mi-a salvat viața.

Partea 1

CASA DE LÂNGĂ LAC

REGULA #1: Nu verifica mesajele primite de la mama ta în clubul de sex.

Garrett

Sunt doar trei lucruri pe care le iau în serios: alergatul, un costum bine croit și sexul.

Pe ultimul *sunt nevoit* să-l iau în serios: este slujba mea. *Nu să fac sex,* evident, ci să știu totul despre asta ca să organizez o experiență plăcută și excitantă atât pentru cei care fac sex, cât și pentru cei care vor să îi privească pe alții cum și-o trag. Trebuie să știu toate detaliile care îi incită, care îi fac să se simtă în siguranță și să îi determine să revină. Limita periculoasă dintre excitant și ciudat. Să fac întâlnirile plăcute și pentru bărbați, și *pentru femei.*

Să fiu un expert în tot ceea ce intră și ce iese, dacă pot spune așa.

Și-n clipa de față, mă uit la perechea minunată din camera șapte, care face totul perfect. Femeia este încătușată de pat, lumina slabă și roșie scăldându-i pielea bronzată, în timp ce bărbatul din spatele ei se împinge

în ea cu un ritm ideal, ca să o facă să se dezlănțuie. Unghiul este sublim, dar îmi notez în minte să trag patul spre dreapta cu încă zece grade, astfel încât spectatorii să-i poată vedea mai bine chipul. Crezi sau nu, asta vor oamenii să vadă, de fapt... Chipul ei. Cum se oglindește nevoia sau pofta în expresia ei ușor îndurerată și lascivă.

Am făcut o alegere bună când i-am invitat din nou pe cei doi. I-am mai văzut în urmă cu câteva săptămâni și a fost ideea mea să motivez cuplurile care adunau mulțimi să închirieze din nou camera voaiorilor. O mică reducere la abonament, câteva avantaje pentru statutul de VIP și, în schimb, le ofer timp împreună într-o cameră cu lumină roșiatică unde, pentru o oră, ea poate să se simtă ca o prostituată de lux care vinde plăceri, iar el poate fi cel care licitează cel mai mult.

Spectacolul celor doi a fost excitant. El a venit îmbrăcat cu un costum de firmă și i-a aruncat un zâmbet diabolic, în timp ce ea a încercat să pară neafectată. A fost impresionant, iar mulțimea i-a admirat. Pe deplin.

Ei bine, mulțime e un cuvânt cam exagerat. Sunt doar câțiva oameni. Draperia este trasă în zona de vizionare, oferind intimitate micului grup care s-a adunat acolo. Nu putem lăsa o gloată să intre în sala voaiorilor; strică experiența dacă încerci să observi un moment intim în compania a încă o sută de oameni care încearcă la rândul lor să experimenteze ceva în privat. La urma urmei, ne aflăm într-un loc stilat. Nu pot să permit ca o hoardă de bărbați excitați să și-o frece în mulțime ca și când s-ar afla în camera soioasă din spate a unui magazin cu filme pornografice.

Aici intervin eu: știu exact ce să reglementez și cum să las să se desfășoare momentele, astfel încât nimic să nu scape de sub control. Trebuie să pară natural, chiar dacă în secret controlez totul din spatele scenei.

Până acum, seara a decurs bine. O femeie privește singură lângă fereastră, mușcându-și buza când o vede pe cea din pat că are orgasm *din nou*. Doi care formează un cuplu stau atât de aproape unul de celălalt, încât nu-mi dau seama dacă mâna ei este în pantalonii lui, dacă el și-a băgat mâna pe sub fusta ei scurtă, sau ambele, iar asta înseamnă că e destul de întuneric. Totuși, aș putea cere ca lumina roșie să fie mai puțin intensă... Aparent, se răsfrânge prea puternic din metalul din cameră și distrage atenția.

Una peste alta, energia este perfectă.

Telefonul îmi bâzâie în buzunar, dar nu-l scot imediat; este împotriva regulilor să răspund la telefon aici sau în orice zonă privată a clubului, chiar dacă eu sunt unul dintre proprietari.

Oricum, cuplul din încăperea cu lumină roșie își termină treaba, așa că mă strecor fără zgomot din sala voaiorilor, pe ușa privată de serviciu, și mă îndrept spre birou. De îndată ce ajung în siguranță în holul bine luminat al angajaților, îmi scot telefonul.

Ai primit un mesaj nou de la mama, citesc eu notificarea.

Oh, încântător! Un mesaj de la mama după ce i-am urmărit pe unii trăgându-și-o ca păgânii. Sunt dispus să pun pariu pe testiculul meu stâng că mă invită încă o dată să merg cu ea și tatăl meu vitreg la casa de lângă lac.

Ar trebui să vii și tu. Vremea este frumoasă săptămâna asta.

Ha! Aveam dreptate.

În fiecare an, ea și tatăl meu vitreg stau în casa lor de lângă lac, aflată la o distanță de trei ore, și mereu mă invită să-i însoțesc. Dacă nu ar veni și fiica lui răzgâiată

de 23 de ani, aş fi mai înclinat să accept. Aşadar, an de an, o dezamăgesc pe mama răspunzându-i: *Mulţumesc, dar mai bine nu*, iar anul ăsta nu e cu nimic diferit.

Mia este blestemul existenţei mele. Cea mai importantă nu doar pentru tatăl ei, ci şi pentru mama mea. Şi-a petrecut ultimii cincisprezece ani absorbind fiecare strop din atenţia lor şi fiind o pacoste pentru mine. Cu toate că am trecut de vârsta la care să mă plâng de rivalitatea dintre fraţi, sunt foarte mulţumit să pretind că ea nu există.

– Cu cine vorbeşti? întreabă Hunter peste umărul meu când zăbovesc lângă uşă, holbându-mă la telefon.

– Cu mama.

El tresare când trece pe lângă mine.

– Scârbos, băiete! Încă aud cum şi-o trag oamenii în spatele peretelui.

– Ce? E atât de ciudat? răspund eu, râzând.

– Nu pentru tine. Transmite-i salutările mele! zice el, apoi dispare pe holul lung, cotind spre birou.

– Nu-mi dau seama dacă eşti amabil sau porcos! strig eu, vocea mea răsunând pe hol, iar la distanţă îl aud pe Hunter cum chicoteşte.

Glumele dintre mine şi cei trei oameni alături de care conduc compania sunt jumătate din motivul pentru care-mi place atât de mult slujba asta. Ne înţelegem de minune. E întotdeauna distractiv, câteodată puţin stresant, dar niciodată prea apăsător sau cu o responsabilitate enormă.

Exact aşa cum mi-am dorit.

Aproape uit că sunt în toiul unei conversaţii cu mama, dar bâzâitul telefonului din mână îmi reaminteşte.

Au trecut ani buni de când n-ai mai venit la lac.

Sentimentul de vinovăţie mă încearcă pentru o secundă atunci când mă gândesc că o s-o dezamăgesc din nou. Însă chiar sunt ocupat cu munca şi nu-mi este atât de uşor să părăsesc, pur şi simplu, clubul zile la rând. Risc să-mi pierd avântul, energia de care am nevoie ca să fac totul să decurgă lin. Ideile proaspete, proiectele creative, noile evenimente, clienţii care vin şi stimulentele foarte importante pentru VIP-uri. Sunt responsabil de multe şi nu pot risca să-mi scape ceva. Nici pentru o secundă.

O să mă gândesc, îi răspund mamei.

Ar trebui să vii. Mia se plictiseşte aici fără tine.

Uitându-mă la telefon, zâmbesc. Fără mine, sora mea vitregă numai plictisită nu se poate numi. Poate e liniştită. Cu siguranţă se bucură de toată atenţia părinţilor fără mine prin preajmă. Dar sigur nu se plictiseşte.

Tentant, îi răspund eu. Dar, dacă aş vrea să fiu scuipat la fiecare zece secunde, mi-aş lua o pisică.

Fii drăguţ!

Ha! Drăguţ? Eu şi cu Mia n-am mai fost *drăguţi* unul cu celălalt din ziua în care ne-am cunoscut în urmă cu cincisprezece ani, când ea avea doar 8 ani, iar eu un pic peste 20. De fapt, având în vedere diferenţa de treisprezece ani dintre noi, nu ar fi trebuit să avem probleme, dar când Mia a crescut, a găsit metode prin care să-mi toace nervii. Nu este decât o răzgâiată care-i mulţumită doar dacă prezenţa ei devine o sursă constantă de chinuri pentru mine.

Din fericire, şi eu pot să joc cartea asta. Iar ea nu mai are 8 ani.

În plus, ştiu că Paul îşi doreşte foarte mult să te vadă.

La naiba! O să se folosească de Paul. În ultimii doi ani, tatăl meu vitreg a trecut prin tot felul de tratamente pentru cancerul de vezică. *Acum e bine, după...* Mama îmi tot spune lucruri de genul. Și mă îngrijorează. Ar trebui să-i vizitez mai des și să păstrăm legătura, ca ei să știe că-mi pasă, dar viața ne împiedică.

– Ne vedem la bar? mă întreabă Hunter când revine, distrăgându-mi atenția de la telefon. Este rândul lui Maggie să supravegheze clubul săptămâna asta.

– Ahh... Și să fiu din nou singurul tip fără iubită din grup? Pare distractiv. Presupun că Drake o să-și aducă noua achiziție săptămânală.

– Nu știu dacă s-a combinat cu vreo tipă săptămâna asta, îmi răspunde Hunter. Deci o să-l ai pe el.

Îmi las capul pe spate și ridic din sprâncene, forțându-mă crispat să zâmbesc. Cel mai bun prieten al lui Hunter și șeful de șantier al echipei care a construit clubul, Drake, este cunoscut ca fiind un afemeiat și nu o să stea la masa noastră mai mult de cinci minute înainte să declare deschisă vânătoarea fetelor singure de la bar.

Ieșitul la băut în fiecare seară de joi este o tradiție lungă de un deceniu, dar acum nu am energia să ies la o distracție pentru cupluri împreună cu echipa. Nu-mi place să-i refuz din nou. Doar că... dinamica s-a schimbat foarte mult. Era în regulă când Hunter și Isabel s-au căsătorit, deoarece îl aveam pe Emerson, însă acum el este încurcat cu secretara lui, Charlie, ceea ce e minunat. Sunt fericit pentru el.

Sincer.

....

Dar când deschid ușa barului pe care îl frecventăm în fiecare seară de joi și primul lucru pe care-l văd este bărbatul pe care-l admir și idolatrizez de aproape un

deceniu sărutându-se cu o fată de 21 de ani, ca şi când ar sta în ultimul rând la cinema, încep să gust amărăciunea.

— Ajunge! mormăi eu şi mă apropii de masă, ca să-i găsesc pe cel mai bun prieten al meu şi pe noua lui prietenă foarte tânără savurând mai mult unul din celălalt decât din paharele cu băutură din fața lor.

Charlotte roşeşte uşor când se întoarce dinspre Emerson.

— Oh, îmi pare rău! spune el, apoi apucă paharul. Credeam că-ți place să priveşti.

Îmi dau ochii peste cap.

— Îmi place să privesc partide de sex, îl lămuresc eu. Nu săruturi lascive ca ale voastre.

Charlotte face ochii mari când se apleacă în față.

— Stai, asta-i... Chestia ta?

— Chestia mea? întreb eu.

— Da... Fetişul tău.

Izbucnesc în râs. E cam simplist dacă mă întrebi, dar o să-i fac pe plac.

— Presupun că ai putea s-o spui şi aşa. Sunt voaior, dar credeam că ştii deja asta.

Ea ridică din umeri.

— Voiam să te aud zicând-o.

Charlotte bea o gură din berea ei IPA, iar eu o privesc o secundă. E una dintre fetele care nu au rețineri. Dacă are vreuna, nu sunt sigur că o conştientizează, lucru de care credeam că ar fi interesat cel mai bun prieten al meu, dar el se uită la ea cu cea mai îndrăgostită expresie pe care am văzut-o vreodată pe chipul lui îngâmfat.

Este greu să iei rahaturile astea în serios. De fapt, eu nu o fac. Spune-mi că sunt cinic, dar să te îndrăgosteşti

este cel amăgitor lucru pe care poate să-l facă un om. Emerson pare fericit, recunosc, dar sincer, cât timp crede că o să dureze? Bucură-te de sex și companie cât mai poți, prietene, deoarece peste câțiva ani probabil o să ajungă ca ea să-l disprețuiască din cauza felului în care mestecă, iar el o să-și dorească să mai poată ieși în club cu mine, fără succes.

Pur și simplu, nu cred că odată ce vezi partea profundă și misterioasă a unei persoane mai poți afișa romanticismul ăsta tâmp. Oamenii au al naibii de multe defecte, iar relațiile e mai bine să le păstrezi scurte – sau în cazul meu, deloc.

Și, ca să se știe, nu sunt *invidios*. N-am absolut nimic împotrivă să gândesc limpede, fără să fiu nevoit să renunț la tot pentru o pereche de sâni tineri și un zâmbet strălucitor. Doar pentru că prietenul meu cel mai bun a fost păcălit, nu înseamnă că eu o să fiu vreodată.

Când Charlotte lasă băutura pe masă, se uită la mine cu ochii mijiți.

— Deci, înseamnă că vrei să ne privești?

Emerson râde, dar eu fac tot posibilul să nu reacționez.

– Dintre iubitele prietenilor mei, ești prima care mă întreabă asta. Încă îi aștept pe Isabel și Hunter să se ofere, glumesc eu.

— Răspunde la întrebare!

Ea își sprijină coatele pe masă, aruncându-mi o privire provocatoare.

Mă gândesc pentru o clipă. Nu este vorba despre a-mi vedea prietenul dezbrăcat sau trăgându-i-o iubitei sale. O fac pentru interacțiune, ca să observ cum se exprimă oamenii în timpul sexului, felul în care se mișcă, în care scot sunete, în care au orgasm. Sexul nu este niciodată la fel, indiferent cine îl face. Iar pornogra-

fia nu se pune la socoteală. Este prea regizată şi controlată. Deci, da, îmi place să privesc, pentru că sexul este aproape sigur cel mai interesant lucru pe care poţi să-l vezi făcut de doi (sau mai mulţi) indivizi.

— Nu aş refuza invitaţia. *Este* o invitaţie?

— Nu! intervine Emerson, iar eu râd.

— Este în regulă. Trebuie doar să te prind în seara potrivită la club, îi răspund şi el nu pare să-şi poată ascunde zâmbetul care i se furişează pe chip.

— Ai dreptate, zice Charlotte.

Întârziind ca de obicei, Hunter, Drake şi Isabel intră în bar. Cât timp cei cinci se salută şi încep să discute, simt că mă îndepărtez. Din nou.

Am făcut-o des în ultima vreme şi sunt sigur că ei au observat.

Adevărul este că aş prefera să mă aflu acasă, unde pot să mă bucur de singurătatea mea, nu într-un bar aglomerat, sub privirile atente ale celor mai apropiaţi prieteni. Mă trezesc că-mi scot telefonul, în căutare de e-mailuri şi mesaje pe care nu le primesc, aproape dorindu-mi să se întâmple ceva la club ca să am la ce să mă concentrez.

Fiindcă sunt băiat bun, mai rămân pentru un rând de băuturi şi mă străduiesc să râd la toate glumele, chiar întorcându-le şi eu câteva. Însă ajung acasă înainte de ora 23.00, schimb costumul Tom Ford cu o pereche de pijamale ieftine de bumbac şi mă întind în pat, unde mă gândesc serios să mă abonez la unul dintre serviciile de chat cu Fetele Tinere Fierbinţi. Adică... Nu mi-e ruşine să o fac. Am mai făcut-o... pentru cercetare, bineînţeles.

Dar nu este real. Nimic nu mai pare real.

REGULA #2: Dacă se întâmplă să te îndrăgostești de fratele tău vitreg, nu te da niciodată de gol. Niciodată.

Mia

– Și ce ai face, mai exact, dacă ai fi aici cu mine?

Bărbatul cu păr grizonant de pe ecran chicotește profund și răgușit.

– Oh, dragă, te-aș face să te simți foarte bine!

– Oh, da? întreb eu. Cum? Spune-mi exact cum ai face-o!

– Te atingi pentru mine în timp ce-ți spun? întreabă el, un mic tremur din voce trădându-i emoțiile.

– Dacă vrei, îi răspund eu.

Stau întinsă pe canapeaua de catifea albastră, cea din subsolul cabanei părinților mei, de lângă lac. Nu este tocmai comodă, dar e minunată pentru unghiul camerei, iar culoarea contrastează perfect cu pielea mea albă. Mi-am răsfirat părul lung, blond-argintiu, în jurul meu și nu port decât lenjeria intimă din dantelă neagră pe care o adoră clientul. S-a oferit să-mi cumpere o garderobă întreagă, dar l-am refuzat constant. Nu-mi place să primesc daruri de la clienți, pentru că mi se pare că le datorez ceva mai apoi.

ChiefG1963, care mi-a spus că numele lui adevărat este Gregg, își drege glasul. E neliniștit. Întotdeauna se intimidează când ajungem aici, dar știu că-i place. Îl

excită să vorbească vulgar şi preferă să spună ce gândeşte, în loc să-i zic eu ce-mi place, deoarece, de fiecare dată când am încercat în trecut, m-a întrerupt.

— Ei bine, aş începe să-ţi ling sfârcurile roz şi perfecte, fetiţo.

— Pe astea? întreb eu şi trag de marginile sutienului ca să-mi vadă pe îndelete sânii generoşi.

— Oh, da, geme el. Apoi, aş...

Cineva bate la uşa biroului său şi aud o voce de bărbat în fundal. Gregg îşi ridică privirea spre individ. Aştept şi-mi trag sutienul la loc, astfel încât cine a intrat în biroul lui Gregg să nu aibă parte de un spectacol pe care nu l-a plătit.

Gregg se întoarce din nou spre mine, copleşit de păreri de rău.

— Fetiţo, astăzi trebuie să terminăm mai repede.

Mă bosumflu la ecran.

— Dar abia ajungeam la partea interesantă.

— Ştiu, însă trebuie să mă ocup de investitorii mei, iar banii nu aşteaptă, dulceaţo.

Încercând să par cât mai dezinteresată, mă ridic şi mă uit în camera laptopului.

— Ne mai vedem mâine?

— Nu aş rata ocazia, îmi răspunde el. Zâmbetul tău frumos e cea mai bună parte a zilei mele.

Pentru comentariu, îl răsplătesc cu un zâmbet strălucitor cu gropiţe şi muşcându-mi buza deoarece, din nefericire, ştiu că e sincer. Gregg este unul dintre clienţii mei obişnuiţi şi, chiar dacă e bogat, după felul în care alege să ne petrecem timpul online, povestindu-mi cum i-a decurs ziua şi ce a făcut la serviciu, îmi dau seama că probabil sunt singura persoană din viaţa lui care îl ascultă.

Prima jumătate de oră ne-o petrecem mereu discutând, iar el îmi spune despre toate locurile în care își dorește să mă ducă sau toate lucrurile pe care le-ar face cu mine. Și îi acord toată atenția. Apoi, bineînțeles, ajungem la partea sexy, dacă nu-l încurcă îndatoririle pe care le are.

Și așa se împarte timpul pentru majoritatea clienților mei: în părți egale de conversații sincere și distracție erotică. În mare parte, sunt ahtiați după atenție, disperați să creeze o legătură și tânjesc după obscen.

Mi-am perfecționat abilitățile de la a fi provocatoare pe ecran la a mima că-mi pasă.

Bine, a sunat crunt. *Chiar* îmi pasă. Oarecum. Sau, mai degrabă, sunt plătită ca să-mi pese.

După ce închid conversația cu Gregg, mă gândesc să redeschid camera și să încerc să găsesc o altă cerere VIP în lista de chat, dar las cumva să treacă următoarea oră uitându-mă pe Tumblr de pe telefon.

Tata și mama vitregă sunt plecați cu barca împreună cu prietenii lor, deci am rămas singură acasă, ceea ce-mi ușurează munca.

Venim la lac în fiecare vară și, chiar dacă am 23 de ani și sunt destul de matură ca să-mi găsesc propria cazare, îmi place să vin aici an de an. Îmi dau seama că, probabil, ar trebui să mă distrez în Cancun sau Vegas cu alți oameni de vârsta mea, dar nu e stilul meu. De fapt, sunt genul de fată care mai degrabă se simte comodă-acolo-unde-se-află.

Părinții mei trăiesc de parcă n-ar mai avea de crescut copii, cu toate că eu încă nu am părăsit cuibul. Asta înseamnă că sunt plecați mult timp, nu-și fac griji pentru mine și-mi oferă toată intimitatea și internetul de care am nevoie.

Activitatea ca model de chat e destul de nouă. Am descoperit-o toamna trecută, când o prietenă de-ale mele de la școala de cosmetică – la care am renunțat recent – mi-a spus despre banii pe care îi câștiga, fără să fie nevoită să plece de acasă. Sunt sociabilă și dintotdeauna mi-a plăcut să tachinez, așa că m-am gândit că ar fi perfect și pentru mine.

La început a fost ciudat să flirtez cu bărbați străini, mai ales de vreme ce eram foarte conștientă de corpul meu. Întotdeauna am crezut că asta o poate face doar o fată în formă, tonifiată și care are încredere să defileze în bikini. Însă coapsele mele nu se ating, sânii îmi sunt mari și moi, și la fel este și fundul meu.

Apoi, am aflat repede că unor bărbați le place. Unora *chiar* le place așa.

Nu după mult timp, faptul că mă dezbrac pentru bărbați – *că mă joc cu mine pentru ei* – m-a determinat să fiu mai încrezătoare în forma corpului meu. Mă amuz când mă gândesc la prima mea experiență, când eram atât de neliniștită, încât abia am reușit să-mi arăt puțin vaginul, dar acum sunt foarte încrezătoare când cineva îmi cere să o fac.

Sigur, e motivul pentru care primesc bacșișuri mari. Însă-mi și place al naibii cum mă simt, chiar dacă nu pot să explic de ce.

Asta-i slujba mea. Flirtez, mă dezbrac parțial, mă ating și, într-o zi bună, e posibil să am și orgasm. Doar sunt plătită. Adică... cine s-ar putea plânge?

După ce îmbrac ceva mai decent decât lenjeria neagră pe care o aveam pe mine, urc scările spre etaj. Mă apuc să-mi pregătesc o cafea cu gheață în bucătărie, împreună cu Betty, pisica mea neagră în vârstă de 5 ani, care mi se alintă printre picioare. Îmi sună telefonul.

Coborându-mi privirea, văd numele fratelui meu vitreg la apelul video în așteptare și înțepenesc.

De ce naiba încearcă Garrett să mă apeleze video?

Din pură curiozitate, îi răspund și sprijin telefonul de capacul aragazului, ca să mă poată vedea în timp ce continui să-mi prepar cafeaua cu caramel.

– Nu închide! spune el imediat ce se conectează apelul.

– Bine... Uitându-mă-n jos la ecran, văd că nu poartă cămașă și e transpirat, roșu în obraji și cu părul ud. De gât îi atârnă un prosop alb, dar mă forțez să-mi mut privirea. Ce s-a întâmplat? întreb eu, încercând să fiu politicoasă, chiar dacă Garrett nu a fost niciodată amabil cu mine.

De ce să fie când putea, în schimb, să mă chinuie?

Tata n-a putut să se însoare cu o femeie care să aibă un fiu de treabă. Și urât, de preferat. De ce am avut norocul să mă aleg cu un frate vitreg care-i exact opusul?

– Cum se simte tatăl tău?

Ei bine, întrebarea mă surprinde. Știe că tata se luptă cu cancerul de doi ani, dar asta nu l-a determinat niciodată să-l caute sau chiar să vină în vizită, așadar, de ce acum?

– Ăăă... la fel, presupun.

– Ce bei? mă întreabă el, schimbând brusc subiectul.

– O cafea cu gheață, îi răspund, ținând între buze un pai metalic.

– Nu cred că ai nevoie de mai multă energie.

– M-ai sunat ca să-mi judeci stilul de viață? îi răspund enervată.

Îmi iau telefonul și urc spre balconul de la etajul trei. Soarele este pe cale să apună și, de aici, priveliștea

te lasă fără suflare. E ceva ce refuz să ratez seară de seară. Uneori îmi aduc camera aici şi-mi las clienţii să vadă cum îmi sprijin picioarele pe balcon şi-mi beau cafea, în timp ce soarele apune deasupra lacului. De obicei, ciudaţii îmi lasă mesaje ca să-mi spună că vor să-mi pălmuiesc sânii, să mă aplec peste balustradă sau altceva extrem de vulgar, dar îi ignor. Nimeni nu-mi strică momentul.

Îmi sprijin telefonul de ghiveciul aflat pe masa de pe terasă şi-l las pe fratele meu vitreg să mă privească. Singura diferenţă este că pot să-l văd la rândul meu, iar când mă uit, observ că şi el şi-a lăsat telefonul din mână, iar acum face exerciţii de întindere, arătându-mi muşchii alungiţi şi supli, pielea perfect bronzată, cu câteva firicele de păr brunet care coboară spre abdomenul sculptat şi care dispar în pantalonii scurţi...

— Mă asculţi?

— Da, mint eu.

— Atunci, ce-am zis?

— Că... alergi la un alt maraton, cred?

El pufneşte şi-şi dă ochii peste cap.

— Te-am întrebat cum este vara cu mama şi tata lângă lac?

— Plictisitoare, îi răspund eu.

— Nu eşti puţin cam mare să-ţi petreci verile cu părinţii noştri? mi-o întoarce el, nonşalant.

— Nu fi invidios că lucrez de la calculator şi pot să-mi petrec verile aici pe gratis. În plus, ei oricum nu prea sunt prin preajmă. Ori se află la cazinou, ori pe barcă împreună cu prietenii lor, ori Dumnezeu ştie pe unde.

— Tot introduci date în calculator? întreabă el pe un ton cu care mă tachinează.

— Da, îi răspund eu.

În mod clar, nu zic în gura mare că-mi câștig banii arătându-mi bunurile bărbaților de pe internet. Activitatea asta e destul de prost văzută și stigmatizată.

Ca să nu mai spun că Garrett m-ar critica la nesfârșit. Dacă ar afla, s-ar folosi de informație ca să mă denigreze. Este destul de greu să lucrez în domeniul serviciilor sexuale și fără ca fratele meu vitreg să mă facă să mă simt de rahat.

Însă mă întreb cum ar reacționa. În orice caz, Garrett este singura persoană căreia mi-aș dori să-i pot spune despre slujba mea. Pentru că, dacă aș face-o, s-ar putea chiar să-nceapă să mă considere femeie, nu doar sora lui mai mică și răzgâiată. Nu că un tip bogat, în formă și superb ca fratele meu vitreg s-ar uita vreodată la una ca mine, dar aproape că-mi doresc să poată vedea ce fac la cameră. Simpla idee că Garrett mă privește cum îmi desfac picioarele în fața ecranului mă face să roșesc. I-ar schimba cu siguranță percepția despre mine.

Sper doar că ar fi mai mult excitat decât dezgustat.

— Deci, vii? întreb eu relaxată.

Am părut prea dornică de atenție? Mă uit la ecran ca să-i văd reacția, dar el încă face exerciții de încălzire.

— Am deschis clubul cu doar trei luni în urmă. Nu pot să-mi iau liber o săptămână ca să vin până la lac.

— Așadar, vino doar pentru un weekend! Nu e foarte departe.

— De ce vrei atât de mult să mă vezi? Credeam că urăști să fiu prin preajma ta. Nu-ți place să ai casa de lângă lac doar pentru tine cât sunt ei plecați?

Eu și Garrett nu ne-am înțeles niciodată. Amândoi suntem competitivi, avem un simț al umorului cinic și nu luăm aproape nimic în serios. Nu ajută nici faptul că părinții noștri s-au căsătorit când eu aveam 8 ani, iar el

zi, şi singurul lucru pe care-l puteam face ca să-i atrag atenţia era să îl enervez.

Obişnuia să vină cu noi în fiecare vară la lac, dar apoi, cam în urmă cu zece ani... a încetat brusc. Pot să presupun că din cauza mea.

— Nu contează. Nu-mi pasă! izbucnesc eu, cu ceva mai multă obrăznicie în glas.

— La naiba! Ce ţi-a intrat în fund?

— Am întrebat, pur şi simplu. Vii sau nu vii, nu contează pentru mine. Credeam că vrei să îl vezi pe tata înainte să se simtă mai rău.

— Oh, serios? Are legătură cu tata? Pentru că acum o clipă mi s-a părut că îţi doreşti să mă vezi.

— Nu vreau, îi răspund cu încăpăţânare.

— Eşti sigură? Pentru că e un gest cam disperat să te dai la fratele tău vitreg. Îţi e atât de greu să găseşti tipi care să iasă cu tine?

Rânjetul lui jucăuş este acelaşi pe care îl urăsc, pentru că-l foloseşte ca să mă scoată din minţi.

— O să-ţi închid! De ce eşti măgar?

El râde.

— Îmi place cât de mult te pot enerva! Aşa se poartă fraţii mai mari.

Ascunzând felul în care expresia lui îmi stârneşte nişte sentimente ascunse mai degrabă la suprafaţă, îmi mut rapid privirea. Garrett *nu* este fratele meu mai mare. Niciodată nu a fost fratele meu mai mare, dar aşa s-a comportat de când s-au căsătorit părinţii noştri, de parcă n-ar fi vrut să uităm – nici eu, nici el – că suntem rude, chiar dacă nu împărţim acelaşi sânge.

Aşa că-mi muşc limba, fiindcă nu pot să spun ce vreau cu adevărat. Nu-i pot zice că eu *chiar* îmi doresc să vină aici şi să-şi petreacă timpul cu mine. Nu-i pot

împărtăși ce simt în realitate, deoarece Garrett ia totul în glumă. *Eu* sunt o glumă pentru el. Iar dacă ar afla vreodată ce simt, nu m-ar lăsa să apuc ziua în care să admit că sunt ridicol de îndrăgostită de el.

Așadar, ascund totul cu sarcasm și ură superficială.

— Pa, Garrett! bâigui eu, înainte să închid apelul.

Dar nu mă ridic imediat. Chiar și după ce soarele dispare în spatele copacilor, rămân pe loc și las sentimentul de singurătate să mă cuprindă. De fapt, nu sunt mai bună decât oricare dintre clienții mei.

Cândva, o să-l uit. Trebuie să o fac. Pentru că, la sfârșitul zilei, Garrett mă vede ca pe sora lui mai mică, în timp ce, pentru mine, el reprezintă dragostea vieții mele.

REGULA #3: Nu descărca aplicaţii atunci când eşti beat!

Garrett

FlirtyGirl – Tipe fierbinți 24/7

SkankView: Cele mai obscene fete de pe internet

BabeWatch... Femei adevărate, pregătite pentru tine.

Mă abţin să nu gem când mă uit la diversele pagini disponibile. Este jenant... şi sunt aproape beat, aşadar, ăsta-i motivul pentru care mi-am înghiţit mândria şi am căutat de la bun început. Preţ de o clipă, mă gândesc să iau o maşină şi să merg la club, ca să văd dacă se întâmplă ceva incitant în sala voaiorilor, dar acum nu prea am chef de cupluri care fac sex.

„La naiba, sunt jalnic!", bâigui în sinea mea, înainte să accesez primul site, cel mai puţin soios. Mai deschisesem pagina atunci când căutasem inspiraţie pentru club. Nu a trecut mult timp înainte să resping posibilitatea, dar pentru o clipă, m-am gândit cum s-ar transpune una dintre *scenele* de aici într-o experienţă pe viu pentru membrii noştri, dar ideea nu s-a concretizat în mintea mea. Cum ar funcţiona? Urci nişte fete pe scenă cu o grămadă de vibratoare şi dildouri şi aliniezi audienţa ca la teatru?

Nu, pare îngrozitor. Sunt sigur că altcuiva i-ar reuşi, dar persoana aia nu sunt eu.

Spre deosebire de ultima dată, astăzi mă conectez pentru distracție fără rușine și, poate, o urmă de legătură umană.

Aplicația are mai mult bun-gust decât credeam. Este modernă și ispititoare, nu ca unele dintre paginile pornografice vulgare și stridente. De fapt, pare mai mult o aplicație obișnuită de socializare. Derulând lista cu fetele care sunt acum online, analizez câteva candidate.

Prima este o asiatică frumoasă care stă pe un scaun de gaming cu o pereche de căști uriașe pe urechi și ceea ce pare a fi o consolă pentru jocuri video în mână. Nu pot decât să râd. Are peste zece mii de spectatori activi și este complet îmbrăcată, ocupată cu jocurile video.

Bine, următoarea!

O roșcată cu sâni imenși gătește în bucătărie. Cu unghiul camerei poziționat undeva în jos și o imagine clară HD a sânilor ridicați, care ies din decolteul adânc al maioului, pare o idee mai atrăgătoare. Discută cu spectatorii în timp ce gătește și, din când în când, răspunde întrebărilor și comentariilor postate.

Este excitant să o privesc o clipă, pierdut în mișcările unghiilor ei lungi și îngrijite când taie legumele și-și dă părul peste umăr.

Dar, după câteva minute, devine plictisitor.

Îmi deschid a cincea bere din seara asta când aleg un profil live, WickedKitten214. Mă așez pe canapea, imaginea trece la prim-planul unor degete drăguțe și roz de la picioare pe gresia podelei, iar în fundal se aude vocea unei fete.

— Nuanța asta îmi place mai mult decât cea de dinainte. Voi ce credeți?

Cu sticla aproape la gură, mă opresc. *Vocea aia.* Este ciudat de cunoscută.

Unghiul camerei se schimbă când fata aşază telefonul pe ceva, oferindu-mi mie şi altor şaptesprezece mii de oameni o imagine a corpului ei – o porţiune de carne moale şi albă, delimitată de un maiou galben şi o fustă neagră.

Ochii înţeleg înaintea creierului, dar e probabil din cauza berii. Nu-mi pot muta privirea de la ceea ce văd: o ţinută *foarte* cunoscută, pe un trup *foarte* cunoscut, cu o voce *foarte* cunoscută.

— Ce...?! reuşesc să mormăi, înainte să-i zăresc părul lung şi argintiu, urmat de chipul ei.

Faţa aia. O bărbie drăguţă cu gropiţă, obraji rotunzi care aproape-i acoperă ochii mari şi albaştri atunci când zâmbeşte şi gura în formă de măr, dată acum cu un ruj de culoarea cafelei.

Îmi scap berea în poală, lichidul rece şi acidulat stropindu-mi pieptul gol şi pantalonii de pijama.

— La naiba! strig eu, după care scap telefonul, iau doza de bere de pe canapea şi o las pe măsuţa de cafea.

Alerg până-n bucătărie ca să iau un prosop, ştergându-mă pe când mă holbez la telefonul care încă derulează imagini de pe podea, iar vocea surorii mele vitrege umple camera.

Mia? Nu!

Ignorând pata care intră în materialul canapelei, mă întorc la telefonul de pe podea, uitându-mă atent la ecran, ca şi când ea m-ar putea vedea – ceea ce nu e posibil – şi aştept ca ochii mei să-şi revină, pentru că *sigur* se înşală.

Este doar o femeie care seamănă ciudat de mult cu Mia.

Dar apoi îşi dă capul pe spate şi râde, un râset care e întotdeauna puţin mai profund decât vocea ei.

Da, într-adevăr, e Mia.

Făcându-mi în cele din urmă curaj să iau telefonul, îl ridic de pe podea și mă uit la sora mea.

„Nu e sora ta, boule!"

Adică... Ce-mi pasă dacă-și arată sânii pe internet? Oricum e o răzgâiată și cu siguranță nu e treaba mea ce face cu viața ei.

Repede, ies din transmisiunea în direct și mă uit la alte câteva fete, dar mementoul sâcâitor că sora mea vitregă de 23 de ani se expune în fața tuturor ticăloșilor, care probabil gândesc și-i spun lucruri deplorabile, mă deranjează suficient încât să intru din nou pe canalul ei.

Mia pune capacul sticluței cu ojă de un roz deschis, în timp ce vorbește încontinuu despre faptul că se consideră mai mult o fată care stă acasă, nu una care frecventează cluburile. Apoi, ne arată apa minerală pe care o bea și le cere privitorilor să-i spună în comentarii ce beau ei.

Nu îmi pot muta privirea. Este ea... Dar oarecum diferită de realitate. Am vorbit la telefon în urmă cu câteva ore și încerc să-mi aduc aminte ce voce avea când discuta cu mine, în comparație cu cea de acum. Cu mine, era un pic mai agitată, defensivă, și-și mușca colțul gurii când tăcea.

Fata de pe ecranul telefonului este diferită.

În fundal, îi văd dormitorul din casa de lângă lac. Unde naiba sunt mama mea și tatăl vitreg? Nu ar face-o cu ei acasă, nu-i așa?

Rahat! Ce naiba caută Mia pe o aplicație de webcam?

Poate că face live-urile doar ca să se distreze. Să câștige niște bani. Nu poate fi mai mult de atât. Cu siguranță, nu se dezbracă în fața camerei sau să facă ceva mai urât și depravat, ceea ce sunt sigur că acești șaptesprezece mii – nu, acum douăzeci și unu de mii – de oameni vor ca ea să facă.

În partea de jos a ecranului, văd comentariile celorlalți utilizatori, iar majoritatea sunt destul de blânde. Probabil că au instalat filtre care să-i împiedice pe bărbați să lase comentarii periculoase. Există un spațiu în care să comentez și eu, dar mă abțin. Pe margine sunt mai multe butoane, unul ca să-i trimit un mesaj, unul pentru plată, bineînțeles, și altul ca să solicit o discuție privată.

Este o setare implicită. Mia nu face una ca asta.

Nu, nu, nu, nu, nu!

Conștiința mea beată se luptă cu sentimentul exagerat de protecție, deoarece ea e sora mea mai mică. Dar în capul meu își face loc și altceva... Ceva ce nu are un nume, dar răsună într-un ritm neobișnuit: a mea, a mea, a mea.

Nuanța aia fără nume a posesivității alimentate de testosteron este cea care mă determină să apăs butonul *Solicită o cameră privată*.

Ce... fac?

Peste videoul Miei apare o notificare care mă informează că tariful pentru o oră în camera ei privată este de 450 de dolari și abia clipesc înainte să apăs butonul verde *Continuați*.

Notificarea dispare, iar eu o urmăresc pe Mia cum își coboară privirea spre partea de jos a ecranului, ca și când ar citi ceva. După o clipă, se adresează spectatorilor ei:

— Bine, băieți, oja s-a uscat, deci am să mă duc la culcare. Să aveți o noapte grozavă, dragilor! Și să nu beți prea mult!

După o secundă, ecranul meu se face negru.

WickedKitten214 ți-a acceptat invitația în camera privată.

Vrei să oferi accesul la cameră?

Să ofer accesul la camera web? Nu.

Ai vrea să oferi accesul la microfon?

Nu m-am gândit la asta. Nu. Mia nu poate să mă vadă sau să mă audă. Nici măcar nu știu ce să spun, dar cred că atunci când am solicitat sesiunea, am făcut-o crezând că aș putea să o confrunt. Dar vreau să o fac? Sau vreau să văd cât de departe este dispusă să meargă în discuțiile private?

Acces la microfon... Nu.

După o clipă, ea apare din nou pe ecran, dar în loc să văd un număr imens de spectatori în colțul de sus, totul seamănă mai mult cu un apel video. În locul lor, apare numele meu de utilizator: Player428.

– Bună! spune ea mieros. Oh... Ești timid, nu? E în regulă. Trimite-mi mesaje în căsuța de chat. O să te fac până la urmă să te deschizi. Camerele private pot să te intimideze la început.

Ea plimbă telefonul prin dormitor, dar nu-i văd decât chipul și partea de sus a pieptului. Pentru o clipă, doar mă uit la obrajii rotunzi și la contrastul dintre dinții albi și buzele date cu un ruj închis la culoare. De ce nu am observat niciodată cât de perfectă e pielea Miei? Sau ce buze pline are?

– Ce-ar fi să-ncepi prin a-mi spune cum te cheamă?

Cu degetele deasupra barei de text, ezit. Ce ar trebui să spun? Dintr-un motiv oarecare, mă gândesc la singura persoană pe care aș putea s-o văd făcând asta, flirtând fățiș cu femeile...

Drake.

Îi urmăresc privirea când citește mesajul și rânjește.

– Îmi place numele tău! Bine, Drake... Este vineri seară, iar tu ești aici și vorbești cu mine. Bei ceva?

Bere.

Dar am vărsat-o pe mine când ți-am văzut chipul.

La naiba, ce răspuns jalnic! Ea râde oricum, însă nu din toată inima, așa cum sunt obișnuit să o aud, dar râsetul ei domol tot reușește să mă facă să zâmbesc.

Dumnezeule, Mia... Ce naiba faci? Nu poate fi adevărat!

– Nu te cred, răspunde veselă.

Se urcă în pat și-și pune telefonul într-un fel de suport, astfel încât să nu mai fie nevoită să-l țină în mâini. Din noua poziție, îi văd perfect trupul culcușit pe pernele albe, stând rezemată de o tăblie rustică din lemn.

E nenorocitul ei de pat! L-am văzut de o sută de ori pe când petreceam verile lângă lac.

Îmi zvâcnește mădularul în pantaloni. „Nu! Tu să taci naibii din gură!"

Nu am văzut-o pe Mia de șase luni. Dar chiar și atunci, nu am observat cu adevărat cât de mult s-a maturizat. Nu neg că puștoaica răsfățată pe care o știam cândva a devenit o femeie frumoasă, deși nu m-am deranjat niciodată să mă uit la ea astfel. Are niște rotunjimi superbe și încrederea unei persoane care se simte bine în propria piele. Fie că e sau nu sora mea vitregă, ce se întâmplă acum e sexy.

– Drake, cred că o să mă îmbrac în pijamale. Vrei să plec din fața camerei sau să rămân unde poți să mă vezi?

Își mușcă buza de jos și-mi aruncă o privire cochetă, cu sprânceana ridicată.

Scula mea practic tresaltă.

„Scrie-i să închidă camera, boule! Scrie-i acum!"

Poate dacă n-aș fi fost cam beat, aș fi făcut-o. Dar îmi spun că o fac doar ca să o testez, să mă asigur că nu se dezbracă pentru străinii de pe internet.

Dar găsesc puțin cam prea satisfăcător să scriu cuvintele:

Arată-mi

La naiba! Să mă ia naiba! La naiba cu mădularul meu tâmpit și cu mama, care s-a căsătorit cu un tip cu o fiică atât de încăpățânată, frumoasă și răzgâiată, și la naiba cu Mia pentru că-mi face asta! Și la naiba cu cea mai lungă pauză de sex în care mă aflu acum!

Camera trebuie să fie pe un fel de dispozitiv rotativ deoarece îl mișcă puțin, lăsându-mă să o privesc cum se urcă în pat, târându-se în așa fel încât îmi arată puțin din fundul ei apetisant pe sub fusta neagră plisată.

Dumnezeule, tocmai m-am uitat la fundul Miei!

Gâfâi.

Până acum, am reușit să-mi controlez monstrul nerușinat din pantaloni să nu mi se scoale complet, dar când Mia zâmbește la cameră în timp ce își dă jos fusta, dezvăluindu-și chiloții negri și fundul rotund, încerc să-mi mut privirea.

Încerc.

– Sper că mai ești acolo, spune ea, întorcându-se, pe când își caută pijamaua prin sertare. Pentru că de aici nu pot să-ți văd mesajele.

Își trage peste cap maioul galben, iar privirea îmi rămâne la abdomenul ei catifelat și la rotunjimile suple ale șoldurilor. Și creierul prost de frate mai mare se activează cu o satisfacție bolnavă, că arată mai bine decât în urmă cu câțiva ani, când era în echipa de gimnastică, iar eu o sâcâiam că are obiceiuri alimentare îngrozitoare și un deficit caloric. Dumnezeule, s-a supărat pe mine

atunci, dar era prea slabă, iar argumentele ei, cum că a râde de cineva că e slab e același lucru cu a râde de o persoană supraponderală, nu mă afectau. Voiam să văd mai multă carne pe oasele ei și să mă ia naiba... Arată... mai bine acum.

– Albastru sau roșu? întreabă ea, ținând în mâini două perechi de pijamale de mătase, ambele cu dantelă și sexy, dar eu sunt prea ocupat să mă uit la gropițele drăguțe de pe fundul ei ca să-mi pese de culori.

Niciuna.

Din partea cealaltă a camerei, se apleacă să citească ce scrie pe ecran și ridică din sprâncene când îmi vede răspunsul.

– Oh! Vrei să rămân așa?

Îmi prezintă chiloții negri din dantelă și sutienul transparent.

Erect, penisul începe să mi se zbată în boxeri.

Nu e în regulă.

Bine... Poate este. *Dar nu ar trebui* să fie. Deoarece *este* greșit.

Mia habar n-are că eu sunt la capătul firului. Fapta mea este o invadare gravă a intimității ei: încalc vreo sută de limite, înconjurate de sirene, benzi de avertisment și semne cu *Nu intrați!*, dar le ignor pe toate. Nu mă pot abține.

– Sau ai vrea să mă vezi cu mai puține haine? mă întreabă atât de încet, încât aproape nu o aud.

Apropiindu-se de cameră, se apleacă și îmi arată decolteul. Când se uită fix în lentilă, pentru o fracțiune de secundă mai că mi se pare că poate să mă vadă și că într-un fel am fost deconspirat, ea aflând că fratele ei vitreg e cel care o privește.

— Bine, Drake. Ca să vezi mai mult, o să fie nevoie să-mi arăți mai mult.

Primul gând care-mi vine este să închid pe loc.

În schimb, îi scriu:

Cât pot să-ți arăt?

Îmi citește mesajul și zâmbește.

— Regulile spun că *tu* trebuie să rămâi îmbrăcat. Dar nu trebuie să-mi arăți fața, dacă nu vrei.

Nu pot.

— Înțeleg.

Îmi aruncă o privire compătimitoare, în timp ce se gândește o clipă. Este ciudat ca Mia să nu se uite disprețuitor la mine. Deci așa se simte să vorbești cu ea, când nu ești persoana pe care o urăște?

Pare mult mai umană și înțelegătoare în ședința ei. Ca și când ar încerca pe bune să creeze o legătură cu bărbatul din celălalt capăt al ecranului. Mă simt bine știind că vorbește cu mine, dar, amintindu-mi că deseori alți bărbați sunt cei pe care încearcă să îi înțeleagă, parcă vreau să rănesc pe cineva.

Nu port tricou.

— Oh! răspunde ea. Acum ești în pat?

Practic, sar de pe canapea, fug în camera mea și, trântindu-mă pe saltea, îi scriu repede răspunsul:

Acum sunt.

— Arată-mi patul tău și o să-ți arăt și eu ceva!

Inspir adânc. Și încă o dată. Când apăs pe butonul video din colțul ecranului, îmi tremură degetul. Înclin în jos telefonul, ca să mi se vadă doar pieptul gol și partea de

sus a pantalonilor de pijama. Singura lumină din cameră pătrunde pe uşa deschisă, deci ea vede o imagine încețoşată şi întunecată a abdomenului meu şi a cearşafurilor negre din in.

Observ cum i se schimbă expresia, de la anticipare la surprindere. Îşi depărtează puţin buzele şi, pentru o secundă, privirea îi fuge.

— Oh... Drake, şopteşte ea, ai un corp minunat!

Mulţumesc! îi răspund eu, rămânând la mesaje scrise în loc să vorbesc.

Ce o să-mi arăţi acum?

Zâmbeşte.

— Ce ai vrea să vezi?

Sânii tăi.

Îşi înclină capul într-o parte.

— Ce previzibil eşti, Drake!

Râd, deoarece este Mia, care-mi vorbeşte ca întotdeauna pe un ton critic.

Bine! Atunci, fără sâni.

Ridică din sprâncene.

— Bine, ce alegi?

Creierul meu, cu toate raţionamentele şi funcţiile corespunzătoare, a dispărut. Oricum, nu a condus spectacolul o vreme, iar dacă mădularul meu ar putea să scrie, ar face-o. În schimb, nu pot decât să preiau frâiele în locul lui.

Întoarce-te şi atinge-ţi degetele de la picioare. Vreau să-ţi văd fundul.

Scoate-ţi chiloţii şi arată-mi totul!

Privirea i se înceţoşează şi mai mult.

– Totul? Chiar nu te-ai abținut deloc.

Nu vreau să fiu prea previzibil.

Mia râde.

– Drake, pentru priveliștea pe care o ceri, cred că o să am nevoie de mai mult.

Vrei mai mulți bani?

– Nu, vreau să te văd mai bine, îmi răspunde, mușcându-și buza inferioară.

Credeam că este împotriva regulilor.

– Am mințit.

Rânjetul șiret pe care-l cunosc foarte bine își face apariția, iar eu șovăi, aproape lăsând din greșeală camera să-mi arate fața. În schimb, îmi îndepărtez puțin brațul, arătându-i tot corpul, încă îmbrăcat de la talie în jos. Lumina slabă face umflătura din pantaloni greu de văzut, așa că-mi bag mâna sub bată și-mi apuc penisul.

Strânsoarea fierbinte îmi stârnește senzații tari pe șira spinării și respir sacadat.

– Ce vrei să-mi arăți, Drake? întreabă ea în șoaptă.

Încă ținându-mi scula cu o mână și telefonul cu cealaltă, o scot stângaci din pantaloni și înclin camera ca să mă poată vedea. Îmi crește pulsul știind că Mia se uită acum la mădularul meu erect.

– Oh, Dumnezeule, geme ea. Eu simt nevoia să-mi mușc buza. Nu seamănă nicidecum cu sunetul fals scos de starurile de filme porno. Pare complet real. Ți-ai câștigat dreptul, continuă ea.

Ținând camera înclinată spre mădular, mă uit când face ce i-am spus. Întorcându-se, se apleacă lent din șolduri, arătându-mi fundul ei delicios. Materialul negru

al sutienului şi chiloţilor contrastează cu pielea albă când îşi dă lenjeria jos.

Îmi mângâi scula când mă uit la gaura ei perfectă şi strâmtă, chiar deasupra pielii strălucitoare a labiilor umede. E umedă. Oare se umezeşte mereu când are convorbiri pe chat?

„Nu. E pentru mine", îmi repet în minte când măresc ritmul.

– Drake, ai face bine să nu-ţi dai drumul fără să mă laşi să privesc, spune ea suav.

Nu mi-e uşor să scriu cu o mână, dar reuşesc să-i răspund mulţumită funcţiei de autocorectare.

Atunci, urcă în pat şi joacă-te cu clitorisul.

Să ai primo orgasm.

Mia murmură încântată. Din picioare, se aşază pe pat şi întoarce din nou telefonul cu faţa la ea.

– Atunci o să am nevoie de ceva de la tine.

Orice vrei.

– Porneşte microfonul. Vreau să te aud când îţi dai drumul.

La naiba, aş putea să termin chiar acum! Doar cuvintele obscene pe care le rosteşte mă aduc în pragul ejaculării.

Bine.

Îşi eliberează sânii, descheindu-şi din faţă sutienul. Brusc, arţăgoasa mea soră vitregă este întinsă pe patul ei imaculat, goală şi perfectă, toată doar e mea. Admir priveliştea când îmi impun să *nu* ejaculez. Nu încă.

– Aştept, Drake...

Mă tachinează, în timp ce-şi mângâie relaxată vaginul.

Oh, ce naiba... Fără să mai stau pe gânduri, pornesc microfonul și păstrez tăcerea, lăsând ca plesniturile cărnii mele în timpul masturbării să fie singurele care se aud.

— E mult mai bine, răspunde ea.

Înclinând ușor telefonul, îl îndreaptă spre joncțiunea coapselor ei când își încercuiește clitorisul. Dumnezeule, se pricepe de minune! La poziționarea camerei și la discuțiile obscene. E mult prea pricepută.

Pe de o parte, nu-mi vine să cred.

Și totuși, iată-mă... simțindu-mă bine.

— Acum, lasă-mă să te aud, Drake.

Geme când se uită la ecran și continuă să facă mișcări circulare.

Scot un geamăt cu câteva octave mai profund, încercând să-mi maschez vocea.

— Da! gâfâie ea.

Mă privește cum mă masturbez, ca și când ar fi cel mai excitant lucru pe care l-a văzut vreodată, și poate că asta-și spun toți bărbații când o văd, dar jur că ei chiar îi place. Obrajii i se înroșesc și-și agită picioarele, iar sunetele de plăcere care îi scapă dintre buze par sincere. Și ar trebui să știu. Este, practic, treaba mea să știu care sunete sunt reale și care sunt false și naiba să mă ia... Ale ei sunt reale.

Încă un geamăt de-al meu răsună prin camera goală, iar ea îmi răspunde cu un țipăt gâtuit.

— O să am orgasm, spune cu vocea sugrumată de plăcere. Freac-o mai tare, Drake!

Și o fac. Îmi frec scula cu atâta duritate, încât mă surprinde că nu se rupe.

— Trage-ți-o cu degetele, îi spun eu, iar ea suspină o clipă la sunetul vocii mele.

„Oh, la naiba, la naiba, la naiba!"

Proprille cuvinte îmi răsună în minte când încerc să decid dacă m-am dat de gol sau dacă au fost suficient de tremurate ca să fie confundate cu ale unui străin.

— Aş vrea să fi fost aici, să o faci în locul meu, îmi răspunde şi e clar că nu-mi recunoaşte vocea, dar chiar în clipa-n care spune asta, unul dintre degete i se îndoaie între labii, dispărând înăuntru atunci când ţipă.

Apoi se uită din nou la telefon şi-l mişcă în acelaşi ritm cu mine.

— Dă-ţi drumul odată cu mine, Drake!

Mia geme strident.

— Ejaculez, şoptesc eu cu o voce profundă şi răguşită.

Nu îşi mută privirea de la ecran când termin pe tot pieptul. E concentrată la sperma care ţâşneşte, iar apoi, după o clipă, văd cum i se încordează abdomenul şi închide ochii, strângându-şi coapsele în jurul mâinii când scoate un ţipăt de plăcere care mă face să vreau să-mi mai dau drumul încă o dată.

Pentru câteva minute lungi, singurul sunet e cel al respiraţiei noastre sacadate, camera fiind încă îndreptată spre balta de spermă de pe pieptul meu.

Când Mia deschide, în sfârşit, ochii, pare afectată, ca şi când ceea ce tocmai s-a petrecut a fost la fel de ciudat pentru ea ca şi pentru mine.

— Uau, Drake... Ăsta a fost... un mod bun să-mi închei ziua.

Când se ridică, văd că încearcă să se calmeze. Sunt cuprins de un profund sentiment de ruşine care, la propriu, îmi taie respiraţia. „Ce naiba am făcut?" Înainte să-mi dau şansa să răspund, închid aplicaţia.

REGULA #4: Dacă te trezești ejaculând din cauza surorii tale vitrege, este un semn că probabil ai nevoie de o pauză.

Garrett

— Mia? Surioara ta?

— Vrei, te rog, să nu-i mai spui așa?

Îmi țin capul în mâini, în timp ce Emerson se holbează șocat la mine. Nu am ezitat să mă destăinui celui mai bun prieten, mai ales că nu poate să mă judece. Acum i-o trage fostei iubite a fiului său ca și când ar fi un sport olimpic și ar vrea să câștige medalia de aur.

— Uau! mormăie el.

— Da, uau!

— Așadar, ce ai de gând să faci?

Asta-i întrebarea, nu-i așa? Nu pare că pot să depășesc momentul.

Ceva s-a întâmplat aseară. Ceva ce nu am prevăzut. În mod evident, ea nu știa că eram eu, dar asta nu schimbă faptul că am simțit pentru Mia niște trăiri noi. A fost cel mai excitant moment din viața mea și trebuie să-mi dau seama *de ce*.

Cu puțin noroc, o să ajung la casa de lângă lac și o să realizez că între noi nu există nicio atracție fizică și că seara trecută a fost un accident neprevăzut, ca să pot redeveni fratele vitreg pe care nu-l poate suporta și să ne reluăm viețile obișnuite.

— El bine, aici intervii tu, spun eu, ridicându-mi privirea la prietenul şi partenerul meu de afaceri.

— Eu?

Pare puţin neliniştit.

— Da. Ştiu că nu e un lucru neînsemnat, dar te-ar deranja dacă mi-aş lua o săptămână de concediu ca să merg la casa de lângă lac a părinţilor mei? Ea e acolo şi, poate, dacă am petrece timp împreună, aş reuşi...

El ridică o mână în aer.

— Garrett, pleacă!

— Serios?

A fost mai uşor decât credeam.

— Da. Ca să fiu sincer, oricum speram să mergi. Inaugurarea clubului a fost teribil de stresantă, dar partea grea a trecut. Ai nevoie de o pauză. Ai lucrat mult şi te-ai extenuat. Du-te, petrece timp cu familia ta, poate i-o tragi surorii tale vitrege dacă vrei. Probabil că oricum ţi-ar prinde bine o partidă de sex.

Faţa îmi înţepeneşte într-o expresie de crispare.

— Nu mă culc cu ea.

El râde, iar eu mă strâmb.

— În primul rând, noi nu ne înţelegem. În al doilea rând, mi-o trag destul, mulţumesc! Este o minciună, dar el nu trebuie să ştie. Nu am nevoie să urmăresc o fetişcană de 23 de ani, cu atât mai puţin pe sora mea vitregă. Mă ridic în picioare, încruntându-mă. Şi nu am absolut nicio intenţie să devin ostatic în vreo situaţie romantică aşa ca tine, iar acum te afli la mila unei femei care refuză să te lase liber, continui eu.

Rezemându-se de spătarul scaunului de birou, un rânjet insolent i se întinde lent de la o ureche la alta.

— Oh, da... E îngrozitor, îmi răspunde sarcastic.

La naiba, ticălosul *rânjește* ca și când tocmai i s-ar face sex oral și, după cum îl cunosc, poate că fix asta se întâmplă. Probabil Charlie se ascunde sub birou chiar acum, iar el face toată relația lor să pară mult prea ademenitoare în ochii mei.

Eh, oricum nu o să dureze. Ei o să aibă o idilă, o să facă mult sex, iar apoi o să se termine așa cum o fac în cele din urmă toate relațiile. Nu, mulțumesc! Cu siguranță nu este ceva ce vreau sau am nevoie.

— Bine, serios, o să am semnal bun la telefon când ajung acolo. Ține-mă la curent cu tot ce se întâmplă la club. O să revin până la sfârșitul trimestrului. Și o să mă gândesc la niște stimulente...

— Garrett! strigă Emerson. Când îmi cobor forțat umerii, el continuă: Mergi și relaxează-te o săptămână! Clubul o să fie în regulă. Așa cum am spus, ai nevoie de o pauză.

Știu că are dreptate. Chiar am nevoie de timp liber, dar vocea din mintea mea mă tot sâcâie, zicându-mi că nu mă pot opri, că nu mă pot odihni. Că trebuie să lucrez în continuare și să mă rog să nu se ducă naibii clubul cât sunt plecat.

Dar, pe de altă parte, *dacă nu se ruinează* fără mine, înseamnă că nu am fost cu adevărat util de la bun început, nu-i așa?

— Bine. Mulțumesc, Emerson! Totuși, vorbesc serios. Dacă ai nevoie de mine, sună-mă!

— Distracție plăcută!

Și cu asta, plec din biroul lui, traversez holul gol spre partea din față a clubului și mă întreb cum naiba ar trebui să funcționez în următoarea săptămână fără locul ăsta.

....

Când mă apropii cu mașina de casa de lângă lac, le fac semn din mână mamei și tatălui meu vitreg, care stau pe veranda din față. Au trecut aproape șase luni de când i-am văzut, ceea ce e o rușine având în vedere că ei locuiesc la doar treizeci de minute de mine.

— Bună, străine! spune mama, ridicându-se de pe balansoar și coborând în fugă treptele. Când mă îmbrățișează, mă simt imediat confortabil. Și cuprins de vinovăție. Mi-a fost dor de tine, îmi șoptește lângă obraz, înainte să-l sărute.

— Și mie mi-a fost dor de tine, mamă! Îmi pare rău că n-am fost prea mult prin preajmă.

Când se îndepărtează, mă întorc spre Paul, care mă îmbrățișează la fel de strâns. În clipa în care se retrage, observ că e mai tras la față decât îmi amintesc și probabil că e mai slab cu zece kilograme, dar având în vedere situația, nu este atât de rău pe cât mă temeam. Încă are zâmbetul larg și aceleași gropițe pe care le-a moștenit Mia.

Mama și Paul s-au căsătorit când aveam 21 de ani și, de vreme ce tatăl meu biologic a fost dintotdeauna mai mult genul *care îmi trimitea un cec de ziua mea* și-mi spunea să-i uit numele, o mare parte din viața mea de adult l-am privit pe Paul ca pe un tată. Prima lui soție a murit din cauza unei boli de inimă atunci când Mia era mică.

— Hei, prietene! spune el, râzând. Mă bucur că ai reușit să ajungi!

— Da... Mulțumesc că mă primiți!

— Oh, încetează! Faci parte din familie.

Punând o mână imensă pe umărul meu, mă face să mă clatin.

Mă uit prin curte, spre lac, căutând cu privirea cunoscutul smoc de păr blond-argintiu.

— Unde e Mia?

Când aud ușa de plasă închizându-se, mă întorc și mă uit la fata care stă pe verandă, sprijinită de balustradă, într-un sutien de plajă și o pereche de blugi atât de scurți, încât îi zăresc rotunjimea fundului care iese din partea de jos.

Faptul că o văd față în față după seara trecută mă neliniștește. Oare e prima dată când o percep pe Mia ca pe o femeie adevărată, nu ca pe fetița pe care am considerat-o mereu? Aseară, cu siguranță, nu am socotit-o ca pe o fetiță, chiar deloc.

Se uită la mine cu aceeași expresie de neîncredere - sau dezgust?

— Ce cauți aici? întreabă ea, dar nu la modul *ce mult mă bucur să te văd!*

— Mia! intervine tatăl ei pe un ton mustrător.

— E minunată ca de obicei, răspund eu.

— Poartă-te frumos, îmi zice mama printre dinți.

— Cred că apelul video de ieri a fost destul de convingător, spune Mia, iar ochii aproape-mi ies din orbite.

Dar, din fericire, îmi amintesc și-mi dau seama că se referă la conversația pe care am purtat-o înainte să beau șase beri și să descarc aplicația de chat.

Îmi dreg glasul.

— A fost. Mi-am dat seama că a trecut destulă vreme de când n-am mai venit pe aici, așa că am hotărât să-mi iau liber o săptămână. Emerson a spus că pare să am nevoie.

— Ei bine, mă bucur că ai venit! zice mama, cuprinzându-mă de umeri și strângându-mă puternic.

— Și eu, mamă!

Șlapii Miei fac zgomot pe fiecare treaptă când coboară spre mine, iar eu trebuie să mă forțez să-i privesc

chipul, nu să fiu atent la mişcarea subtilă a sânilor abia acoperiţi de sutien.

Când ne mai despart treizeci de centimetri, văd că ezită şi ştiu că fraţii normali s-ar îmbrăţişa în momentul ăsta, dar eu şi Mia nu am fost niciodată obişnuiţi. Şi, după seara trecută, nici măcar nu-mi mai aduc aminte cum eram înainte, dar, cumva, mă trezesc că o cuprind cu braţele, ceea ce dă de gol faptul că mi-a zdruncinat simţul realităţii. Ea înţepeneşte lipită de mine, în mod evident surprinsă de gestul meu – ca şi mine, de altfel.

Chiar nu ar trebui să-i observ sânii mari care se ating de pieptul meu sau părul care îi miroase a şampon cu cocos. Dar o fac.

La naiba! De ce mi se întâmplă una ca asta? De ce, dintre toţi oamenii din lume, mă simt atras *de ea*? Să mă simt brusc atras de Mia e cea mai proastă variantă posibilă. Însă, din cauza celor întâmplate seara trecută, nu pot să ignor cum reacţionează corpul meu la prezenţa ei.

Poate e exclusiv din cauza sânilor. Sunt bărbat şi nu este ca şi când atracţia sexuală ar face diferenţa dintre sânii unei fete drăguţe şi cei ai unei nesimţite insolente care mă urăşte.

Când se retrage, privirea îi zăboveşte o fracţiune de secundă la gura mea înainte să se uite spre lac.

— Ei bine, plec la plimbare, spune ea, iar eu observ că ţine telefonul în mână. Să vă distraţi cât staţi de vorbă! Mă întorc înainte de cină.

În clipa aia, îmi trece prin cap că ar putea să facă un live când se plimbă. Oare o să se dezbrace şi o să se masturbeze pentru străini în pădure? Probabil că nu. Dar am venit aici ca să-mi dau seama dacă atracţia mea pentru Mia este reală, aşa că la fel de bine aş putea să încep chiar acum.

— Vin cu tine, spun eu, apoi toată lumea tace și se uită la mine, ca și când mi-ar fi crescut o pereche de sâni pe față.

Eu și Mia nu ne petrecem timpul împreună, deci înțeleg cât de ciudat trebuie să pară pentru toți că brusc mă ofer să o fac acum. Însă am venit aici cu o misiune și nu-mi place să pierd timpul.

— Ce idee grozavă! intervine deodată mama, clar entuziasmată c-am putea să facem pace și să ne înțelegem într-un final. Mergeți! Eu și Paul o să gătim cina înăuntru. Voi trebuie să vorbiți despre ce ați mai făcut! Nu v-ați mai văzut de la Ziua Recunoștinței.

Oh, de-ar ști ea...

— Ăăă... răspunde Mia, în mod evident rămânând fără cuvinte.

— Dacă nu te deranjează, bineînțeles.

Privirile ni se întâlnesc o clipă, iar eu observ o urmă de ezitare în expresia ei.

Apoi îmi aduc aminte cum a fost când am reușit să discut cu ea seara trecută, fără să mă urască, pentru că nu știa că vorbește cu mine.

— Desigur că nu... Presupun, mormăie ea înainte să se întoarcă și să o apuce pe aleea care dă în stradă.

Zâmbindu-le neliniștit mamei și lui Paul, o urmez cu pași repezi.

Într-o clipă, mă trezesc în pădure, pe o potecă din jurul lacului, cu Mia sumar îmbrăcată. Mădularul și creierul meu sunt șocați de cât de stranie e situația.

O vreme e ciudat de liniște și știu că asta ar fi ocazia perfectă să o determin pe Mia să vorbească despre jobul ei secret. Sunt multe lucruri pe care nu le știu despre ea și, în mare parte, e vina mea. Nu mi-am acordat niciodată timp să o cunosc, iar acum am doar câteva zile la dispo-

ziție ca să-mi dau seama de ce, deodată, e singura la care mă pot gândi. Poate dacă o conving să-mi spună motivul pentru care e model de chat, o să mă ajute să înțeleg.

În orice caz, știu că nu pot să plec de aici până nu aflu de ce naiba am făcut o pasiune pentru sora mea vitregă.

REGULA #5: Sadicii și masochiștii nu sunt același lucru.

Mia

Ce naiba pune la cale?

Plimbându-ne, mă uit la Garrett în tricoul lui negru mulat și pantalonii scurți gri, care-mi permit să-i admir coapsele musculoase și fundul lucrat. Și este aproape suficient ca să mă distragă de la motivul pentru care și-a făcut apariția.

La început, am presupus că a venit la lac doar ca să-l vadă pe tata, dar apoi s-a oferit brusc să mă însoțească la plimbare... Ceea ce a fost ciudat. Deci, sunt cu siguranță prudentă.

Ca să nu mai zic că sosirea lui îmi strică planurile de lucru câtă vreme este aici. Dacă o să stea la subsol, mi s-a terminat timpul pe canapeaua albastră cu clienții obișnuiți.

— Deci... spune el, mergând puțin mai repede decât mine, fiind nevoită să măresc viteza ca să-l ajung din urmă.

De obicei, în plimbări îmi iau telefonul și stau de vorbă cu spectatorii mei, în timp ce fac mișcare, dar acum îl las liniștit în buzunar.

— Deci... zic și eu. Văd că ai reușit să pleci din clubul tău de noapte prețios.

— Da... L-am anunțat pe Emerson. Pare să creadă că aveam nevoie de asta.

— Chiar ai?

— Ce să am?

— Nevoie de asta.

Îmi scrutează chipul şi înghite în sec.

— Da. Cred că am nevoie de o pauză. Trebuie să stau mai mult în preajma familiei.

— Din senin?

— Ce? întreabă el, întorcându-se încruntat spre mine.

— Locuieşti la douăzeci de minute de noi. Pare cam ciudat să-ţi doreşti deodată să-ţi petreci timpul cu familia.

— Ştii că sunt ocupat cu conducerea unei companii. Nu-mi permit luxul de a-mi vedea părinţii tot timpul, ca tine. Nu mai locuiesc cu ei! se răsteşte la mine, iar insulta lui mă lasă cu gura căscată.

Înţepenesc şi-mi arunc mâinile în aer. La câţiva paşi în faţa mea, se opreşte şi se întoarce spre mine.

— De asta ai venit să te plimbi cu mine? Ca să fii un ticălos şi să mă tachinezi pentru că locuiesc în subsolul tatei? întreb eu.

— Tu... începe el, dar se opreşte. Inspirând profund, se calmează înainte să continue: Nu am vrut să te insult, Mia. Eu doar... Îmi plăcea să vin aici şi, judecând după cum mi-a vorbit mama ieri la telefon, părea să creadă că Paul ar aprecia dacă vă însoţesc anul ăsta.

Simt un gol în stomac.

— De ce ar spune asta? El se simte bine.

— Sunt sigur că aşa este, îmi răspunde cu o expresie compătimitoare. Cred doar c-ar fi zis orice ca să mă convingă să accept.

Pentru o clipă, doar ne uităm unul la celălalt şi-mi doresc ca Garrett să poată fi sincer cu mine. Ar fi drăguţ să am cu cine să vorbesc despre situaţia tatei, cineva care

să nu mă ignore permanent și să nu mă ia peste picior. Dar nu așa ne comportăm unul cu celălalt.

— Haide! spune și-mi face semn să merg mai departe.

Când, în sfârșit, îl ajung din urmă, tace din nou. Tot nu pot să scap de senzația că Garrett știe ceva și-mi ascunde, dar nu insist.

— Deci, ce naiba faci tu aici toată săptămâna? mă întreabă după o vreme.

— Mă relaxez, îi răspund eu. Ar trebui să încerci să o faci și tu cândva.

— Știu cum să mă relaxez.

— Oh, da? Așadar, spune-mi... Cum te relaxezi?

Se gândește o clipă, cu fruntea încruntată.

— Alerg.

— Alergatul nu e relaxare.

— Pentru mine, este.

— Și de asta ești tu sadic, îl tachinez eu. E ca și când ai spune că sexul e relaxant.

Pare surprins.

— Sexul *este* relaxant.

— Dacă tu crezi că sexul e relaxant, atunci nu-l faci cum trebuie.

Râd.

— Oh, da! Acum ești expertă în sex? întreabă el, iar eu observ cum se încruntă când mă privește, ceva dubios și asemănător *furiei* traversându-i chipul.

— Nu sunt deloc expertă în sex, dar cred că ar trebui să fie distractiv, nu relaxant.

Pe neașteptate, se oprește și se întoarce spre mine, făcând un pas în direcția mea, apropiindu-se și mai mult. Aproape uit să respir când începe să vorbească.

— Ştii de ce consider că mă relaxez când alerg? Din cauza felului în care mă simt când termin. La fel e şi cu sexul. Nu poţi să spui că e relaxat deoarece nu ai fost complet satisfăcută în pat. Îţi alungi toate gândurile şi te concentrezi exclusiv la ce simţi, nu la ce gândeşti. Transpiri şi trăieşti armonia cu cineva căruia îi poţi experimenta plăcerea ca şi când ar fi a ta. Iar apoi termini atât de intens, că vezi stele, asta numesc eu relaxare. Dacă ai să găseşti pe cineva care te poate face să te simţi astfel, o să-ţi dai seama despre ce vorbesc.

— Oh, pe cineva ca tine?

Cuvintele-mi scapă din gură şi plutesc în cei câţiva centimetri dintre noi. Sigur nu am mai stat atât de aproape unul de celălalt şi, brusc, vorbim despre sex. Ce se întâmplă?

Inima îmi bate cu putere, temperatura îmi creşte când mă uit în ochii lui şi simt încărcătura conversaţiei. Iar acum... îmi imaginez că fac *acel* sex cu el, aşa cum mi-a descris.

— Foarte amuzant, mormăie Garrett şi se întoarce cu spatele la mine.

— Cred că fetele de la clubul de dans pe care-l deţii sunt foarte norocoase, îl tachinez eu.

Garrett a lucrat în cluburi de noapte de când îl ştiu şi pot doar să-mi imaginez de cât sex are parte în fiecare zi.

— Nu mă culc cu fetele de la clubul meu, îmi răspunde în timp ce ne continuăm plimbarea.

Râd şi îl fixez cu privirea.

— Glumeşti!

— Nu glumesc. S-ar putea să te şocheze, dar sunt un profesionist. Şi-mi place slujba mea. Nu o fac pentru a agăţa gagici.

Nu-i răspund, dar preț de o secundă mă holbez sceptică la el. Trebuie să admit că Garrett mi se pare diferit de majoritatea bărbaților, dar dacă știu ceva despre ei, și am cunoscut destui prin intermediul chatului ca să-mi fac o idee, este că vor un singur lucru. Și sunt dispuși să facă aproape orice ca să îl obțină.

De aceea îmi place ce fac. Ofer atât cât sunt dispusă. Nimeni nu poate să mă atingă sau să se folosească de mine și, la finalul zilei, primesc bani. Nu trebuie să-mi fac griji în privința ticăloșilor care vor prea mult.

Este singurul loc unde dețin puterea.

O vreme, nu ne mai spunem nimic și încercăm să ne întoarcem acasă înainte de apus. În cele din urmă, sparge liniștea și șoptește încet:

— Masochist.

— Ce? întreb eu.

— Mai devreme mi-ai spus că sunt sadic pentru că îmi place să alerg, dar cuvântul corect este masochist - cineva căruia îi place să-și provoace durere.

— Oh!

O urmă de zburdălnicie îi luminează privirea când continuăm plimbarea, ca și când aș fi deschis un subiect de care este interesat să vorbească.

— Așadar, ce e un sadic?

— Un sadic este o persoană căreia îi place să provoace durere altcuiva.

— Hmm, răspund eu, înainte să adaug repede: Ca faptul că te-ai oferit să mă însoțești doar ca să mă vezi suferind.

De data asta, îmi zâmbește larg, iar eu nu ratez ridurile care i s-au adunat în jurul ochilor. Apoi, își îndreaptă zâmbetul călduros și sexy spre mine.

— Exact!

REGULA #6: Numele erotice de alint sunt mereu o idee bună.

Garrett

Ne întoarcem la casa de lângă lac, unde părinții noștri stau pe verandă: mama ține în mână un pahar de vin roze, iar tatăl meu vitreg se ocupă de grătar. Aroma hamburgerilor care se prăjesc umple aerul când eu și Mia urcăm treptele.

— Pe al tău l-am prăjit bine, Mia! îi spune tatăl ei.

Ea se uită peste umăr ca să vadă marginile înnegrite ale ultimei chiftele de pe grătar. Am mâncat împreună cu Mia de suficiente ori încât să știu că, dacă zărește cea mai mică urmă de sânge, o ia razna.

— Mulțumesc, tata! spune ea, pupându-l pe obraz.

— Asta ar trebui să fie o infracțiune, îi zic eu. Paul, ești complice la uciderea unui burger.

El râde, dar Mia își dă ochii peste cap.

— Același lucru i-l spun de când era mică, adaugă Paul.

— Nu vă mai luați de fată! rostește mama și o cuprinde pe Mia cu un braț când se înclină spre ea.

Văzându-le împreună... îmi amintesc că Mia era doar o copilă când mama mea a apărut în viața lor. Pentru că și-a pierdut propria mamă în mod tragic la o vârstă foarte fragedă, s-a lipit de a mea imediat ce s-au cunoscut.

Mama m-a născut când avea 18 ani, iar Mia s-a născut când tatăl ei avea 32, ceea ce a însemnat că, atunci

când doi oameni de 40 de ani s-au întâlnit și s-au îndrăgostit, fiecare a adus un copil în căsnicie, diferența dintre ei fiind de treisprezece ani. Însă cred că mama s-a delectat cu ocazia de a o lua de la capăt cu un alt copil, având, în sfârșit, fiica pe care și-o dorise dintotdeauna. După ce tata ne-a părăsit, mi-a dedicat viața. Rareori ieșea la întâlniri cu vreun tip; de fapt, nu a avut viață socială. Eram aproape matur în toată regula când viața ei a părut să înceapă din nou.

Apoi, îmi amintesc brusc că fata pe care mama o consideră fiica ei este aceeași pe care am văzut-o goală ieri și că, de atunci, nu am încetat să mi-o imaginez în această ipostază.

— Trebuie să beau ceva, bombăn doar pentru mine și intru în casă.

Merg direct la frigiderul din bucătărie, apuc o bere slabă și o las pe blat când scot telefonul din buzunar. Sunt plecat doar de câteva ore și vreau să verific e-mailul de la muncă sau orice mesaj primit de la echipă.

Nu am primit niciun e-mail și niciun mesaj de la nimeni.

— Ce-i cu fața asta? întreabă Mia, care se sprijină de blat și mă privește.

Din poziția pe care o are, aplecată și cu șoldurile ridicate, practic îi ies sânii afară.

Oare știe că mă tachinează sau este chiar atât de naivă?

— Nu-i nimic, spun eu și-mi desfac berea. Tocmai mă întrebam cum o să supraviețuiesc săptămâna asta fără să lucrez.

Ocolește blatul din bucătărie și stă lângă mine înainte să sară pe el: așadar, acum, în loc să-i văd decolteul generos din partea cealaltă a insulei, îl văd de

aproape. Îşi depărtează genunchii şi se lasă pe spate, sprijinindu-se pe mâini.

Dacă nu aş şti, aş crede că mă tachinează intenţionat doar ca să mă înnebunească.

— Se pare c-am rămas pe capul tău. Dacă nu cumva te gândeşti să te întorci, zice ea veselă.

Nu-mi dau seama dacă e sarcastică sau serioasă; se poartă de parcă ar flirta şi mă bagă-n ceaţă. Mia nu a flirtat niciodată cu mine, nici pe departe, deci presupun că e sarcastică.

Dar, după seara trecută, pot să mă gândesc la o sută de lucruri pe care am putea să le facem ca următoarele şapte zile să fie de-a dreptul sublime.

„Nu! Încetează!"

Penisul meu are o minte proprie şi nu-i pasă de numeroasele motive pentru care ar trebui să evit să mă gândesc la Mia în felul ăsta.

— Nu scapi de mine atât de uşor, răspund eu.

Un licăr buclucaş îi luminează privirea. Apoi, îmi înşfacă berea din mână şi o duce la gură. Doar privind-o cum i se mişcă gâtul când înghite lichidul, îmi dau seama că am încurcat-o rău de tot.

....

După cină, mă instalez în dormitorul de la subsol. Casa de lângă lac are trei etaje, iar subsolul amenajat este de obicei rezervat invitaţilor, cu o sufragerie mare şi confortabilă, o baie privată, un dormitor şi o uşă care dă spre un jacuzzi în spate. Una peste alta, mă face să mă întreb de ce nu am profitat mai mult de casa de vacanţă.

Scoţând telefonul, îmi verific *din nou* e-mailul, dar... nicio schimbare.

Apoi, simt cum degetul mare îmi alunecă spre aplicaţia de chat. Cea pe care abia am descărcat-o aseară.

Doar nu e online acum, nu? Se află cu două etaje mai sus de mine, iar părinții noștri sunt acasă. Chiar ar fi atât de curajoasă încât să facă un live cu ei alături, la doar două uși distanță?

Întrebarea mea primește răspuns când deschid aplicația și îi văd numele.

WickedKitten214 este în direct.

„La naiba, Mia!"

Când îi accesez canalul, videoul mi-o arată din nou în patul ei, complet îmbrăcată, slavă Domnului, și desenând într-un caiet. Stă pe burtă, cu genunchii îndoiți și picioarele încrucișate, discutând nonșalant în timp ce desenează.

— Când eram mică, îmi doream să fiu artistă, spune ea. Părinții mei m-au dus într-o excursie la Veneția când aveam 10 ani și îmi amintesc de artiștii stradali care puteau să picteze un portret într-un singur sfert de oră. Și de faptul că m-am gândit... Vreau să fac și eu asta când o să cresc.

Apoi, ridicând caietul, dezvăluie desenul, iar eu râd zgomotos când văd schița îngrozitoare a pisicii ei, Betty, cu un cap deformat și ochi strâmbi.

— Dar, după cum se vede, nu sunt artistă, zice ea chicotind. Părinții mei m-au înscris în schimb la gimnastică, care presupun că a fost distractivă. Mă pricepeam mai bine, oricum.

Mă trezesc sprijinindu-mă de canapeaua albastră și punându-mi picioarele pe măsuța de cafea, în timp ce o privesc. Are un fel de carismă care e perfectă pentru cameră; este capabilă să mențină transmisiunea distractivă, fără pauze sau momente ciudate. Cum de nu am observat niciodată cât de fermecătoare e Mia?

Privirea îmi fuge spre butonul prin care soliciţi o convorbire în privat, dar ar fi destul de stupid să plătesc 450 de dolari ca să discut cu o persoană pe care pot să o văd gratis, în aceeaşi casă, doar urcând două etaje. Dar, pe de altă parte, nu iau cele mai inteligente decizii.

Apăs cu degetul pe buton şi sunt de acord să plătesc din nou, încercând să nu analizez prea mult situaţia. Îmi spun că e cercetare. Trebuie să văd ce se întâmplă în continuare. Trebuie să existe un motiv pentru care mă trezesc brusc atras de o fată pe care o cunosc de cincisprezece ani.

„Serios, de ce ea?" De ce nu oricare dintre sutele de alte fete din ultimii ani? Sute de fete pentru care nu am simţit *nimic*. Dar acum, dintr-un motiv necunoscut, ea e cea care mă atrage.

Mia îmi observă cererea şi îşi ia rămas-bun de la mulţimea de spectatori. Apoi, exact ca ultima dată, ecranul devine negru înainte să-mi ceară permisiunea pentru a accesa camera şi microfonul. Le refuz pe ambele.

— Bună din nou, Drake! spune ea cu un zâmbet şiret.

Apelativul mă zăpăceşte o clipă, înainte să-mi amintesc că Garrett cel beat s-a folosit de numele prietenului său afemeiat. Mia l-ar plăcea pe Drake. Bineînţeles că şi lui i-ar plăcea de ea, dar probabil doar o dată sau de două ori.

— Văd că eşti din nou timid.

Îi scriu răspunsul:

Am intrat doar ca să te văd.

— Ce drăguţ! Mi-a plăcut când te-am văzut ultima dată.

Poate mai târziu. Vreau doar să vorbim azi.

O observ cum îmi citeşte mesajele cu gura încordată şi o expresie curioasă. Mă întreb la ce se gândeşte.

Dacă bărbatul de la capătul firului este suficient de misterios încât să nu-i piară ei interesul. Oare mereu le oferă bărbaților zâmbetul ei cu gropițe și prietenia sinceră pe care mi le arată mie acum? Am văzut-o vreodată să se uite așa la mine în viața reală?

— Despre ce-ai vrea să vorbim, Drake?

Spune-mi despre tine. Îmi place să te aud vorbind.

Expresia i se îndulcește.

— Bine...

Se sprijină pe pat, uitându-se la cameră, în timp ce se culcușește pe o pernă, iar eu stau întins pe canapea, aproape în aceeași poziție, pe când ea îmi spune tot ce deja știu. Și totuși, este ca și când aș auzi-o pentru prima dată.

Îmi vorbește despre gimnastică, despre cum n-a reușit să se țină de școala de cosmetică, de facultate, să lucreze ca barmaniță, cântăreață, iar apoi a revenit la talentele ei artistice. De câte ori am tachinat-o din cauză că nu se orienta deloc și eșua constant? De ce a trebuit să mă iau atât de mult de ea?

Acum n-am chef să o șicanez pe Mia. În schimb, îi scriu:

Cel puțin, ai încercat.
Uneori, partea cea mai grea este să încerci.

Nu vrei să ajungi la o anumită vârstă și să-ți dai seama că ai ratat un lucru pentru că ți-a fost teamă să încerci.

Râde.

— Ei bine, spune-le asta alor mei. Probabil că toți din familie cred că sunt o mare ratată.

Sunt sigur că nu cred aşa ceva.

Deci, cum ai ajuns să faci asta, acum?

Ridică din umeri.

— Presupun că, în sfârşit, am găsit ceva la care mă pricep.

Îţi place?

— Uneori. Îmi place să cunosc oameni noi. Îmi place cum mă fac să mă simt în pielea mea. Şi... îmi plac banii. Deci, nu mă pot plânge.

Eşti fericită?

Ea citeşte întrebarea şi, cât pare să se gândească o clipă, îşi mişcă buzele.

— Da, sunt fericită.

Nu sunt convins. De ce ai făcut faţa aia?

Un zâmbet ia locul expresiei ei gânditoare.

— Eh... Doar... Aş vrea o astfel de legătură pe plan personal. Dintr-un motiv oarecare, este mult mai uşor la telefon, prin mesaje sau chiar în faţa camerei. Dar, în clipa în care încerc să simt ceva pentru oricine din viaţa reală, devin prudentă.

Degetul mare îmi rămâne deasupra tastaturii preţ de o secundă. Convorbirea mi se pare intimă, chiar mai mult decât cea de aseară. Mia îmi mărturiseşte lucruri pe care nu mi le-ar zice dacă ar şti că *eu* mă aflu în spatele ecranului. Este imposibil! Mă simt de parcă aş întâlni-o pentru prima dată pe fata asta.

— Şi tu? Am vorbit suficient despre mine.

Ce vrei să ştii?

— Hmm... Cum îţi câştigi existenţa?

Aş putea la fel de bine să continui cu minciuna. Dacă am de gând să pretind că sunt Drake, atunci o să fiu Drake.

„Dumnezeule, ce greşit pare!"

Sunt constructor.

– Oh, atunci lucrezi cu mâinile, răspunde ea, zâmbind cochet, iar eu mă urăsc pentru rânjetul care mi se întinde pe faţă. Ai pe cineva în viaţa ta? O soţie sau o iubită?

Nu.

– De ce nu? Am văzut aseară cât de bine arăţi. Ar trebui să fii în oraş, cu o femeie adevărată, nu aici cu mine.

Presupun că sunt ca tine. Nu pot să creez o legătură cu oamenii în viaţa reală.

Se bosumflă şi nu se preface. Pare chiar să mă compătimească.

– Când ai avut o iubită ultima dată?

Cu mult timp în urmă, îi răspund eu.

Nu m-ar crede dacă i-aş spune adevărul, dar mă simt ciudat de liniştit purtând conversaţia asta şi simt nevoia să-i împărtăşesc mai multe. Sau totul. Poate e datorită anonimatului, dar vreau să-i mărturisesc secrete pe care nu le ştie nici cel mai bun prieten al meu. Şi aproape că o fac, dar apoi îmi dau seama că e Mia, iar dacă o să afle vreodată cine este la celălalt capăt, o să ştie totul despre mine, iar eu m-am străduit mult prea multă vreme ca să ţin ascuns adevărul. Mai ales faţă de ea.

Dar sunt câteva lucruri pe care i le pot spune.

Probabil că nu o să te surprindă, dar prefer să privesc.

Văd că-mi citeşte mesajele, iar eu mă entuziasmez la reacţia diferită pe care o are pentru fiecare în parte. Este mai plăcut decât m-am aşteptat. În mare parte, deoarece e Mia, iar pe mine mă ameţeşte ideea că poate fi atât de dulce şi deschisă.

— Ei bine, aseară ai făcut mai mult decât să priveşti, răspunde ea, râzând mai natural decât am văzut-o în live-urile ei.

Seamănă mai mult cu Mia cea din realitate.

Da, am făcut. M-ai prins într-un moment de slăbiciune.

Râde din nou.

— Nu a fost prea greu să te conving, Drake. Tonul conversaţiei se potoleşte şi devine ceva mai serios când îşi coboară privirea, ferindu-se de cameră. De obicei priveşti mai mult decât să participi?

Da.

— Ai prefera să mă priveşti... sau să mă atingi?

La naiba! Situaţia s-a schimbat. În bine, dar nu cum m-am aşteptat. Sau poate că o voiam. Poate am încercat să o determin să o facă în tot timpul ăsta: să-mi spună mai multe despre ea. Să fie mai vulnerabilă, mai dezbrăcată, întinsă ca o masă delicioasă pe care să o pot devora cu privirea. Sunt al naibii de sigur că acum nu mai pot să dau timpul înapoi.

Mi-ar plăcea să te ating.

Când îşi ridică privirea spre ecran, îmi citeşte mesajul şi-şi muşcă buza inferioară.

— Bine. Atunci, atinge-mă, îmi răspunde, iar eu mă încrunt.

Când se sprijină de pat, poziționându-și telefonul deasupra ei – așa cum mi-aș dori să stau eu – își trece ușor degetele peste partea din față a corpului. Încă poartă sutienul și pantalonii scurți de blugi, iar mie îmi lasă gura apă amintindu-mi că o găsesc la etaj. Dintr-un moment în altul, o să am parte de priveliștea pe care mi-am dorit-o cu disperare.

— Pretinde că mâinile mele sunt ale tale. Și spune-mi ce să fac cu ele, îmi șoptește erotic. Atinge-mă, Drake...

„Să mă ia naiba! Naiba să mă ia" că am folosit *nenorocitul* de nume al prietenului meu, când tot ce vreau este să o aud rostindu-l pe al meu.

Și la naiba cu toată situația asta! Dacă am de gând să-i spun ce-mi doresc, o să-mi folosesc vocea. Apăs cu nerăbdare butonul pentru microfon și mă forțez să-mi îngroș timbrul și să vorbesc răgușit.

— Scoate-ți sutienul. O bretea pe rând.

Mia zâmbește la cameră, îmbujorându-se la auzul vocii mele.

— Oh, bună!

— Fă-o, mormăi eu.

Cu degetele, trage în jos triunghiul de material de pe sânul drept, dezvăluind sfârcul moale și roz, întărit și pregătit.

— Ciupește-ți sfârcul. Până te doare. Vreau să aud cum scâncești.

Se linge pe buze și începe să gâfâie. Trecându-și degetele peste un sân și apoi peste celălalt, își răsucește sfârcul sensibil între degetul mare și cel arătător, iar eu îi urmăresc expresia ca să savurez clipa în care simte

durerea. Un țipăt strident îi scapă printre buze, deci știu că se află în pragul ei.

— Ține o mână acolo și coboar-o lent pe cealaltă.

Penisul mi se umezește în pantaloni când o privesc cum se atinge, mișcându-se într-un ritm delicios de lent și trecându-și degetele peste abdomen. Când ajunge la pantalonii scurți, îi ordon să îi descheie. Cu cealaltă mână își atinge sânul, strângându-l și rotindu-l suficient cât să rămână în zona durerii și anticipării.

Nu vreau să mă ating. Vreau doar să o privesc. Să mă concentrez la plăcerea *ei*. La mișcările ei. Imaginându-mi că mâna mea e pe trupul ei, fără să fiu distras de scula mea.

— Arată-mi cât de umedă ești, șoptesc și mă rog să-mi maschez cu succes vocea, dar de vreme ce ea continuă și nu coboară-n fugă scările ca să mă confrunte, o să presupun că mă descurc.

Nu-mi mut privirea de la ecran când își strecoară nerăbdătoare mâna în pantalonii scurți și-i privesc chipul când își atinge centrul plăcerii. Deschide gura și închide pe jumătate ochii. Apoi, își scoate lent mâna din pantaloni, arătându-mi umezeala de pe degete, iar eu icnesc într-un geamăt gutural.

Mi-a scăpat. Puțin prea strident și aducând prea mult cu vocea mea. Însă este atât de distrasă, încât nici măcar nu observă.

— Gustă-te, îi spun eu, nesigur dacă încalc o limită sau dacă ea o s-o facă, dar sunt plăcut surprins când își duce degetul mijlociu la buze.

Deschizând gura încântătoare, își apasă limba cu degetul, savurând gustul propriei excitări. Brusc, nu știu dacă o să reușesc să-mi țin sub control mădularul. Acum se încordează atât de tare, încât mă doare și cerșește atenție.

„Mai târziu."

Momentan, mă concentrez la ea. Doar la ea.

— Are un gust bun, Kitten? întreb eu, numele erotic de alint alunecându-mi pe limbă.

Ea scâncește, sugându-și degetul, în timp ce dă din cap.

— Ești umedă pentru mine?

— Da, geme Mia.

Fix când vreau să-i mai dau niște indicații, pe ecran apare un avertisment care mă informează că ora aproape a trecut și o să trebuiască să mai plătesc 450 de dolari ca să continui. La naiba!

Ei bine, poate că e un lucru bun. Să o fac să aștepte, să fie dornică. Să mi se destăinuie.

— Trebuie să plec, șoptesc eu. Dar vreau să ajungi la orgasm după ce închid. Să-ți imaginezi că degetele mele sunt în vaginul tău dulce, bine?

— Da, îmi răspunde ascultătoare.

— O să-mi trimiți o fotografie cu vaginul tău umed după ce-ți dai drumul?

— Da, zice fără să ezite.

— Așa te vreau, Kitten!

Mia zâmbește, cu obrajii roșii de excitare.

— Îți place când îți spun așa? întreb eu.

Depărtându-și buzele și uitându-se la ecran, dă aprobator din cap.

— Da.

— Ne vedem mâine?

— Bine, șoptește și-și mușcă din nou buza.

Apoi ecranul se face negru, iar eu nu-mi pot apuca penisul destul de repede. Cât mi-l frec, o fac cu gândul că ea se află cu două etaje mai sus, masturbându-se. Iar când ejaculez pe tot pieptul, îmi imaginez că-și dă drumul odată cu mine.

REGULA #7: Dacă-ți dorești un lucru, trebuie să fii dispus să oferi ceva la schimb.

Mia

Mă trezesc pe la miezul nopții, îmbrăcată cu hainele pe care le-am purtat toată ziua. Probabil c-am adormit după discuția neașteptat de încinsă cu Drake. Am făcut ce mi-a cerut la finalul conversației. Cum puteam să îl refuz? M-a excitat al naibii de tare.

Așa că, după încheierea apelului, am ajuns la orgasm după puțin timp, repetând în minte cuvintele lui obscene. Apoi mi-am făcut o fotografie, așa cum mi-a cerut, și i-am trimis-o.

După ce mi-am revenit, am început să mă întreb dacă nu cumva mă atașez prea mult de tipul ăsta misterios. De obicei, nu mă masturbez după o convorbire doar pentru că așa a cerut clientul. După ce închei discuția, mă opresc. Uit totul și nu mă mai gândesc la asta până nu deschid din nou camera. Însă, după numai două discuții cu Drake, nu pot să scap de sentimentul că el este diferit.

Probabil din cauza anonimatului. Și a faptului că i-am văzut abdomenul și scula și ambele erau impresionante.

Dar chiar și fără părțile sexuale, mă simt în largul meu suficient cât să mă deschid cu adevărat față de el. Să îi arăt cum sunt în realitate. Nu modelul fals de chat

care e mereu *activ* şi le oferă clienţilor îndeajuns cât să le stârnească interesul, fără a le permite să afle prea multe.

Ceea ce e ridicol.

Probabil că e doar un alt pervers care şi-a descărcat aplicaţia şi vrea să vadă nişte sâni şi un fund, fiind dispus să plătească pentru serviciu. E imposibil să-i pese de adevărata mea persoană, indiferent de cât de mult pretinde asta. Niciunuia nu îi pasă.

Iau telefonul şi mă uit la ceas. 2.35.

Mă agit o vreme, rememorând discuţia privată cu Drake. Îmi amintesc momentele de azi petrecute cu Garrett. Ceva pare în neregulă cu el: ieri m-a sunat din senin, iar apoi a venit aici şi s-a plimbat cu mine. Oare chiar are legătură cu tata? Sau a început să se poarte frumos cu mine pentru că vrea, pur şi simplu? Nu a mai fost atât de răutăcios şi nici nu m-a mai luat peste picior ca de obicei.

Iar discuţia despre sex pe care am avut-o nu-l caracterizează. Pentru Garrett, am fost şi-am să fiu mereu sora lui mai mică şi enervantă. Nimic nu o să schimbe asta, indiferent cât de seducător mă machiez sau cât de adânc am decolteul.

Chiar dac-ar fi atras de mine, Garrett nu ia în serios relaţiile, nu suficient cât să aibă una pe termen lung. Este destinat să rămână un burlac îngâmfat tot restul vieţii şi nu cred că o să aibă vreodată regrete.

Când nu reuşesc să adorm nici după jumătate de oră, renunţ şi mă dau jos din pat. În casă nu se aude niciun zgomot, dar îmi place. Deseori, viaţa mi se pare atât de gălăgioasă, încât prefer să stau în linişte o vreme. Singură cu gândurile mele, acum toate mistuite de sunetul vocii erotice a unui străin, răsunând repetat în mintea mea.

Cobor liniștită scările, dar este întuneric și pace. Când dinspre subsol aud râsetele dintr-un serial vechi, cobor în continuare treptele. Televizorul este deschis în sufragerie și îl văd pe Garrett pe canapea, cu fața luminată de strălucirea ecranului.

— Hei! vocea lui se aude slab prin cameră.

Pare obosit, cu părul zburlit și are cearcăne. Este ciudat să-l văd atât de abătut. De obicei, Garrett este vesel.

— Nu poți să dormi? îl întreb eu, rămânând lângă scări.

Nu vreau să mă apropii mai mult fără să par invazivă.

Apoi, spre surprinderea mea, ridică pătura, invitându-mă să mă așez lângă el. Ezit, neștiind cum să reacționez, de vreme ce Garrett pe care îl știu mi-ar spune să merg la culcare sau m-ar ignora.

— Nu prea, e răspunsul lui.

Îi accept invitația și mă așez pe perna de lângă el, între noi fiind un spațiu de mai bine de treizeci de centimetri. Mă acoperă cu pătura ca să-mi țină de cald.

— La ce te uiți?

— La *The Golden Girls*, îmi răspunde zâmbind. Este singurul care se difuzează la 3.00 dimineața.

— Îmi place serialul!

Își ridică brațul, întinzându-l lasciv pe spătarul canapelei.

— Și mie.

Îl urmărim împreună o vreme, râzând la glumele sexuale ale lui Blanche și la replicile dure ale lui Dorothy. Când începe următoarea reclamă, îmi ridic privirea la Garrett, iar în expresia lui observ o indiferență pe care nu am mai văzut-o până acum.

— E totul în regulă? întreb eu.

Nu reușesc să-mi explic ce este în neregulă, dar e ca și când s-ar gândi la atât de multe lucruri deodată, încât a încetat să mai existe cu adevărat în lumea exterioară.

Și ultimul lucru pe care l-aș aștepta de la el este să mi se confeseze.

Nu o face.

— Da, sunt bine. Tu ești bine?

Își ia brațul de lângă mine ca și când s-ar îngrijora să mă atingă.

— Sunt bine, răspund eu.

— Așadar, ce mai zici? întreabă el, flecărind. Te-ai aventurat... să faci ceva nou?

Mă întorc spre el. Garrett m-a tachinat mereu din cauza încercărilor mele eșuate de a-mi găsi o carieră și îmi amintesc cât de încurajator a fost Drake, cum a spus că este mai bine să încerc decât să regret mai târziu ocazia ratată.

— De ce ți-aș spune ție? Ca să râzi de mine pentru că am eșuat din nou?

Pare afectat, afișând o expresie șocată când își întoarce privirea spre mine.

— De ce aș râde?

— Pentru că asta faci tu. Știi, este mai bine să încerci ceva, decât să regreți mai târziu că nu ai avut curaj, spun eu, dar nu ratez felul în care-și dă ochii peste cap și-și mută privirea.

— Înțelepte cuvinte!

— Ei bine, este adevărat.

— Mia, nu râd de tine. Doar am întrebat ce ai mai făcut. Sunt mândru că încerci lucruri diferite.

— Nu-i adevărat, zic şi mă întorc spre televizor. Dintr-un motiv oarecare, îmi simt buza tremurând şi ochii usturându-mă din cauza lacrimilor. De ce îmi pasă? Ce crede Garrett nu ar trebui să conteze pentru mine. Doar că, de fapt, contează. Ca să ştii, continui eu, chiar îmi place noul meu job şi câştig destul cât să mă mut din subsolul părinţilor noştri.

— Oh, da? Care-i jobul?

Tonul lui dur mă împiedică să-i răspund. Ce ticălos încrezut e uneori! Ultimul lucru pe care l-aş face vreodată ar fi să recunosc în faţa lui cu ce mă ocup. M-ar judeca şi mai mult.

— Nu contează, mormăi eu, dând la o parte pătura şi vrând să mă ridic în picioare. Însă mă apucă de braţ, trăgându-mă înapoi. Mă încrunt la el şi deschid gura surprinsă. Dă-mi drumul!

— Nu! Te porţi ca o răsfăţată. Răspunde-mi odată la întrebare!

— Nu-ţi spun nimic! repet eu şi încerc să mă ridic.

De data asta, mă apucă de talie şi mă trage în poala lui.

— De ce nu? Ce ai de ascuns, Mia? Pentru că eu cred că tu minţi când spui că lucrezi ca *operator de date.*

Mă ia peste picior, iar asta-mi face sângele să fiarbă. Aşa că-mi iau avânt şi încerc să îl lovesc în faţă, dar este prea rapid şi mă prinde de încheietura mâinii. Mă zbat în strânsoarea lui până ajungem să ne luptăm, însă e mult mai puternic decât mine; după câteva minute, mă imobilizează cu faţa de canapea şi se lasă cu toată greutatea pe spatele meu.

— Eşti un ticălos! strig eu în pernă.

— De ce trebuie să ne certăm din orice? mă întreabă oarecum amuzat. Eşti a naibii de arţăgoasă!

— Eu? Tu stai pe mine ca și când ai vrea să mi-o tragi!

Îmi râde răgușit în ureche.

— Crede-mă, răsfățato, dac-aș fi vrut să ți-o trag, aș fi făcut-o deja.

Mă zbat și mai tare.

— Păi, atunci, presupun că e bine că nu mă suporți, așa măcar n-o să-mi fac griji în privința asta.

Jur că-ncep să am vedenii, deoarece simt cum își freacă șoldurile de spatele meu și cu siguranță ascunde ceva țeapăn în pantaloni. Căldura îmi urcă pe șira spinării, excitându-mă și bulversându-mă. De ce naiba are Garrett erecție?

Chiar îl excită să se lupte cu sora lui vitregă?

— Dacă ar fi să mă gândesc... O partidă rapidă de sex din ciudă ar putea fi distractivă.

Îmi respiră în ureche, iar eu suspin la auzul cuvintelor sale. Mi se încălzește pântecul gândindu-mă la noi. Vorbește serios?

Acum nu mă mai zbat. În schimb, mă trezesc împingându-mi șoldurile spre el, ca și când i-aș căuta erecția din pantaloni.

— Garrett, șoptesc eu, iar energia dintre noi se schimbă repede din joacă... în ceva mai profund.

— Vrei să mă dau jos de pe tine? Spune-o, Mia!

Tac. Îmi ridic fruntea de pe canapea și-i simt respirația fierbinte pe obraz; îmi întoarce chipul, astfel încât gura să-i ajungă la doar doi centimetri de a mea. Își mișcă degetele, care înainte mă strângeau de încheieturi, spre mâinile mele și mi le cuprinde.

Apoi, se freacă din nou de mine, iar eu gem, împingându-mi șoldurile în el.

Depăşim o limită. Nu ar trebui să o facem, nu ştiu cu adevărat ce semnifică *asta*, dar nu are sens să negăm cât de mult ne-o dorim amândoi, aşa că nu mă opun.

Cu buzele, îmi atinge uşor gâtul şi maxilarul, apoi lobul urechii înainte să-mi şoptească:

— Care este noua ta slujbă despre care nu-mi spui, Mia?

— Nu pot să-ţi zic, răspund eu, mişcându-mi capul ca să-i caut buzele.

— Vrei să te ating? mă întreabă, în timp ce-şi ia mâna de pe braţul meu şi-mi mângâie trupul, strângând uşor locul dintre abdomenul meu şi canapea.

Mă umezesc când îmi atinge în treacăt zona sensibilă de sub buric. În urma atingerii lui, sunt asaltată de o excitaţie furnicătoare.

Abia pot să răspund. Este mult prea ciudat să mă exprim, dar, Dumnezeule, da, vreau să mă atingă! Enorm.

Aşa că, abia scâncesc şi pe buze mi se prelinge o şoaptă: *mhm*.

— Atunci, zi-mi! Nu păstra secrete faţă de mine.

— Nu, mormăi în timp ce mă zvârcolesc sub el, disperată să-i îndrum degetele acolo unde vreau.

Este o *nebunie*. În urmă cu doar câteva ore, discutam cu Drake, iar acum mai am puţin şi fac sex cu fratele meu vitreg. Ce se întâmplă?

Apoi, fără vreun avertisment, se ridică de pe canapea şi nu-i mai simt greutatea trupului peste mine. Mă ridic într-o secundă şi mă holbez la el.

— Ce?

Râde şi ridică din umeri.

— Dacă-ţi doreşti un lucru, trebuie să poţi oferi ceva în schimb.

Furia mă străbate atât de aprig, încât iau perna și i-o arunc furioasă în față.

— Măgarule!

Sărind de pe canapea, mă grăbesc spre scări. Eram moale în mâna lui și m-a făcut să gem și să salivez după el ca o pisică în călduri. Este umilitor.

— Ce ticălos ești!

— Dacă te răzgândești, te aștept aici! îmi strigă, dar eu sunt deja la jumătatea scărilor.

Corpul meu încă tremură de euforie, dar nu o să mă întorc la el. Nu o să mă mai aducă niciodată în starea asta.

REGULA #8: Un fund e un fund – fie că ești un măgar, fie că doar admiri unul.

Garrett

Mi-a fost greu să alerg de dimineață. Mai greu decât de obicei.

A fost greu să mă ridic din pat. Să mă încalț. Să ies pe ușă.

Greu, greu, greu.

Însă am reușit. Am alungat tristețea care-și arată uneori chipul hidos și am ieșit să alerg, în ciuda faptului că mă simțeam de rahat. Nu a contat că am parcurs un kilometru și jumătate în aproape unsprezece minute sau că am vrut de șapte ori să mă opresc. Am alergat paisprezece kilometri, iar asta e ceva.

Evenimentele de aseară – sau din dimineața asta – îmi tot revin în minte. În tot timpul în care am alergat, mintea mea a fost prizoniera unei bucle nesfârșite de rușine-regret-dezgust. Am îndrăznit prea mult? Am intrat pe un teritoriu nou cu Mia, dar nu știu decât să o tachinez. Totuși, nu doresc să o sperii și sunt foarte sigur că nu vreau să o rănesc. Nu ar fi trebuit să o forțez, dar, în apărarea mea, chiar am crezut că ne luptam în joacă. De unde era să știu că o să mă excit?

Un lucru este sigur... Atracția fizică pe care voiam să o aprofundez există în mod categoric.

Pentru o clipă, alung rușinea și dezgustul ca să-mi aduc aminte cât de catifelat mi s-a părut corpul ei în

mâinile mele, cât de repede m-am excitat lipindu-mă de ea, cât de fermecător mirosea și cât de mult voiam să o penetrez și să o fac a mea. Cu adevărat a mea.

„Hei! Ce naiba ți-a venit?"

Cât a trecut de când m-am gândit la ea sau mi-am dorit-o? Mai mult timp decât vreau să recunosc.

M-am resemnat de mult cu gândul că sunt distrus. Dorința de a face sex a dispărut, iar eu m-am mulțumit cu ușurință să rămân pe margine și să privesc. De multă vreme, sunt doar un spectator la partidele de sex. Așadar, de ce acum? Și de ce naiba tocmai *ea*?

Poate că mă influențează Emerson și Charlie. Felul în care se uită unul la celălalt, în care se ating, sprijinindu-se constant ca și când s-ar completa. Îmi distruge sănătatea mentală, mă determină să-mi doresc ceva ce întotdeauna am jurat să nu fac. Și este adevărat. Ideea de a avea o relație nu mă atrage absolut deloc.

Deci, de ce gândul că aș putea să o fac cu propria soră vitregă nu pare nici pe jumătate rău? Ce fel de psihoză perversă m-a cuprins? Sincer, aș prefera să revin la sentimentul de rușine și regret.

Mintea mea e foarte tulburată.

Văd mișcare în dreapta, atunci când cotesc o ultimă dată în drumul spre cabană, și o zăresc pe Mia în costum de baie, făcând yoga pe un paddleboard în mijlocul lacului, împreună cu mama. Amândouă încearcă să-și păstreze expresiile calme și serioase, dar izbucnesc în râs când se clatină chiar și puțin.

Mă simt mai bine văzând-o pe Mia zâmbind. Nu ne-am întâlnit în dimineața asta și, sincer, mă temeam că o să fie supărată toată ziua sau că o să lase comportamentul meu de rahat să-i strice vara. Dar pare să se simtă bine, ceea ce înseamnă că, în mod categoric, ar

trebui să plec naibii de aici înainte să mă observe şi să le stric dispoziţia.

— Garrett! strigă mama, iar eu mă strâmb. Vino încoace!

Alerg spre mal, fără tragere de inimă, şi-i fac semn din mână mamei. Apoi, îndrăznesc să mă uit spre Mia şi privirile ni se întâlnesc pentru o clipă. Nu pare atât de supărată cum mă aşteptam; în schimb, parcă e neliniştită când se uită în jos.

Da, cu siguranţă am dat-o în bară că am călărit-o pe canapea aseară. Sunt un idiot.

— Cum a fost la alergat? mă întreabă mama.

— A fost bine.

— Mă bucur să văd că alergi din nou.

Mă încordez imediat. Mijind ochii, îmi mut privirea. De ce este mama atât de sinceră în toate privinţele? De ce trebuie să pomenească lucrurile triste ca şi când nu ar însemna nimic? Îmi dreg glasul şi dau din cap.

— Da, răspund, fără să mai adaug nimic.

Observ că Mia este din nou atentă la mine, puţin mai curioasă decât înainte.

— Ei, bine... Înlocuitorul meu a sosit, adaugă mama făcând un semn din ochi.

— Ce? răspunde Mia, uitându-se la ea.

Observ că Mia îşi aranjează slipul şi-şi cuprinde talia cu braţele când îşi dă seama că o analizez. Ca şi când ar încerca să ascundă ceva.

— Haide, Garrett! E rândul tău! strigă mama, vâslind spre chei.

O ajut să coboare, iar ea se mai clatină puţin când atinge pământul cu picioarele.

— Tocmai am alergat paisprezece kilometri. Chiar trebuie să fac yoga pe placă? întreb eu și zăresc o umbră de ezitare pe chipul Miei.

Mama nu știe că este incredibil de jenant să ne forțeze să stăm împreună fix acum, dar presupun că este mai bine că habar n-are ce s-a petrecut între noi cu o seară înainte.

— Este în regulă, o să ies, intervine Mia cu o expresie dezamăgită, mascată de un zâmbet forțat.

Mama nu acceptă.

— Să nu îndrăznești! Abia ai ajuns aici. În plus, Garrett trebuie să facă exerciții de întindere după ce a alergat.

Șovăind, îmi scot tricoul transpirat și tenișii. S-ar putea să fie drăguț să stau doar cu Mia. Mama îmi dă vâsla ei, iar eu mă întind pe placa goală.

Mia mă privește cu buzele încordate în clipa în care placa mea se înclină dintr-o parte în alta, și știu sigur că la un moment dat o să ajung în apă.

— Ești sigur? mă întreabă, abținându-se să nu izbucnească în râs.

— Nu, răspund eu.

Mia chicotește pentru că îmi ia o veșnicie să-mi găsesc echilibrul. Încordarea dintre noi dispare momentan în fundal și ne concentrăm doar la cât de prost mă balansez și cum nu pare că reușesc să stau în poziție verticală pe un paddleboard.

— De ce nu te așezi, pur și simplu? Este mai ușor să începi așa.

Râd și o privesc îmbujorat când mă pun în fund pe placă. Ținând vâsla de-a lungul trunchiului meu, vâslesc spre mijlocul lacului împreună cu ea. Mia îngenunchează cu spatele drept și umerii trași înapoi. În lumina

după-amiezii târzii, este atât de frumoasă, că mă lasă fără suflare.

— Trebuie să-ţi găseşti echilibrul, îmi spune când mă clatin din nou, aproape căzând.

Stau încă în fund – cum e posibil aşa ceva?

— Da... Nu prea am experienţă.

— Respiră adânc. Relaxează-te. Te strofoci prea mult.

— Ha! Nu a spus nimeni niciodată asta.

— Garrett, vorbesc serios. Respiră adânc şi relaxează-te!

Când arunc o privire în direcţia ei, văd întruchiparea calmului. Îmi place cum arată obrajii ei înroşiţi de soare şi ochii fără machiaj.

„Bine, bine! Respiră adânc!"

Îi urmez indicaţiile şi, când expir prelung, am senzaţia că eliberez aerul pe care l-am reţinut prea mult timp. Pare... agreabil.

— E mai bine, spune încet, vocea plutindu-i peste apa lină.

Nici în ruptul capului nu înţeleg de ce este atât de drăguţă cu mine, mai ales după seara trecută.

— E mai bine, repet eu.

Este linişte o vreme şi vâslim fără să vorbim.

În cele din urmă, se uită la mine şi spune:

— Nu ai de gând să-mi ceri scuze?

— Pentru ce să-ţi cer scuze? răspund eu, cu toate că ştiu.

Deşi sunt conştient că ar trebui să o fac, e o diferenţă între a şti şi a avea curajul să o duc la bun sfârşit.

— Pentru că ai fost un bou. Pentru că m-ai *atacat*, spune ea, aranjându-şi o şuviţă după ureche.

— Nu părea să te deranjeze... o tachinez eu, zâmbind.

— Da, exact. M-ai manipulat. Și dacă nu m-aș fi opus, ai fi profitat de mine.

— Se consideră că aș fi profitat de tine dacă erai atât de nerăbdătoare, încât vaginul tău îmi căuta mădularul?

— Oh, Dumnezeule! strigă ea. Folosindu-și vâsla, mă stropește cu apă. Nu discutăm despre asta. Vaginul meu nu îți *căuta* mădularul. Nici măcar nu-l vreau.

— *Oh, Garrett*, zic pe un ton pițigăiat, imitând-o.

Chiar dacă se întoarce cu spatele la mine, văd cum își mușcă buza inferioară, încercând să-și ascundă zâmbetul.

— Te urăsc!

— Poate că e adevărat, dar aseară nu ți-am făcut nimic din ce nu-ți doreai.

— Deoarece m-ai prins într-un moment de slăbiciune, răspunde ea.

— Oh, da? întreb eu, apropiindu-mă. A trecut o vreme?

— S-ar putea zice că da, mormăie ea încet.

— Ei bine, te asigur că pentru mine a trecut și mai mult timp.

Nu știu de ce-i dezvălui asta, dar gândul că Mia pare să nu aibă o relație romantică mă face să mă simt într-un anume fel. Cumva mulțumit... că nu sunt singurul. Sau că nimeni nu este capabil să o satisfacă. În orice caz, este bine de știut.

— Deci îți doreai și tu, îmi spune uitându-se la mine. Am *simțit-o*.

Nu mă pot abține să nu rânjesc atunci când o țintuiesc cu privirea. Îmi place cât de nestânjenită este Mia

când vine vorba despre sex, și presupun că e din cauză că este model de chat. Sau poate că este chiar motivul pentru care se pricepe atât de bine, deoarece nu se ferește nici față de mine, fratele ei vitreg, să vorbească despre cum mi s-a sculat penisul pentru ea.

— Sunt un simplu bărbat, îi răspund eu.

— Ei bine, să ți-o ții în pantaloni! izbucnește ea. Deoarece noi nu o să ajungem *niciodată* acolo.

— Cum zici tu, dar, într-un fel sau altul, o să te fac să-mi spui care-i noul tău job secret.

Clatină din cap, ca și când aș exaspera-o, și alege să nu mă contrazică. În loc, schimbă subiectul. Mușcându-și buza, mă întreabă:

— Ce a vrut să spună mama ta? Că te vede alergând din nou. De ce nu ai mai alergat?

Nu este ceva despre care vreau să vorbesc, dar nu pot evita.

— Nimic. Eu doar... Nu am alergat un an întreg acum ceva timp.

— Când a fost asta?

— Nu știu. Probabil acum nouă sau zece ani.

Când mă uit din nou la ea, mă fixează cu o expresie gânditoare și jur că uneori pare că Mia mă vede așa cum sunt. Ca și când nu i-aș putea ascunde nici măcar un singur gând și, cu toate că ar putea părea romantic și drăguț, pentru mine este înfiorător. Dacă ar ști ce gândesc, mă tem de modul în care ar reacționa.

— Ești gata să te ridici în picioare? mă întreabă, încercând să destindă atmosfera.

— Nu prea.

Râde.

— Nu fi fătălău! Acum, treci în genunchi!

— Hei, asta-i replica mea, răspund eu, iar ea se încruntă la mine.

— Garrett! Fii serios o secundă!

Încearcă să rămână serioasă, dar începe imediat să râdă. Mia râde din toată inima – nu știu de ce. E plină de viață. Este molipsitor. E genul de râset care-i face pe toți să i se alăture. Mi-e practic imposibil să nu zâmbesc și eu. Și, în afară de singura seară din săptămână în care mă întâlnesc cu prietenii la bar, nu-mi amintesc ultima dată când am râs cu adevărat – sau am zâmbit.

— Bine, bine, zic și mă ridic stângaci în genunchi.

Placa se clatină, dar reușesc să-mi mențin poziția lângă Mia.

— Nu e îngrozitor.

— Mulțumesc! Acum ce fac?

— Acum te sprijini pe palme, îți îndoi degetele de la picioare și te împingi în sus.

Brusc, Mia-și ridică fundul în aer, iar eu nu-mi pot muta privirea. Unghiile de la mâini pictate cu ojă viu colorată stau lipite de placă, iar degetele de la picioare sunt în aceeași poziție. Picioarele ei cărnoase și tonifiate se întind de la degetele de la picioare până la fundul rotund captiv în slipul galben.

Oare știe ce-mi face?

Mia a avut dintotdeauna corpul perfect. Singura excepție a fost atunci când a început să pară prea slabă în liceu. Sau poate explicația e că întotdeauna a părut să se simtă bine în pielea ei, emanând încredere ca și când nu i-ar păsa de abdomenul mai pufos sau de colăceii care-i ies din slip. Ori de câte ori se așază, șoldurile ei dau naștere unui mic pliu care ar înnebuni orice bărbat.

— Nu te mai uita la fundul meu și fă-o! strigă ea.

La naiba, m-a prins că mă holbam la corpul ei ca un adolescent excitat. În preajma Miei, exact aşa mă simt. Am 36 de ani, nu 15.

Iar ea nu are decât... 23.

La naiba, Mia are *douăzeci şi trei de ani*! De ce gândul mă face să mă simt ca şi cum ar fi trecut un camion peste mine? Ca şi când mi-aş da brusc seama că fetiţa Mia a dispărut, fiind acum înlocuită de o femeie matură. Nu e ca şi când nu aş conştientiza că are 23 de ani, dar îmi amintesc când eram de vârsta ei. Încă mă *simţeam* ca un puşti şi cu siguranţă mă purtam ca unul. Abia terminasem facultatea, beam, petreceam *mult prea mult* şi mă purtam atât de nesăbuit, încât este o minune că mai sunt în viaţă.

Însă Mia e diferită. Este de zece ori mai matură decât mine la vârsta ei şi nu există nicio scuză pe care s-o pot folosi ca să justific faptul că o doresc după ce m-am împins în ea pe canapea, doar ca să simt fricţiunea corpurilor noastre.

— Garrett... mormăie ea, atrăgându-mi atenţia.

— Da, da, scuze!

Îmi strâng degetele de la picioare. Mă sprijin pe palme. Îmi împing şoldurile. Când îmi ridic fundul, sunt surprins că nu cad în apă. Lăsându-mi capul plecat, continui să o privesc în timp ce-mi simt gambele întinzându-se. Părul ei blond şi lung se unduieşte în briză, vârfurile ude atingând placa, iar ea întoarce capul spre mine cu un zâmbet larg.

— La naiba, ai reuşit!

— Acum ce urmează?

— Acum, apropie-ţi mâinile şi picioarele până reuşeşti să te ridici, rostogolindu-te.

— Ha! răspund eu. Glumeşti, nu?

În mod miraculos, văd cum o face ea și pare ușor. Înaintează până când tălpile-i ajung exact în spatele mâinilor. La naiba, e flexibilă! Iar fundul ei pare perfect și din unghiul ăsta. Adică... fundul e fund. Pot să-l admir chiar și dacă stau în cap.

Când se ridică lent, urmăresc cum picăturile de transpirație i se preling pe spate. Mi-ar plăcea să conturez urma pe care o lasă pe pielea ei.

„Concentrează-te, Garrett!"

Îi imit acțiunile, înaintând încetișor, de vreme ce gambele mele nu mi-ar permite niciodată să mă aplec nici pe jumătate cât poate ea. În clipa în care dau să mă ridic, mă sperii când mă atinge pe braț. Echilibrându-mă, își trece palma de pe umărul meu peste biceps și spre mână.

— Ai reușit! țipă când mă ridic complet pe placă, ținând-o strâns de mână ca pe o ancoră.

— Oh, nu-i așa de rău, îi răspund eu, dar nu-i dau drumul.

— Chiar ai putea fi bun la yoga.

Își trage mâna înainte să pot scoate un cuvânt, iar privirile ni se întâlnesc. Este un moment lung și incordat, când pare că totul între noi s-a schimbat, și nu știu dacă e doar în mintea mea sau și ea simte asta.

— Îmi pare rău, șușotește ea. Dar nu mă pot abține.

— Ce? reușesc să spun înainte ca mâna de care mă țineam să mă împingă în umăr și să cad în apă.

Când ies la suprafață, îi aud râsul delicios. Și îmi place atât de mult să o aud râzând, încât nu pot să mă supăr.

Până și eu recunosc: am meritat-o!

REGULA #9:
O uşă deschisă este o invitaţie.

Mia

— Ar trebui să veniţi cu noi mai târziu la Taverna lui Mike, spune mama mea vitregă, zburlindu-mi părul ud.

Tresar când îşi trece mâna peste scalpul meu ars de soare.

— Mia, trebuie să te dai cu mai multă cremă de protecţie solară sau să porţi o pălărie.

Cum pot să-i explic Laurei că fiul ei, tâmpit şi fermecător în acelaşi timp, m-a distras prea mult şi m-a făcut să-mi doresc să i-o trag şi să-l ucid? Fix în ordinea asta.

Chiar n-am avut timp să-mi îngrijesc pielea corespunzător.

— Ăăă... Sigur, îi răspund şi iau o bucată de pepene de pe tocător.

Arunc o privire spre Garrett, care se uită pe telefon. Când mă priveşte în ochi, citesc ezitarea pe chipul lui. Poate dacă-l îmbăt puţin, o să-l ajut să se relaxeze, să uite de *jobul meu secret* şi să cedeze încordării sexuale dintre noi.

— Bine, eu şi tatăl tău ieşim să mâncăm în oraş, iar apoi mergem la Mike's, spune Laura când mă sărută pe

obraz. Să îl rogi pe Garrett să te aducă mai târziu. E seara de karaoke!

În partea cealaltă a bucătăriei, el oftează adânc. Iar eu mă entuziasmez.

— Oh, am să fiu acolo!

— Pe mine să nu contați, mormăie el.

— Nu respinge ideea înainte să încerci, Garrett, îl tachinez și râd.

După ce pleacă părinții noștri, eu și Garrett rămânem singuri și atmosfera este din nou stânjenitor de încordată. Între noi plutește o senzație ciudată, de parcă am aștepta să flirtăm, ca și când am fi descoperit accidental un secret, iar acum nu mai există cale de întoarcere. Și îmi doresc să văd ce se poate întâmpla în continuare.

Bineînțeles, nu-i pot spune *lui* ce simt.

Vestea bună este că am trecut peste cele întâmplate aseară, dar lucrurile tot sunt incomode între noi. După ce l-am împins în lac, mi-a înclinat placa și, nu după mult timp, am înotat și ne-am scufundat ca niște copii, cu gura până la urechi.

În aceste clipe, nu știu sigur dacă eu și Garrett suntem prieteni, frați, sau ceva mai mult ori mai puțin. Totul este foarte confuz. Aș vrea doar ca, pentru un minut, să aflu ce se întâmplă în mintea lui. Mi-aș dori să am cea mai vagă idee despre cum mă percepe el. Sunt încă surioara lui enervantă sau mă vede într-adevăr ca pe o femeie? Dacă seara trecută ar fi un indiciu, aș paria pe ultima variantă.

Chiar dacă nu m-am mai simțit niciodată astfel.

— Mă duc să fac un duș, îi spun când ies din bucătărie.

Simt cum mă analizează când mă îndrept spre scări. Chiar înainte să dispar după colț, mă uit înspre el și

privirile ni se întâlnesc. Nu zăbovesc prea mult, dar este uimitor cât se poate transmite cu o singură privire. Întrebarea este... Ce i-am transmis mai exact? L-am invitat să vină și să mă observe? Să facem duș împreună? Să mi-o tragă?

Nu pot să nu mă gândesc la asta cât timp mă pregătesc să intru în duș, simțind un mic tremur în oase. După ce ajung în baia de la etaj, dau să închid ușa în urma mea, dar dintr-un motiv oarecare, decid în ultima clipă să o las întredeschisă. De ce? Din punct de vedere logistic, deoarece părinții noștri nu sunt acasă, iar Garrett nu are niciun motiv să urce aici.

De ce am lăsat-o, într-adevăr, deschisă? Deoarece vreau să cred că el o să se afle de partea cealaltă a ușii.

Ceea ce e o nebunie, pentru că este imposibil ca Garrett să mă privească vreodată făcând duș. Deci, de ce m-aș gândi la asta? Poate pentru că-l doresc?

Când mă dezbrac, mă gândesc la Drake și la ce mi-a spus când am discutat, la faptul că este voaior, că-i place *să privească*. Doar ideea mă face să simt fluturi în stomac. Cum poate ceva atât de impersonal să-mi pară atât de intim? Ideea de ochi misterioși ațintiți asupra mea... ca și când aș exista doar pentru privirea lui, totul mă face să mă simt mai atractivă și mai dorită decât orice altceva.

Poate e motivul pentru care las ușa deschisă, introducându-l pe Garrett în locul lui Drake în fantezia mea. Îmi imaginez că el spionează prin crăpătura ușii, urmărind cum mă dezbrac. Iar când intru în dușul cu ușile de sticlă și care oferă o priveliște clară, aproape îi simt privirea pătrunzătoare. Când sticla se aburește din cauza apei fierbinți, nu știu dacă este acolo, dar sincer, nu m-ar deranja să fie; de fapt, îmi doresc prezența lui.

Și s-ar putea să fie singurul motiv pentru care scot para dușului din perete și reduc temperatura apei când îndrept jetul puternic între picioare. Mă sprijin de perete, închid ochii și mi-l imaginez pe Garrett – sau pe Drake – stând de partea cealaltă a ușii întredeschise, privindu-mă cum mă masturbez cu o asemenea forță, încât îmi arcuiesc spatele și scot un țipăt înăbușit atunci când finalizez.

După ce fac duș, opresc apa și mă întind după prosopul care atârnă pe suport. Înfășurându-l în jurul corpului, pășesc pe covorașul moale.

Bătăile din ușă mă fac să tresar și-mi zburdă inima în piept. Se deschide lent, în timp ce Garrett spune:

— Cioc, cioc!

„Ce caută aici? Oare... are legătură cu privirile pe care ni le-am aruncat mai devreme? A venit să... facă sex cu mine?

Nu, nu, nu!"

Cu gura căscată și mintea încețoșată, rămân pe loc, apa picurând de pe mine pe covorul din baie când Garrett intră în încăpere. Pășește spre mine până se oprește la doar câțiva centimetri. Abia îi ajung până la umeri, deci trebuie să-mi ridic privirea ca să mă uit în ochii lui.

— Ce... mormăi eu prostește.

El se apleacă atât de mult, încât mi se taie respirația și nu-mi vine să cred ce se întâmplă. Adică, am lăsat ușa deschisă, invitându-l în mod subconștient, nu-i așa? Când am plecat din bucătărie, i-am transmis din privire să vină și *să mi-o tragă* și i-am dat toate semnele de care avea nevoie. Nu am fost deloc subtilă în privința asta. Așa că nu ar trebui să fiu surprinsă că fratele meu vitreg își lipește corpul de al meu, în timp ce nu am pe mine decât un prosop, aplecându-se tot mai mult, până când gurile noastre sunt pe cale să se atingă.

Degetele mele tremurânde scapă prosopul, care îmi cade la picioare, lăsându-mă goală în faţa lui Garrett. Excitarea şi briza rece îmi întăresc sfârcurile care se ating delicat de tricoul lui. Un zâmbet ştrengar îi ridică un colţ al gurii, dar privirea lui rămâne concentrată asupra mea.

Apoi, chiar în clipa în care cred că urmează să mă sărute, începe să se retragă. Confuzia îmi distruge creierul şi mă încrunt. Se mişcă până se retrage de tot, iar eu îmi cobor privirea ca să observ sticla cu lichid din mâinile lui.

– Scuze! spune el cu un zâmbet şiret. Am rămas fără săpun în baia de la parter.

Rămân din nou cu gura căscată, dar înainte să iasă din baie, îmi priveşte trupul gol. Apoi, o expresie victorioasă îi luminează chipul când se întoarce cu spatele şi pleacă. Iar eu stau pe loc, uluită că l-am lăsat să mă păcălească.

Din nou.

....

Taverna lui Mike este mai jos de casa noastră. Se lasă întunericul până când eu şi Garrett plecăm, îndreptându-ne într-acolo. De fiecare dată când trece o maşină pe lângă noi, se bagă între mine şi stradă, ţinându-mă lângă el ca şi când aş fi un bebeluş care riscă să ţâşnească în faţa unei maşini în mers. Chicotesc de fiecare dată când se întâmplă asta, dar, în sinea mea, îmi place.

Părinţii noştri stau la o masă din spate şi ne zăresc imediat. Ne fac semn să ne apropiem şi, ca de obicei, nu sunt singuri. Când văd un chip nou la masă, mă opresc. Nu pentru că nu ştiu cine este, ci pentru că zăresc un tânăr arătos şi pe mama mea vitregă care îşi ţine braţul pe spătarul scaunului. Îmi dau seama chiar înainte să mă apropii de grup că încearcă să-mi facă lipeala cu un băiat chipeş de vârsta mea.

Mama mea vitregă este sociabilă, ceea ce e minunat pentru tata, care tinde să fie cam singuratic. Este drăguț să-i vedem cu prieteni și bucurându-se din plin de viață, chiar dacă el pare întotdeauna mai obosit decât înainte – un semn că încă este afectat de cancer.

— Mia, vino să stai aici! strigă Laura. Vreau să cunoști pe cineva.

Tipul zâmbește și îmi face stângaci un semn din mână. Garrett este atent la mine și la străinul nou spre care sunt îndemnată.

— Bună! mă bâlbâi eu.

Laura se mută pe alt scaun, lăsându-l pe cel dintre ei pentru mine.

Singurul scaun rămas liber la masă e lângă tata și, astfel, eu și Garrett suntem cât mai departe unul de celălalt. Probabil este un lucru bun, dar tot sunt nespus de dezamăgită.

După ce mă așez, îmi ridic privirea spre el, iar Garrett se uită atent la mine, cu maxilarul încleștat și umerii încordați. Dacă nu l-aș cunoaște, aș spune că pare gelos.

— Mia, el e Reese. Este fiul lui Marcia și-al lui Todd. Tocmai a terminat facultatea la Yale!

— Uau... Felicitări! spun eu, zâmbindu-i forțat.

Reese este atrăgător, cu păr bogat și brunet și ochi căprui.

— Reese, ea este frumoasa mea fiică, Mia, zice Laura când atinge o buclă din părul meu blond-argintiu.

Dar apoi, o voce răsună peste masă:

— Nu e fiica ta.

Toți tac și privirile se mută la Garrett. Și, ca toți ceilalți de la masă, mă uit la el cu ochii mari, în timp ce

se face mic de ruşine, de parcă abia şi-a dat seama ce i-a ieşit pe gură.

— Bineînţeles că este, îi răspunde Laura, cuprinzându-mă cu un braţ.

Restul îşi reiau discuţiile şi, în vreme ce Reese şi Laura vorbesc despre şcoală şi pensiunea părinţilor lui de lângă lacul din apropiere, mă tot uit la bărbatul care stă supărat în celălalt capăt al mesei. Ce naiba a fost asta? Brusc, este posesiv şi gelos că mama lui mă consideră fiica ei. Până acum nu a fost o problemă.

Ba chiar îmi place când Laura spune că sunt fiica ei. Nu-mi amintesc de propria mamă, dar, din ce mi-a fost povestit, era minunată. Asta nu schimbă, totuşi, faptul că ea nu există în amintirea mea. Iar Laura a fost cea care m-a însoţit în excursii, mi-a cumpărat primele absorbante şi m-a dus la cumpărături pentru balul de absolvire. Nu a avut o fiică, iar eu nu am avut o mamă... Aşadar, cui îi pasă dacă spune că sunt a ei?

Cred că singurul motiv pentru care bănuiesc că a luat-o razna Garrett este că a făcut situaţia prea ciudată, având în vedere ce s-a întâmplat între noi în ultimele douăzeci şi patru de ore. S-a născut o energie sexuală într-un loc inexistent până acum, iar nouă ne-ar fi mult mai uşor să o gestionăm dacă părinţii noştri nu ne-ar trata ca pe doi fraţi de sânge.

Chelneriţa ne aduce băuturile, iar Garrett rareori îşi mută privirea de la mine cât eu şi Reese discutăm. Dintr-un motiv necunoscut, vinovăţia mă roade, mai ales când mă face să râd sau îmi atinge braţul. Reese este inginer de software şi visează să lucreze la Google. Spune glume surprinzător de bune, dar, în afară de asta, între noi nu există nicio atracţie. Indiferent cât de bine arată, nu mor de nerăbdare să-l văd dezbrăcat.

După al doilea rând de băuturi, chelnerița aduce lista cu melodii pentru karaoke și niște foi de hârtie pe care să le completăm. O apuc entuziasmată.

— Oh, nu! Începe! spune tata când mă vede că mă uit la lista de cântece.

— Îți place karaoke? întreabă Reese, părând puțin neliniștit.

— Ador karaoke! îi răspund, fără să-mi ridic privirea.

— Grozav! Deci știi să cânți?

Râd.

— Habar n-am să cânt.

Când mă uit la el, pare stânjenit.

— Ce-i? întreb eu. Este karaoke. Trebuie să cânți prost!

— Nu ești... jenată?

Râd din nou. De-ar ști care-i jobul meu adevărat...

Mă uit la Garrett, care de data asta nu emană gelozie. Cumva, rânjește la mine. Apoi, clatină din cap și inspiră adânc. Probabil că se pregătește să critice felul în care cânt, dar nu-mi pasă. *Iubesc* karaoke și nici măcar el nu-mi poate strica dispoziția.

Între timp, notez patru cântece pe mica bucată de hârtie și i-o înmânez chelneriței.

— Și două shoturi de Fireball, te rog! îi strig înainte să se îndepărteze prea mult.

— Oh, nu, mulțumesc! spune Reese, iar eu mă întorc spre el cu o sprânceană ridicată. Nu beau Fireball.

Râd din nou.

— Amândouă sunt pentru mine.

REGULA #10: Este mai bine să fii un pervers care își iubește sora vitregă, decât un nesimțit nepăsător de mare clasă.

Garrett

Mia cântă îngrozitor. Acum își mișcă fundul pe o versiune dezacordată a melodiei „Dancing Queen", cea mai proastă pe care am auzit-o vreodată, dar, brusc, mulțimea a prins viață. Toți aplaudă, dansează și cântă, iar ea pare să nu aibă nicio grijă.

În pantalonii scurți de blugi și bluza ei înflorată, radiază când vocea stridentă i se aude prin cameră. Pare cu adevărat liberă, țopăind cu microfonul în mână, iar eu nu-mi pot muta privirea: nici de la zâmbetul ei, nici de la șoldurile care-i tremură ori de câte ori sare.

Când mă uit la *nenorocitul* de Reese, la grupul Ivy League din celălalt capăt al mesei, el afișează o grimasă stânjenită și privește fix în ecranul telefonului. Vreau să i-l iau și să-l arunc în carafa cu apă de pe masă. Tipul nu e deloc genul Miei. Pare al naibii de anost, iar ea s-ar plictisi de moarte cu un individ ca el.

Nu sunt gelos. Nu despre asta e vorba. Doar că nu-mi place de el și, indiferent ce s-a întâmplat săptămâna asta, Mia face parte din familie, iar eu sunt fratele mai mare care o protejează. Nu-mi place ideea că un tip oarecare primește un bilet gratis spre chiloții ei doar pentru că a absolvit Universitatea Yale, iar părinții lui dețin o pensiune lângă lac.

Când Mia se întoarce la masă, o aplaudăm cu toții, iar ea face o mică plecăciune cu obrajii roșii și părul ciufulit. Nu are nicio urmă de jenă pe chip. Trebuie să fie eliberator să poți să te distrezi și să nu-ți pese de ce crede lumea. Aș vrea să fiu și eu ca ea, măcar puțin.

— Bravo, dragă! spune Paul când se ridică în picioare ca să o îmbrățișeze.

— Mulțumesc, tată!

Ea se așază lângă *nenorocitul* de Reese și mai comandăm un rând de băuturi înainte ca părinții – ai noștri și ai lui Reese – să decidă să încheie seara. Îmi dau seama dintr-o privire că Mia nu este pregătită să renunțe. Mai are trei melodii de cântat.

Așadar, le spunem la revedere, iar când toți se ridică și se îndreaptă spre ușă, rămân pe loc. Dacă *nenorocitul* de Reese rămâne, atunci asta o să fac și eu.

Când mama ajunge la ușă, mă strigă:

— De ce nu vii cu noi? întreabă ea, iar eu îmi încleștez maxilarul.

— Nu o las pe Mia singură.

— Nu e singură, îmi răspunde mama, trăgându-mă spre ea. Este cu Reese.

— Îl cunoști pe tipul ăsta? Ai de gând să-ți lași pur și simplu *fiica* în compania unui străin?

Tresare.

— În primul rând, Mia este o persoană adultă. În al doilea rând, nu o las singură. Se află într-un bar, unde toată lumea o cunoaște de când era în clasa a III-a. În ultimul rând... De ce ești din senin atât de protector? Adică, mă bucur că, în sfârșit, vă înțelegeți și cred că este drăguț că ți-ai luat în serios rolul de frate mai mare, dar poate trebuie să te relaxezi puțin.

Îmi retrag brațul din strânsoarea ei.

— Poate că ar trebui să-ţi iei ceva mai în serios rolul de *mamă*. Nu plec de aici.

Spunând asta, mă îndepărtez de ea şi iau vinovăţia cu mine. Nu am vrut să mă răstesc la mama sau să o învinovăţesc că este o mamă rea, dar nu ar înţelege niciodată cu adevărat de ce nu aş putea să o las pe Mia în urmă. În jurul nostru plutesc o mulţime de întrebări fără răspuns în ceea ce ne priveşte pe mine şi sora mea vitregă, iar acum mă aflu în punctul în care ori rezolv situaţia şi fac ceva cu tensiunea dintre noi, ori pur şi simplu părăsesc oraşul şi încerc să o ignor.

Cred că ştim cu toţii ce variantă o să aleg.

Când mă întorc la masă, Mia râde la vorbele lui Reese şi mă calcă pe nervi.

— Ce e atât de amuzant? mormăi eu, nereuşind să par neafectat de prietenia lor bruscă.

— Oh, nimic. Doar îmi povestea cum a trebuit să-şi folosească buletinul fals la facultate.

— La facultate? Câţi ani ai?

— Fac 23 în august, răspunde plin de sine.

Îmi mut privirea la Mia, dar e prea ocupată să-şi muşte buza şi să învârtă paiul în băutură ca să mă privească la rândul ei.

Ăsta-i genul de băiat care-i place Miei? Un tip isteţ, apropiat ca vârstă, care probabil nu e un bou irascibil ce deţine un club de sex şi nu a privit-o masturbându-se nu o dată, ci *de două ori*, fără ca ea să ştie.

Da, m-am furişat la etaj şi am aruncat o privire când făcea duş, dar undeva în mintea mea bolnavă şi dementă, am crezut că dacă a lăsat uşa întredeschisă, de fapt, *m-a invitat să o fac*. Iar după privirea pe care mi-a aruncat-o înainte să urce la etaj, care-mi striga *trage-mi-o*, cine m-ar putea învinovăţi?

Poate că ar trebui să îi las în pace. Nu o să plec din tavernă; trebuie să mă asigur că ajunge acasă în siguranță, dar probabil c-ar trebui să găsesc un colț retras, unde să nu fiu a cincea roată la căruță.

Chiar în clipa în care mă forțez să plec de lângă ei, MC-ul îi strigă numele pentru încă o rundă de karaoke. Ea radiază când sare de pe scaun, iar clienții care stau în jurul barului ovaționează când o văd alergând spre scenă.

Când începe muzica, recunosc imediat melodia. „Criminal", cântată de Fiona Apple. Nu e tocmai același ritm ca al celor de la ABBA.

Simt cum îmi înțepenește spatele când o văd cum apucă stativul microfonului cu ambele mâini și-l ține lipit de corp. Oh, la naiba! După cum se leagănă pe ritm, îmi dau seama că o să-mi fie greu să privesc. Nu pentru că este înfiorător sau pentru că ea cântă la fel de fals ca înainte, ci pentru că ochii mei nu o să fie singurii care o s-o devoreze pe sora mea vitregă mult prea atrăgătoare pentru binele ei.

Nu îmi mut privirea nici măcar o secundă cât ea cântă – tot fals – în timp ce își leagănă șoldurile și se freacă de stativul microfonului. Mulțimea o apreciază, chiuind și fluierând, iar asta o încurajează să continue.

— Întotdeauna e așa? mă întreabă Reese din spate.

Când mă întorc la el, zâmbește spre scenă și îmi îngheață sângele-n vene.

— Întotdeauna, îi răspund sumbru.

El râde.

— E o fată grozavă. Pariez că nu te plictisești niciodată cu ea.

O urmăresc cum se târăște spre cea mai apropiată masă cu microfonul în mână, dansând în genunchi

şi înnebunind mulţimea. Două doamne mai în vârstă îi aruncă în glumă nişte dolari, iar ea râde şi cântă.

Poate că e îngrozitor cum cântă, dar prezenţa ei scenică este perfectă. Luminile ambientale o adoră, iar ea are o abilitate înnăscută de a controla incredibil mulţimea. Aşadar, poate o carieră în muzică n-ar fi tocmai potrivită, dar e clar că locul Miei este pe scenă.

— Niciodată... răspund eu, dar când mă uit din nou la Reese, îl văd iar atent la telefon.

Să-l ia naiba pe băiatul ăsta! Întorcându-mă spre Mia, o urmăresc terminându-şi cântecul şi, când mulţimea o ovaţionează, îmi fac mâinile pâlnie la gură şi chiui cel mai tare. Îşi ridică privirea la mine şi ochii îi sclipesc de entuziasm când îi întâlnesc pe ai mei.

Asta-i clipa în care decid să nu mă mai opun dorinţelor corpului meu. Este clar că vrea să i-o trag. Şi presupun că dacă asta doreşte trupul meu – clar că vrea şi al ei – departe de mine este să rezist unei asemenea puteri de convingere. Atracţia proaspătă dintre noi este pur fizică, deci am putea la fel de bine să scăpăm de ea. A spus că nu a mai făcut-o de mult, aşadar, probabil e vorba de agresivitate sexuală reprimată şi de o doză mare de dispreţ care s-a adunat de-a lungul anilor, dar, orice ar fi, pariez că va fi o partidă extraordinară.

Când revine la masă, mă ridic să o întâmpin. Măgarul de Reese tot nu este atent. Aşadar, o apuc pe Mia de talie şi o trag spre mine. Ea face ochii mari.

— A fost incredibil, mormăi eu încet.

— Mulţumesc, îmi răspunde cu îndoială.

Probabil e bulversată că nu râd de faptul că ea cântă ca o cizmă şi o ţin o idee prea lipită de mine în public.

Aşa că mă aplec şi îi şoptesc la ureche:

— Pleacă cu mine. Acum!

Mia face ochii și mai mari la îndemnul meu misterios, cercetându-mi privirea ca și când ar încerca să confirme ce insinuez.

— De ce?

— Știi de ce, îi răspund în șoaptă.

— Nu vezi că am o întâlnire?

— Nu ai. Eu te-am adus aici.

— Ei bine, îmi place de *el*, îmi șoptește, iar eu mă uit confuz la ea.

Au!

— Nu-i adevărat. Crezi că tipul ar putea să-ți ofere ce-ți pot da eu?

Mia tresare și se retrage, dar nu o las să se îndepărteze.

— Ți-am spus că nu vorbim despre asta. M-ai tachinat destul. S-a terminat!

— Mia, nu te prosti, zic eu, simțindu-mă la limita răbdării.

— Cred că-mi place să te văd atât de gelos, îmi răspunde cu un zâmbet șiret.

De data asta, reușește să se retragă, revenind la masă ca să se așeze lângă Reese.

— Avem nevoie de tărie, bolborosesc și îi fac semn chelneriței, comandând o carafă de bere și un rând de Fireball, pe care Reese îl acceptă de data asta.

Restul serii pare să treacă repede. Ea mai cântă două melodii. Eu sunt cel mai zgomotos și mai enervant fan, în timp ce *nenorocitul* de Reese continuă să nu-i acorde multă atenție, oferindu-i-o doar atunci când revine la masă. La un moment dat, mă întorc ca să îl

găsesc cu un braț în jurul ei, șoptindu-i la ureche ceva care o face să zâmbească.

Brusc, știu cum se simte un câine posesiv când intră cineva pe teritoriul lui, atingând ce-i aparține. Trebuie să-mi reprim impulsul de a mârâi și a mă încrunta la ei. Dar ce drept am să spun ceva? Mia nu este a mea; nu am nicio intenție să o fac a mea, nici oricare alta. Așadar, de ce să-i răpesc șansa la fericire pentru orgoliul meu încăpățânat?

— Trebuie să merg la toaletă, bâigui eu, deși nu mă aude niciunul din ei.

La pisoar, mă resemnez să plec, gata să-mi abandonez egoismul, indiferent cât de beat sunt sau cât de mult îmi doresc să rămân.

Când ies din toaletă, aud vocea lui Reese pe holul care duce spre ușa din spate.

— Îți spun că ea e! exclamă la telefon.

Mă lipesc de zid ca să nu mă vadă că trag cu urechea.

— Nu, nu am întrebat-o dacă face chat, dar uită-te la fotografiile pe care ți le-am trimis. Sigur este WickedKitten.

Mi se face pielea de găină pe brațe și gât.

— Băiete! râde el. Bineînțeles că o să i-o trag! A încercat să-mi atingă scula toată seara. Imediat ce scap de fratele ei dubios, o duc la mine acasă. Pun pariu că o să mă lase să o filmez și o să-ți trimit apoi totul.

La naiba cu individul ăsta! Sângele mi se încinge într-o secundă și mă îndrept spre el cu un rânjet diabolic pe buze.

— Dă-mi-l! îi strig eu.

Îi smulg brusc telefonul din mână fără vreun avertisment.

— Omule, ce naiba?

Îl arunc pe podea, iar pe el îl izbesc de zid.

— Ascultă-mă, rahatule! Nu-mi pasă ce naiba ai văzut sau ce crezi tu despre Mia. Dacă încerci să o atingi, îți promit că-ți rup mâna, înțelegi?

Mă împinge, dar sunt mai puternic și mai hotărât, așa că-l țintuiesc de perete cu antebrațul pe gât.

— Este foarte evident că vrei să i-o tragi surorii tale, perversule! reușește el să spună, deși îl strâng atât de puternic, că abia mai respiră.

— Da, ei bine, prefer să fiu un pervers, decât un măgar.

— Garrett! strigă o voce cunoscută de femeie dinspre intrarea în hol. Dă-i drumul!

Mă retrag instinctiv, uitându-mă la ea și întrebându-mă cât a auzit din conversație. Reese scuipă și tușește, încercând să respire și se întinde după telefon.

Dar Mia ajunge la telefon înaintea lui și, când să îl ridice de la podea, întreabă:

— Ești bine?

Apoi se uită la ecran ca să-și vadă propriile fotografii, pe care amândoi le observăm cu claritate. Este evident că ea e în poze, dezbrăcată și întinsă pe salteaua patului ei. Văd cum Mia se albește la față și mijește ochii.

Îi înșfac telefonul din mână și i-l întind lui Reese.

— Șterge-le! Acum! urlu eu.

Mia stă înțepenită între noi, în timp ce Reese se calmează, nemișcându-se cu telefonul în mână.

— Acum! vocea mea vuiește prin holul slab luminat.

În cele din urmă, începe să apese butoanele și mă uit cum dispar fotografiile.

— Tu erai, nu-i aşa? o întreabă Reese. Eşti star porno, corect?

— Nu sunt star porno, răspunde ea.

— Da, ei bine, nu contează. Te dezbraci pentru bani.

— Destul! strig eu, dar el mă ignoră.

Ştiu că e umilitor cum îi vorbeşte, confruntând-o cu fotografia şi trimiţând-o prietenilor lui, iar asta mă face să vreau să-i car numai pumni în faţă.

Apoi, se întinde spre Mia şi eu văd roşu în faţa ochilor.

— Să plecăm de aici, spune el. Deja ştiu ce tarif orar ai, dragă. Pot să te plătesc.

Pumnul mi se mişcă de la sine, lipindu-se de maxilarul lui cu un pocnet răsunător. Timpul se opreşte o clipă când eu şi Mia ne uităm la el. Apoi ne privim simultan unul pe celălalt, energia momentului trezindu-ne imediat.

Reese scânceşte de durere, iar eu o iau pe Mia de mână şi o scot în grabă din bar. Înainte să ieşim pe uşă, ea îi strigă repede peste umăr:

— Du-te dracului, Reese!

REGULA #11: Un adevăr în schimbul altui adevăr.

Garrett

— Mia, aşteaptă! strig eu, dar ea se îndreaptă grăbită spre casă.

După ce am ieşit în fugă din tavernă, Mia a evitat să mă privească. A luat-o la goană pe drumul întunecat şi lung care duce spre casă, iar eu nu mă pot gândi decât la oamenii care pleacă din bar după prea multe pahare şi nu văd femeia scundă şi furioasă care merge prea aproape de şosea.

Doar după ce ajungem în faţa casei o prind, în sfârşit, din urmă. Se grăbeşte spre uşă, dar nu sunt pregătit să o las să plece. O apuc de braţ ca să o opresc, dar şi-l retrage repede.

— Lasă-mă în pace, Garrett!

— Eu? Ce naiba am făcut?

Se întoarce spre mine cu lacrimi de furie în ochi.

— Nu o să mă critici pentru fotografiile în care apar goală? Sau pentru că aproape m-am îndrăgostit de un bou care voia să mă folosească pentru a se lăuda? Sau pentru că sunt model de chat?

Rosteşte lent ultima întrebare, lămurindu-mă care era de la bun început secretul ei. Văd ruşinea din privirea ei şi nu am curajul să-i spun că ştiam cu ce se ocupă, pentru că aş fi nevoit să îi dezvălui *de unde*.

— Nu vreau să te critic, Mia. Chiar asta crezi despre mine? Că nu fac altceva decât să te tachinez?

Pare şocată.

— Asta *e* tot ce faci! strigă ea. Ei bine, aşa era înainte, dar te-ai purtat foarte ciudat săptămâna asta. Parcă nici nu te mai recunosc.

— Aşadar, m-am schimbat. Oamenii nu au voie să se schimbe?

— Ce-ai vrut să spui cu *hai să plecăm împreună* şi că poţi să-mi oferi ce el nu poate? Ştii... Reese avea dreptate. Chiar vrei să mi-o tragi, dar nu pot să înţeleg de ce. Situaţia asta... orice ar fi... nu a mai existat până acum.

Sunt prea ocupat să mă uit la buzele ei în timp ce ţipă la mine furioasă şi a naibii de simpatică. Mă distrage doar să o aud vorbind despre cum vreau să i-o trag. Sunt puţin beat. Ea e foarte beată.

În subconştient, ştiu că este greşit, dar nimic nu mă împiedică atunci când mă ating de ea, împingând-o în zidul casei şi apropiindu-mi gura la câţiva centimetri de a ei.

— Aş vrea să ştiu de ce, dar nu mă pot abţine să nu mă gândesc la tine. Nu mă înţelege greşit – încă mă enervezi. Eşti a naibii de răzgâiată şi nu ştiu dacă vreau să te sugrum sau să te fac să taci băgându-ţi-o în gură. Dar, Mia, când am văzut fotografia cu tine, mi-am pierdut cumpătul. Nu-mi pasă că eşti sora mea vitregă şi nu-mi pasă că eşti model de chat.

Gurile noastre se unesc cu o energie fantastică. Are gust de fructe de pădure şi scorţişoară. Îi apuc între dinţi buza inferioară, trăgând de ea doar cât să o fac să scâncească. Îmi răspunde la fel de vulcanic, apucându-mă de ceafă şi trăgându-mă mai aproape, în timp ce limbile ni se încâlcesc şi corpurile ni se ating. Suntem frenetici, devorându-ne unul pe celălalt, mâinile şi buzele luptând

pentru cât mai mult contact posibil. O sărut pe gât, pe lobul urechii, pe piept, iar ea bâjbâie după catarama curelei mele.

Dumnezeule, ce gust savuros are! Mă simt în largul meu când o sărut și, totodată, parcă aș descoperi o nouă latură a ei. Mă face să vreau să aflu *totul* despre ea. Cu propria gură.

Îi opresc mișcarea mâinilor în dreptul curelei când mă aplec și o apuc de coapse, ridicând-o până îmi cuprinde talia cu ele. Geme când îmi simte erecția frecându-se de ea. Apoi o duc în spatele casei, către ușa de acces în subsol. Gurile noastre nu se dezlipesc nicio secundă.

Imediat ce o deschid, intrăm împiedicându-ne și o duc direct în dormitor. Fără să aprind lumina, o întind pe saltea.

— Am nevoie de tine, Mia! Habar n-ai cât de tare!

— Și eu am nevoie de tine! strigă și se întinde după mine.

Îmi scot cămașa înainte să mă urc pe ea și să o sărut din nou pe gât.

Mintea mi se agită din cauza gândurilor, în timp ce-i savurez gustul și o pipăi, iar un surplus de senzații însoțit de o mare de entuziasm mă acaparează. Sunt mulțumit că, până la urmă, se întâmplă. În sfârșit, pentru mine și pentru noi.

— Garrett, zice suspinând, iar eu mă opresc și o privesc. Un adevăr pentru un altul?

Mintea mea se chinuie să-i înțeleagă cuvintele. Nu vreau decât să continui să o ating și să o sărut.

— Ce? Da, sigur.

Apoi revin la ea, ridicându-i tricoul și dându-i la o parte sutienul ca să-i pot lua sfârcul în gură. Scula mi se încordează, fiind prizoniera fermoarului pantalonilor, iar

mâinile ei sunt încă acolo, zăbovind în jurul curelei, şi eu *o implor* să mă atingă.

— Bine, spune-mi adevărul, zice ea cu un suspin, în timp ce-i strâng sfârcul roz al sânului drept între degete. M-ai urmărit azi cât am făcut duş?

— Da, îi răspund fără să ezit, iar reacţia ei este un geamăt slab, ca şi când s-ar excita la ideea că o privesc.

— Ţi-a plăcut, drăguţo? Vrei să te privesc cât te masturbezi?

— Îhî, îmi răspunde, muşcându-şi senzual buza.

— Bun, pentru că-mi place să te privesc, Mia. Îmi place să te privesc cum te joci cu păsărica ta frumoasă.

Îmi cobor mâna pe trupul Miei până ajung să o ating în partea de jos a pantalonilor scurţi şi-mi strecor două degete între ei şi chiloţii umezi.

— Garrett, atinge-mă, te rog! strigă ea din nou.

Este prea uşor să-i dau la o parte pantalonii şi chiloţii ca să ajung la buzele umede. Îmi place să-i simt pielea catifelată şi netedă. Când îi găsesc clitorisul, îi înăbuş ţipetele cu gura, sărutând-o pasional, dar nu mă opresc din a-i mângâia punctul sensibil. Îşi împinge şoldurile în mâna mea, ridicându-se uşor de pe pat.

Îşi ia mâinile de pe cureaua mea, dar nu-mi pasă. Oricât de mult aş avea nevoie de asta, pot să aştept. Vreau să o explorez centimetru cu centimetru înainte să-mi atingă penisul.

Dumnezeule, simt cât de strâmtă este fără să o penetrez. Nu mă pot abţine să nu-mi introduc degetul mijlociu în ea şi, pe toţi sfinţii, vaginul ei este aproape prea strâmt chiar şi pentru un singur deget.

Mia scânceşte, împingându-şi şoldurile mai sus, spre mâna mea.

— Ce bine mă simt!

— Ce strâmtă eşti, Mia! îi şoptesc pe gât.

Răspunsul ei este un râset delicios, pe care-l gust sărutându-i gâtul.

— Ei bine, asta încercam să-ți spun. Ăsta-i adevărul meu.

— Care? Că ești strâmtă? răspund eu, râzând.

— Că sunt virgină, idiotule!

Încerc să râd din nou, dar nu reușesc. În schimb, înțepenesc și-mi cobor privirea la Mia, vrând să-mi dau seama dacă glumește sau nu. Degetul meu mijlociu e băgat până la monturi în ea.

— Ce? Vorbești serios?

Ezită să zâmbească.

— Da, nu este mare lucru. Îmi doresc să fac sex. Voiam doar să știi.

Lent, îmi retrag mâna din pantalonii Miei și mă poziționez deasupra ei, astfel încât să nu ne mai atingem. Mă concentrez atent la informația nouă, chinuindu-mă să o înțeleg.

— Chiar ai de gând să te sperii din cauza asta? mă întreabă, părând nerăbdătoare și deranjată de reacția mea.

Îmi scapă un sunet gutural când mă îndepărtez brusc de ea.

— La naiba, Mia! Cum...

— De ce contează? Cui îi pasă că o fac prima dată sau a cincizecea oară? Chiar nu mă vrei?

— Am nevoie de o clipă de gândire, bine?

Dar fiind o răzgâiată încăpățânată, nu mă ascultă. Mă apucă de talie și se lipește de mine, uitându-se în ochii mei în timp ce șoptește:

— Totuși, nu ți-a plăcut? De ce trebuie să ne oprim?

Închid ochii.

— În primul rând, pentru că ești beată. Și nu pot să fac asta cu tine acum.

— Dar urma să...

— Mia, nu poți să-ți pierzi virginitatea cu fratele tău vitreg de 36 de ani. Pur și simplu... nu poți.

— De ce?

— Deoarece nici măcar nu-ți place de mine. Ești excitată pentru că flirtez cu tine și te ating ca să te simți bine, dar mai târziu o să regreți. Te asigur.

— Ce-ar fi să nu-ți faci tu griji pentru mine și să-mi lași mie decizia pierderii virginității?

— Bine, dar realitatea e că suntem beți, spun eu, puțin ușurat că am o scuză întemeiată să pun stop.

Nu înseamnă că nu vreau să i-o trag Miei pentru că e virgină. De fapt, îmi place ideea că sunt singurul bărbat care a atins-o. Singurul care îi simte trupul pe dinăuntru. Să o umplu și să știu ce sunete scoate în timp ce o penetrez.

Dar adevărul adaugă un alt strat de complexitate situației confuze dintre noi. Încă nu sunt gata să diger totul.

— Haide, mormăi eu, dând la o parte pătura ca să ne putem înveli. Amândoi trebuie să dormim ca să ne trezim din beție. Și o să discutăm despre asta mâine.

Se bosumflă, dar văd că îi este somn.

Aveam dreptate. De îndată ce-și lasă capul pe pernă, adoarme. Îmi iau cămașa de pe podea și o îmbrac înainte să-mi schimb blugii cu pantalonii de trening și să urc din nou în pat.

O privesc un timp cum doarme, încercând să înțeleg cum de cineva ca ea ar putea să ajungă la vârsta asta fără să facă sex măcar o dată. Și cum naiba ar putea să vrea să-și piardă virginitatea cu unul ca mine.

REGULA #12: Bărbatul misterios din mediul online în locul fratelui vitreg egoist, de fiecare dată.

Mia

Primul lucru pe care-l simt când mă trezesc este parfumul familiar al lui Garrett. Sunt înconjurată de căldură, deschid ochii și-mi găsesc obrazul lipit ferm de pieptul lui. Poartă un tricou, dar este ridicat suficient încât mâna mea să stea pe abdomenul lui gol.

Încă doarme, cu capul înclinat într-o parte și respiră liniștit. Așa că îl admir o clipă, uitându-mă la liniile ascuțite ale pomeților și maxilarului și la curbura perfectă a nasului, la buzele pline pe care acum știu că e *uimitor* să le săruți. Mai ales cu textura aspră a bărbii lui.

De când am visat să-l sărut pe Garrett? De când eram destul de mare încât să știu ce este un sărut, iar acum că în sfârșit mă tratează ca și când ar fi atras de mine, mă îngrozește gândul ca totul să nu fie decât o farsă complicată. Dintr-o clipă în alta, o să mă lase cu ochii în soare și o să mă simt ca o proastă. De obicei, nu sunt atât de temătoare să las garda jos, dar cu Garrett... miza este prea mare.

Sprijinindu-mi din nou capul pe pieptul lui, îmi trec ușor degetele peste firicelele de păr care-i coboară pe abdomenul bine lucrat. Tremură și se agită în somn.

Ştiu că, de fapt, nu ar trebui să o fac, dar nu mă pot abţine. Aşa că-mi mişc degetele în sus, pe sub tricoul lui şi de-a lungul abdomenului, ca să-i ating pectoralii.

Geme şi se agită iarăşi. Încep să fiu prea curajoasă, dar, pe de altă parte... A recunoscut că m-a urmărit la duş, deci îmi este dator. Devenind şi mai îndrăzneaţă, îmi cobor mâna dincolo de tivul pantalonilor de pijama şi peste marginea umflată a penisului său. Apuc să ating delicat cu degetele suprafaţa tare înainte ca el să se trezească.

Cu un geamăt strident, mă apucă de mână şi mi-o scoate din pantaloni. Intru în panică o clipă, temându-mă că am fost prinsă, dar când îmi ridic privirea spre el, se uită la mine cu o poftă sălbatică.

— Nu mai suntem beţi, îi spun pe un ton erotic şi, pentru un moment, îmi lasă mâna pe erecţia lui matinală, împingându-şi şoldurile în palma mea.

Apoi, înainte să meargă mai departe, mi-o îndepărtează.

— Dar tu eşti *tot* virgină, îmi răspunde, iar eu mă scufund dezamăgită în saltea.

Îşi trece degetele prin păr, întinzându-se. Îi ia câteva minute să se trezească complet înainte să se întoarcă spre mine.

— Isuse, Mia! Cum naiba ai reuşit să ajungi la *douăzeci şi trei* de ani fără să faci sex?

— Ai văzut cum sunt bărbaţii? răspund eu, râzând. Mă întind pe o parte, sprijinindu-mi capul pe mână şi îl privesc insistent. Sincer, întotdeauna mi s-a părut că fiecare tip cu care am avut o relaţie îşi dorea să fie cu mine doar pentru un singur lucru. Voiam să fac sex, dar şi să creez o legătură cu persoana respectivă, ştii? Voiam să mă simt în largul meu cu el, încât să-i pot spune ce

vreau fără să mi se pară că mă folosește, pur și simplu, doar ca pe ceva în care să-și înfigă penisul.

El se strâmbă.

— Nu toți bărbații sunt așa, spune Garrett, întor-cându-se spre mine.

— Știu... îi zic și mă opresc. Nu m-am simțit astfel cu Garrett. Aș vrea să-i mărturisesc toate fanteziile indecente pe care le-am avut cu el când eram adolescentă. Cum mă furișam în patul lui noaptea și mă băgam sub pătură ca să ne putem atinge în secret. De asta, seara trecută ar fi fost perfectă, continui eu.

— De ce? întreabă el. Pentru că eram beți?

— Pentru că am încredere în tine, idiotule!

Când își întoarce din nou capul spre mine, are o expresie neobișnuit de sinceră, autentică, pe care nu o văd de obicei când mă uit la Garrett. Între noi, nimic nu e niciodată serios, dar faptul că i-am zis că am încredere în el pare să fi declanșat un răspuns real. Ca și când m-ar putea lua în serios.

Apoi, se dă repede jos din pat. Erecția din pantalonii lui a dispărut odată cu pasiunea dintre noi.

— Mia, te asigur că nu sunt cel pe care îl vrei. Nu pentru prima dată. Vrei un tip care să-ți ofere mai mult decât o aventură de o noapte, care nu e stricat la cap și care nu este fratele tău vitreg.

Nu-mi vine să cred ce aud. În ultimele două zile, Garrett m-a înnebunit, stârnindu-mă și făcându-mă să-l doresc, dar acum că m-am deschis în fața lui și am recunoscut că sunt virgină, îi provoc repulsie. Oare doar râdea de mine? Tachinându-mă până când mă făcea să-l implor să ne-o tragem.

Sunt o idioată!

— Oh, Dumnezeule! exclam şi sar din pat, uitându-mă la el cu o expresie îngâmfată.

Îmi iau repede telefonul de pe podea, unde probabil a căzut în frenezia noastră de aseară, şi-l bag în buzunar.

— Ce este? întreabă el.

— Tocmai mi-am dat seama ce înseamnă totul. Se uită la mine, aşteptând să audă ce vreau să spun. Totul este o glumă pentru tine. O farsă complicată. Ca să mă umezesc şi să te implor, doar ca să mă poţi refuza.

— Nu a fost o glumă, răspunde el, părând ofensat. Încerc să te protejez, Mia!

— Ai habar cât de *umilitor* este să fii refuzată de propriul frate vitreg pentru că eşti virgină? Ca să nu mai vorbesc de refuzul în sine!

— Mia...

— Nu! izbucnesc eu, ridicând mâna spre el. Nu ai vrut să fiu cu tipi ca Reese, dar *tu* nu mă vrei pentru că *nu am fost* cu alţi bărbaţi. Nu are nicio logică, dar singurul lucru care are sens este că mă chinui şi, oficial, nu-ţi mai permit!

Ies ca o vijelie din camera lui şi fug pe scări, rugându-mă ca părinţii noştri să nu fie la etajul următor, aşteptându-mă. Din fericire, casa este goală când mă-ndrept spre camera mea, trântind uşa, ca mai apoi să mă prăbuşesc pe pat şi să ţip în pernă.

Îl urăsc. De ce emoţiile mele sunt o glumă pentru el? Vreau să plâng, să urlu şi să-mi descarc nervii, însă nu pot vorbi despre situaţia asta cu niciunul dintre prietenii mei de acasă. E prea jenant să admit că am fost refuzată de propriul frate. În plus, niciunul dintre ei nu se pricepe să asculte. Sunt prieteni minunaţi cu care să te distrezi, dar nu am pe nimeni cu care să vorbesc pe bune, să-i împărtăşesc secrete şi în care să am încredere.

Dacă nu cumva...

Îmi scot telefonul din buzunarul de la spate și observ că mai am doi la sută din baterie. După ce îl pun la încărcat, mă holbez la aplicația FlirtyGirl. Nu am mai făcut asta niciodată, nu am mai căutat un client, dar ceva îmi spune că pe Drake nu l-ar deranja. Cred că ar asculta cu adevărat. Și, poate că nu-mi doresc decât atenție, însă am sentimentul că Drake este mai sincer decât alții.

Deschid aplicația și-i găsesc numele de utilizator. Este offline. Dar i-aș putea trimite un mesaj. Dacă și-a activat notificările, o să-l primească. Este o speculație, dar sunt disperată – și mahmură, chiar puțin beată, ceea ce ar putea să-mi explice comportamentul.

Hei!

Îl trimit, iar apoi încep să intru în panică. Mesajul pare mult prea sinistru, așa că-i scriu repede după aceea: Ești cumva online?

Dacă vede, cu siguranță o să creadă că pur și simplu caut o oră plătită de video-sex. Rahat!

Gratis. Vreau doar să vorbesc cu cineva.

— Uf! gem și-mi las fața să pice în pernă. Sunt jalnică!

Dar, apoi, telefonul îmi bâzâie în mână.

Sunt aici. Spune.

Mă uit șocată la ecran, după care-i răspund repede: Probabil crezi că sunt nebună. Am nevoie să discut cu cineva.

Nu ești nebună. Vorbește cu mine, Kitten. Spune-mi orice. Te ascult.

Nu este real. E imposibil să fie un bărbat adevărat. Niciunul nu mi-a răspuns vreodată aşa. Nu fără vreo aluzie că vrea să-mi vadă şi sânii. Doar ca să fiu sigură, discutăm doar prin mesaje în loc să iniţiez un apel video. Oricum arăt ca naiba.

Eşti pregătit pentru o mărturisire ridicolă? îl întreb eu.

Da, răspunde el.

Cred că sunt îndrăgostită de fratele meu vitreg.

Telefonul e liniştit o vreme, iar eu încep să intru în panică la gândul că el *chiar* crede că sunt nebună. De ce am început cu asta? Şi cu un client? Ce e cu adevărat ciudat este faptul că mă simt destul de comodă ca să discut atât de sincer despre viaţa mea privată cu el. Aş vrea să ştiu de ce, dar, sincer, habar n-am.

Îi ia prea mult timp să-mi răspundă. Pe ecran nu apare bula care să arate că-mi scrie. E pur şi simplu linişte.

Ţi-am spus că sunt nebună.

Ştie ce simţi? îmi scrie el, ignorând din nou remarca mea „nebună".

Râd când îi citesc întrebarea. Nu. Garrett are impresia că îl urăsc şi, chiar dacă eu cred că ură este un cuvânt aspru, cu siguranţă nu ştie ce simt. Îi spun că este îngâmfat şi enervant, iar el mă face enervantă şi răzgâiată şi, cu toate că acum flirtează cu mine, preferă să păstreze relaţia noastră la stadiul de fraţi vitregi cu beneficii, decât să încerce să o schimbe.

Nu i-aş putea spune niciodată adevărul. Mi-ar râde în faţă dacă aş face-o.

Mă îndoiesc de asta, răspunde el.

Crezi că ține la tine?

Râd din nou. Nu. Credeam că poate vrea să se culce cu mine și aproape am făcut-o aseară, dar apoi...

Apoi, ce?

M-a refuzat. A fost umilitor.

Îmi pare rău!

Nu e vina ta, răspund eu. A fost o prostie din partea mea să fiu atât de vulnerabilă. Ani la rând, am crezut că mă urăște. Întotdeauna m-a considerat sora lui mai mică și enervantă, deci nu aș putea niciodată să fiu sinceră în privința sentimentelor mele. Mi-am zis că, dacă mă consideră o pacoste, atunci asta o să fiu.

Uau!

Oftând, mă holbez la propriile mesaje, asimilându-le. Nu-mi vine să cred că-i mărturisesc toate astea, dar, pe de altă parte, este un tip de pe internet și atât. Chiar și așa, mă simt eliberată că, în sfârșit, mă descarc.

Îmi pare rău că-ți dezvălui atâta. Cred că, pur și simplu, aveam nevoie să discut cu un tip care mă înțelege. Nu pot să cred că după doar două discuții mă simt atât de confortabilă cu tine. Este o nebunie!

El scrie o vreme, mica bulă săltând pe ecran în timp ce-și compune mesajul, iar eu aștept nu foarte răbdătoare. În cele din urmă, mesajul apare:

Te înțeleg, Kitten. Iar fratele tău vitreg e un idiot. În mod clar, nu vede cum ești cu adevărat și e păcat. Mi se pare că nu te merită. Dar cu mine

poţi să vorbeşti oricând. Şi nu o să-ţi cer nimic în schimb. Nu am vrut niciodată să crezi că te plac doar pentru un singur lucru.

Rămân cu gura căscată. Cum de ştie exact ce trebuie să spună?

Mă faci să îl uit complet.

Bun! răspunde el.

Încă mă simt prost că ţi-am împuiat capul cu toate problemele mele personale. Chiar îmi pare rău! zic eu.

Nu te mai scuza! răspunde el. Uite, o să-ţi spun ceva despre mine ca să te simţi mai bine, în regulă?

Îmi muşc buza, aşteptând să aud ceva, *orice* fel de lucru personal despre Drake. Parcă este o oglindă spre o lume pe care nu ar trebui să o privesc. Şi bănuiesc ce vrea să recunoască, ca de exemplu, că i-a tras-o unei profesoare în liceu sau că a făcut-o în trei, ori ceva nu prea jenant. Nu mă aştept nicidecum la mesajul care apare pe ecran:

Nu am făcut sex de aproape zece ani.

Îmi ies ochii din orbite. *Zece ani?* I-am văzut corpul la cameră şi da, era cam întuneric, dar cu siguranţă se află în formă şi nu are de ce să se ascundă în faţa femeilor timp de un deceniu.

Uau! mă mir eu.

Ai rămas fără cuvinte, nu-i aşa?

Cam da, e răspunsul meu. Stai... Eşti preot?

LOL. Nu, nu sunt preot.

Atunci... Cum?

Bulele care-mi indică faptul că scrie saltă pe ecran cât îi aştept răspunsul.

Nu ştiu. Doar că am constatat că sexul nu mă satisface. Nu a existat niciodată o legătură adevărată, nicio scânteie. După o vreme, nu am mai încercat. Şi timpul a trecut.

Mi se pare că scoate cuvintele direct din mintea mea. Sunt sentimente pe care le-am trăit şi eu. Şi, fireşte, nu mă regăsesc în partea cu sexul, dar cunosc foarte bine lipsa unei legături, ca şi când sinceritatea oamenilor ar fi dispărut şi nimic nu mai pare real.

Ştiu exact ce vrei să spui. Este ca şi când... nimeni nu te înţelege cu adevărat.

Întocmai.

Deci stai... zic eu. Clar faci alte lucruri, nu?

Haha, cum ar fi să mă masturbez? Da, o mai fac.

Ai uitat că m-ai văzut în act?

Oh, da.

Aşa-i, răspund eu. Aproape mi-a sărit din minte.

Cum ai putea să uiţi? A fost una dintre cele mai fierbinţi seri din viaţa mea.

Pot să-ţi mai spun un secret? întreabă el.

Bineînţeles.

A fost prima dată când am folosit o astfel de aplicaţie.

Adică eu sunt prima ta femeie online? îi răspund cu un zâmbet.

Prima şi singura. M-ai dezvirginat, spune el, iar eu zâmbesc cu gura până la urechi în timp ce scriu răspunsul:

Bun! Îmi place că sunt singura ta fată.

Conversând, trece o oră şi jumătate, iar noi nu mai discutăm despre Garrett şi cum m-a umilit săptămâna asta. În schimb, vorbim despre viaţă. Despre lucrurile preferate şi joburile noastre. El îmi povesteşte despre muncă şi prieteni.

Garrett nu mai vine la etaj ca să mă deranjeze cât discut cu Drake. Sunt sigură că a trecut mai departe. Şi este în regulă. Oricum, Drake mă face să am o părere mai bună despre mine.

REGULA #13: Dacă ea te tratează cu răceală, aminteşte-ţi – până şi gheaţa se topeşte.

Garrett

Mă evită. Adică, de ce n-ar face-o? Am umilit-o, am refuzat-o, am făcut-o să se simtă de rahat pentru că este virgină, iar apoi am rămas şocat – am aflat din senin că a fost îndrăgostită de mine toată viaţa, iar eu am tratat-o ca naiba.

După discuţia lungă pe care am purtat-o pe aplicaţie, ca *Drake*, ştiu că ar trebui să mă odihnesc. Poate să alerg. La naiba, acum probabil c-ar trebui să mă urc în maşină şi să mă întorc în Briar Point înainte să fac ceva ce o să regret, dar trebuie să o văd.

Rolul lui Drake înseamnă că pot fi cartea deschisă, ascultătorul cu braţele călduroase de care are nevoie, dar îmi oferă şi ocazia să împărtăşesc cu ea secrete personale. Cum ar fi pauza de zece ani. Un secret pe care nici măcar cel mai bun prieten al meu nu-l ştie.

În ultimele trei zile, întreaga mea lume s-a întors pe dos. Sora mea vitregă e model de chat. Brusc, sunt incredibil de atras de ea. Şi pe deasupra... Ea este îndrăgostită de mine.

Ar trebui să fac tot ce-mi stă în putere să o determin să mă urască – să mă urască *cu adevărat*. Să o ajut să mă uite, purtându-mă cât mai urât cu ea. Să-i arăt că nu sunt demn de timpul şi atenţia ei.

Dar nu poate decât să mă încânte ideea că Mia ţine cu adevărat la mine. Când a fost ultima dată când am lăsat o femeie să se apropie atât de mult? Ştiu că au trecut mai mult de zece ani.

Nu mă gândesc cu seriozitate la o relaţie cu sora mea vitregă. Nu-mi stă în fire.

E după-amiază când, în sfârşit, fac duş, mă îmbrac şi urc la etaj. În casă e linişte, deci presupun că părinţii noştri au ieşit cu prietenii lor. Sper din toată inima că nu s-au furişat în camera mea înainte să plece şi să o găsească pe Mia dormind în braţele mele.

Când ajung la parter, o văd pe Mia stând singură în salon, ascultând muzică la căşti, în timp ce desenează în jurnalul ei. Zâmbesc uşor când îmi aduc aminte de desenul îngrozitor al pisicii pe care l-a arătat privitorilor în live-ul ei. Diavoliţa în persoană, Betty, se încruntă la mine de pe pervazul ferestrei, ca şi când m-ar împiedica să mă apropii de stăpâna ei.

Când intru în bucătărie, Mia îmi aruncă o privire şi îşi afundă ochii în jurnal. Are o expresie rece şi încăpăţânată. E supărată şi nu ştie că şi-a petrecut dimineaţa confesându-mi-se pe chat. Ar trebui să mă simt prost din cauza asta, dar nu o fac.

„Vai! Sunt un ticălos, nu-i aşa?"

— Nu mai eşti supărată pe mine, nu? întreb eu, rezemându-mă de blatul din bucătărie şi uitându-mă galeş la ea.

Poartă un maiou alb scurt şi o fustă lungă şi înflorată. Când nu răspunde, mă apropii şi-i scot o cască din urechi.

— Hei! strigă ea.

— Nu mă trata cu răceală. Este infantil.

— Tu eşti infantil, îmi răspunde furioasă.

— Vrei să vorbești cu mine?

— Nu, îmi răspunde și, sincer, mă întreb dacă e aceeași fată care abia a mărturisit că este îndrăgostită de mine.

E clar că nu mă suportă.

— Mă lași să-ți cer scuze?

— Nu.

Se ridică în picioare și trece pe lângă mine spre bucătărie. Nu o opresc și nici nu o apuc de un braț, indiferent cât de mult îmi doresc să o fac. Mă uit în liniște cum alege un pahar din dulap și-l umple cu gheață. Apoi, ia o cutie cu suc din frigider și, chiar înainte să o deschidă, se întoarce ca să mă observe cum o privesc.

— Ești supărată pe mine din cauză că nu profit de tine, îți dai seama, nu?

— Nu, răspunde ea, uitându-se, în sfârșit, în ochii mei. Sunt supărată pentru că te joci cu emoțiile mele. Nu înțeleg ce se întâmplă cu tine, Garrett, dar nu vreau să intru în jocurile tale. Mulțumesc că m-ai protejat aseară de Reese, însă cred că este mai bine să revenim la cum eram înainte.

Se sprijină de blat și deschide cutia de suc.

Când o privesc, îmi dau seama că nu vreau să revenim la vechii Mia și Garrett. Tot nu știu exact ce înseamnă, dar este singurul lucru care mă ține pe loc, iar când mă uit la ea, o mulțime de emoții intense pun stăpânire pe mine.

— Ce faci pentru bărbații care folosesc aplicația? întreb eu, iar Mia mă fixează cu privirea, surprinsă că am schimbat subiectul, unul despre care în mod clar nu-i este comod să vorbească.

— Nu te privește, îmi răspunde.

— Te masturbezi pentru ei? Îi laşi să te privească în timp ce foloseşti jucării?

— Ai recunoscut că m-ai privit în duş ieri. Nu ai dreptul să vorbeşti despre asta!

Fac un pas în direcţia ei, iar ea se uită furioasă în ochii mei.

— Nu e de mirare că ţi-a plăcut. Eşti o exhibiţionistă, Mia.

— Nu sunt! mă contrazice ea.

Îi urmăresc mişcarea delicată a gâtului când bea sucul şi, cu fiecare pas pe care îl fac spre ea, ajung într-un final la o distanţă de circa treizeci de centimetri.

— Ba da.

— Atunci, tu eşti un voaior! izbucneşte Mia.

— Se pare că ne-am putea distra bine împreună, răspund eu, rânjind şiret.

— Ba nu. Nu o să se mai repete niciodată, Garrett.

— Ei bine, nu înţeleg ce altceva am putea face cu toată atracţia nouă dintre noi, Mia, dar cred că încep să înţeleg. Micşorez spaţiul dintre noi, punându-mi un picior între ale ei când o înghesui atât de mult, încât este nevoită să se sprijine de blat. Nu-ţi vreau virginitatea. Vreau doar să mă joc puţin cu tine.

Tremurând lipită de mine, un scâncet îi scapă printre buze.

— Cum anume?

Zâmbesc mai larg când îmi aplec gura spre gâtul ei. În loc să-l sărut, îi suflu uşor peste piele, urmărindu-i reacţia. S-a înfiorat.

— Arată-mi ce le arăţi lor.

Îi ia o clipă să găsească un răspuns şi ştiu că, folosindu-i reacţiile corpului împotriva ei, făcând să-i fie

mai greu să mă refuze când ne simţim atât de bine, nu joc cinstit.

— De ce aş face-o? Ce am de câştigat?

— Îţi place să fii privită, Mia. Te excită, nu-i aşa?

— Încă sunt supărată pe tine, zice ea, dar faptul că-mi atinge uşor obrazul cu chipul ei îmi spune că nu este atât de nervoasă pe cât pretinde.

— Aşadar, să terminăm odată. N-o să facem sex, ci o să ne distrăm puţin, iar apoi, la sfârşitul săptămânii, revenim la situaţia de dinainte. O să ne scoatem atracţia asta din cap. Eşti ca o mâncărime şi trebuie să mă scarpin, Mia. Îmi dau seama că simţi şi tu acelaşi lucru.

Scânceşte din nou.

— Bine, şopteşte ea, iar eu zâmbesc mândru.

Apoi, îmi cobor privirea ca să văd gheaţa din paharul pe care îl ţine în mâini şi îmi vine o idee.

— Scoate o bucată de gheaţă din pahar, îi zic încet.

Ezită înainte să mişte lent mâna. După ce bagă degetele înăuntru şi scoate o bucată, aşteaptă alte instrucţiuni. Mă retrag ca să o privesc şi îi spun:

— Atinge-te cu ea. Începe cu pieptul.

După ce inspiră adânc şi agitat, îşi lipeşte gheaţa pe corp şi tremură sub atingerea rece. Apoi, cu privirea la mine, mişcă cu încetinitorul cubul de gheaţă pe piept. Îi trag într-o parte decolteul maioului, iar ea îmi urmează mişcarea, atingându-şi sânii. În urma gheţii, îi apar broboane de plăcere pe piele.

După aceea, îi dau la o parte sutienul, expunându-i sfârcul roz. Mădularul îmi zvâcneşte în pantaloni. Mă lupt cu impulsul de a o atinge, amintindu-i penisului meu că privesc – nu ating.

Mia îşi trece cubul de gheaţă peste sfârc cu un suspin uşor, iar eu văd cum se contractă cu repeziciune, întărindu-se în vârf.

— Spune-mi ce simţi, îi zic în şoaptă.

— Este... intens, şopteşte ea.

— Hai să încingem şi mai tare lucrurile, vrei?

Uitându-mă în ochii ei albaştri ca oceanul, îi ridic materialul fustei. Apoi, îi ghidez în jos mâna-n care ţine gheaţa şi mă uit cu nerăbdare când o trece peste stomacul bronzat şi spre partea interioară a coapselor.

Suspină zgomotos, arcuindu-şi spatele şi respiră sacadat. Gheaţa îi face pielea sensibilă să tremure, oferindu-mi o privelişte minunată. Sunt pe cale să izbucnesc.

Penisul meu erect se sprijină pe şoldul ei şi mă împing uşor în ea, delectând-o cu frecarea după care tânjeşte. Tot ce are legătură cu Mia mă excită. Cum de nu mi-am dat seama până acum? De buzele pline şi pistruii împrăştiaţi ca nişte stele pe pielea ei. De felul în care corpul ei se mulează perfect pe al meu.

Vreau să o ating. *Am nevoie* de asta.

Îndoindu-mi degetele mari sub elasticul chiloţilor ei, îi trag spre genunchi şi îi împing mâna spre vaginul ud de la gheaţa care se topeşte. Încearcă să se opună, dar în cele din urmă îşi atinge clitorisul, iar eu îmi dau seama imediat, pentru că scoate un ţipăt şi mă prinde de braţ, iar trupul i se încordează.

Este al naibii de frumos să o privesc, dar e un chin să-mi ţin mâinile deoparte. A trecut prea mult timp.

— Ai păsărica fierbinte, Mia? îi şoptesc la ureche. Topeşte repede gheaţa, nu-i aşa?

Ea dă din cap, confirmând. Îmi pun mâna peste a ei şi simt apa picurându-i printre degete când roteşte cubul de gheaţă peste labiile calde.

Strecurându-mi degetele printre ale ei, îi mângâi pielea delicată, amintindu-mi de strâmtoarea din jurul singurului deget pe care l-am băgat aseară în ea. Îmi pierd controlul.

— Te excită să ştii că putem fi prinşi?

Îmi răspunde gemând.

— Cineva ar putea să intre în orice clipă şi să te găsească masturbându-te.

Toarce pe mine, agitându-şi şoldurile înainte şi înapoi, împotrivindu-se senzaţiei de frig ca să îşi găsească plăcerea. Intensitatea gheţii îi face căldura degetelor să simtă totul mult mai profund.

Iar eu nu mă satur să-i privesc chipul cât se apropie de orgasm, iar când scoate un ţipăt, împingându-şi şoldurile în mâna mea, ultima coardă care mă ţine sub control se rupe. Nu mai suport şi, brusc, privitul nu mai este suficient.

Iau un cub de gheaţă din pahar şi-l introduc în gură. Mia face ochii mari când mă vede căzând în genunchi, mânat de o nevoie frenetică. Nu sunt atent sau delicat când îi trag corpul spre gura mea, posedându-i centrul plăcerii cu buzele.

Scoate un geamăt şi-şi înfige mâna udă în părul meu în timp ce se freacă de mine. Gheaţa de pe limba mea o face să se dezlănţuie, iar acum nu există nimic mai bun decât mireasma ei perfectă şi sunetele pe care le icneşte. Chiloţii îi alunecă până la podea şi nu mă mai satur de ea. Nu pot să cred că o ating cu gura. Este o nebunie, dar gustul, mirosul ei şi senzaţia pe care mi-o oferă sunt minunate.

— Garrett! strigă ea.

Înghiontind-o în spate, o îndrum spre blat și, cu o mișcare rapidă, o așez pe suprafața lui cu picioarele depărtate spre mine. Apoi îmi adâncesc chipul între coapsele ei. Gheața se topește rapid și totul este exact cum îmi doresc. Nu vreau decât să simt cum are orgasm pe limba mea.

— Dumnezeule, ce gust bun ai, Kitten, mormăi eu între labiile ei.

Imediat ce rostesc numele de alint, mă încordez. La naiba, de ce m-am scăpat? Oare mi-am dezvăluit secretul nerușinat?

Din fericire pentru mine, este atât de distrasă de senzațiile de fierbinte și rece pe care le simte, încât nu m-a auzit. În schimb, gâfâie, respiră sacadat și cred că se apropie de punctul culminant.

Își înfășoară picioarele în jurul capului meu și începe să tremure. Îi sug nerăbdător clitorisul când își dă drumul, scoțând scâncete de plăcere.

La finalul orgasmului, gheața s-a topit și apa i se prelinge pe picioare, iar eu încep să o sărut. Când ajung la chipul ei, îi ating ușor buzele, dar ea nu mă sărută înapoi. Dacă vrea, poate să fie în continuare supărată pe mine. Câtă vreme mă lasă să o văd din nou așa.

— Nu ar fi trebuit să o facem, îmi șoptește, ca și când abia și-a dat seama că i-a permis fratelui ei vitreg să-i lingă clitorisul până la orgasm.

— Mia, îmi place cum arăți când ai orgasm. Este atât de bine, încât cred c-aș putea să devin dependent de tine.

Când se uită în ochii mei, știu că se gândește la același lucru. Dacă facem asta ca să ne scoatem pasiunea din cap, suntem terminați – deoarece ne simțim prea bine ca să renunțăm.

REGULA #14: Nu judeca o carte după copertă.

Mia

Sunt cuprinsă de vinovăție când îmi revin dintr-un orgasm fantastic. Totuși, nu știu de ce mă simt atât de vinovată. Poate pentru că mi-am petrecut dimineața discutând cu Drake sau pentru că ar trebui să fiu supărată pe Garrett, dar se pare că nu-l pot refuza. În orice caz, nu am o părere bună despre ce tocmai s-a întâmplat între noi.

Chiar dacă a fost *foarte* bine.

Mă privește cu un rânjet îngâmfat și vreau să i-l șterg cu un pumn în față. Sau să îl sărut. În clipa asta, nu știu ce să aleg.

Brusc, ușa de la intrare se deschide fără avertisment, iar eu și Garrett ne agităm, îndepărtându-ne grăbiți în timp ce-mi înșfac repede chiloții, înainte să observe unul din părinții noștri. Garrett ia un prosop de bucătărie ca să curețe de pe podea apa de la gheața topită, iar eu fac tot posibilul ca să-mi ascund roșeața din obraji atunci când *tata* intră în bucătărie.

— Bună, băieți! spune el și lasă pe blat o sacoșă cu alimente.

— Bună, tată, mormăi eu, zâmbind forțat.

Când se apleacă să mă sărute pe obraz, mor de umilință și rușine. De-ar ști ce am făcut mai devreme... Laura vine din urmă, părând energică și având o nouă arsură

solară, ceea ce înseamnă că azi au ieșit cu barca și probabil s-au oprit la piață când s-au întors.

— Ce puneți la cale? întreabă ea, dar eu refuz să mă uit spre Garrett când îi răspunde:

— Oh, mai nimic. Doar ne tachinăm puțin.

— Ia-o ușurel, spune tata, iar eu rezist impulsului de a urca scările ca să mă arunc de pe balconul de la etajul trei.

— De ce e apă pe jos? întreabă Laura, coborându-și privirea la balta pe care probabil Garrett a ratat-o.

— Hopa, răspunde el. Mia a scăpat niște gheață.

Și când se apleacă ca să o curețe, mă uit spre el, chiar la timp ca să observ cum îmi face semn din ochi, rânjind viclean.

Dumnezeule, cât îl urăsc!

— Cum a fost ziua de azi? îi întreb pe părinții noștri, schimbând subiectul.

— A fost bine, dar a trebuit să ne întoarcem devreme. Se pare că vine o furtună, răspunde tata.

— La ce oră te-ai întors, domnișorică? întreabă Laura, întrerupându-l. Nu erai în camera ta în dimineața asta...

Expresia pe care mi-o aruncă este pe jumătate curioasă, pe jumătate încruntată, ca a unui părinte îngrijorat. Știu la ce se gândește: că m-am dus acasă la Reese, ceea ce în mod evident nu am făcut.

— Nu vreau să aud nimic, anunță tata înainte să iasă repede din bucătărie, iar Laura chicotește.

Aparent, tata nu vrea să riște să afle dacă am plecat acasă cu un tip de la bar.

— Oh, a dormit în patul meu, răspunde Garrett spre surprinderea mea. Am venit amândoi pe la 2.00 și-i era imposibil să urce scările.

Îi arunc repede o privire încruntată.

— Și tu unde ai dormit? întreabă Laura.

— Pe canapeaua din subsol.

Minte cu atâta ușurință, încât mă surprinde.

— Ei bine, ce drăguț din partea ta! spune ea, zburlindu-i părul. Ce frate mai mare de treabă ești!

Mă înec cu aer auzindu-i cuvintele, iar ea se uită curioasă la mine, în timp ce tușesc fără motiv.

Când Garrett râde, îi arăt rapid degetul mijlociu.

....

După douăzeci de minute începe să plouă, iar casa se umple cu un sunet alb relaxant, pe când tata și Garrett adorm pe cele două fotolii din sufragerie, urmărind un film despre baseball de care nu am auzit niciodată, lăsându-ne singure pe mine și mama mea vitregă.

— Chiar plouă torențial, spune ea. Vrei niște ceai?

— Da, te rog, îi răspund și mă așez pe un taburet din jurul insulei de bucătărie.

O privesc o clipă, încercând să-mi imaginez cum ar reacționa dacă ar afla ce făceam eu și Garrett înainte să ajungă ei acasă. Cum și-a băgat fața între picioarele mele, lingându-mi ca un expert vaginul, iar dacă ar fi intrat cu cinci minute mai devreme, ar fi fost martori la unul dintre cele mai bune orgasme din viața mea. Acolo, jos, doar alți doi bărbați au mai fost și niciunul nu era priceput, așa că am fost nevoită să mimez orgasmul. Nu și de data asta. Garrett nu mi-a dat de ales; m-a făcut să am orgasm atât de ușor, încât mă întreb dacă-și petrece timpul liber lingând clitorisuri. Bineînțeles, lucrează la un club de noapte, deci sunt sigură că are destulă experiență.

Și, cu toate că sunt sigură că ea nu ar vrea să știe nimic din toate astea, doresc să cred că Laura ne-ar accepta cel mai mult relația – nu că Garrett ar permite ca ce e între noi să ajungă vreodată atât de departe. Conform

lui, noi doar *ne jucăm*, dar nu ştiu de ce. Este doar excitat sau brusc mă găseşte irezistibilă? În orice caz, nu o să stric nimic şi o să-i fac pe plac. Cel puţin, momentan.

— Deci... spune ea, după ce pune ceainicul pe foc şi se întoarce spre mine, privindu-mă cu subînţeles.

Mă încordez pe scaun. Expresia de pe chipul ei are toate semnele unei mame care ştie fiecare secret.

— Deci...

Simt că mă micşorez. Dumnezeule, să nu mă întrebe despre Garrett! Nu pot să fac asta acum.

— Ce părere ai despre Reese?

— Oh, Reese! zâmbesc forţat. Chiar nu vreau să ştie ce măgar s-a dovedit a fi. Este aproape imposibil să îl pomenesc fără să mă dau de gol că sunt model de chat şi sper din tot sufletul că nici el nu o să le spună părinţilor lui. A fost foarte simpatic. Şi arată foarte bine, am minţit eu.

— Nu-i aşa? Când Marcia ni l-a prezentat săptămâna trecută, mi-am zis... Băiatul ăsta trebuie să o cunoască pe Mia.

Îmi e tot mai greu să-mi afişez zâmbetul fals.

— Fratele tău nu a fost prea dictatorial, nu? Am încercat să-l fac să plece cu noi, să vă lase singuri o vreme, dar câteodată este foarte încăpăţânat. Vrea să te protejeze şi mi se pare foarte drăguţ, dar acum eşti majoră. S-ar putea ca lui Garrett să-i fie greu să accepte asta.

Consider că Garrett acceptă foarte bine situaţia, dar nu-i pot zice mamei cu voce tare. În schimb, continui să zâmbesc rigid şi să încuviinţez.

— Eu şi Garrett ne-am înţeles foarte bine săptămâna asta, spun eu, ceea ce pare destul de inocent.

Totuşi, e adevărul.

— Da. Să nu crezi că nu am observat, îmi răspunde ea, ridicând o sprânceană.

La naiba, ce vrea să însemne asta?

— Știu că uneori se poartă urât cu tine, dar așa e Garrett. Nu este o scuză, dar îți spun că tachinatul și glumele sunt modul prin care își arată afecțiunea.

Mi se încălzește inima în piept. Dacă e adevărat, atunci Garrett m-a tachinat atât de mult în ultimii cincisprezece ani, încât acum trebuie să fie îndrăgostit lulea de mine.

Ceainicul șuieră strident, salvându-mă de nevoia de a răspunde la afirmația mamei.

Când se întoarce și ne umple cănile cu apă clocotită, sesizez o expresie gânditoare în spatele ochilor ei.

— Mă bucur că a venit, spune ea încet.

— Și eu, chiar dacă simt asta pentru prima dată.

— Sunt fericită să-l văd zâmbind atât de mult. Uneori, îmi fac griji pentru el.

Mă opresc, ridicându-mi privirea la chipul ei.

— De ce îți faci griji?

Își încordează maxilarul și amestecă mierea în ceai.

— Garrett... a avut dintotdeauna... momente extrem de bune și unele extrem de proaste.

Când mă întind după cană, mă gândesc la cuvintele ei, încercând să le potrivesc cu imaginea bărbatului pe care îl cunosc. Garrett are momente extrem de proaste? Nu cred că l-am văzut vreodată într-o asemenea ipostază.

— Pot să te întreb ceva? spun eu, precaută.

Înainte să continui, mă întorc și mă uit după colț, în sufragerie, unde îl văd adormit buștean pe fotoliu.

— Da, dragă, bineînțeles!

Apoi îmi aleg vorbele cu grijă. De ce mă neliniștește atât de mult întrebarea?

— Ce ai vrut să spui ieri, când ai zis că te bucuri să îl vezi pe Garrett alergând din nou?

Pentru o clipă, îmi fixează chipul cu privirea înainte să ofteze prelung. Scoţând plicul de ceai, îl stoarce cu ajutorul linguriţei şi apoi îl aruncă în coşul de gunoi, ducând cana la gură şi suflând peste lichidul fierbinte. Aştept răbdătoare să-mi răspundă.

— Încerc să decid cât de mult am voie să îţi spun.

Îmi înghit nodul din gât. Ştiam că mai sunt lucruri pe care nu le înţeleg şi mor de nerăbdare să le aflu, dar sunt extrem de îngrozită. Nu ştiu de ce. Să aflu ceva atât de privat şi personal despre Garrett pare o invadare a intimităţii lui.

În cele din urmă, lasă cana jos şi se aşază pe taburetul din faţa mea.

— Când Garrett era mai tânăr, avea nişte stări... sufleteşti. Era deprimat şi bea mult alcool. Aproape ca şi când cineva apăsa un buton, iar lumina strălucitoare şi veselă din el se stingea, după care dispărea câteva zile, făcând Dumnezeu ştie ce. Mi-am făcut multe griji pentru el. Dar apoi a început să alerge, iar când a plecat la facultate, lucrurile au părut să se îmbunătăţească. După aceea, cam în urmă cu zece ani, şi-a luat o slujbă nouă şi totul mergea foarte bine. Părea să prospere. Iar apoi, brusc... Lumina s-a stins din nou.

— Ce s-a întâmplat? mă aplec peste blat, şoptind ca el să nu mă audă.

— S-a întâmplat în ziua în care ai împlinit tu 13 ani. Nu mi-a răspuns la telefon toată săptămâna, iar apoi a venit acasă complet distrus. Ne-am certat, după care a plecat grăbit.

Expresia goală din ochii ei este înfiorătoare. Ca şi când ar retrăi un coşmar. Mă agăţ de fiecare cuvânt, simţind cum mi se frânge inima şi dorindu-mi să alerg imediat în sufragerie şi să mă ghemuiesc în braţele lui ca să îl îmbrăţişez.

— Ce s-a întâmplat? șoptesc eu.

— Eu și tatăl tău am mers la apartamentul lui. Lacrimile amenință să-i curgă pe obraji. Și aștept să termine, dar, spontan, scutură din cap și-și alungă plânsetul clipind. Nu vreau să-ți povestesc partea asta, Mia. Nu este... felul în care vreau să mă gândesc la Garrett. El nu ar vrea s-o fac.

Respir sacadat și rămân cu gura căscată.

— Dar era bine...! spun eu, ca și când faptul că am descoperit că a trecut peste acel moment e suficient.

— Nu era în regulă. Dar acum este.

Ochii mă ustură din cauza lacrimilor și, deodată, mă cuprinde o greutate atât de mare în piept, încât devine imposibil să respir. Nu știu ce vrea mama mea vitregă să spună mai exact cu acel *nu era în regulă*, dar este destul de clar că atunci aproape l-am pierdut. Iar eu habar nu am avut.

— De ce nu-mi aduc aminte de nimic?

— Aveai doar 13 ani. Ai plecat la o prietenă în weekend, deci nu ai aflat, iar eu nu am vrut să te îngrijorez.

— Dar el este...

— Exact, spune ea, întrerupându-mă. Oricât de mult te-a chinuit Garrett de-a lungul anilor, întotdeauna a avut grijă de tine. Voia să-l vezi ca pe fratele mai mare, cel amuzant și uneori enervant, și să te protejeze de lucrurile neplăcute. Nu ar fi trebuit să-ți dezvălui atât de multe, dar acum ești majoră și ai dreptul să afli.

Închid gura și mă îndrept de spate, incapabilă să îmi imaginez varianta reală a lui Garrett în spatele celei pe care o cunosc deja. Iar inima mea pare brusc surprinsă. Cum de mi-am petrecut ultimii zece ani urându-l atât de mult, pe când el încerca doar să mă protejeze?

....

Garrett încă doarme când ne terminăm ceaiul. Decid să urc singură în camera mea și să citesc noutățile de pe aplicație. Trimit un mesaj general clienților fideli, anunțându-i că o să plec în vacanță câteva zile, dar câțiva tot îmi răspund.

Gregg mi-a trimis o sută de dolari ca să îi cheltui pe un nou costum de baie cu care vrea să mă vadă îmbrăcată și să îi trimit o fotografie. Nu mi se pare corect nici măcar să citesc mesajele și las cadoul în așteptare, deoarece nu știu dacă-l pot accepta. Între Drake și Garrett, am nevoie de un minut să mă gândesc fără să intervină munca.

Hotărăsc să închid momentan aplicația și să o las pe mai târziu, când am să mă pot concentra cu adevărat.

În schimb, mă gândesc la ce s-a întâmplat în bucătărie și la ce naiba se petrece între mine și Garrett. Amintirea buzelor lui pe pielea mea și nevoia frenetică pe care și-a exprimat-o când a îngenuncheat în fața mea mă fac să simt fluturi în stomac. Există electricitate între noi. Este palpabilă, și reală, și îmi simt inima atașată de ideea că Garrett este, într-un fel, al meu.

Aș vrea să nu mă atașez. El nu o să accepte niciodată o relație stabilă. Își ascunde sentimentele, făcând imposibilă crearea unei legături serioase, dar nu pot refuza ideea că o să-și deschidă inima pentru mine, iar totul devine o senzație cu care m-aș putea îmbăta.

Încercând să-mi alung gândurile, mă-ntreb dacă să citesc sau să butonez telefonul, dar, când mă ghemuiesc în pat, trăgând pătura peste mine, deschid aplicația pentru fotografii.

Uitându-mă la albumele aranjate pe ani, dau destul de mult înapoi, până ajung la cele din gimnaziu. Nu l-am văzut des pe Garrett în anii aceia, iar vinovăția mă macină, pentru că nu mi-am dat seama prin ce trecea. Poate că eram mică, însă acum știu că se chinuia și mă doare să mă gândesc că a trecut singur prin asta.

Găsesc niște fotografii cu noi de la Crăciun. Aveam 12 ani, iar el 25. Este un selfie cu noi în mașină și îmi aduc aminte că încerca să mă ducă la film, când trebuia să mergem la cumpărături de Crăciun. Arăt ridicol cu aparatul meu dentar, vizibil și strălucitor, și tenul cu acnee, dar el arată aproape la fel. Chipul nu i s-a schimbat mult, are mai puține riduri și pielea mai deschisă la culoare, dar, în mare parte, arată ca acum.

Apoi caut în fotografii semnele despre care vorbea Laura. Se chinuia? Pentru că atunci râdeam, ne strâmbam, mâncam popcorn și purtam ochelari 3D la film. Părea fericit.

Nu sunt proastă. Știu că a fi fericit într-o fotografie nu dezvăluie ce se ascunde în spatele ei, dar chiar dacă instantaneul nu a surprins asta, eu de ce nu am putut să o fac?

Și, dacă nu mi-am dat seama atunci, oare înseamnă că probabil nici acum nu sunt în stare să îi citesc adevăratele sentimente?

REGULA #15: Fii atent cu cine te joci!

Garrett

Tunetul bubuie, zguduind ferestrele casei, şi deschid ochii. Îmi iau telefonul de pe noptieră şi mă uit la ceas. Este 3.00 dimineaţa. S-a zis cu somnul meu de opt ore.

Am încercat cu somniferele, suplimentele alimentare şi aparatele cu zgomot alb, dar nimic nu pare să funcţioneze. Sunt norocos dacă pot dormi câte patru ore odată.

Nici puiul de somn de pe fotoliu nu m-a ajutat prea mult. Când m-am trezit, Mia era în dormitorul ei şi nu a mai ieşit de acolo. Nu am putut să alerg în ploaie şi statul în casă m-a înnebunit. Ultimele câteva ore mi s-au părut lungi şi chinuitoare.

Brusc, văd o siluetă în pragul uşii mele şi înţepenesc. Părul lung şi blond îi atârnă pe umeri, profilându-se în întuneric.

Se opreşte o clipă în prag înainte să urce în patul meu.

— Hei, îmi şopteşte atât de delicat, încât abia o aud.

Stă cu capul pe perna de lângă mine şi ne uităm unul la celălalt în beznă, singura sursă de lumină fiind luna care pătrunde prin fereastră.

— Hei, răspund eu, te-a trezit furtuna?

Ea dă din cap.

Ceva se întâmplă. O simt. Este felul în care se uită la mine, ochii cercetându-i pe ai mei ca și când ar căuta ceva. Și, chiar dacă ne-am distrat în bucătărie, am presupus că era încă supărată pe mine după ce i-am zis de dimineață. Dar stă liniștită lângă mine. Nu ne certăm și nici nu ne insultăm, deci nu seamănă deloc cu felul nostru obișnuit de a fi.

— Pot să dorm din nou aici?

— Bineînțeles, îi răspund eu.

O vreme stăm întinși împreună în liniștea confortabilă și, sincer, nu-mi amintesc ultima dată când am petrecut timp cu cineva fără să vorbesc atât de mult timp. Întotdeauna am presupus că tihna pe care o simțeam în preajma Miei se datora faptului că suntem frați, dar gândindu-mă la ultimii câțiva ani, încep să văd diferit lucrurile. Chiar dacă ne scoteam peri albi unul altuia, era pur și simplu mai ușor să mă aflu în preajma ei.

Se întinde pe spate, uitându-se la tavan și sparge tăcerea:

— Îți amintești când ai venit la liceu, la absolvirea mea, și ai huiduit când mi-au strigat numele?

Mi se încălzesc obrajii când mă întorc spre ea și mă aștept să se încrunte, dar, în schimb, văd un zâmbet.

— Mda... răspund eu.

— Sau îți amintești când i-ai dat prezervative băiatului cu care mergeam la bal, chiar în fața părinților noștri?

Minunat! Așadar, vrea să retrăiesc toate ocaziile în care m-am purtat urât cu ea.

— Sau când ai pus o cutie de tampoane într-una de iPhone și mi-ai dăruit-o de Crăciun?

— Ce amintiri amuzante! spun eu, sarcastic.

— M-ai chinuit ani la rând.

Fixează tavanul cu privirea, cu o expresie afectuoasă, care mă surprinde. Mia m-a urât ani întregi pentru că am tachinat-o, dar, dintr-odată, este ca și când ar vedea totul diferit.

— Cred că mă urăști cu adevărat, răspund eu, stând întins pe spate și cu un braț sub cap.

Când se întoarce spre mine, ochii ei albaștri reflectă lumina lunii și scânteiază cu mai multă afecțiune decât am văzut vreodată. Un sentiment îmi crește în piept, dându-mi seama că eu sunt cel la care își concentrează ochii frumoși. Mă face să mă simt singurul bărbat din lume care contează pentru ea.

Apoi se ghemuiește în brațele mele, sprijinindu-și capul pe pieptul meu, la fel ca în dimineața asta, buclele ei lungi și blonde simțindu-se ca mătasea pe pielea mea. Mirosul de cocos al șamponului ei plutește spre nările mele și stârnește ceva în mine. Nu poftă trupească, dar nici dragoste.

Mă face să mă gândesc la Emerson și Charlie. Asta simte când e cu ea? Dacă da, pot să înțeleg de ce este atât de atașat. Pot să înțeleg acum de ce iubește fără rușine sau regrete. Pentru că faptul că o țin pe Mia în brațe repară fiecare parte stricată din mine. Nu există nicio umbră, anxietate sau frici. Este doar pace.

— Nu te urăsc, Garrett, șoptește ea pe pieptul meu.

— Bun. Nici eu nu te urăsc.

Îmi cuprinde pieptul cu brațele, începe să respire mai lent și cască. Este ceva atât de intim și tradițional, o idee pe care am respins-o întotdeauna, dar acum că o am aici, ghemuită lângă mine când afară plouă... parcă nu este atât de rău.

— M-am distrat azi, îmi șoptește învinsă de somn.

— Te referi la cubul de gheață din bucătărie, presupun.

— Da, idiotule!

De data asta, eu sunt cel care casc, iar căldura corpului ei și sunetul ploii care se lovește de ferestre îmi provoacă somnul.

— Bun. Și eu.

Își întinde mâna spre partea din față a pantalonilor mei și tresar, apucând-o de încheietură înainte să poată iniția ceva. Oricât de ademenitor ar fi să ne jucăm, nu vreau să ratez somnul care mă cuprinde.

— Mâine, mormăi lângă capul ei. O să ne jucăm mâine.

— Bine, răspunde ea, căscând din nou.

Cu buzele lipite de capul ei, îi șoptesc:

— Te așteaptă ceva distractiv.

....

— Dacă la asta te-ai gândit, nu sunt impresionată, se plânge ea când se oprește pe marginea potecii, aplecându-se ca să-și sprijine mâinile pe genunchi și respirând sacadat.

Râd când o bat ușor pe spate.

— Nu te mai plânge! Nu este atât de rău.

La mică distanță de casă se află o potecă pentru drumeții, cu o pantă domoală și niște priveliști superbe. Dar, de fapt, am urcat pentru... intimitate.

Obișnuiam să ne plimbăm des pe aici când am început să venim la casa de lângă lac, iar mintea mea perversă s-a agățat ani la rând de posibilitățile fantastice pe care le poți fructifica în pădurea izolată. Acum sunt pregătit să le trăiesc. Cu ultima persoană la care m-aș fi așteptat.

Ce mă bulversează este următoarea întrebare: dacă aş fi dat de Mia într-un bar sau chiar în club, aş fi perceput-o la fel ca acum? Ar fi fost doar o altă femeie frumoasă cu care nu aş fi reuşit să creez o legătură? Este legătura noastră rezultatul anilor de atracție platonică şi al unei relaţii profund familiale?

Vreau să cred că aş fi atras de Mia indiferent de circumstanțele sau locul în care ne-am întâlni, că nu este doar o obsesie ciudată pe care am dezvoltat-o pentru sora mea vitregă. Sau poate că sunt liniştit cu ea deoarece sunt laş, prea speriat să încerc să clădesc o relaţie cu o străină.

Gândul nu-mi dă nicicum pace. Dacă nu o să fiu în stare să creez o legătură cu nimeni pentru tot restul vieţii mele? Eram foarte mulţumit cu singurătatea mea, dar, cu fiecare zi ce trece, ideea devine tot mai deprimantă.

— La ce te gândeşti? mă întreabă ea, înghionindu-mă cu cotul.

— La nimic, mint eu.

— Nu... regreţi...

— Ce să regret? o întreb eu. Că mi-am făcut de cap cu sora mea vitregă? Nu. Tu?

— Nu cât ar trebui, îmi răspunde zâmbind. Suntem amândoi maturi. Nu suntem rude de sânge. Adică... crezi că părinţii noştri s-ar supăra atât de mult?

Expresia mea se transformă într-una şocată.

— Da, cred. Tatăl tău chiar s-ar putea să încerce să mă înece în lac. Oamenii ne consideră fraţi şi sunt cu treisprezece ani mai mare decât tine, Mia. Te cunosc de când erai mică. Mă încrunt. Nu o să se termine bine.

— Nu o să-l las să te înece, spune ea. Cât timp faci să merite drumeţia asta, deoarece trebuie să îţi spun... Nu e surpriza sexy la care mă gândeam.

Mă împinge în piept și, după felul în care mă atinge, am bănuiala ciudată că ar prefera să mă cuprindă de talie. Ghemuitul în pat de aseară a fost diferit. Dar nu a contat. Când ne-am trezit de dimineață, am revenit imediat la cum eram înainte. Fără atingeri sau șoapte intime. Am revenit la a fi mai mult... dușmani care fac sex, presupun c-ai putea s-o zici așa.

— Ei bine, atunci spune-mi, fato care faci chat... zic eu, tachinând-o și înghesuind-o, împingând-o în joacă spre marginea potecii. Te-ai atins vreodată în public?

Ochii i se luminează, uitându-se șocată la mine. Apoi, expresia ei surprinsă se transformă într-un zâmbet șiret.

— Nu...

O înghesui și mai tare, iar ea se retrage din nou, până ajungem împreună în pădure. Întorcându-mă în spatele ei ca să văd păduricea deasă ce ne ascunde, i se citește pe chip că și-a dat seama ce am în minte.

— Aici?

— Da, aici, răspund eu. Aplecându-mă până ajung cu buzele la urechea ei, îi zic gutural: Vreau să văd cum ai orgasm la doar câțiva pași distanță de niște străini. Totuși, trebuie să fii tăcută. Nu îi poți lăsa să te audă.

Zâmbetul i se lărgește, dar când o împing mai mult în pădure, se încordează, se uită la mine și spune:

— Nu.

Mă opresc.

— Cum adică, nu?

Nu este răspunsul la care mă așteptam. Mia este exhibiționistă și vreau să fiu cel care o îndrumă spre limita zonei de confort, stimulând-o ca să văd cât de mult poate suporta. Și o potecă aproape neumblată în mijlocul

pustietății abia se poate numi o provocare. „Nu mă refuza acum, Mia!"

Spre surprinderea mea, nu mă contrazice. În schimb, mă apucă de partea din față a pantalonilor și mă trage după ea mai adânc în pădure, suficient de departe încât să mai vedem poteca, dar să avem puțină intimitate.

– Ce faci? întreb eu.

– Nu mai vreau să mă ating. Ce ai zice să mă privești... cum te ating eu pe tine?

Mai că-mi sare inima din piept când mă uit la ea, mușcându-și buzele în timp ce începe să-mi descheie pantalonii.

– Ce? mă bâlbâi eu. Nu!

Chicotul care-i scapă de pe buze este drăguț și totodată nesincer.

– Cum adică, nu? răspunde ea, luându-mă peste picior.

Felul în care bâjbâie după fermoar cu degetele mă face să respir greoi, mai ales atunci când îmi atinge interiorul boxerilor.

– Mia, spun eu, aproape divulgând că a trecut mult timp de când mi-a fost atins penisul de altcineva și că, mental, nu sunt pregătit pentru asta azi.

Dar am ajuns prea departe. Doar menționarea faptului că mă atinge mă face să-mi pierd controlul și să-mi doresc actul cu disperare.

Nu cred că scula mea putea să devină mai erectă de atât, dar Mia îmi dovedește că mă înșel când bagă mâna caldă în pantaloni și o cuprinde.

Gem la fel de tare ca ea. Pe toți sfinții, ce bine e! Am uitat cât de uimitoare poate fi atingerea cuiva.

– Trebuie să taci, zice ea, chicotind. Nu vrei să te audă lumea.

E imposibil – nu aş putea să tac nici dacă aş încerca.

Aproape că-mi doresc să ştie cât timp a trecut de când mi-a atins penisul o femeie, ca să-şi dea seama cât de deosebită este ea. Dar nu ştie. Nu ştie decât că reprezintă o altă masturbare pentru mine. Însă *nu* este aşa.

Mă mângâie lent, apucând destul de intens cât să mă tachineze, dar nu prea strâns ca să mă facă să ejaculez prea devreme. Nu asta plănuisem pentru azi. Mă gândisem s-o aduc în pădure ca să o privesc cum îşi mângâie clitorisul pe potecă, ziua în amiaza mare, în timpul sezonului turistic.

Dar, când îngenunchează în faţa mea, realizez că... am ales fata nepotrivită cu care să mă joc. Mia nu este sfioasă, timidă sau temătoare să riposteze. Ar fi trebuit să-mi dau seama. Poate c-am crezut că m-aş putea juca cu ea, dar Mia se joacă şi ea la rândul ei.

În timp ce mintea mea se agită, îşi ridică brusc privirea la mine şi, cu limba umedă, îmi înconjoară capul rozaliu al penisului. Rămân cu gura căscată şi creierul mi se blochează complet. Nu mă mai gândesc la nimic atunci când mi-l ia în gură.

„Isuse Hristoase!"

— Oh, la naiba, Mia, şoptesc eu.

Îmi înfig degetele în părul ei platinat, zburlindu-i coada când îmi permite să i-o bag până în gât.

Geme cu gura plină, cuprinzându-mi penisul cât poate de mult.

E incredibilă. Extrem de minunată. Şi chiar dacă mi-ar fi supt-o multe femei în ultimii zece ani, tot ea ar fi cea mai bună. Gura ei este imposibil de caldă şi umedă, iar mişcările nu sunt grăbite sau nerăbdătoare. Este lentă, delicată şi perfectă, iar eu mă simt de parcă am ajuns în rai.

Apucându-mă strâns de șolduri, își mișcă gura în sus și în jos, gemând și sugând în timp ce eu gândesc. Mă distruge bucată cu bucată chiar în clipa asta, până când abia îmi mai aduc aminte cum mă cheamă. Cum naiba am lăsat să se întâmple asta?

– La naiba, iubito! Ești minunată, mormăi eu, coborându-mi privirea spre ea.

Mă privește cu ochii ei mari și albaștri, lăcrimând în timp ce mi-o suge.

– Ți-am băgat-o în gât, Mia. Ce frumos se vede de aici! Nu mă mai satur să te privesc.

Îmi simt testiculele cum se încordează aproape de ejaculare și-i opresc imediat mișcarea.

– Stai, stai! strig eu, scoțându-mi scula. Închizând ochii, respir adânc, în timp ce mă forțez să nu o umplu de spermă. Când senzația se domolește în cele din urmă, îi deschid și-mi cobor privirea la ea. Mia așteaptă cu buzele depărtate. Deschide gura și scoate limba, îi comand în șoaptă.

Se supune, iar eu îmi așez mădularul umflat pe limba ei.

– Vreau doar să îmi ții penisul pe limbă. Nu te mișca, mă auzi? Doar lasă-mă să te privesc.

E splendid cum mă ascultă, fără să-l cuprindă cu buzele sau să se agite. Știe că risc să ejaculez, așadar stă nemișcată ca o statuie, ca să pot savura senzația pe care mi-o oferă limba ei catifelată și umedă, și priveliștea minunată din fața mea.

Amândoi tresărim la sunetul brusc al vocilor din depărtare. Așteptăm, ea cu gura încă nemișcată, în timp ce un cuplu se îndreaptă spre noi dinspre poteca din spatele meu.

Mă uit în jos la Mia și-mi ating buzele cu un deget când îmi adâncesc penisul în gura ei.

Oamenii sunt periculos de aproape – la fel și eu.

— Privește-mă, îi șoptesc, iar ea își ridică din nou privirea, lacrimile adunându-i-se în ochi.

Cu mâna pe ceafa ei, i-l bag și mai mult pe gât, până tresare și simte nevoia să vomite, așa că mă retrag.

Faptul că turiștii se apropie pe potecă și știu c-am putea fi surprinși în orice clipă, face totul mai obscen și intens. Știu că și ea simte la fel.

— Cuprinde-mă cu buzele, îi spun în șoaptă, iar Mia mă ascultă. Acum, suge!

Intensitatea cu care gura ei îmi înghite penisul mă excită. Sucțiunea este excelentă, caldă și umedă, și mă înjur că m-am lipsit de senzația asta timp de zece ani. Cu o mână pe ceafa ei, i-o trag în gură.

— O să-mi dau drumul în gura ta, Mia! mormăi puțin prea strident.

După alte câteva mișcări, am orgasm. Ejaculez pe limba ei. Priveliștea este ireală: ochii ei frumoși și albaștri mă țintuiesc, iar eu îi umplu gura cu spermă. Plăcerea vine în valuri, durând mai mult decât oricând, plecând de la baza coloanei și ajungând în fiecare centimetru al corpului meu într-o euforie viguroasă.

Imediat ce termin, mă retrag și o privesc. Se uită la mine cu ochii mari, limba pe afară, și îmi dau seama că este cam neliniștită.

— Poți să scuipi, îi spun râzând.

Cu o expresie de ușurare, se apleacă și scuipă sperma în iarba și frunzele de pe jos. Nu mă pot abține să nu râd când se îneacă și scuipă. Când termină, se șterge la gură cu dosul palmei, iar eu nu mă pot abține să nu o ating.

Ridicând-o în picioare, o sărut pasional. Nu-mi pasă de gustul sărat de pe limba ei. Trebuie să o sărut.

– Îmi pare rău, bâiguie ea.

– Nu trebuie. A fost al naibii de excitant.

– Serios? Am vrut să o înghit, dar pur și simplu nu am putut.

Râd din nou.

– Sunt foarte mândru de tine!

Mia chicotește când o sărut din nou.

– Mulțumesc!

Întorcându-ne pe potecă, îmi reamintesc momentul de nenumărate ori. De ce i-am spus lucrurile alea și de ce am sărutat-o? Poate a fost un delir post-orgasm sau ceva de genul, deoarece nu seamănă cu nimic din ce-aș spune eu de obicei. Pare, mai degrabă, ceva ce ar spune un bărbat care se află într-o relație.

REGULA #16: Să stăpânești cu adevărat pe altcineva este un privilegiu.

Mia

Norii de furtună încep să vină spre noi pe potecă și amândoi ne udăm până la piele în ultimele zece minute de drumeție. Garrett îmi oferă hainele pe care le poartă, dar râd la el când alergăm spre casa de lângă lac.

— E singura dată când ai să mă vezi alergând, glumesc, în timp ce ne grăbim.

El se uită la mine și îmi aruncă un zâmbet dezarmant de atrăgător, care-mi face inima să se poticnească și intestinele să se înmoaie.

Când ajungem pe terasă, alergăm sub acoperiș și rămânem acolo ca să ne tragem sufletul – mai mult eu decât el. Garrett abia pare obosit, pe când eu gâfâi și probabil arăt ca un cartof ud și ars de soare. Nu-mi dau seama dacă părinții noștri s-au întors, de vreme ce parchează în garaj, dar lui Garrett nu pare să-i pese, deoarece îmi cuprinde talia cu un braț și mă trage spre el.

— Ce faci? suspin, uitându-mă împrejur să văd dacă este cineva în apropiere.

— Ești drăguță așa, udă toată.

Încerc să îl împing, apoi vreau să îmi aranjez părul.

— Nu-i adevărat! Încetează!

Râde și-și afundă fața în gâtul meu, trecându-și limba caldă peste maxilarul meu și ștergându-mi pică-

turile de ploaie de pe piele. Atingerea blândă a limbii lui mă face să mă umezesc.

– Ce îmi faci? șoptesc și mă topesc în brațele lui.

– Nici pe departe cât de multe aș vrea.

– Ar putea să ne vadă cineva.

– Cred că asta e și ideea, îmi răspunde în glumă.

Își trece mâinile peste corpul meu ca și când nu s-ar sătura să mă atingă. Ca și când m-ar putea devora cu mâinile.

Ce i-a făcut felația aia?

Garrett pare dezlănțuit și se poartă diferit. Ieri era complet de acord să ne jucăm unul cu celălalt și să ne distrăm cu puțin voaiorism/exhibiționism, dar acum nu mă mai tratează doar ca pe cineva cu care să se joace.

Și, oricât de excitantă ar fi ideea de a fi văzuți, chiar nu pot să-l las pe tata să mă descopere așa, pipăită de fratele meu vitreg mai în vârstă.

Gândindu-mă la asta, mă retrag. Este aproape dureros să mă dezlipesc de Garrett, dar reușesc să mă îndepărtez de el.

— O să fac un duș...

— Pot să vin și eu? mă întreabă, zâmbind șiret.

Mă fâstâcesc, chiar vreau să-i spun da.

— Trebuie să fim prudenți, Garrett.

— Asta înseamnă că accepți?

Nu ar trebui. Ar trebui să-l refuz chiar acum. Dar, Dumnezeule... ideea de a fi dezbrăcat în dușul minuscul împreună cu mine, șiroaie de apă curgându-i pe mușchii abdominali și prin părul de pe piept... Da, te rog!

— Poate că ar trebui să verificăm mai întâi dacă au venit părinții noștri acasă, răspund eu, retrăgându-mă până ating ușa de la intrare.

Se întinde pe lângă mine, găsește mânerul și deschide ușa, lăsând o distanță de doar câțiva centimetri între noi.

— Hei, mamă? strigă el, imediat ce o deschide.

Când răspunsul nu este decât liniștea la care probabil se așteptase, mă sărută lacom, rănindu-mi buzele. Țip în gura lui când mă ridică în brațe, de parcă aș fi ușoară ca o pană... Ceea ce *nu* este adevărat.

Îmi înfășor picioarele în jurul taliei sale, iar buzele noastre nu se dezlipesc cât timp urcă scările și eu mă agăț de el. Sunt șocată și excitată la culme când ajunge la ultimul etaj, apoi intrăm împreună în baie, închizând ușa în urma noastră.

Apoi ne dezbrăcăm în grabă. Gândurile mele sunt un vârtej. Asta e? Urmează, în sfârșit, să facă ce-mi doresc de aproape cinci ani? Lucrul pe care mi l-a refuzat în urmă cu două zile. Sunt pregătită. Sunt foarte pregătită – dar în duș? Este un loc potrivit? Dumnezeule, am atât de multe de învățat!

Brusc, rămân fără cuvinte când îl văd stând dezbrăcat înaintea mea. Și, iată-mă și pe mine, complet goală în fața lui. Deodată, amândoi suntem oarecum hipnotizați.

— Nu pot să cred ce se întâmplă, șoptește și întinde mâna spre duș ca să deschidă robinetul.

— Și eu mă gândeam la același lucru, îi răspund.

Apoi, trupurile noastre se lipesc, iar el mă sărută și mă trage în duș. Apa este la început fierbinte, dar o oprește. Cu mâinile, îmi atinge mai întâi fața și gâtul, după aceea sânii, pe care-i strânge și-i ciupește, sărutându-i și umplându-mă cu scântei calde de entuziasm și ceea ce pare a fi... mândrie. Corpul meu îl excită.

Atingerea lui coboară mai mult, până îmi masează ușor clitorisul și-mi face picioarele aproape inutile. Sunt

ca o grămadă fierbinte de plăcere, în timp ce el îşi bagă degetul în mine. Îl cuprind cu braţele de gât ca să mă sprijin şi îl las să mă atingă.

— Mia, şopteşte el printre buze.

— Da?

— Atinge-mă.

Oh! Am fost atât de distrasă de mângâierile lui, încât am uitat să îi răspund la ele. Aşadar, îl apuc nerăbdătoare de mădular, iar el tresare. Ud de la apa din duş, îl mângâi, strângându-i capul.

Se retrage din sărutul nostru şi se uită la mâna mea, stând cu gura căscată şi privindu-mă cu o expresie plină de dorinţă carnală.

— Mai lent, mormăie el.

Aşa că încetinesc ritmul, strângând uşor capul la fiecare mişcare. Îşi muşcă buza şi se uită atent la mişcarea mâinii mele.

— Bravo, şopteşte el, iar eu scot un geamăt de plăcere.

Mă atinge în continuare, iar eu mă excit doar la erotismul vocii lui.

— Ne mai jucăm? şoptesc eu, sărutându-l.

— Da. De ce? Nu te simţi bine?

— Ba da... răspund în şoaptă când îşi îndoaie degetul în mine, găsind un loc complet nou de explorat.

Când îşi scoate degetul din vaginul meu fierbinte, deschid confuză ochii. Apoi, îl văd întinzându-se după capul de duş – acelaşi pe care l-am folosit singură alaltăieri. Ştiu ce vrea când mă apucă de încheietură şi mi-l înmânează.

— Arată-mi cum îl foloseşti, iubito!

Mi se poticnește respirația. Mi se face pielea de găină peste tot, în ciuda căldurii din duș și a jetului care-mi curge pe trup.

Nu m-am simțit niciodată mai sexuală sau mai vie. Fac asta aproape în fiecare zi. Le permit bărbaților să mă privească, dar când Garrett se uită la mine, totul este diferit. Ca și când m-a privit dintotdeauna și trebuie să continue să o facă. E atât de natural, încât pare ciudat când nu mă privește. Parcă nu se află o altă persoană în cameră... ci el este mai mult o prelungire *a mea*.

Așadar, privindu-ne în ochi, cobor jetul fierbinte pe corp până ajunge în cel mai sensibil loc. Stomacul mi se contractă și spatele mi se arcuiește când mă forțez să expir.

Mă sprijin de peretele cabinei de duș și îl privesc, aducându-mă mai aproape de orgasm. Își ține scula în mână și o mângâie la fel cum am făcut-o eu. Nu încetăm să ne despărțim privirile. Îl observ cu coada ochiului cum se masturbează, dar doresc să-i văd expresia din ochi. Vreau cea mai vulnerabilă și intimă expresie. Tânjesc să văd ce e în sufletul lui.

Sunt atât de pierdută în intensitatea contactului nostru vizual, încât orgasmul practic mă doboară, lăsându-mă fără suflare. Mușchii mi se încordează și țip, apucându-l pe Garrett ca să mă sprijin, deoarece senzația mă doboară neîncetat.

Când deschid ochii, văd jeturile albe de spermă dispărând în apă. Mă apucă și mă lipește de corpul lui, sărutându-mă cu pasiune. Capul de duș atârnă în mâna mea, în timp ce mă țin de el, având nevoie să mă atingă, să mă sărute și să-mi fie aproape.

Când respirăm, în cele din urmă, folosesc capul de duș ca să ne curățăm și începem să râdem. Ne spălăm cu zâmbetul pe față și ne furăm câte un sărut ori de câte

ori avem ocazia. Și totul mă face să mă întreb cât de mult o să sufăr când o să se termine săptămâna noastră împreună.

....

Așadar, cum au decurs lucrurile cu fratele tău vitreg? Ai vorbit cu el?

Îmi mușc buza, uitându-mă la ecran. Mi se pare aproape greșit să mai vorbesc cu Drake, când în mod clar se întâmplă ceva cu Garrett, dar eu și Garrett doar ne jucăm. Mi-a zis-o foarte clar. Și, cu toate că mâine este ultima zi pe care și-o petrece în casa de lângă lac, rămân multe întrebări la care nu avem răspuns. Ce o să se întâmple după săptămâna asta?

Nu prea.

Oh. Ce înseamnă asta? întreabă el.

Înseamnă... că nu știu. Presupun că păstrăm relația la nivel fizic.

Momentan, nu primesc niciun răspuns și încep să mă îngrijorez că nu ar trebui să-i mărturisesc prea mult din viața mea reală. Este ceva mult prea serios pentru o conversație cu un client, dar Drake nu mai e neapărat doar unul dintre clienții mei. Ne-am povestit lucruri foarte personale pe care, de regulă, nu le discut cu alți tipi.

— Cu cine vorbești? vocea lui Garrett mă face să tresar când se apleacă peste umărul meu, uitându-se la telefon.

Îl trag repede la piept ca să ascund căsuța de chat cu Drake, deoarece nu știu cum ar reacționa la modul în care vorbesc cu el.

Bineînţeles că nu ştiu ce relaţie am cu Garrett, aşadar, probabil că ar trebui mai întâi să-mi dau seama. După drumeţie, mi s-a părut diferit. N-a mai fost chiar măgarul care se joacă cu mine, ci mai mult un bărbat care... chiar mă place. Şi m-a nedumerit.

Cred că şi pe el. De atunci, se poartă ciudat.

— Nu te priveşte! izbucnesc eu, lovindu-l ca să se îndepărteze.

Râde şi se îndreaptă spre frigider ca să ia o sticlă cu apă de pe raftul de sus.

— Aia e mica ta aplicaţie de chat?

Mă întorc spre el.

— E ofensator şi condescendent să-i spui aşa. Ştii asta, nu?

— Bineînţeles că da, îmi răspunde înainte să bea o gură. Doar te tachinez.

Îmi face semn din ochi. Apoi îşi scoate telefonul din buzunar, iar eu mă întorc să-mi reiau conversaţia cu Drake.

Îmi pare rău! Probabil că nu ar trebui să-ţi spun asta. Nu vrei să auzi ce fac cu el.

Este în regulă, îmi răspunde el. *Ştiu că niciodată nu o să te facă să te simţi aşa cum o fac eu.*

Îmi muşc din nou buza, încercând să-mi ascund zâmbetul, astfel încât Garrett să nu înceapă iarăşi să mă tachineze.

Spune-mi, Kitten. Te-a făcut să ai orgasm?

Mi se înroşesc obrajii şi mă întorc să îl văd pe Garrett concentrat la telefon, cu o expresie nepăsătoare pe chip, aşadar tastez repede răspunsul:

Da. Eşti gelos?

Nu, nu sunt gelos. Deja ţi-am spus. Ştiu cui îi aparţii cu adevărat.

Mai spune-mi! Ce a folosit ca să ai orgasm?

Gura, zic eu.

Dumnezeule, aş vrea să te pot gusta şi eu! Dacă o să mă aflu între picioarele tale minunate, nu o să mai ies niciodată ca să respir.

Simt fluturi în stomac când mi-l închipui acolo. Dar, cu cât încerc mai mult să mi-l imaginez pe Drake, cu atât mintea mea îmi reaminteşte de clipa din bucătărie, când Garrett mi-a atins vaginul cu gura, de amestecul de cald şi rece care m-a înnebunit în timp ce m-a adus la orgasm.

Ce aş face dacă Drake ar intra acum pe uşă? M-aş trezi ducându-mă spre el? Sau spre Garrett? Alegerea pare imposibilă, deci presupun că e bine că nu o să se întâmple niciodată.

Aş vrea să poţi.

Vreau să fiu femeia cu care să-ţi reîncepi viaţa sexuală.

Oh, Kitten! Crede-mă cu adevărat. Şi eu aş vrea să fii tu!

Strâng din buze. Următoarele cuvinte sunt îndrăzneţe şi nebuneşti şi nu-mi vine să cred că le scriu:

Se poate aranja.

Ştiu că probabil ar trebui să îi spun la un moment dat că sunt virgină, dar dacă o să reacţioneze ca Garrett?

Dacă nu o să mă mai dorească? Începe din nou să-mi pară rău că vorbesc cu alt tip în aceeași zi în care m-am jucat cu Garrett, dar, pe de altă parte... Garrett nu o să aibă niciodată o relație cu mine, deci de ce ar trebui să îi fiu fidelă?

Răspunsul lui Drake e dezamăgitor:

Este complicat.

Aleg să nu mai insist. Dacă este cu adevărat complicat, nu cred că vreau să aflu de ce. Am propriile probleme de care să mă ocup. Apropo de asta, mă întorc și mă uit la Garrett, care stă țintuit, bându-și apa și uitându-se pe telefon. Își ridică fruntea când simte că îl analizez și, pentru o clipă, privirile ni se întâlnesc.

— Îți place? mă întreabă din senin, iar eu sunt luată prin surprindere.

Dintr-un motiv oarecare, mă simt ca și când m-ar fi prins vorbind cu Drake, dar știu că nu este cazul.

Mijind ochii la el, întreb:

— Ce anume?

— Jobul tău, îmi răspunde, dând din cap spre telefonul meu. Să faci ceea ce faci pentru oamenii de pe internet. Îți place?

Este ciudat să discut despre asta cu el. Garrett a fost întotdeauna ultima persoană căreia să-i vorbesc deschis despre jobul meu, dar după toate lucrurile pe care le-am făcut împreună săptămâna asta, nu mi se mai pare chiar atât de ieșit din comun.

— Uneori, răspund eu.

— Nu te-ai întâlnit niciodată cu vreunul dintre bărbații ăștia, nu-i așa?

— Bineînțeles că nu, îi răspund fără să ezit. De unde știa că tocmai despre asta vorbeam acum? Și... de ce îți pasă? Ești gelos?

— Nu. Doar îmi fac griji pentru tine.

Răspunsul este atât de sincer, încât mă face să mă opresc. Apoi mă gândesc la discuția pe care am avut-o ieri cu Laura, când mi-a zis că Garrett a încercat mereu să mă protejeze și să îmi ascundă faptul că suferea. Simt ceva cald în piept la ideea că însemn mai mult pentru Garrett decât mi-am dat seama.

— Nu, te asigur. Nu mă întâlnesc niciodată cu clienții. Mă protejez.

— Bun! Este cu adevărat ceea ce vrei să faci, da? Nu ceva ce te simți obligată?

Îmi înghit nodul din gât. Este o întrebare la care nu știu exact cum să răspund. Stigma care învăluie o lucrătoare sexuală este probabil cea mai grea parte a jobului meu, felul în care societatea mă face să cred că trebuie să mă ascund sau să-mi fie rușine, de parcă a accepta o asemenea slujbă este mai rău decât a lucra la benzinărie sau bibliotecă. Munca este muncă. Să admit că nu îmi displace jobul meu este mai mult decât pot spune o mare parte din oameni.

— Te deranjează? Că știi cu ce mă ocup? întreb eu.

Se apropie și-și bagă telefonul în buzunar înainte să-și pună mâinile pe masă lângă mine, apoi se apleacă și pulsul începe să-mi crească.

— Cândva, o să apară în viața ta un bărbat care nu o să fie de acord cu ce faci. O să te vrea doar pentru el, deoarece va crede că nu ești nimic mai mult decât un trup pe care îl poate controla, și asta pentru că este nesigur. Un bărbat adevărat știe că a avea cu adevărat pe cineva este un privilegiu și că nu deține trupul acelei

persoane. Înseamnă mai mult decât atât. Vreau să știi diferența, Mia.

Nu pot să respir când mă uit în ochii lui, atmosfera dintre noi fiind încordată și electrică, gata să explodeze în orice clipă. Dar, când mă aștept să se aplece și să mă sărute pe buze, nu o face. În schimb, se retrage și se îndreaptă spre scările care duc la subsol.

— Tu care tip de bărbat ești? întreb eu.

Se oprește și se întoarce spre mine.

— Încă mă gândesc la asta, îmi răspunde, chiar înainte să coboare.

REGULA #17:
Când este timpul să pleci, nu ezita!

Garrett

Este ultima noastră seară în casa de lângă lac, așa că nu sunt surprins când, cu pași ușori, coboară scările și intră în camera mea. Nu spunem nimic, iar ea se urcă în pat, băgându-se sub cearșaf lângă mine.

În ultimele câteva zile, am lămurit un lucru: nu ne jucăm aici. A mai dormit în patul meu de două ori, dar amândoi părem să fim de acord că ne duce mult prea aproape de sex ca să cedăm. Tentația de a-i da jos hainele și de a o penetra este copleșitoare.

Sunt prea matur ca să mă joc cu o fată de 23 de ani. Sunt conștient, dar starea noastră de spirit săptămâna asta a fost a unor frați vitregi care nu se pot abține. Iar dacă asta sunt, atunci, ei bine, nu mi-e rușine. A trecut mult timp de când nu am făcut sex, încât la fel de bine aș putea să fiu din nou virgin, iar să i-o trag Miei ca parte a unui experiment ar fi greșit. Am venit aici ca să-mi dau seama dacă atracția bruscă pentru Mia este pur fizică sau reprezintă ceva mai mult. Și, chiar dacă întrebările mele nu au primit răspuns, știu că aspectul fizic este prea erotic ca să-l ignor.

Nu ne zicem niciun cuvânt în timp ce o strâng în brațe și mă grăbesc să o sărut. Cu părinții noștri în preajmă, abia am reușit să îi simt buzele toată seara și nu am avut nicio șansă ca să o ating. Nu pot să cred cât de

mult mi-a lipsit apropierea dintre noi, cât de mult îmi lipsește ea. Au trecut doar câteva zile, dar mi se pare că nu pot trăi fără ce se întâmplă acum între noi.

Iar mâine o să fiu nevoit să mă lipsesc definitiv de tot.

În tăcere, se lipește de mine. Fulgerele strălucesc, scăldând camera în lumină doar pentru o secundă înainte ca tunetul să bubuie din nou. Tresare în brațele mele, așa că o strâng mai tare. Se odihnește cu fața pe pieptul meu.

Însă, în scurt timp, nevoia de a ne atinge reciproc devine prea puternică și ne sărutăm din nou. Ar fi trebuit să ne spunem destule până acum, de exemplu, să fi stabilit niște limite și să fi discutat despre așteptări, însă nu mă pricep la vorbe. Pe de altă parte, știu cum s-o mulțumesc fizic. Vreau să-mi exprim sentimentele prin conexiunea trupurilor noastre. Chiar îi urmăresc pe oameni făcând asta în fiecare zi.

Așadar, îi spun Miei ce simt cu mișcarea gurii mele pe a ei, închizând ochii în timp ce-i trag de buza inferioară cu dinții și mușc doar atât cât să icnească. Îmi răspunde înfășurându-și brațele și picioarele în jurul meu, cuprinzându-mă cât mai strâns.

Mă așez deasupra ei și-mi împing șoldurile în ea. Mormăie în gura mea și-și încleștează mai tare coapsele. Penisul mi se întărește rapid, captiv între trupurile noastre, iar eu caut să mă frec de pielea ei, împingându-mă tot mai tare, într-un ritm care ne încinge corpurile.

— Este aproape mai bun decât sexul, mârâi în gura ei. Să te doresc atât de mult.

— Garrett, te rog! strigă Mia și eu mă întind peste ea, frecându-mă și mai puternic, urmărind cum își arcuiește spatele și aproape că nu mai respiră.

— Dumnezeule, ești atât de frumoasă când mai ai puțin și-ți dai drumul! Sunt dependent de tine, Mia.

Îşi înfige unghiile în spatele meu când îi ating clitorisul cu scula mea erectă ca să o excit.

— Mai repede, gâfâie când o sărut, iar eu îi răspund împingându-mi penisul şi mai temeinic în ea şi mişcându-mi şoldurile mai iute.

Apoi, ea face restul. Izbindu-şi şoldurile în mine, se foloseşte de corpul meu ca să ajungă la orgasm. Îşi încordează puternic muşchii în jurul meu când ţipă, iar eu îi acopăr gura cu o mână ca să o fac să tacă.

— Al naibii de frumos, mormăi când abia îşi revine din orgasm, înainte să-şi bage mâna în boxerii mei şi să mă apuce de mădular.

Apoi mi-l freacă rapid, ştiind că sunt aproape de ejaculare. După câteva clipe, îi ridic partea din faţă a tricoului lung şi-i vopsesc pieptul în alb.

Este ciudat că, într-un moment ca ăsta, când e acoperită cu sperma mea, sunt mândru că *nu* i-am tras-o... ca şi când ar fi decizia corectă.

Serios, trebuie să îmi revizuiesc priorităţile.

....

Am făcut ceea ce mi-am propus să fac. Voiam să lămuresc situaţia cu Mia, să explorez ce am simţit în seara în care am apelat-o video. Şi am explorat asta. Şi pe ea.

Trebuia să mă lămuresc până acum, dar, cumva, sunt mai nedumerit. Îmi trimite mesaje pe aplicaţie în fiecare clipă când nu are mâinile ocupate cu penisul meu sau are un alt orgasm.

Singurul lucru de care mi-am dat seama săptămâna asta este că sunt terminat.

Când trântesc portbagajul maşinii cu geanta înăuntru, observ că Mia stă lângă portiera şoferului. Mă uit împrejur cu grijă, ca să mă asigur că suntem singuri înainte să vorbesc.

Nu puteam pleca din casa de lângă lac mai nesiguri de ce naiba să facem în continuare. Am trăit momente intense de intimitate care, să fiu sincer, au semănat foarte mult cu o relație. Însă virginitatea ei este intactă și m-am abținut să fiu boul care să i-o ia. Totuși, partea fizică a fost uimitoare, deci trebuie să o lăsăm baltă și să ne ducem fiecare în drumul lui?

Asta vreau?

Ignorând, bineînțeles, faptul că discut cu ea pe internet tot timpul, dându-mă drept Drake.

— Ei bine, spune și-și încrucișează brațele, presupun că mă bucur că ai venit și că ai reușit să finalizezi săptămâna.

— Ce bine ți-ai ales cuvintele!

Zâmbesc.

Își mușcă buza și-și mută privirea, abținându-se să nu râdă.

— Știi ce vreau să spun.

— Da, a fost distractiv.

— A fost distractiv, zice și se uită la mine.

Pielea ei este mai bronzată decât atunci când am ajuns aici, în urmă cu cinci zile, și mă trezesc holbându-mă la urmele de arsură solară de pe nasul și obrajii ei. Apoi, desigur, mă gândesc la zonele bronzate de sub hainele ei și trebuie să mă forțez pentru o secundă să nu-mi pierd controlul.

— Ești entuziasmat că te întorci la serviciu? mă întreabă ea.

— Da, cred că da. Și tu? Ești entuziasmată să-ți arăți sânii pentru ciudații de pe internet?

Își dă ochii peste cap.

— Ești doar gelos.

— Nu, îi răspund și mă îndrept spre ea. Ți-am văzut sânii. Imaginea lor este ascunsă în siguranță aici.

Îmi ating ușor tâmpla.

Zâmbește o clipă, apoi devine serioasă.

— Așadar... Asta e tot, nu-i așa? Nu o să continuăm când revenim în Briar Point, corect?

Sunt atent la tonul ei, ca să-mi dau seama ce vrea cu adevărat. Își dorește să continuăm?

Nu contează. Am terminat. Renunț chiar acum. O să încetez să-i mai trimit mesaje sub identitatea falsă a lui Drake. Trebuie doar să mă-ntorc la viața mea obișnuită de la club ca totul să revină la normal.

— Asta e, spun și mă uit în ochii ei, care sunt străbătuți de o urmă de dezamăgire.

— Bine, zice ea fără tragere de inimă.

Dumnezeule, vreau să o ating! Doar o ultimă dată. Înainte să revenim în lumea reală, înainte să fi început toată relația asta ciudată, demnă de zona crepusculară. Arunc rapid o privire spre casă și, pentru că nu îi aud pe mama sau Paul, știu că nu sunt în apropierea ușii. Așa că o iau pe Mia de mână și o conduc spre casă, astfel încât să nu fim văzuți de la ferestre.

Apoi o lipesc de zid.

— De vreme ce ne luăm rămas-bun, am nevoie de încă un...

Spunând-o, îi zdrobesc buzele cu ale mele, gustând-o ca și când ar fi ultima dată când aș mai săruta-o. Deoarece chiar așa este.

Gura ei se lipește cu nesaț de a mea, limbile noastre răsucindu-se într-o fricțiune delicioasă. Are un gust excelent; îi savurez senzația buzelor. Este un sărut rapid, dar suficient cât să-mi satisfacă pofta.

Când ne dezlipim, nu zăbovește să mă privească sau să-mi adreseze mai multe întrebări. Stă întoarsă cu spatele la mine când mă urc în mașină, fluturând o dată din mână în timp ce dispar pe alee.

....

Abia când ajung acasă îmi scrie un mesaj. Pe aplicație, bineînțeles. Practic, presupun că îi scrie lui Drake. La început îl ignor, aruncând telefonul pe pat fără să răspund. Este timpul să tai toate legăturile. Dacă aș putea să nu-i mai fiu frate vitreg, aș face-o dar, din câte știu, în viitor o să avem în continuare aceiași părinți.

În rolul lui Drake, am să o ignor și o să se termine. Am depășit toată faza ciudată cu sora vitregă. Aproape că ies să alerg. Aproape că mă duc la club. *Aproape* fac multe lucruri, dar mesajul ăla necitit mă bântuie și nu-mi dă pace.

Bine, o să-mi iau adio.

Luând telefonul, apăs pe mesaj și îi văd chipul frumos, fără niciun text. E doar o fotografie pe care a trimis-o – un portret cu un zâmbet minunat. Fără cuvinte. Nimic.

— La naiba! mormăi eu, uitându-mă la fotografie.

De ce trebuie să fie atât de al naibii de încrezătoare și vulnerabilă, o persoană cu care-ți este ușor să vorbești?

Bine, schimbăm planul! O să-l scot pe Drake din viața Miei. O să discutăm puțin – fără video, deoarece nu pot risca să afle adevărul. Și, după o vreme, unul din noi o să încheie brusc relația de pe internet și totul o să fie bine. Dumnezeule, la ce naiba mă gândesc?

Cât timp nu o văd față în față și nu vine niciodată la clubul meu, nu am de ce să mă îngrijorez.

Spunându-mi asta, scriu răspunsul și apăs pe Trimite:

Bună, frumoaso! Povestește-mi ce ai făcut azi.

Partea a doua

CLUBUL

REGULA #18: Ideile nebunești sunt uneori cele mai bune.

Garrett

— Pari odihnit, spune Emerson când intru în sala de ședințe după cinci zile petrecute la casa de lângă lac.

Se ridică de pe scaun și mă întâmpină cu o îmbrățișare și o bătaie ușoară pe spate.

— Mulțumesc! Mă simt odihnit, răspund eu.

— Bun! Îți stă bine bronzat.

Pentru o clipă, se uită cu șiretenie la chipul meu.

Mijesc ochii la el.

— Ce-i cu privirea asta?

Când ne așezăm pe scaunele din jurul mesei, zâmbește și-mi răspunde:

— Știi tu.

Ah, Mia! Bineînțeles. De ce trebuie să-i spun totul? Nu-mi place cum mă privește. Ca și când m-aș afla la o secundă distanță de fericirea unui angajament, la fel ca el.

Vești proaste. Nu sunt.

— Ca să știi, nu i-am tras-o surorii mele, spun eu.

Hunter intră chiar în clipa aceea, părul lui negru și creț, și costumul albastru pe care-l poartă mereu, atrăgându-mi atenția.

În secunda în care aude ce spun, și anume că nu i-am tras-o surorii care de fapt nu-mi e soră, râde.

— Ei binc, mă bucur să aud asta!

— Se referă la sora lui vitregă, adaugă Emerson.

— Oh, atunci e doar puțin ciudat.

Emerson se uită din nou la mine.

— Ce s-a întâmplat? De ce nu ai făcut-o?

De ce nu am făcut-o? A ratat partea în care am menționat că e sora mea vitregă? Sau că e cu treisprezece ani mai mică decât mine și că o cunosc de mai mult timp decât e social acceptabil?

— Ei bine, să vedem, spun eu. În mare parte, pentru că e *virgină*.

Emerson se încruntă confuz.

— Mia?

Este exact răspunsul la care mă așteptam. Nimeni nu s-ar uita la superba mea soră vitregă și s-ar gândi o secundă că fata aia s-a născut să fie celibatară. E aventuroasă, frumoasă și senzuală într-un fel pe care nu l-am observat până săptămâna asta.

— Da.

— Nu are vreo... 23 de ani? întreabă Emerson.

— Și e superbă, adaugă Hunter.

— Da și da.

Emerson încă e adâncit în gânduri, sprijinindu-și bărbia cu mâna și mă fixează cu privirea.

– Dar stai... Ce legătură are asta?

– Am 36 de ani, spun eu, destul de șocat.

Cum poate să mă-ntrebe așa ceva? La vârsta mea, nu trebuie să dezvirginez pe nimeni.

Hunter se alătură conversației, așezându-se vizavi de mine, la masa în capul căreia stă Emerson.

– Sunt confuz. E ceva între tine și Mia? Când s-a întâmplat asta?

Mormăi în sinea mea. Chiar nu am nevoie să se implice toată firma. Am plecat ieri de la lac, eu și Mia ne-am distrat, dar acum am terminat-o. Ne-am petrecut săptămâna făcând exact ce am spus că o să facem: ne-am jucat. Fără sex. Puțină distracție. Fără regrete. A fost prima dată când o femeie mi-a atins penisul după mult prea mult timp. Fără obligații și nemulțumiri. Acum, amândoi putem să revenim la viețile noastre ca și când nu s-ar fi întâmplat nimic.

Doar că încă mai vorbim aproape în fiecare oră ca Drake și Mia – în loc de Garrett și Mia – iar ea îmi dă în continuare de înțeles că vrea să ne întâlnim. Este o groapă pe care am săpat-o singur și nu vreau să o înfrunt acum. Deoarece nu pot să uit gustul buzelor ei, iar când o să afle că sunt Drake și că am mințit-o de la bun început, o să o pierd a doua oară.

– Este complicat, bolborosesc eu, masându-mi fruntea cu degetele. E model de chat, s-a întâmplat să o văd pe internet și poate că m-am înscris cu un nume fals și am privit-o de câteva ori. Nu după mult timp, m-am trezit că facem orice, în afară de sex.

– I-ai spus despre profilul tău fals? întreabă Emerson, cu o expresie plină de speranță pe chip.

Îi răspund cu un singur cuvânt:

– Ha!

Oftează dezamăgit, iar asta mă ucide. Emerson Grant este ultima persoană pe care vrei să o dezamăgești.

— Garrett, răspunde el, numele meu părând o pedeapsă.

— De asta nu am făcut sex. Nu vreau să mă mai simt de rahat pentru ce am făcut. Să o dezvirginez ar fi cireașa de pe tort.

Emerson îmi aruncă o privire serioasă.

— Nu-mi place când faci asta, bâjbâie el.

— Ce?

— Să zici că ești de rahat, când e clar că nu e adevărat.

Ei bine, a fost... neașteptat. Și ar trebui să-mi cer iertare pentru asta? Ca și când Emerson Grant a știut vreodată cum este să te simți ca un rahat. Probabil că nici când i-o trăgea fostei iubite a fiului său nu s-a învinovățit, fără să se simtă cel mai rău tată din lume.

Bine, a cam făcut-o, însă doar o singură dată. Mă îndoiesc de faptul că cel mai bun prieten al meu, care este perfect, știe măcar ce înseamnă să nu ai o părere grozavă despre propria persoană.

Trebuie să schimb subiectul.

— Ce mai e nou pe la club? întreb eu.

Mi se strânge inima când văd că fața i se schimonosește într-o expresie îndurerată.

— Ei bine, încasările sunt constante, dar holul a fost cam lipsit de viață în ultima vreme.

La naiba!

— Ce? De ce?

— Săptămâna trecută am avut trei camere pline în același timp și doar patru spectatori pe hol.

La naiba, la naiba! Mormăind din nou, îmi cuprind fața cu mâinile. Ar fi trebuit să-mi dau seama că o să mă întorc la o grămadă de treabă. Nu ar fi trebuit să plec.

– Cred că trebuie să începem să controlăm cine intră în camere, adaugă Emerson.

Imediat îmi vine o idee. Putem să îndreptăm situația. Nu este o cauză pierdută.

– O să-i aduc înapoi pe unii dintre clienții mei obișnuiți. Putem să formăm un grup. Sigur o să le placă.

Îmi mut privirea spre Hunter, care pare jignit, ca și când i-aș cere să participe la o partidă de sex în grup.

– De ce te uiți la mine?

– Vorbește cu Drake, spun eu. El o s-o facă. Bineînțeles, fără taxă de intrare.

Vorbind de lup, Drake intră în cameră.

– Ce să vorbiți cu Drake? întreabă el cu un zâmbet șiret pe chipul atrăgător.

– Isuse, bombăne Emerson.

Drake nu este unul dintre proprietarii clubului, dar e șeful echipei de construcții care l-a ridicat în picioare, ceea ce înseamnă că are un abonament gratuit pe viață, pe care îl folosește din plin. Și tinde să apară la întâlnirile noastre destul de des, lucru care nu-i place în mod deosebit lui Emerson. Nu îl *displace* pe Drake, dar este clar că frivolitatea și nonșalanța lui Drake când vine vorba de club și viață, în general, l-au deranjat întotdeauna pe Emerson. Ca să nu mai spun că Drake flirtează cu oricine, iar dacă Emerson îl surprinde că doar se uită la Charlotte, devine sângeros.

Și, ca să vorbim din nou de lup, iubita/secretara lui Emerson, Charlotte, intră în cameră cu Maggie. Ele se așază pe ultimele două scaune din jurul mesei, în timp ce

Drake se holbează la mine, aşteptând să audă de ce i-am pomenit numele.

— Drake, dacă ţi-am putea da o cameră pe holul voaiorilor, crezi că ai putea să aduni un mic grup care să facă atmosferă?

Acum sunt toţi atenţi. Discuţiile se opresc brusc şi ceilalţi se uită la el, aşteptând un răspuns. Ochii i se luminează de entuziasm.

— Doar fete sau şi băieţi?

Eu fac ochii puţin mai mari. Ei bine, nu ştiam asta referitor la Drake, dar presupun că în fiecare zi afli lucruri noi despre oameni.

— Oricum vrei tu, îi răspund.

— Super! Mă bag, spune relaxat, ca şi când nu ar fi acceptat în mijlocul unei şedinţe de afaceri o invitaţie să şi-o tragă public în grup.

Când mă uit în direcţia lui Hunter, observ că şi-a încordat maxilarul şi i s-au umflat nările. Dacă nu l-aş cunoaşte, aş spune că nu-l încântă prea tare ideea.

Păcat, căci eu sunt captivat. O să fie grozav pentru holul voaiorilor.

— Vezi? spun triumfător, uitându-mă la şeful din capul mesei.

Nu pare deloc impresionat.

— Avem nevoie de ceva mai mult decât grupuri şi clienţi fideli. Ne trebuie profesionişti.

Mă încrunt.

— Adică staruri de filme porno?

Este prima dată când propune să angajăm actori profesionişti la club. Nu a fost niciodată vorba de divertisment, ci despre oameni şi experienţa lor.

— Da. Sau... modele de chat?

Şi, cu asta, îmi îngheaţă sângele în vene.

— Nu! strig eu, arătând cu degetul spre el. Știu la ce te gândești și mă opun categoric!

Emerson este de neînduplecat.

— Chiar ne-ar fi de folos părerea ei, Garrett. Ne-ar putea ajuta cu holul.

Mă forțez să inspir, impunându-mi să mă calmez.

— Nu. Sora mea vitregă crede că eu conduc un club de noapte. Nu o să calce în Salacious Players Club. Niciodată!

El expiră.

— Bine, înțeleg. Dar asta nu e tot.

Oh, minunat!

— Ce mai este? întreb eu.

— Categoria VIP e în pierdere de o lună, spune el, iar inima mi se strânge din nou.

— S-au retras paisprezece membri și s-au înscris doisprezece, adaugă Maggie.

Simt toate privirile din cameră ațintite spre mine când asimilez informațiile. Asta e domeniul meu. De mine depinde ca oamenii să fie fericiți și să îi fac să revină – la propriu și la figurat. Dar, în mod evident, nu reușesc.

— Nu te panica, răspunde Emerson, observându-mi tristețea. Avem nevoie de idei noi și ispititoare ca să aducem clienți. Pot să facă sex acasă, dar trebuie să le dăm un motiv să o facă aici.

— Am programat demonstrațiile de BDSM pentru trimestrul următor. O expoziție de shibari și un atelier de *impact play*, intervine Hunter.

— Bun! răspunde Emerson, dând din cap. Oamenii vor să încerce. Doar că nu știu cum să o facă. Altceva?

— Ne trebuie un eveniment. Unul important, spun eu, știind că este cel mai simplu răspuns pe care îl pot oferi.

Licitațiile merg bine, dar avem nevoie de ceva nou, diferit. De ceva atât de magnetic, de atractiv și de tentant, încât potențialii membri să nu-l poată refuza. Ceva care să ne asigure o bază de urmăritori sau fani și pe care să o putem folosi mai departe.

Nu-mi place că mintea mea s-a hotărât la ideea asta deoarece, practic, Emerson deja a pomenit-o. Dar are dreptate. Dacă am aduce actori, am putea stimula nevoile clubului. Suntem la sfârșitul trimestrului și este o perioadă crucială pentru cluburile noi. Putem stabili o bază solidă sau ne putem prăbuși din cauza presiunii.

— La ce te gândești? întreabă Emerson, ca și când mi-ar putea vedea creierul funcționând.

— Ai dreptate, bâigui eu. Dacă am aduce modele de chat și actori de filme porno, ne-ar putea face reclamă fanilor pe care-i au ei. Ar putea să facă un spectacol în direct, să aducă o mulțime de oameni la club.

— Îmi place ce spui, răspunde el.

— O să trebuiască să fie exclusiv pe bază de invitație. Cu număr limitat de locuri și să le oferim un abonament timp de o lună pentru participarea la eveniment, cu posibilitatea de a trece la un abonament VIP.

Când îmi ridic din nou privirea la el, pare mulțumit.

— Totuși, o să ne trebuiască mai mult de un hol. Nu e suficient pentru o mulțime. Drake, ai putea să asamblezi o structură temporară în sala principală?

— Ca o scenă? întreabă el.

Oftez. Este o nebunie? Așa pare. Ce ar face oamenii? Ar presta pe o scenă, făcând... ceea ce se pricep mai bine?

— Da, ca o scenă.

El încuviințează și-și notează ceva pe hârtie, în timp ce discută cu Hunter alte idei pentru spațiu. Retrăgându-mă din conversație, încerc să nu mai fiu nervos că afacerea noastră are de suferit. Anxietatea mea nu

poate accepta ideea că suntem în pierdere; altfel, o să fiu distrus. Cu coada ochiului, îl zăresc pe Emerson uitându-se la Charlotte, care-și ia notițe în agendă.

— Scrii toate astea? întreabă el, punând o mână pe genunchiul ei pe sub masă.

Ea își ridică privirea și se uită în ochii lui cu o expresie duioasă, plină de iubire.

— Da, domnule!

— Bravo, îi șoptește înainte să o tragă mai aproape și să o sărute pe frunte.

Îmi mut privirea, atent la noua durere din piept provocată de ceea ce văd. Înainte să plec la casa de lângă lac, mă gândeam că Emerson este nebun pentru că a cedat de bunăvoie acestei relații, că este vulnerabil și-și deschide inima la posibile suferințe în viitor, ca să nu mai spun de stresul de a mulțumi o altă persoană și de a-i menține fericirea.

Dar apoi mă gândesc la cât de ușor au decurs lucrurile între mine și Mia săptămâna trecută. La ușurința cu care am râs sau la faptul că se născuse ceva satisfăcător între noi, chiar dacă doar ne-am tachinat.

Scoțând telefonul, îi trimit repede un mesaj:

Sper că ai o zi frumoasă, Kitten. Mi-e dor de zâmbetul tău.

Este o nebunie și știu că o să plătesc mai târziu pentru asta. Dar să pretind că sunt altcineva mă face să-i scriu mult mai ușor. Ca și când m-aș putea convinge că nimic din toate astea nu este adevărat. Îi pot spune Miei cât înseamnă pentru mine atâta timp cât sunt Drake. Nu este ca și când o simt cu adevărat, nu-i așa?

REGULA #19: Nu plânge după bărbații care nu plâng pentru tine.

Mia

— Îmi place! spun cu un zâmbet, pozând în fața camerei pentru Gregg, pe când el îmi admiră mândru materialul strălucitor cu aspect metalic al rochiei.

De fapt, este o rochie pentru o femeie care face striptease. Nici măcar nu glumesc. E chiar dintr-un magazin pentru dansatoare la bară și artiste, dar oricum nu știe care-i diferența. Pentru el, o femeie care poartă o rochie scurtă e ceva mai natural decât un bărbat bogat în costum.

— Îți stă bine. Mă bucur foarte mult că-ți place.

— Îmi place. Și mă bucur să te văd zâmbind.

— Atunci, nu pleca, răspunde el, iar zâmbetul meu fals șovăie.

— Aș vrea să nu fiu nevoită să o fac, dar am un curs peste cincisprezece minute. Poate o să discutăm mai târziu.

Este o minciună. Nu am cursuri. Adevărul e că nu am nimic de făcut, dar sunt forțată să născocesc minciuna ca să acopăr faptul că nu pare că mai pot continua în felul ăsta. Fie că este pentru Drake sau Garrett, nu îmi dau seama. Știu doar că până când nu realizez cu cine vreau să fiu – sau dacă vreau să-l aleg pe unul din ei – nu mă pot dezbrăca pentru bărbații de pe internet. Mai întâi ar trebui să vorbesc despre asta cu ei.

Dacă aş putea măcar să deschid subiectul.

Ieri, înainte să plecăm, mi-a zis foarte clar că relaţia noastră s-a încheiat. Oricum a fost doar fizică. O joacă, aşa i-a spus. Chiar dacă evită adevărul că uneori a părut mai mult decât atât.

A fost distractiv, dar şi... real. S-a creat o legătură. O adevărată atracţie fizică pe care nu am mai simţit-o cu niciun alt bărbat. Sunt sigură că a simţit-o şi el. Însă Garrett se teme să-şi ia un angajament şi pare convins că nu este menit pentru unul. A renunţat la relaţia noastră înainte să existe.

Şi mi-e greu să-l fac pe Drake o prioritate reală în viaţa mea când nu i-am văzut faţa şi, în mod clar, îmi ascunde ceva. Dacă nu ar avea un secret, atunci de ce nu vrea să intrăm într-un apel video? Să-mi arate fotografii cu el? Cum de poate să-mi împărtăşească secretele lui profund personale, dar nu-mi permite să-l văd? Asta nu schimbă faptul că simt o legătură cu el pe care nu o impart cu Garrett. Ca şi când amândoi mi-ar oferi ceva diferit, iar dacă s-ar putea uni într-o singură persoană, ar fi perfect.

— Sunt mândru de tine că te-ai întors la şcoală, dragă, răspunde Gregg, distrăgându-mă de la gândurile mele complicate.

— Mulţumesc, dragule! Chiar sunt entuziasmată.

„Minciuni, minciuni, minciuni."

— Mai trimite-mi fotografii când ai timp liber. Mi-e dor de tine.

Îi zâmbesc şi mă apropii de cameră.

— Şi mie îmi e dor de tine.

Apoi terminăm apelul. Mă aşez pe canapeaua din subsolul casei părinţilor mei şi mă las cuprinsă de sentimentul de vinovăţie când accept plata lui Gregg pentru

discuția lungă de o oră – plus bacșișul. Nici măcar nu i-am arătat sânii. Nu mai pot face asta.

Ori trebuie să nu mă mai îngrijorez în privința lui Garrett și-a lui Drake și să revin la lucru, ori sunt nevoită să renunț complet.

Ambele variante par îngrozitoare.

Înainte să închid aplicația, primesc un mesaj de la Drake:

Sper că ai o zi frumoasă, Kitten. Mi-e dor de zâmbetul tău.

Rânjesc la telefon când tastez răspunsul:

Vrei să intrăm într-un apel video?

Sunt la serviciu.

Stai puțin. Lasă-mă să închid ușa.

Chicotesc cât aștept să-mi răspundă. Apoi, fără avertisment, primesc o cerere de apel video. Accept repede și mă întind pe canapea, punând telefonul în stativul de pe măsuța de cafea.

— Bună, dragule! îl salut când răspunde la apel.

Are camera închisă, dar microfonul pornit, ceea ce-mi convine de vreme ce oricum vreau să-i aud vocea.

— Ești în biroul tău? îl întreb.

— Îhî, îmi răspunde pe un ton profund și răgușit.

— Aș vrea să fi fost cu tine, spun eu, simțindu-mă cam emoționată.

— Spune-mi ce ai face dacă ai fi aici, îmi șoptește la microfon, iar șira spinării mi se dezmorțește, trimițând un fior prin tot corpul.

Zâmbesc mai larg când mă întind pe canapea, lăsând rochia să mi se ridice pe picioare până mi se văd

chiloții. Apoi îmi las imaginația să zburde, în timp ce mă gândesc la toate lucrurile pe care le-am putea face dacă am fi împreună.

— Vreau să mă apleci peste biroul tău și să mă ții acolo cât faci ce vrei cu mine. Mă atingi, mă săruți, mă muști, mi-o tragi. Până când nu mai suport. Vreau să mi-o tragi până când suntem amândoi atât de epuizați, încât nici măcar nu mai putem sta în picioare. Vreau mai mult de o oră, Drake. Vreau o mie de ore. Și le vreau pe toate cu tine.

El geme la microfon.

— Oh, Kitten...

— Ți s-a sculat pentru mine, Drake?

— Da, Kitten.

Ceva din tonul lui mi se pare familiar și mă opresc. Ceva care îmi amintește de...

Nu. Mintea îmi joacă feste. Garrett nu ar face niciodată asta. Ar însemna să-și permită să fie prea vulnerabil. Nu mă refer doar la apelul video, ci și la conversațiile profunde și discuția pe care am purtat-o despre emoții. Nu ar face niciodată așa ceva. Uneori, îmi doresc să o fi făcut.

Chiar la timp ca să mă distragă de la gândurile mele, îl aud cum își descheie fermoarul de la pantaloni și apoi îmi șoptește gutural:

— Folosește o jucărie, Kitten.

Ca și când mi-ar fi ghicit gândurile, întind repede mâna spre sertarul măsuței de cafea și scot un mic vibrator în formă de petală de trandafir. Bâzâitul lui aproape nu se aude când îl pornesc, iar el mormăie din nou când îl vede.

Ce bine că sunt singură acasă, deoarece în clipa în care senzația de sucțiune a vibratorului îmi atinge clito-

risul, urlu. Este un bâzâit delicios care mă face să simt fiori până în vârful degetelor de la picioare.

— Nu o să dureze mult, Drake. Sper că ești pregătit, spun gâfâind, cu respirația tăiată, în timp ce mă zvârcolesc pe canapea.

Mormăie și geme în ritmul sunetelor mâinii cu care se masturbează, iar eu îl las să-mi umple imaginația, apoi orgasmul mă învăluie. Judecând după sunetele pe care le scoate, și el își dă drumul.

Respirația lui sacadată și muzica din fundal sunt tot ce aud când mă sprijin de canapea și aștept să mi se domolească pulsul.

— Drake, nu știu cât timp pot să fac asta, spun eu, cuvintele ieșindu-mi din gură înainte să le pot opri.

Aparent, în clipele de după orgasm nu am nicio reținere

— Ce anume? întreabă el.

— Asta. Orice ar fi. Îmi place de tine. Poate... e chiar ceva mai mult. Dar mă tem că o să-mi frângi inima. La un moment dat, trebuie să mă lași să intru în viața ta.

— Știu... spune el pe un ton deprimat, iar tristețea din vocea lui nu mă face să mă simt mai bine.

De fapt, pare... deznădăjduit. Ca și când nu ar putea să facă nimic în privința asta, iar eu sunt condamnată să mă simt astfel pentru totdeauna. Sau, cel puțin, până când totul se termină. Orice i s-ar întâmpla în viață, nu o să fiu niciodată o prioritate pentru el.

— Sunt îndrăgostită de doi bărbați care nu mă vor, șoptesc eu, și chiar nu știu de ce naiba am spus asta.

Mi se adună lacrimi în ochi când mă ridic rapid și îmi aranjez rochia. Nu-mi vine să cred ce am zis. Sunt umilită, iar la capătul firului tăcerea zăbovește de prea mult timp.

– Kitten... şopteşte el.

– Trebuie să plec. Îmi pare rău! Cred doar că... sunt prea stresată. Trebuie să mă gândesc.

– Te rog să nu... spune el, dar eu apăs pe butonul roşu ca să închid apelul înainte să mă poată implora să rămân sau să mă mintă.

În ce dracu' m-am băgat?

Trebuie să ies de aici sau să fac ceva, orice, pentru că dacă rămân mult timp pe loc şi mă gândesc cât de tristă sunt că e posibil să-l pierd pe Drake sau pe Garrett, cu atât mai mult ştiu că o să plâng şi nu intenţionez asta. Nu plâng din cauza unor bărbaţi care nu plâng pentru mine.

Coborându-mi privirea la ceas, văd că este aproape 9.00. Mă simt ca o bombă pe cale să explodeze şi trebuie să-mi vărs frustrările. Există un singur om la care mă pot gândi acum şi pe care vreau să îl văd şi, chiar dacă habar n-am unde să-l găsesc, ştiu că pot să aflu.

REGULA #20: Dacă te uiți pe furiș prin cluburile de sex, ai ocazia să dai peste o orgie.

Mia

Este o nebunie. Stau în fața unui club de noapte din centrul orașului Briar Point, într-o rochie croită, fără exagerare, pentru o femeie care face striptease, gata să-mi înfrunt fratele vitreg cu probleme emoționale, ignorant și prostănac, practic să-l implor să facem sex. De ce? Nu știu. În mare parte, pentru că mă simt ca o bombă cu ceas, m-am săturat să aștept și să joc după regulile lui și să-mi pun pe locul doi nevoile și dorințele.

Este timpul să-i testez pe bărbații din viața mea, iar Garrett este primul.

Sunt pregătită să-i dau un ultimatum. Sex sau nimic.

Nu. O relație *cu* sex sau nimic.

Oh, Dumnezeule! O să aleagă nimicul. Bineînțeles că o va face. Deja mi-a spus că nu este interesat de un bagaj sub formă de iubită, mai ales o soră vitregă enervantă și mai tânără decât el.

La naiba cu asta! Oricum merită o încercare. Dacă, în cele din urmă, fac saltul cu Garrett, poate reușesc în sfârșit să-l uit pe Drake.

Când șoferul m-a lăsat la ușa clubului, nu m-am așteptat deloc la asta. Este foarte liniștit. Credeam că o să

se audă basul prin ziduri și că pe ușă o să iasă fete bete însoțite de bărbați dați cu deodorant Axe.

În schimb, zăresc o ușă discretă de culoare neagră și o clădire veche de cărămidă cu o siglă neagră metalică deasupra ușii: *CD*.

Când am căutat rapid numărul de telefon pe care mi l-a dat Laura – despre care a zis că i l-a oferit fără tragere de inimă, după ce a insistat că-i trebuie în caz de urgență – am aflat că, pe internet, amenințătorul club de noapte apare doar cu inițialele. Asta mă face să mă întreb ce fel de club deține, de fapt, Garrett. Este un club de striptease și nu mi-a spus? Adică... ar avea oarecum logică. A fost foarte rezervat în privința detaliilor, dar am presupus tot timpul că este doar un club obișnuit de dans.

„Oh, bine! Pot să intru într-un club de striptease (arătând ca o dansatoare la bară). Ești tare isteață, Mia!"

La ușă stă un paznic, dar nu e genul masiv și tatuat pe care-l vezi de obicei la cluburi. Poartă un costum negru și e puțin cam spilcuit pentru un paznic. Totuși, îmi deschide ușa, iar eu inspir adânc înainte să intru.

N-am ce pierde.

După ce trec de ușă, ajung într-un hol slab luminat. Aici totul este negru. Draperii negre, covor negru, o tejghea neagră, în spatele căreia stă o femeie într-un costum lucios de culoare neagră.

— Bună! Bine ai venit la Salacious Players Club! Ești membră? spune ea, întâmpinându-mă.

Văd cum mă măsoară din priviri, probabil judecându-mi ținuta de prostituată. Deja îmi dau seama că locul ăsta este mult prea drăguț pentru o asemenea rochie făcută pentru cluburile de striptease de pe lângă aeroporturi, nu pentru cele în care intră doar membrii. Am venit în locul potrivit, nu?

— Ăăă... De fapt, îl cunosc pe unul dintre proprietari, mă bâlbâi eu, părând ridicolă.

Încuviințează, strângând din buze. Nu sunt proastă. Expresia de pe chipul ei spune sarcastic *sigur că da*.

Îmi pare rău pentru ea, căci nu sunt vreo virgină cu ochi de căprioară, prea speriată să intru într-un club de striptease sau să mă lupt cu vreo amfitrioană îmbătată de propria putere. Îmi îndrept umerii, îmi dreg glasul și mă uit direct în ochii ei.

— Garrett Porter este fratele meu și aș vrea să-l văd. Chiar acum.

Face ochii mari când mă privește. Apoi buza inferioară îi cade, ca și când ar vrea să mă contrazică, moment în care, dintr-o draperie neagră de care nici măcar nu mi-am dat seama că reprezintă o ușă, apare cineva.

L-am întâlnit pe Hunter de câteva ori. Garrett i-a adus acasă o dată pe el și pe iubita lui, Isabel, care acum îi este soție, de Ziua Recunoștinței, când abia se mutaseră în casa nouă și nu aveau nici măcar o masă la care să mănânce. Celelalte ocazii au fost în mare parte interacțiuni scurte și știu sigur că acea zi a Recunoștinței a fost cu cel puțin patru ani în urmă, deci aveam doar 19 ani.

Nu mă aștept să mă recunoască, dar când își ridică privirea de la tableta pe care o ține în mâini, în mijlocul propoziției pe care i-o spunea fetei din spatele tejghelei, văd cum ochii mai că-i ies din orbite.

— Mia? spune el, surprins.

— Bună, Hunter! răspund eu și-i zâmbesc.

Hunter este foarte atrăgător, într-un fel dur și masculin. Părul des, creț și brunet e tuns scurt și aproape ras pe margini, câteva bucle rebele căzându-i pe fruntea bronzată. Ochii negri și buzele pline îl transformă într-un vis umed ambulant. Isabel este o femeie foarte norocoasă.

Mă îmbrățișează afectuos și practic rânjesc dis-prețuitor la amfitrioană. Când se retrage, mă ține de umeri și se uită la mine ca și când aș fi înviat din morți.

Apoi își coboară privirea la rochia mea.

— Uau... Chiar ai crescut! spune el cu o urmă de șovăială incomodă în glas. Când te-am văzut, am presupus că nu ești nici măcar destul de mare ca să intri aici. Câți ani ai?

— 23, răspund eu.

— Uau! se miră el. Ai venit să îl vezi pe Garrett? Probabil te-a sunat după ședința de azi.

— Ăăă... Da, mint eu, căci nu știu cum o să trec de draperia neagră dacă nu fac să pară că sunt dorită aici.

Dacă Garrett nu ar fi avut nimic împotrivă să mă aflu în clubul lui, nu ar fi păstrat secretul. Deoarece cu siguranță nu este un club de dans, deși tot nu sunt complet sigură ce o să găsesc dincolo de draperie.

— Minunat! Haide, o să te duc în biroul lui!

— Mulțumesc! răspund eu, aruncând un zâmbet fals fetei, înainte ca Hunter să mă conducă.

Camera principală în care intrăm este uriașă, cu tavan înalt ca al unui depozit, și cu balcon de jur-împrejur la etajul doi. În stânga se află un bar imens și o scenă cu un separeu pentru DJ în mijloc. Muzica este mai erotică decât obișnuita muzică de club pe care ar dansa oamenii; de fapt, nimeni nu dansează aici.

Totuși, de fiecare parte a scenei se află câte o cușcă în care niște femei fără sutien se mișcă în ritmul muzicii. Dar nu seamănă cu niciun club de striptease pe care mi l-am imaginat, unde bărbații ar sta în jurul lor, băgându-le bancnote în chiloți.

Oamenii, niște cupluri și alte mici grupuri, ocupă majoritatea scaunelor de la mesele împrăștiate prin încă-

pere. Hunter mă conduce atât de repede prin parter, încât abia văd totul, dar cu siguranță nu este nimic cum mă așteptam. Seamănă cu un club foarte discret și exclusivist de striptease... Dar unde sunt dansatoarele la bară?

Observ multe uși de-a lungul celor două etaje, deci poate se află înăuntru?

Brusc, Hunter mă îndeamnă să intru pe o ușă rezervată angajaților, care duce spre un hol paralel cu încăperea principală. Mergem împreună pe coridorul lung, discutând lucruri neînsemnate.

— Mă bucur că te-a sunat, îmi spune Hunter. La început s-a opus, dar știu că pentru club contribuția ta ar putea fi însemnată.

Merg lângă el, încercând să înțeleg ce vrea să zică, dar se pare că nu pot să țin pasul. „Pentru ce să mă sune? De ce ar crede Hunter că Garrett ar avea nevoie de mine?"

Nu vreau să vadă că sunt confuză, așa că-i răspund evaziv:

— Da, și eu.

— Știi cum se stresează, spune Hunter. Poate reușești să-l ajuți să se calmeze.

— Bineînțeles, zic eu. Deoarece știu cât de mult poate să se streseze Garrett. Și, orice ar fi, vreau să-l ajut și să nu mă dau de gol. Așadar, schimb repede subiectul. Ce face Isabel?

— Bine. Acum are propria sală de yoga.

— Frumos. Bravo ei! Transmite-i salutările mele.

— O să-i transmit, îmi răspunde când ajungem la o ușă aflată la intersecția a două holuri.

Se deschide spre un birou imens, aparent împărțit de toți proprietarii clubului. Lângă ușa asta se află una pe a cărei plăcuță scrie *Securitate*, dar care este închisă. Observ și alte uși, care par a fi ale unor debarale și camere

cu echipamente electrice. Nu mă uit prea mult împrejur, dar scrutez biroul gol după Garrett, care nu pare să fie aici.

– Ei bine, era aici, spune Hunter când bagă capul după colţ. Ce-ar fi să aştepţi puţin, iar eu mă duc să îl caut?

– Bună idee! îi răspund prietenos când mă lasă plină de incertitudini într-un birou străin dintr-un club ciudat.

Dar chiar nu sunt genul de fată care să stea şi să aştepte.

Aşadar, imediat ce Hunter dispare pe holul lung, scot capul din birou. Pe unele uşi sunt plăcuţe, pe altele nu. Şi, după muzică, îmi dau seama că unele duc înapoi spre camera principală.

Sunt mult prea curioasă ca să stau pe loc şi să aştept. Şi am senzaţia că atunci când Garrett o să mă găsească, o să mă scoată repede afară fără niciun răspuns. La naiba cu asta!

În linişte, răsucesc mânerul primei uşi care se deschide spre un hol întunecat – mult mai întunecat decât camera principală. Şi mai liniştit. Aruncând o privire înăuntru, văd oameni ici şi colo, uitându-se la ceva ce nu reuşesc să desluşesc. Mă simt ca într-un muzeu, totul pare intim, aşa că mă retrag imediat şi ies pe holul personalului.

Mergând mai departe, găsesc o uşă care duce spre o casă a scării bine luminată şi liniştită. Mă închid acolo. Este doar un rând de scări, iar când ajung la etajul următor, găsesc o altă uşă ameninţătoare. Nu are nicio plăcuţă, dar aud muzica de partea cealaltă, aşadar o deschid şi intru pe un hol întunecat care duce spre o altă uşă, probabil menită să estompeze lumina de pe casa scării.

Aproape mă întorc înainte să păşesc în încăperea misterioasă, deoarece aici e puţin mai linişte, dar aud ceva de partea cealaltă a uşii – un ţipăt piţigăiat şi distant al unei persoane care pare că şi-o trage. Poate că ar fi un semn bun să plec, însă nu mă pot abţine. Sunt mult prea curioasă ca să mă opresc, aşa că deschid cu grijă uşa şi dau draperia neagră la o parte ca să mă furişez înăuntru.

Rămân fără cuvinte în mijlocul unei... orgii. Nu ştiu cum altfel să-i spun, dar privirea mea nici măcar nu trebuie să se adapteze ca să văd ce se întâmplă aici.

Este o încăpere cu o canapea tapiţată de-a lungul peretelui şi o zonă izolată de aşteptare cu alte scaune în mijloc, fiecare ocupat de o femeie înconjurată din toate părţile. Muzica este destul de tare ca să acopere sunetele partidelor de sex, dar ele tot se aud.

Mi se agită mintea. Cu asta se ocupă Garrett? Asta e clubul lui?

Asta fac oamenii în cluburile exclusiviste de strip-tease? Totuşi, nu am văzut nicio dansatoare.

În urmă cu două minute, îmi aminteam vag de un vechi prieten care a fost acasă la părinţii mei de Ziua Recunoştinţei, iar în clipa asta stau în mijlocul unei orgii. Nimic nu mai are logică.

Mişcarea îmi atrage privirea şi observ o femeie care merge prin cameră, fără să pară deranjată de ce se întâmplă în jurul ei. Are păr negru şi lung, buze pline şi ţuguiate. Probabil că este una dintre cele mai frumoase femei pe care le-am văzut vreodată, cu ţinuta unei Cleopatra din zilele noastre.

Nu-mi pot muta privirea de la ea când trece pe lângă o canapea rotundă, oprindu-se să-i spună ceva bărbatului din mijloc căruia îi fac felaţie *două* femei. Apoi, fără avertisment, se uită la mine.

Vine spre mine, iar eu încep să intru în panică. Trebuie să ies de aici, dar mă trage spre ea.

— Oh, fetiţo, se pare că te-ai rătăcit, îmi spune pe un ton prietenos când mă atinge pe braţ.

Din instinct, tresar.

Retrăgându-şi mâna, zâmbeşte.

— Nu am vrut să te sperii, dar am observat că te holbezi şi, în general, oamenii nu se holbează în camera VIP.

— Camera VIP? răspund în şoaptă.

— Da. Te-ai rătăcit? La parter e ceva mai calm, dacă preferi să mergi acolo.

— Aici nu e un club de striptease, nu? întreb eu, iar femeia îmi răspunde râzând.

— Uau, chiar te-ai rătăcit! Cum ai ajuns aici?

— Sunt sora unuia dintre patroni.

Trebuie să îmi menţin privirea la liniile groase ale machiajului ochilor ei sau altfel o să fiu prea distrasă de mişcarea şi de gemetele din spate.

— Sora unui patron? repetă ea şi se încruntă, ca şi când s-ar gândi la ceva. În cele din urmă, îşi dă seama. Sfinte Sisoe! Eşti Mia!

Confuză, încuviinţez.

— Am auzit de tine. Abia aşteptam să te cunosc. Hai să ieşim de aici! Nu e locul potrivit pentru... conversaţie, îmi spune şi aruncă o privire la acţiunea din jurul ei.

Apoi, mă ia de mână şi o las să mă conducă prin cameră, dincolo de uşa cu draperii, abandonând sunetele sexuale în urma noastră.

REGULA #21: Dacă Madame Kink îți oferă un tur, îl accepți.

Mia

Imediat ce trecem de draperie, ajungem într-o cameră mai luminată. Văd un bar și niște mese. Și mai multe canapele... însă nu și oameni care și-o trag pe ele.

Femeia sexy, îmbrăcată în negru, mă conduce la o masă înaltă și-i face semn barmanului să aducă două ape atunci când mă așez, șocată din cauza imaginii din încăperea din care tocmai am ieșit.

— Ai auzit de mine? întreb eu, dându-mi seama că e un început bun de conversație, de vreme ce nu știu cine este femeia asta, ce rol are aici sau de ce naiba a zis Hunter că Garrett m-ar fi sunat ca să îl ajut.

— Da, ei bine, bineînțeles că nu de la Garrett, spune când se așază în fața mea. El nu zice nimic nimănui, niciodată. Primesc toate informațiile de la Charlie.

— Tu cine ești?

Mă simt ca o idioată și-mi mut privirea prin cameră, atentă să văd când apare Garrett. Suntem încă la etaj și, judecând după funia roșie care desparte barul de scările care duc spre camera principală, presupun că ne aflăm tot în zona VIP.

— Sunt Eden, spune și-mi întinde o mână. Unghiile ei sunt lungi și date cu o ojă de un auriu strălucitor. Este impecabilă din toate punctele de vedere. Sunt prietenă

bună cu proprietarii, dar presupun că m-ai putea numi o clientă fidelă.

— Şi Charlie?

Chicoteşte.

— Uau, chiar nu ţi-a spus nimic, nu-i aşa?

Îmi încordez maxilarul şi-mi îndrept umerii când clatin din cap. Dacă el ar fi stat în faţa mea, i-aş fi dat un pumn. Sigur, poate nu ar fi trebuit să-mi bag nasul, dar, în apărarea mea, nu credeam că mă aflu pe un platou de filme porno.

— Charlie este iubita lui Emerson. Mi-a zis că numele tău a fost menţionat azi la şedinţă. Motiv pentru care te-a sunat Garrett. Să vorbiţi despre eveniment.

— Ce eveniment?

— Noaptea voaiorilor. Vrea să aducă în club modele de chat şi actori XXX. Mi se pare genial! Am fost şi eu cândva model de chat. O spune cu mândrie când barmanul lasă două ape cu gheaţă în faţa noastră. Mulţumesc, Geo! îi răspunde ea dulce.

— Da?

— Da, totuşi nu e pentru mine. Am crezut că mi-ar plăcea să fiu privită, însă prefer legătura fizică.

— Da... mormăi eu, luând o gură de apă rece.

Nici eu nu am crezut vreodată că aş prefera legătura fizică, dar Garrett mi-a deschis mult ochii săptămâna asta.

— Aşadar... Este evident că Garrett nu te-a pregătit foarte bine. Ştiai măcar că ai intrat într-un club de sex?

— Un club de sex?

Râde.

— Aşa mă gândeam şi eu.

— Stai! Cu coatele pe masă, îmi cuprind capul cu mâinile și încerc să înțeleg totul înainte să cer detalii. Club de sex. Noaptea voaiorilor. Actori? Crezi că vrea să *prestez*?

Nu! Nu! Nu! Garrett nu m-a sunat. Este doar o coincidență că am intrat în club după ședința în care, se pare, s-a adus vorba de mine, dar totuși... nu e în regulă.

— Ei bine, spune Eden, punându-și o mână pe brațul meu. Cred că vrea să afle părerea ta. Cel puțin, asta a zis Charlie că încercau să îl convingă să facă. Nu să te pună să prestezi, dar, după spusele ei, el nu a vrut să te implice deloc. Cred că te protejează cam mult.

— Ce ar face mai exact actorii?

Eden nu-mi răspunde, dar face ochii mai mari, iar eu nu sunt proastă. Nu sunt naivă sau nouă în domeniul ăsta. Și eu sunt lucrătoare sexuală, însă tot nu-mi vine să cred ce aud.

Garrett *al meu* deține un club de sex și vrea să organizeze un eveniment pentru voaiori? Nimic nu are logică.

— Oh, Dumnezeule! bolborosesc și îmi acopăr fața. Ce nemernic!

— Geo, cred că o să avem nevoie de ceva mai tare, spune Eden.

După câteva clipe, un pahar transparent apare în fața mea, iar eu nici măcar nu întreb ce este înainte să-l beau. Mă arde pe gât și scuip foc înainte să iau o gură de apă.

— Așadar, lasă-mă să înțeleg, spune ea. Te-a sunat și ți-a spus să vii aici, dar nu și altceva?

— Nu m-a sunat, zic eu, cu capul în mâini.

— Oh! Rămâne cu gura căscată înainte să dea shotul pe gât. Apoi lasă paharul pe masă și se uită confuză la mine. Așadar, de ce ai venit?

— Nu vezi ce port? întreb eu. Ai voie să ghiceşti o singură dată.

După un singur shot, mi-am dat drumul la gură.

Rămâne din nou mirată, ceva mai mult de data asta.

— Mi s-a spus că eşti sora lui.

— Soră vitregă, răspund eu.

Nici măcar nu o cunosc pe fata asta şi iată că îi spun totul. Ce naiba e în neregulă cu mine? Am ajuns aici acum treizeci de minute, pregătită să-i cer fratelui meu vitreg să mă dezvirgineze şi, deodată, nu ştiu ce naiba vreau. Mai doresc asta? Mi se pare că m-a minţit. Ce altceva nu ştiu despre Garrett?

Mai întâi, a fost incidentul din urmă cu zece ani despre care mi-a povestit Laura, iar acum adevărul despre club? Oare mă păcălesc singură, crezând că este ceva real în ceea ce-l priveşte? Are foarte multe secrete, deci de ce să am încredere în el şi să risc să-mi frângă inima?

— Ei bine... e interesant.

— Îmi pare rău, şuşotesc eu. Apreciez că mă pui la curent şi că m-ai salvat din camera *aia*, îi spun, gesticulând spre orgia din spatele draperiei. Ar trebui să plec înainte să-ţi mărturisesc lucruri şi mai ciudate.

— Oh, haide! spune ea, relaxată. Deja eşti aici. Vrei un tur?

Deschid gura ca să refuz, în mare parte pentru că mi se pare că nu ar trebui să fiu aici. Sunt liberă să fac ce vreau. Şi ceva îmi spune că femeia asta ar fi cea mai potrivită persoană ca să-mi ofere un tur.

— Mai întâi pot să mai beau un pahar? întreb eu.

Ea zâmbeşte.

— Există o limită de două băuturi, dar înţeleg. Uneori, toţi avem nevoie de alcool ca să ne facem curaj.

După ce mai beau un pahar din cea mai bună vodcă pe care am gustat-o vreodată, o urmez pe Eden pe balconul de la etajul doi.

— Aici sunt camerele VIP, îmi explică ea. În mare parte, sunt puțin mai drăguțe decât cele de la parter. Și au câteva *dotări pentru un confort sporit.*

— Bine, s-ar putea să pară o întrebare stupidă, dar ce se află în camere? Sunt ca niște camere de hotel?

— Unele da, îmi răspunde ea. Dar cele cu tematică sunt preferatele mele.

— Cu tematică?

Chicotind, mă conduce spre liftul de la capătul holului.

— Haide, o să-ți arăt!

— O să ne lase să intrăm? întreb eu când se închide ușa.

— Oh, o să fie mai bine de atât!

Nu știu ce înseamnă, dar trebuie să-mi țin strâns rochia în mână ca să nu-mi las degetele să tremure.

Liftul se deschide din nou către camera principală și observ că ceva în dreapta se aseamănă cu vitrina unui magazin, deci mă opresc în fața ei.

— Oh, acolo e magazinul, în caz că ai nevoie de jucării, lenjerie sau mai știu eu ce, dar toate camerele sunt dotate cu prezervative și lubrifianți. Și niște jucării.

Este o nebunie. Încă nu pot să înțeleg cu ce se ocupă Garrett. De ce nu a vrut să-mi spună? Chiar crede că nu aș face față ideii că deține un club de sex? Sigur, înțeleg că și-a păstrat secretul când eram mai mică, dar după săptămâna pe care am petrecut-o împreună? Am făcut orice în afară de sex, iar el a omis tocmai faptul că deține un club de sex. Nu are nicio logică.

Eden mă conduce la parter, unde oamenii dansează în centru, făcând locul să semene mai mult cu un club de dans. Acum observ lucruri care-mi spun că nu e doar un club de striptease, de exemplu, cuplurile care stau prea apropiate în jurul meselor și mai multe uși intrigante de-a lungul pereților.

Realizez că sunt oameni în spatele lor. Și știu ce fac. Dar nimic nu pare ieftin sau exploatator. Nu este un club de striptease care oferă un singur serviciu. Nu am făcut nimic și nu am văzut ce se află în spatele ușilor, dar simt cât de eliberator este ca femeile să se plimbe singure, fără să se simtă privite sau să fie considerate o pradă.

Aici, jos, mai e un bar, dar nu ne oprim când trecem pe lângă el din drumul nostru spre o altă draperie neagră din colț. Paznicul care stă lângă o funie roșie dă lejer din cap către Eden când ea se apropie.

— Este cu mine, îi spune femeia, iar el încuviințează din nou.

— Închiriezi o cameră?

— Nu, doar ne uităm în seara asta.

— Bine! Distracție plăcută!

El ridică funia roșie și dă la o parte draperia neagră.

Eden mă ia de mână și-mi zâmbește când mă întreabă:

— Ești pregătită?

Pregătită pentru ce?

Îmi ia o clipă să-mi dau seama că e aceeași cameră în care mi-am băgat capul în urmă cu câteva clipe, înainte să găsesc scările și să mă aventurez ca o idioată în camera de sex pentru VIP-uri. Este un hol care arată a muzeu, unde oamenii se uită la ziduri ca și când ar analiza o piesă de artă. Însă, când intrăm în cameră și văd ce se află în

spatele ferestrelor, îmi dau seama că arta este formată din... o mulțime de oameni care fac sex.

Totuși, nu înțeleg pe deplin la ce mă uit când ajung la fereastra slab luminată din dreapta, unde o femeie cu păr creț și șaten călărește de-a dreptul un bărbat care stă așezat pe pat.

Mai că mi se scurge sângele din corp când mă holbez la spectacolul din fața mea. Membrele bărbatului sunt imobilizate de cele patru colțuri ale patului, iar el stă cu fața în sus, legat la ochi și cu un căluș în gură. Într-o mână ține strâns cu degetele un obiect alb. Nu poate să se miște sau să vorbească în timp ce femeia îl călărește de îi sar capacele, iar eu nu halucinez; chiar și-o trag. Nu este vreun spectacol ciudat dintr-un club de striptease sau o prezentare BDSM.

Văd cum o penetrează, pielea roșiatică a mădularului său zvâcnește când ea sare pe el. Un corset roșu îi susține sânii, dar cu toată mișcarea s-au revărsat complet din el.

Subtil, întorc capul și mă uit la ceilalți oameni care privesc. Un bărbat care stă pe bancă ține un altul, mai mic de statură, în poală. Amândoi urmăresc foarte atenți, ca și când ar viziona un film la cinematograf. Și, cu siguranță, există unii care se pipăie cu mișcări pe care nu le-am văzut până acum, dar care au devenit evidente când mi s-a adaptat privirea la întuneric.

Când o femeie se întoarce spre mine, mă uit repede în altă parte, părându-mi-se că am încălcat vreo regulă nescrisă despre contactul vizual din camera porno.

— Nu-i așa că e uimitor? șoptește Eden, apropiindu-se din spatele meu.

Simțindu-i respirația atât de aproape, pielea de pe gât mi se face ca de găină.

— Garrett e responsabil de asta? întreb eu.

— Da. Este creația lui. E preferata tuturor.

Mă uit pe hol, iar ea mă apucă din nou de mână, conducându-mă spre ferestrele mai întunecate. Nu închiriase nimeni camerele și văd prin întuneric că sunt amenajate diferit: un birou, o sală a tronului și o cameră BDSM cu biciuri și nuiele aliniate pe perete.

— Nu pot să cred ce a făcut.

— Aparent, în fiecare dintre noi e un mic voaior... îmi șoptește când ne oprim în fața unei camere în care tocmai au intrat două femei.

Și el spune de mine că sunt exhibiționistă. Mă furnică pielea de entuziasm doar urmărindu-le pe femei cum se pregătesc de acțiune. Nu pentru că le văd, ci pentru că sunt de partea cealaltă a geamului. Știind că alții se uită. Complet expuse.

— Te gândești să intri acolo, nu-i așa? îmi șoptește ea.

Întorcându-mă spre Eden, aprob cu o mișcare din cap.

— Ei bine, găsește-ți bărbatul și spune-i să te ducă! M-aș oferi, dacă aș putea.

Făcându-mi semn din ochi, zâmbește la mine și mă atinge pe braț. Dacă ar ști că nici măcar nu am făcut sex cu un bărbat, ca să nu mai spun cu o femeie... Dacă nu ar fi fost Garrett, poate aș fi lăsat-o.

Oare el ar intra în cameră cu mine?

Nu trebuie să aștept mult răspunsul. Aruncând o privire spre intrarea angajaților din capătul celălalt al holului, mă uit în ochii lui albaștri și furioși.

REGULA #22: La naiba!

Garrett

La naiba, la naiba, la naiba!

Ce caută Mia pe holul voaiorilor cu *nenorocita* de Eden St. Claire?

Nu se poate așa ceva! Îmi aduc aminte ce s-a întâmplat acum șase luni, când Emerson aproape și-a pierdut iubita în fața lui Madame Kink. Nu că Mia ar fi iubita mea... dar tot a mea este.

Mintea mi se golește când merg repede înspre ea pe hol, cu un singur gând: să o scot naibii de aici. Acum.

Undeva în haosul gândurilor mele, îmi amintesc să o fac cât mai discret. Când o apuc de braț, mă lasă să o trag repede afară, spre draperia care dă în holul angajaților, dar în clipa în care trecem prin ea, unde *nu* se face sex în public, își smucește brațul din mâna mea.

— Dă-mi drumul! izbucnește Mia, pășind grăbită pe hol și îndepărtându-se de mine.

— Ce naiba cauți aici? șoptesc și fug după ea.

Mă ignoră și se îndepărtează, dar atunci când o văd ducându-se țintă spre ușa greșită, cea care ar duce-o iarăși în holul voaiorilor, o apuc de talie și o trag înapoi.

O lipesc de zid, ca să nu mai poată scăpa de mine.

— Răspunde-mi, Mia! Ce naiba cauți în clubul meu?

– Clubul tău? izbucnește ea. Adică în clubul tău de sex? Cum de nu mi-ai zis niciodată despre asta?

– Pentru că nu m-am așteptat să vii aici vreodată, îi răspund aprins.

– Dă-mi drumul! spune și mă împinge, dar nu o pot lăsa să plece.

Încă sunt șocat de faptul că este aici și nu-mi doresc decât să discut cu ea. Nu vreau să o las să plece fiind atât de furioasă.

Iar apoi văd ce poartă. E îmbrăcată cu o rochie mini mulată, croită dintr-un material strălucitor, care îi accentuează toate rotunjimile corpului.

– Cu ce... te-ai îmbrăcat?

– Oh, chiar vrei să-mi controlezi hainele? izbucnește ea.

O încolțesc până ajunge cu spatele lipit de perete și-mi proptesc genunchiul între picioarele ei.

– Când vii în clubul meu îmbrăcată ca o prostituată, ai face bine să crezi că o să te controlez. Îți ies sânii pe-afară, Mia!

– Da, sunt sânii *mei*! se răstește ea, împingându-și bărbia spre mine, iar partea mea sinistră își pierde controlul.

Îmi place când se opune și mă provoacă, când își apără ideile și se ceartă. Așa că o trag de păr, înclinându-i fața în sus, în timp ce mă aplec să o sărut. O cuprind cu mâinile de talie și îi lipesc trupul de al meu. Se opune doar o secundă, lovindu-mă cu pumnii în piept chiar înainte să mi se topească în brațe.

Împingând-o în zid, îi ridic rochia câțiva centi-metri, ca să îi pot așeza un picior în jurul meu. Dumnezeule, mi-a lipsit să o țin în brațe, să îi simt pielea catifelată în mâini și să-i lipesc sânii de pieptul meu. Probabil că și eu

i-am lipsit, deoarece nu se mai opune, iar acum geme în gura mea, trăgându-mă mai aproape.

— Nu lupţi corect, îmi şopteşte pe buze.

Îi răspund trecându-mi degetele peste interiorul coapsei ei, până ajung la materialul umed al chiloţilor.

— Te-ai umezit privind cum şi-o trag oamenii ăia?

Ea se încordează, întrerupând sărutul.

— Nu, nu, nu! Sunt supărată pe tine.

Cu cât mai tare încearcă să scape, cu atât mai mult mă lupt să o ţin imobilizată. Locul pare eliberator, departe de casa de lângă lac, de părinţii noştri şi de mementourile că nu ar trebui să facem una ca asta.

Scapă, în sfârşit, din strânsoarea mea.

— Garrett, vorbesc serios. Sunt supărată pe tine!

— De ce? întreb eu.

— Deoarece m-ai minţit. Şi pentru că m-ai manipulat la casa de lângă lac. Te-ai jucat cu mine şi m-ai făcut...

— Ce te-am făcut? întreb zâmbind.

— M-ai făcut să te plac, la naiba!

Dumnezeule, este atât de drăguţă când e furioasă! Chiar şi atunci când îmi dă cu putere o palmă peste faţă.

— S-au plâns multe de asta, răspund eu, fudul.

Mă împinge din nou în piept, mormăind frustrată.

— Bine, atunci, dacă vrei să pleci, pleacă!

Încăpăţânată, îşi ridică bărbia spre mine.

— Nu, nu vreau să plec. Vreau să...

— Ce vrei? De ce naiba ai venit aici?

Când deschide gura ca să-mi răspundă, se opreşte.

— Nu contează.

Mă împinge din nou și se îndreaptă spre ușă. O împiedic, tăindu-i calea.

— Haide, ce voiai să zici?

— Știi tu, șușotește ea, fără să mă privească în ochi.

— Cred că știu, dar spune-o ca să fiu sigur că ne gândim la același lucru.

— Vreau să mi-o tragi, Garrett! strigă Mia, iar eu fac tot posibilul să nu zâmbesc, dar la urma urmei sunt bărbat, iar replica ei este adorabilă și totodată a naibii de erotică. Taci din gură! ridică ea vocea, împingându-mă din nou. Știai ce vreau, dar m-ai obligat să o zic oricum.

— Și cum rămâne cu ce am stabilit ieri? Că nu ne mai jucăm? Îți amintești?

— Știi ce? spune ea, ridicându-și bărbia. Ai dreptate. La urma urmei, sunt într-un club de sex. Sunt sigură că pot găsi pe altcineva cu care să o fac. Pariez că Eden ar putea...

Spunând-o, se întoarce pe călcâie și merge din nou spre ușă. Știu că blufează, iar noi doar ne certăm, dar refuz să o las să joace jocul ăsta cu mine.

— Pe naiba o faci! strig eu, ridicând-o de talie și aruncând-o peste umăr.

Se zbate puțin, dar neconvingător. Dacă vrea să coboare, o să fie nevoită să lupte. Mia poate să se supere cât vrea pe mine, dar nu pleacă de aici. Iar ea o știe.

— Unde mă duci? țipă ea, în timp ce eu o car pe holul lung.

— Nu mai fi răzgâiată, Mia! îi spun eu când ajungem la ușa care duce spre camerele din cealaltă parte a clădirii.

Îmi dau seama când ajungem la prima ușă din stânga că Mia nu mi-a dat de ales. Asta vrea și toate

motivele pentru care nu ar trebui să o facem au fost eclipsate de imaginea ei în sala voaiorilor, alături de Eden.

Dând-o jos de pe umăr, se uită împrejur înainte să ridice privirea la mine. Binecînţeles că nu am adus-o în orice cameră. Am ales-o pe cea cu oglinzi imense pe fiecare perete şi pe tavan.

— Asta îţi doreşti, nu-i aşa? Dacă vrei să renunţi, acum ai ocazia.

Se uită o dată la mine, iar apoi sare în braţele mele, cuprinzându-mă de gât şi lipindu-şi buzele de ale mele.

Îmi bag mâinile în părul ei, prinzând-o de ceafă, şi o sărut cu pasiune, frenetic. Trăgându-i buza între dinţi, apuc carnea moale ca să o aud ţipând în gura mea. Şi, exact aşa cum mă aşteptam, mă muşcă şi ea, strângându-mi buza între dinţi atât de tare, încât mă doare. Ne sărutăm ca nebunii, eu cu mâinile în părul ei, iar ea ţinându-se de sacoul meu.

Când o împing în perete, îmi frec penisul de ea, umezindu-se în vârf doar la gândul că o voi penetra. În clipa în care mi-a spus Hunter că se află în club, scula a început să-mi zvâcnească. Până să ajung la Mia, era dureros de erectă.

Murmură în gura mea când îi ridic partea de jos a rochiei, pipăindu-i chiloţii dantelaţi. Gem când îşi desface nerăbdătoare picioarele pentru mine. O apuc cu mâinile de sub coapse, iar Mia se prinde cu uşurinţă de mine când mă frec din nou de ea. Vreau să-mi scot penisul din pantaloni şi să i-o trag chiar aici şi acum, lipită de perete, dar mă abţin. Oricât de mult aş avea nevoie, nu o pot răni.

Nerăbdarea ei este evidentă când vrea să-mi dea jos cămaşa. Îmi scoate sacoul, apoi începe să-mi descheie nasturii, în timp ce-i dau jos bretelele rochiei ca

să îi găsesc sânii care mă așteaptă. Nu durează mult să-i iau în gură, atât de catifelați și moi între dinții mei.

La naiba, am nevoie de ea! Nu ne mai putem opri.

Răbdarea mea se termină iute și nu mai suport nicio secundă de preludiu. O duc repede în brațe spre pat și o arunc pe saltea, coborându-mi privirea la ea când trec fiecare nasture prin găicile cămășii și o scot în grabă. Mia își trage rochia peste cap și-și desface sutienul, în timp ce eu îmi scot pantalonii și, înainte să-mi dau seama, suntem amândoi dezbrăcați. Urc peste ea cu penisul erect care stă între noi.

Mi se învârte capul când mă cuprinde de talie cu coapsele ei voluptoase. Și, când îmi apucă penisul cu mâna caldă, camera din jurul nostru dispare.

Mă împing în ea, scula mea căutând confortul corpului ei ca și când ar ști unde îi este locul. Coapsele incredibil de atrăgătoare sunt strânse în jurul taliei mele, iar eu mă sprijin confortabil în căldura picioarelor ei.

Nu îmi dezlipesc buzele de pe corpul ei nicio secundă. Nu pot. Pentru că, dacă mă opresc, o să-mi dau seama ce idee proastă e ceea ce facem. O să-mi aduc aminte că momentul e trecător și chiar dacă mă lasă să o ating acum, după ce terminăm o să plece și o să mă urască din nou.

Așa că nu mă mai gândesc la nimic și-mi las mâinile să alunece peste sânii ei plini și abdomenul catifelat, înspre locul dintre picioarele ei. Când îi bag un deget între labii, simt că este umedă, iar asta mă face să gem atât de profund și apăsat pe gâtul ei, încât practic scot un sunet animalic.

— Ce umedă ești pentru mine!

Dumnezeule, vreau să-i spun pe numele de alint în clipa asta, dar nu mă pot da de gol. Deoarece, de acum,

Drake nu mai există. După seara asta, o să uite complet de el.

— Atunci, ia-mă, Garrett! Sunt pregătită.

Când îmi apropii fața de a ei, se uită la mine cu o expresie serioasă și rugătoare.

— O să iau un prezervativ.

— Am sterilet, îmi șoptește pe buze. Vreau să te simt. Te rog!

Corpul mi se încinge și fiecare centimetru de piele mi se electrizează, excitat de mica ei rugăminte mai mult decât am fost vreodată. Mă fascinează atât de tare, încât aș face orice pentru ea.

Mia a fost dintotdeauna a mea. Chiar dacă lucrurile nu au stat mereu așa între noi, a fost menit să ajungem aici. Știu că este adevărat, așa că-mi strecor vârful penisului doar câțiva centimetri în căldura ei umedă, urmărindu-i chipul.

Tresare când întâmpin rezistență, iar privirea i se concentrează la oglinda de pe tavanul din spatele meu. Mă opresc, abia împingându-mă în ea.

— Mia! spun eu, atrăgându-i atenția. Uită-te la mine.

Ochii ei frumoși și albaștri, pe care îi cunosc de aproape jumătate din viață, se uită în sufletul meu cu încredere atunci când îmi introduc penisul înăuntru, străpungându-i strâmtoarea și penetrând-o complet.

Scâncește, dar nu-și mută privirea de la mine. Mă uit la ea cu gura deschisă, uimit de cât de bine mă simt, de cât de frumoasă este și de cât de mult îmi doresc să rămân în ea pentru totdeauna.

Isuse, cât mi-a lipsit asta! M-am concentrat atât de mult la faptul că este prima dată pentru ea, încât abia conștientizez cât timp a trecut pentru mine. În urmă cu

zece ani, cu anonima de care nu-mi amintesc, nu m-am simțit așa.

Cu Mia, experiența e la alt nivel. Căldura corpului ei, senzația picioarelor care mă țin strâns, legătura arzătoare dintre noi când ne privim în ochi, uniți de ceva mai mult decât trupurile noastre.

— La naiba, ce bine mă simt! șoptesc eu.

Îmi doresc ca Mia să fi știut cât de importantă e clipa pentru mine. Cât timp am așteptat. Nu mă mișc, rămânând în ea și savurând senzația fără să caut fricțiunea, deși dorința de a mă mișca se intensifică.

Întinde mâna spre locul unde sunt lipite trupurile noastre, trecând-o peste baza penisului meu adâncit între labiile ei. Îi privesc fața în timp ce explorează, mișcându-și șoldurile ca să mă primească. Cu fiecare stimul infim al corpului ei, mă lupt cu impulsul de a mă împinge și mai tare în ea.

— Te doare? întreb eu.

— Mă ustură puțin, dar nu tare.

Aplecându-mă, îi sărut buzele roz delicate, mai catifelate decât înainte. Nu de nevoie, ci pentru că vreau. Deoarece îmi place gustul buzelor ei și vreau să pretind pentru o clipă că nu am fost atât de tulburat la minte și că aș putea fi tipul special pentru ea. În cele din urmă, se retrage din sărut și mă cuprinde cu ambele mâini de gât.

— Garrett, șoptește ea, cu privirea încețoșată de dorință, trage-mi-o acum!

— Dur?

Mușcându-și buza, dă din cap.

Pierzându-mi controlul, apuc tăblia patului cu o mână și, sprijinindu-mă pe cealaltă, mă izbesc în ea, privindu-i chipul. Țipă de plăcere, cu gura deschisă și capul pe spate, iar eu mă afund din nou și din nou în trupul ei.

Gemetele ei sunt încântătoare și stridente, iar ea își înfige unghiile în gâtul și umerii mei. Trebuie să mă forțez să nu ejaculez prea curând, deoarece totul este perfect. Vocea ei, expresiile, felul în care i se mișcă sânii când o penetrez, căldura îmbietoare a corpului ei.

— Mai mult! mă roagă ea.

Trupurile noastre se mișcă la unison, iar expresia de pe chipul ei și ritmul respirației îmi dezvăluie că se apropie de orgasm.

Totuși, nu sunt pregătit să termin. Nu cred că o să fiu vreodată. În clipa asta, nu mai vreau să-mi scot penisul din ea.

Așezându-mă în genunchi, îi ridic picioarele pe umerii mei și continui să o pătrund, văzând cum i se schimbă înfățișarea odată cu noua poziție.

— Chiar acolo, chiar acolo, chiar acolo, repetă în șoaptă.

Ni se întâlnesc privirile când penetrarea e profundă, sentimentul de plăcere fiind ireal. Nu m-am mai simțit niciodată atât de apropiat de o femeie cu care am făcut sex, ca să nu mai spun că pe restul nu le priveam deloc în ochi în modul ăsta.

— Te rog să nu te oprești, șoptește ea.

Întinzând mâna, îi mângâi clitorisul sensibil. Mia murmură, se zvârcolește și știu că se apropie.

— Hai să terminăm împreună, iubito!

— Oh, Dumnezeule, o să-mi dau drumul! țipă ea.

I-o trag intens și rapid, atent doar la ea și la căldura strâmtă care îmi învăluie penisul.

Sunetul orgasmului ei e cel care mă dezlănțuie, în sfârșit. Urlă gutural, în timp ce-și arcuiește spatele, apucând cearșafurile în pumni când mușchii picioarelor i se încordează pe umerii mei. Mă uit la locul în care ne

unim când ejaculez, revărsându-mă în ea de nenumărate ori și, brusc, punând capăt celor mai lungi zece ani de abstinență cu ultima persoană din lume cu care ar fi trebuit să o fac.

Dar a spus că se păstra pentru mine și poate că și eu mă păstram pentru ea. Bineînțeles că nu în adevăratul sens al cuvântului. În urmă cu trei săptămâni, nu aș fi visat să fac așa ceva cu Mia, însă mă resemnasem să nu mai simt niciodată plăcerea sexuală cu o femeie și, în tot timpul ăsta, habar n-aveam ce senzații pot să trăiesc împreună cu ea.

Când ne revenim amândoi, îi cobor picioarele de pe umeri și mă prăbușesc pe pat lângă ea. Aștept să se dea jos, să se îmbrace și să mă părăsească din nou. Nu mă aștept să-și întoarcă privirea spre mine și să mă întrebe:

— Cât trebuie să aștept ca să o facem din nou?

REGULA #23: Dacă ești supărată, rămâi supărată. Sexul este mai bun așa.

Mia

De ce naiba am așteptat atâta timp să o fac? De ce am amânat atât? E clar că amândoi recuperăm timpul pierdut, de vreme ce o facem a treia oară în camera cu oglinzi. Nu știu cât este ceasul, dar nu aș fi surprinsă dacă am ieși din club la lumina zilei.

Îmi ridică bărbia cu mâna, așa că văd în oglindă cum mi-o trage pe la spate. Nu îi place când evit contactul vizual sau închid ochii. Legătura dintre noi este mai strânsă când ni se întâlnesc privirile, iar asta face totul mai intens.

— Ce bine arăți când ți-o trag, geme el, apucându-mă strâns de șolduri. Aș putea face asta toată ziua.

— Nu te opri! îi strig și întind mâna ca să mă ating.

După câțiva stimuli circulari pe clitoris și mișcările lui neîncetate, am orgasm. Nu așteaptă mult, împingându-se de încă trei ori în mine înainte să geamă strident și să mă umple pentru a treia oară în seara asta.

Mă dor mâinile pentru că m-am ținut strâns de tăblia patului și încep să mă relaxez înainte ca Garrett să mă cuprindă de gât și să mă întoarcă, lipindu-mă de pieptul lui.

— Nu pot să nu mă gândesc la sperma care s-a scurs din tine toată noaptea, mormăie pe un ton profund în urechea mea atunci când ne uităm în oglindă.

Pe chipul lui apare un zâmbet șiret când își trece limba peste obrazul meu, un alt mod în care Garrett mă însemnează ca fiind a lui. Și-mi urăsc inima idioată pentru că mă atașez.

Mă îndepărtez de el și simt cum și-o scoate din mine.

— Încă sunt supărată pe tine.

Râde când se sprijină pe pat, punându-și mâinile sub cap.

— Este în regulă. Poți să rămâi supărată pe mine. Cred că sexul este mai bun așa.

— Cred că ai dreptate, deci este bine că te urăsc.

Când încerc să cobor din pat pentru prima dată în ultimele ore, mi se clatină genunchii și aproape cad pe podea. Apuc repede tăblia patului ca să mă echilibrez și, negreșit, prima picătură de umezeală caldă îmi curge pe coapsă.

Bine, nu este cel mai plăcut lucru, dar nu regret că nu am folosit prezervativ. Am încredere că Garrett este sănătos și *chiar* folosesc metode contraceptive. Mi-am pus preventiv un sterilet anul trecut. Mă bucur că disconfortul nu a fost inutil.

Luând câteva șervețele de pe masă, mă curăț rapid. Apoi, pentru că sunt băgăcioasă, mă uit prin cameră. Noptiera este dotată cu șervețele, lubrifiant, prezervative și sticle de apă din care iau nerăbdătoare una și beau. Un dulap e lipit de perete și, când îl deschid, fac ochii mari. Înăuntru văd chingi, funii și lanțuri de toate formele și mărimile.

— Sunt pentru astea, spune el și mă întorc să-l văd cum trage partea de sus a tăbliei patului ca să dezvăluie inelele de oțel de pe ambele părți.

— Oh, răspund eu. Ce... ingenios!

— Sunt multe lucruri *ingenioase* în club.

Îmi face repede semn din ochi, în stilul său caracteristic, iar eu mă întorc brusc ca să nu vadă că roșesc. La naiba, încă sunt supărată pe el!

— Deci, ai de gând să-mi povestești despre *evenimentul* pentru care toți par să creadă că m-ai sunat?

Se încruntă.

— Ce ți-au spus?

Îmi relaxez umerii și mă încrunt la el.

— Aparent, ai vorbit despre mine la ședință. Deci, ce ai spus?

— Că ești model de chat. Mai e un secret? mă tachinează el.

— Nu-mi vine să cred că tu ți-ai păstrat secretul tot timpul, dar eu m-am simțit foarte rușinată când ai aflat cu ce mă ocup.

Gândindu-mă la jobul meu, mintea mi-a zburat la Drake, dar o ignor. Nu trebuie să mă gândesc acum la el. O să fiu nevoită să-i spun ce s-a întâmplat și nu știu cum o să reacționeze. Știe că nu avem o relație exclusivă, dar totuși... S-ar putea să se supere dacă află că m-am culcat cu Garrett.

— Deci, o să-mi ceri să prestez și eu? îl întreb, deși cunosc răspunsul.

— Oh, la naiba, nu! răspunde el și îmi vine să zâmbesc.

— Nu este ca și când aș fi iubita ta.

Se dă jos din pat complet dezbrăcat și roșesc.

— Nu, dar ești în continuare sora mea vitregă.

Stă la câtiva centimetri de mine, privindu-mă cu ochii lui de un albastru închis. Ceva din faptul că-mi spune asta îmi face stomacul să tresalte și să mă simt

mândră. Probabil că nu ar trebui să-mi placă ideea că sunt sora vitregă și partenera lui de sex în același timp, dar mă incită. Presupun că, pur și simplu, mă încântă ideea că însemn mai mult pentru el decât o fată oarecare.

– Plec acasă, zic eu, căutându-mi rochia pe podea.

– Ai venit cu mașina?

– Am luat un Uber, îi răspund.

– Lasă-mă să te duc acasă.

– Nu trebuie...

Se încruntă la mine.

– Nimeni nu ar trebui să ia un Uber după ce și-a pierdut virginitatea.

Nu mă pot abține să nu râd când îmi pun chiloții. Aplecându-mă ca să-mi iau pantofii, genunchii aproape îmi cedează și-mi ridic privirea la el.

– Da, probabil că nu ar trebui.

– Trimite-i un mesaj mamei că rămâi la mine. Vino acasă cu mine. Oricum e mai aproape.

– Nu, o să plec acasă la părinții noștri, îl contrazic eu, neconvingătoare.

– Îți gătesc mic-dejunul, îmi spune cu un zâmbet șiret. Chiar după ce-l mănânc pe al meu.

Mi se clatină din nou genunchii. „Ticălosul!"

După ce ne îmbrăcăm, ieșim din camera cu oglinzi și pășim pe hol. Ne oprim în capăt, iar el îmi atinge brațul.

– Așteaptă-mă aici. Mă duc să îi spun lui Emerson că plec și să se asigure că aduce echipa de curățenie în cameră înainte să o deschidă din nou.

– Bine, îi răspund, apoi casc.

Iar când îl văd dispărând, înjur din nou. Mă atașez de ideea că Garrett are intenții serioase în privința mea,

dar știu că nu e așa și că, în mintea lui, nimic nu o să devină oficial. E doar o *joacă*.

În timp ce-i trimit Laurei un mesaj că rămân peste noapte în locuința lui Garrett din oraș, după ce am băut cu niște prietene, simt că se apropie un bărbat.

— Ești gata? întreb eu, dar când îmi ridic privirea îmi dau seama că nu este Garrett. E un tip mai înalt, cu păr lung și blond, strâns într-o coadă. Oh, scuze! Credeam că ești altcineva.

Râde.

— Noapte bună, frumoaso!

Mă trezesc roșind când trece mai departe, iar când Garrett vine spre mine pe hol, observ că are o expresie îngrijorată.

— E totul în regulă?

Se uită la bărbatul blond care dispare pe ușă înainte să încuviințeze din cap.

— Da. Să mergem!

....

Stând întinsă în pat, nu pot să adorm. Garrett este neliniștit lângă mine, agitându-se și el. Toată experiența de la clubul de sex îmi revine în minte și, pentru o clipă, mi se pare că am intrat într-o realitate paralelă.

De fiecare dată când închid ochii, văd totul. Femeia din holul voaiorilor care îl călărea pe acel bărbat ca pe un taur mecanic, dar nu deplasat ca într-o scenă orgiastică dintr-un film pentru adulți. Doar ei trebuiau să se bucure de asta, însă am rămas acolo... privindu-i. Adică... și ceilalți se uitau. Inclusiv doi bărbați care se frecau unul de celălalt în timp ce-i urmăreau.

Dar nimic nu mi s-a părut... greșit. Ei bine, în regulă, mi s-a părut puțin greșit, dar într-un... fel bun?

Mă întorc din nou, încercând să-mi adun gândurile ca să aibă logică.

— Ești treaz? șoptesc eu.

— Credeam că ești supărată pe mine, zice el.

— Sunt, dar am întrebări.

Pufnește, se întoarce pe spate și-și pune un braț peste ochi.

— Întreabă ce vrei.

— Bine, deci, evident... oamenii fac sex acolo.

— Bineînțeles.

— Și în zona VIP o fac la vedere?

— Da, doar în camera VIP, îmi răspunde ca și când ar fi cel mai firesc act.

— Deci, care este cel mai nebunesc lucru pe care l-ai văzut? întreb cu entuziasm.

Garrett chicotește. Apoi, se strâmbă ca și cum s-ar gândi intens.

— Ei bine, am deschis doar de trei luni, dar am avut un grup de cinci persoane care au închiriat cea mai mare cameră pentru voaiori acum câteva săptămâni.

— Cinci?

— Da. Vrei să auzi partea nebunească?

Fac ochii mari.

— Da, răspund cu nerăbdare.

— Printre ei era o singură femeie.

Rămân din nou cu gura căscată.

— Oh, Dumnezeule! I-ai privit?

Se scarpină la ceafă, ca și când ar fi puțin jenat.

— Este probabil cea mai mişto chestie pe care am văzut-o vreodată.

Râd și mai tare, dându-i o palmă peste braț.

— Perversule!

— Ce? Practic, eu cu asta mă ocup! Și de ce sunt pervers, dacă e clar că și-au dorit spectatori?

— Nu-mi vine să cred că te-ai uitat cum patru tipi i-o trag unei singure femei. Este o nebunie!

— Ești doar invidioasă, răspunde el, iar eu zâmbesc mai larg.

— Da, ai oarecum dreptate, îi spun, chicotind.

— Uneori uit cât de tânără ești.

Îmi piere zâmbetul când mă uit la el.

— Mă descurc. Nu sunt atât de tânără.

Se oprește, privindu-mă în întuneric. Apoi întinde o mână spre mine și îmi aranjează o șuviță de păr după ureche.

— Știu că nu ești, Mia. Ca să fiu sincer, uneori sunt prins între dorința de a-ți păstra inocența și cea de a te corupe.

Îmi tresare inima în piept la gândul ăsta.

— Ce plănuiești pentru seara voaiorilor? îl întreb.

El oftează profund.

— Trei cupluri și trei femei singure.

— Doar că o să-i urci pe toți pe scenă?

— Da.

— Nu te îngrijorează ce o să facă spectatorii?

Râde.

— Nu prea. Avem reguli. Dacă nu vor să rămână tot spectacolul, pot să plece. Cam asta e ideea. Vrem să închirieze camerele cât sunt acolo, ca să aibă experiența completă.

— Mi se pare ciudat ca oamenii să și-o tragă pe scenă.

– Spune fata care se masturbează la cameră pentru bani, mă tachinează el, înghiontindu-mă în braț.

– Fac mai mult de atât.

– Sigur, bolborosește el. Acum pot să mă culc?

– Da, șușotesc, mă agit și mă-ntorc.

– Vino aici, răzgâiato!

Se întinde și mă cuprinde de talie cu brațul, trăgându-mă în îmbrățișarea lui ca să nu mă mai pot mișca. Faptul că sunt învăluită de căldura lui este suficient ca să mă facă să adorm adânc.

Ultimul gând care-mi trece prin minte este că abia mi-am pierdut virginitatea... cu fratele meu vitreg... într-un club de sex. Chiar nu credeam că așa o să decurgă vara.

REGULA #24: Există doar un singur mod prin care să ai o dimineață cu adevărat bună.

Mia

Mă trezesc cu parfumul lui Garrett în nări, simțind ceva cald și umed pe piept și stomac. Gemând, deschid ochii și, brusc, tot ce s-a întâmplat aseară îmi revine în minte.

— Oh, Dumnezeule, șoptesc eu.

Sunt în patul lui Garrett, iar el îmi atinge trupul cu buzele.

— Bună dimineața! îmi răspunde el.

Ridicându-mi capul, îl admir cum mă sărută pe coapse, înainte să-mi tragă ușor chiloții în jos, lăsându-mă doar într-un tricou de-al lui.

— Este în regulă? mă întreabă, iar respirația lui caldă îmi atinge pielea sensibilă dintre picioare, simțind electricitate în tot corpul.

— Da, suspin eu, desfăcându-mi larg picioarele pentru el.

Apoi își folosește degetele, depărtându-mi ușor labiile ca să mă vadă mai bine. Ador expresia apreciativă din ochii lui, admirația pentru sexul meu, ca și când ar fi cel mai bun lucru pe care l-a văzut vreodată. Mă sărută delicat și umed pe clitoris, iar eu gem sub atingerea lui.

Dumnezeule, cât mă bucur că am hotărât să merg în clubul lui aseară!

E singurul gând din mintea mea atunci când își trece limba dinspre fundul meu, spre clitoris. Face asta de câteva ori, până devine prea intens. Scâncind, îmi las capul pe spate și coapsele îmi tremură sub prinsoarea lui puternică.

– Nu, nu, nu! mormăie pe sexul meu. Uită-te la mine, Mia! Vreau să mă privești când te fac să ai orgasm.

Mi se poticnește din nou respirația, dar nu-mi mut privirea de la el când mă devorează. Nu e grăbit și nici frenetic, mângâindu-mi clitorisul cu mișcări lente și catifelate ale limbii. Frecarea delicată este suficientă ca să mă înnebunească.

Când mărește ritmul, cufundându-și fața între picioarele mele și strângându-mi puternic coapsele, mi se încordează corpul în așteptarea orgasmului care urmează.

Prinzându-l de păr, mă frec de gura lui.

– Nu te opri, Garrett! strig eu. Mai am puțin!

Consideră un semn să mărească ritmul și intensitatea, și imediat sunt cuprinsă de un val de plăcere. Îmi încordez coapsele în jurul capului său, iar el gâfâie strident pe mine, până ce corpul începe să mă furnice, iar inima pare că o să-mi iasă din piept.

Dar chiar dacă-mi revin, nu se oprește. Respir sacadat și mă zvârcolesc în prinsoarea lui, în timp ce continuă să mă chinuie cu limba.

– Garrett, este prea mult! strig eu, clitorisul meu fiind atât de sensibil, încât aproape mă doare.

Când îl apuc de păr ca să îl îndepărtez, nu se clintește. În cele din urmă, se retrage dintre picioarele mele și-și ridică privirea la mine.

– Ascultă-mă. Cât timp sunt aici, nu ai să mă oprești, înțelegi? Este singurul loc unde vreau să fiu. Acum, haide! Îmi mai poți oferi unul.

Spunând-o, se avântă din nou, atacându-mă cu limba-i talentată și buzele iscusite. Abia pot respira când îmi suge, linge și mușcă cele mai sensibile locuri. Însă când își introduce lent un deget înăuntru, jur că văd stele.

Sunetele pe care le scot cât își mișcă degetul înainte și inapoi nu seamănă cu nimic din trecut. Nici vorbă să-l mai privesc – abia îmi pot ține ochii deschiși. Sunt șocată când încă un orgasm îmi explodează ca o bombă între picioare. Intensificarea nu e lentă, ci mai degrabă un val brusc de plăcere, care mă face să izbucnesc țipând. Îmi arcuiesc spatele și-mi tremură picioarele, iar când îmi revin în cele din urmă, îl implor să înceteze.

– Nu mai suport, Garrett! Te rog!

Chicotește când se ridică, ștergându-se la gură.

– O să faci față.

Înainte să-și coboare din nou capul între picioarele mele, îl trag disperată de cămașă, până când ajunge deasupra mea și îl sărut nerăbdătoare pe gură. Îmi înfășor picioarele în jurul taliei lui și, în ciuda epuizării, sunt avidă după atingerea lui.

Mă sărută și-și împinge șoldurile în mine, îmbibându-și pijamaua cu umezeala mea. Bâjbâi după șiret, încercând să i-o dau jos.

După o clipă, mă penetrează cu ușurință și nu se simte ca orgasmul pe care abia mi l-a provocat limba lui. Este diferit și mult mai bun. Impactul penisului care se izbește în mine, ajungând în locuri de care nici nu știam că există, îmi oferă o plăcere pe care nici măcar cele mai bune jucării sexuale nu au putut să mi-o stârnească.

Și știu ce înseamnă. Poate că nu vrea să recunoască, dar sunt sigură că ceea ce simt atunci când mi-o trage Garrett este o legătură pe care nu o creezi cu ajutorul unei camere web sau al unui obiect. E viscerală și pură.

Ni se întâlnesc privirile înainte să ejaculeze şi îl strâng mai tare, ca şi când această singură îmbrăţişare i-ar putea transmite că nu îl urăsc deloc. Nu sunt supărată pe el şi nici nu vreau să ne certăm. Aş vrea să-i pot mărturisi cu mai multe cuvinte decât aseară cât de mult înseamnă pentru mine.

Dacă ar şti cu *adevărat*, ar schimba ceva? Ne-ar oferi o şansă reală sau m-ar păstra doar ca pe o jucărie? O parteneră de sex? O soră vitregă care-i oferă beneficii sexuale?

Înainte să se retragă, îi cobor faţa şi-l sărut din nou pe gură, simţindu-mi gustul pe limba lui. Şi toate lucrurile pe care vreau să i le spun sunt gata să iasă la suprafaţă, dar le las nerostite. Dacă-mi recunosc sentimentele, eu devin cea vulnerabilă, iar apoi ce se va întâmpla? Înfrunt umilinţa de a fi respinsă... din nou.

În schimb, îi şoptesc cu buzele apropiate de gura lui:

— Aveai dreptate.

În ochi i se citeşte confuzia.

— În legătură cu ce?

— Sexul e relaxant, îi răspund pe când toţi muşchii mi se relaxează.

Schiţează un zâmbet când îşi lasă greutatea pe mine.

În cele din urmă, şi-o scoate. Apoi se dă jos din pat, se îmbracă şi mă duce acasă. Şi uite aşa, situaţia noastră nu e mai bună decât ieri.

— Deci, dacă aş avea nevoie de ajutor la eveniment... îmi spune înainte să cobor din maşină.

Mă întorc şi aştept să termine de vorbit.

— Da?

— O să mă ajuţi?

— Cum o să mă plătești? îl întreb pe un ton menit să-l necăjească.

— Întoarce-te la club. Doar să mă avertizezi de data asta.

Dându-mi ochii peste cap, deschid portiera.

— Bine, o să-ți trimit un mesaj mai târziu.

— În regulă, răspunde el, dându-mi o palmă peste fund atunci când cobor.

·········

În clipa în care rămân singură în casă, mă gândesc la Drake și simt impulsul straniu de a vorbi cu el. De a-i spune totul, ceea ce e o *nebunie*, dar știe că am sentimente pentru Garrett. Nu pare atât de posesiv încât să nu-i povestesc despre viața mea sexuală.

Adică, știe că nu pot să mă păstrez pentru el. Nici măcar nu vrea să-și arate fața.

Apoi, îmi aduc aminte cum am lăsat ieri lucrurile și presupun că cel puțin pot să-i cer scuze pentru felul ciudat în care m-am purtat.

Accesând mesajele, încep să scriu:

Îmi pare rău pentru felul ciudat în care m-am purtat ieri.

Îmi răspunde imediat.

Nu te scuza. Aveai dreptate. Acum te simți mai bine?

Îmi mușc buza când mă gândesc la cât de bine mă simt în acest moment.

Da. Mult mai bine.

Ai vreun motiv anume pentru care te simţi atât de bine? întreabă el.

Am făcut sex aseară. Cu fratele meu vitreg.

Dumnezeule, să nu se supere, mă rog eu.

Mă bucur pentru tine! Cum a fost?

Râd.

A fost minunat! De trei ori şi o dată în dimineaţa asta. Este ciudat că-ţi spun lucrurile astea?

Nu. Îmi place când te confesezi. Nu pot să-mi explic de ce.

Bun! răspund eu. Îmi place să-ţi povestesc.

Apoi scriu cu grijă următorul mesaj, muşcându-mi buza inferioară. La un moment dat, în ultimele câteva zile, balanţa s-a înclinat în favoarea lui Garrett. Chiar dacă a considerat că între noi e doar ceva fizic şi a încercat să mă evite după cele petrecute în casa de lângă lac, tot ştiam că o să-l prefer în locul lui Drake.

Sper că ştii că asta înseamnă că noi doi nu mai putem repeta ce făceam înainte.

Trec câteva minute bune cât îi aştept răspunsul. Când apare bula de scris, mă chinui să respir.

Sunt mândru de tine pentru decizia pe care ai luat-o. Şi te înţeleg. Mă gândeam că, totuşi, aş vrea să îţi trimit un cadou. Pot să o fac?

Zâmbesc la ecran, dar apoi expresia fericită îmi dispare. Este greşit? Să accept daruri de la alt bărbat după ce m-am culcat cu Garrett? Adică, după spusele

lui, doar ne jucăm. Este ceva strict fizic. Cât timp nu o să vrea o relație serioasă cu mine, presupun că înseamnă că pot să fac ce vreau.

În plus, se consideră o parte din munca mea.

Da, am o cutie poștală.

Vrei să-mi trimiți numărul, te rog?

Așadar, o fac și alung vinovăția pe care o simt. Chiar ar trebui să îi spun lui Garrett despre asta, dar îmi aduc aminte că nu mi-a zis că deține un club de sex, deci să-l ia naiba! Poate să treacă peste faptul că am un singur prieten prin corespondență. Care îmi trimite cadouri. Și, uneori, mă vede goală.

Bine, s-ar supăra, dar totuși... Îmi este dator. Și nu este ca și când am avea cu adevărat o relație.

Nu-ți face griji, spune Drake. **Poți să folosești cu el ce-ți voi trimite.**

Acum chiar mi-a stârnit curiozitatea.

REGULA #25: Intenţia contează.

Mia

Garrett nu mi-a trimis niciun mesaj aseară, iar când i-am scris eu, s-a scuzat că e ocupat şi a început să mă îngrijoreze. Aşadar, iată-mă aici, în faţa uşii lui, cu gogoşi şi cafea.

– 'Neaţa! îi spun când deschide uşa.

– Ce cauţi aici? întreabă el, confuz.

Este îmbrăcat cu pantalonii scurţi de alergat şi un tricou mulat – e mult prea atrăgător.

– Mi-ai spus să te ajut cu evenimentul, aşadar, iată-mă!

Zâmbesc, ridicând cutia cu gogoşi.

– Eşti enervantă, ştiai asta?

– Da, îi răspund zâmbind şi îmi fac loc pe lângă el.

Masa din sufragerie este plină cu hârtii şi bileţele, iar vesela trebuie spălată. Las cutia pe masă, găsind un loc gol, şi încep să fac ordine.

– Încetează, şuieră el, încăpăţânat.

– Haide, Garrett! Încerc să te ajut, deci lasă-mă să o fac. Nu am altceva mai bun de făcut.

– Nu lucrezi? mă întreabă, fiind prima dată când pomeneşte de slujba mea, aşadar mă gândesc ce să-i răspund.

Nu o să-i povestesc despre Drake pentru că, practic, nu-mi mai este client. Nu îi iau bani pentru discuţii.

— Momentan, nu. De ce? Ești gelos?

— Nu, mormăie el.

Nu mă poate împiedica să lucrez cât timp nu intenționează să înceapă o relație cu mine. Intrând în bucătărie, apuc niște șervețele, iar când mă întorc să iau o gogoașă, îl surprind că se uită la mine.

— Nu te mai holba, ciudatule! îl tachinez eu.

Zâmbește, în sfârșit, când se așază pe scaunul din fața laptopului.

— Bine, la ce te-ai blocat?

— Nu știu. Nimic nu pare corect. Toate fetele astea sunt grozave, dar nu sunt neapărat potrivite pentru Salacious Players Club.

— Lasă-mă să văd! îi răspund și mai aduc un scaun, așezându-mă lângă el.

Fata de pe ecran e frumoasă, dar complet artificială, și el are dreptate – nu este potrivită pentru club.

— Nu ea, zic și scutur din cap.

— De ce nu?

— Se bazează prea mult pe corpul ei și sânii voluptoși. Ai nevoie de cineva cu o personalitate mai sinceră. De o artistă adevărată.

Oftează din nou, sprijinindu-se de spătarul scaunului.

— Avem doar două săptămâni să găsim o soluție. O să fiu, pur și simplu, nevoit să anulez.

— Nu zice asta! Găsim noi o soluție.

— Emerson spune că avem nevoie de un eveniment care să atragă mai mult atenția spre holul voaiorilor, dar dacă nu se potrivește cu stilul clubului, nu o să aducă nicidecum mai mulți membri.

Întorcându-mă spre el, mă sprijin de spătar.

– Garrett, majoritatea fetelor prestează doar pentru bărbați. Ca și mine, dar nu despre asta este vorba în clubul tău, care e pentru toți: bărbați și femei.

– Deci, ce facem? mă întreabă, iar eu îmi mușc buza pe interior când mă gândesc.

Și încerc să-mi imaginez ce mi-ar plăcea, nu ca model de chat, ci ca o simplă fată.

– Încerci să aduci mai mulți clienți, dar organizezi evenimentul pentru niște spectatori nepotriviți.

Cum să facem evenimentul mai atrăgător pentru femei, nu doar pentru bărbați? Bineînțeles, oriunde merg femeile, vin și bărbații. Iar apoi îmi pică fisa. Mă ridic rapid, entuziasmată de idee.

– Ce e? întreabă el, îndreptându-se și mai mult de spate.

– Nu îi invita pe admiratorii lor... ci pe artiști.

– Credeam că asta facem, îmi răspunde confuz.

– Nu, adică... Invită-i pe artiști să devină membri, Garrett. Poți să organizezi un eveniment imens doar pentru ei și să-i inviți să folosească încăperile, dar să-i tratezi ca pe niște VIP-uri.

Își relaxează umerii când se uită la mine și văd cum stresul îi dispare de pe chip când analizează ideea.

– Pe toți sfinții! Ai dreptate! E al naibii de genial! Evenimentul nu o să fie o reprezentație făcută de ei, ci pentru ei.

– Și pentru că o să le placă, o să devină membri și o să le spună despre club fanilor pe care îi au.

– Oh, Dumnezeule, îmi vine să te sărut! spune el, sărind din scaun.

Brusc, mă ridică în brațe și mă duce în dormitor.

– Mai avem multe de făcut! îi zic și râd, dar nu mă aude.

....

Când deschid cutia poştală în după-amiaza aceea, găsesc un colet mic, negru şi discret. Este dreptunghiular şi cam de mărimea unei cutii de telefon, dar ştiu înainte să-l deschid că nu asta este înăuntru.

Am primit cadoul tău, îi trimit un mesaj lui Drake din maşină, înainte să plec acasă.

Bun! îmi răspunde imediat. Ia-l acasă şi arată-mi-l!

— Oh, Dumnezeule! mormăi fără să-i răspund.

Nu deschid cutia până nu intru în casă. Coborând la subsol, închid uşa în urma mea, las cutia neagră pe măsuţa de cafea şi-mi scot telefonul ca să-i scriu un mesaj lui Drake:

Bine, am ajuns acasă.

Deschide camera, îmi răspunde el.

Punându-mi telefonul pe stativ, inspir adânc şi apăs butonul de apelare video. Drake răspunde imediat, dar îşi ţine camera închisă.

Sunt la serviciu şi nu pot porni camera acum, dar vreau să te văd cum îl deschizi, îmi scrie pe chat.

— Bine, îi răspund, aşezându-mi părul după ureche. Am emoţii.

Să nu ai. Cred că o să-ţi placă.

Mai întâi, rup banda adezivă şi scot o cutiuţă mai drăguţă dinăuntru. Are o panglică neagră pe care o trag ca să deschid capacul. Când o fac, mi se poticneşte respi-

rația văzând cupola de sticlă de forma unei pietre prețioase într-un capăt și ascuțită în celălalt.

Este un...

– Oh, Dumnezeule! mă bâlbâi eu, închizând cutia. Vorbești serios?

Da, îmi răspunde fără să ezite.

– Nu pot să mi-l bag. Drake... abia am început să fac sex, iar acum vrei să fac anal. Nu pot.

Este doar un dop, Kitten. Nu poate să te rănească.

În plus, nu-ți cer să faci anal. Doar îți arăt ceva care cred că o să-ți placă.

– De unde știi? Ai încercat tu? întreb eu, sarcastică.

Nu am încercat. Acum ascultă, spune el. În cutie ai lubrifiant. Trebuie să îl folosești.

– Oh, Dumnezeule! Oftez din nou. Apoi, ce? Am să-l port de amuzament?

Pune-ți-l înainte să te întâlnești din nou cu el. Surprinde-l!

– Pentru că e excitant?

Da, foarte, îmi răspunde.

– Sunt agitată, îi zic eu, ezitând.

Nu fi! Este doar o jucărie. Distrează-te puțin cu ea!

Peste câteva ore, plec la club să mă întâlnesc cu Garrett ca să analizăm planurile împreună cu Emerson. Dar chiar aş putea să-l port tot timpul?

Bineînţeles că da. Nu sunt aceeaşi fată din urmă cu trei săptămâni. Faptul de a fi cu Garrett, de a-i permite să mă privească şi de a reuşi să-i zic ce vreau de la el m-a schimbat. Mă temeam să fiu vulnerabilă fizic cu bărbaţii, dar acum nu mă mai sperii.

REGULA #26: Când ești deasupra, te afli în control.

Garrett

— A fost Mia la club alaltăieri?

Îmi ridic privirea din laptop ca să îl văd pe Emerson sprijinindu-se de tocul ușii.

— Ăăă... probabil. Cine ți-a spus?

— Am aflat de la Charlotte, care a auzit de la Eden.

Pe chipul lui amenință să apară un rânjet îngâmfat, așa că mă concentrez la contractele pentru eveniment în loc să mă încrunt la el.

— Ei bine, continuă, îl încurajez eu.

— Ce anume?

— Zi-mi că ai avut dreptate.

Râde.

— Nu cred c-ar trebui să-ți torn sare pe rană. Mă bucur că v-ați împăcat, atâta tot.

— Ei bine, încă mă urăște, răspund eu, rezemându-mă de spătarul scaunului și ridicându-mi privirea spre el.

— Chiar și după cinci ore în camera doisprezece?

— Da. S-a dovedit că sexul este mai bun așa. Când ne urâm reciproc.

— Hmm, îmi răspunde el, căzut pe gânduri, și nu-mi dau seama dacă mă crede sau nu.

Nu că ar trebui. Partea cu ura nu e adevărată. Este doar o minciună convenabilă pe care mi-o spun ca să evit ce se întâmplă în realitate... Mă implic prea mult.

— Cum merge organizarea evenimentului? mă întreabă Emerson, observând contractul de pe calculatorul meu.

— De fapt, voiam să vorbim despre asta. Mia a avut o idee extraordinară pe care vreau să ți-o prezint.

Când îi detaliez ce am discutat cu Mia, pare impresionat.

— Cred că e genial! vine răspunsul lui. Ți-am spus că e o idee bună să o implici.

— Mi-ai spus că nu o să-mi zici *Ți-am spus eu*, îi răspund cu un zâmbet strâmb.

— Nu m-am putut abține. Zăbovește lângă ușă, înainte să adauge: Ar trebui să vă luați o cameră.

Îmi întorc privirea spre el.

— Poftim?

— Tu ai spus că avem nevoie de ceva nou pe hol, deci ia-ți o cameră cu ea. Sau las-o singură. Ori cu Eden.

— Dă-mi voie să te opresc! îl întrerup eu.

— Ce? Și ea e lucrătoare sexuală. De ce ești...

— Te rog să nu spui asta, răspund eu, masându-mi fruntea.

— Ce? Că e lucrătoare sexuală? Asta-i realitatea. Nu este nicio rușine.

— Știu că nu e nicio rușine, dar vreau să spun... Cum te-ai simți dacă ar fi Charlie în locul ei? Să-i expui intimitatea...

— Ai grijă! strigă el.

— Exact.

Îşi dă ochii peste cap, înainte să încuviinţeze cu un gest.

— Ei bine, există o diferenţă. Tocmai ai spus că relaţia dintre voi nu e serioasă. Dacă nu cumva...

Nu-i răspund şi mă uit la ecranul calculatorului, fără să mă concentrez la ceva anume, lăsând gândul să-mi pătrundă în minte. Ştiu de ce mă deranjează, ştie şi el adevărul. Doar că habar n-am dacă sunt pregătit să recunosc.

— Apropo de asta... spune Emerson, iar eu îmi ridic privirea la camera de supraveghere de pe perete care arată recepţia şi iat-o!

Părul inconfundabil blond-argintiu, coafat perfect ca să-i cadă pe umeri. E îmbrăcată cu o rochie mulată care-i accentuează rotunjimile şi îmi lasă gura apă, deoarece deja îi simt sânii plini în mâinile mele şi-mi imaginez cum i se mişcă fundul când i-o trag pe la spate.

Şi ştiu exact ce ascunde pe sub rochia aia. Sunt un ticălos nenorocit pentru ce am făcut? Că am încurajat-o să poarte dopul anal, dându-mă drept Drake, ca să mă pot bucura de el ca Garrett? Probabil.

— Termină organizarea evenimentului mai târziu, spune Emerson, râzând discret.

Mă ridic de pe scaunul de birou, gata să alerg spre intrarea în club ca să o întâmpin înainte să ajungă din greşeală într-o cameră cu sex sau să discute *cineva* cu ea.

Dar când înaintez pe hol către intrarea principală, îl simt pe Emerson în urma mea.

— Unde naiba te duci? întreb eu.

— Să o salut, îmi răspunde el.

— Pleacă naibii de aici! Nu o să o saluţi.

Afișează un rânjet viclean când deschide ușa de la intrare.

— Vrei să te calmezi? Charlotte este la bar și vreau să i-o prezint.

Practic, îmi alunecă tălpile încălțămintei pe podea atunci când îl opresc și îi pun o mână pe piept.

— Nu, nu poți!

— Ce? De ce?

— Deoarece Mia nu este iubita mea. Am fost foarte clar în privința asta. Nu trebuie să le facem cunoștință sau să ne purtăm ca și când ar putea să devină prietene apropiate. În plus, o cunosc pe sora mea vitregă și, de când o știu, s-a cam ferit să se împrietenească cu femeile din cauza felului în care s-au purtat cu ea cățelele alea perfide din echipa de gimnastică.

— Prea târziu, răspunde el, dând din cap spre barul din partea opusă a camerei, unde Charlie, domnișorica sociabilă, și Eden discută cu sora mea vitregă.

Și, spre surprinderea mea, Mia pare... în regulă. Îi zâmbește barmanului, râde cu celelalte femei și nu pare atât de jenată pe cât mă așteptam să fie.

O urmăresc o clipă înainte să traversez camera ca să o întâmpin și văd cum i se schimbă expresia când mă observă venind. Cum mă măsoară din priviri, admirându-mi costumul. Și dacă nu mă înșel, mai este ceva... Parcă s-ar bucura să mă vadă.

— Bună! o salut, dar nu o ating, nu încă.

— Bună! îmi răspunde, respectând regulile.

— Ești pregătită? o întreb, iar ea nu pare deloc jenată când dă din cap spre mine.

— Da.

Bineînțeles că pe Mia n-ar deranja-o câtuși de puțin că oamenii știu că urmează să facă sex cu fratele ei vitreg.

— Stai, nu o lua de lângă noi! Abia am făcut cunoștință! se plânge Charlie și o apucă de braț pe Mia.

— O iau, spun eu, trăgând-o după mine.

— Bine! Distracție plăcută! glumește sarcastic Charlie. Și sunt sigură că o să te revăd.

— Mă bucur că v-am cunoscut! îi răspunde Mia, fluturând mâna spre grup, în timp ce o târâi prin cameră.

Nu vorbim când o conduc spre camera douăzeci și doi. Chiar înainte să descui ușa, coloana vertebrală îmi vibrează de entuziasm și penisul mi se umflă în pantaloni, gata să-i savurez expresia când intrăm.

Stând în pragul ușii, icnește când vede ceea ce consider eu a fi cea mai aventuroasă cameră pe care o avem. În colț, un leagăn atârnă de tavan. Patul este mai mult o platformă, mai ferm decât celelalte, ca să permită o mișcare versatilă controlată, dar și confort. Sunt perne, însă nu și pături, iar legăturile nu sunt deloc discrete. Deasupra platformei există bare și mânere construite destul de solid ca să susțină greutatea unui om.

De-a lungul peretelui stau alte piese de mobilier sexual, iar pentru unele e nevoie de multă imaginație ca să le înțelegi, dar văd cum își plimbă Mia privirea prin cameră, pupilele ei dilatându-se de anticipare.

— Mă temeam că o să închiriem un simplu dormitor în seara asta, șoptește ea.

Aplecându-mă din spate, mă frec de fundul ei cu penisul erect.

— Dacă doar ne-o tragem, atunci o s-o facem prin tot clubul.

Tremură și se sprijină de mine, iar eu îmi lipesc nasul de gâtul ei, inspirându-i parfumul. Scula îmi zvâcnește din nou. Încerc să-mi amintesc momentul în care totul s-a schimbat pentru mine și Mia – când doar mirosul pielii ei îmi făcea pulsul să crească și să-mi zvâcnească mădularul. A fost apelul video? Sau ceva înainte de asta?

Niciunul din noi nu are răbdare. În secunda în care se întoarce spre mine și mă sărută pe gură, ne smulgem hainele și ne grăbim spre patul tip platformă. Când mă aplec să-i dau chiloții jos, mă strânge ușor de umăr și se îndepărtează. Aproape uit ce mă așteaptă.

— Ce e în neregulă? întreb eu.

— Trebuie să-ți arăt ceva... mormăie ea, mușcându-și buza.

Stau în genunchi în fața ei când se întoarce delicat și se apleacă de la mijloc, complet dezbrăcată, și-mi dezvăluie giuvaierul azuriu dintre fesele ei ca de porțelan.

Sunetul animalic care-mi iese din piept este aproape feroce. O apuc strâns pe Mia de șolduri și o trag mai aproape, sărutând-o pe fesa dreaptă și trecându-mi degetul mare peste jucărie.

— Oh, iubito, îi șoptesc pe piele. Este pentru mine?

— Am auzit că sexul e și mai bun așa.

Gem din nou. Îmi trec mâinile peste trupul ei, pe spatele suplu și coapsele catifelate. Buzele-mi urmează degetele, iar când vrea să se întindă, o urc peste mine și-mi sprijin capul pe una din perne.

— Vreau să mă călărești.

Suspinul ei strident pe buzele mele pare a fi un răspuns afirmativ. Și tocmai își coboară șoldurile spre penisul meu.

— Mai încet, îi spun râzând și o sărut pe gât. Tânjești după scula mea, nu-i așa?

— Da, îmi răspunde, gâfâind.

— Dar nu vrei mai întâi să stai pe fața mea?

— Ba da, strigă din nou, și o mut mai sus.

Dacă am crezut că mirosul pielii ei mă excită, ce se întâmplă acum mă face să mă dezlănțui. Îmi trec lacom limba peste labiile ei fierbinți.

Scâncetul ei strident umple camera când o cuprind cu brațele de coapse și plonjez. Se zvârcolește în prinsoarea mea, dar nu-mi pot lua gura de pe ea. Îi cuprind clitorisul cu buzele, îl sug și-l lovesc ușor cu limba.

— Oh, Dumnezeule! geme ea.

Când îmi ridic privirea la Mia, sunt plăcut surprins să văd că se uită la mine cu un licăr de entuziasm în ochi și încep să-i tremure picioarele. Vreau să o simt cum își dă drumul pe limba mea, la fel ca alaltăieri. *Am nevoie* de asta. Sunt dependent de Mia. Dependent de felul în care arată când atinge orgasmul. Tânjesc după orgasmele ei chiar mai mult decât după ale mele.

Începe să își miște șoldurile și observ cum se tot ridică, doar ca să o trag din nou în jos.

O ridic suficient încât să îmi lase spațiu să vorbesc.

— Mia, când am spus să stai pe fața mea, *am vorbit al naibii de serios*!

Ea apucă tăblia patului și își lasă greutatea pe mine, iar eu îi ling lacom vaginul delicios, privindu-i multitudinea de expresii cu fiecare supt, lins și mușcătură, până când semnele că o să aibă orgasm devin evidente. Apoi, încep atacul final, sugându-i clitorisul atât de tare, încât urlă, iar corpul îi este cuprins de fiorii plăcerii.

Abia își recapătă suflul înainte să se lase mai jos și să se așeze pe mădularul meu. E al naibii de nerăbdătoare!

Dar, indiferent cât de excitată este, trebuie să se miște lent. Trebuie să se întindă ca să încap în ea, strâmbându-se din cauza usturimii. În cele din urmă, vaginul ei strâmt îmi cuprinde penisul când îmi stă în poală.

Nu mă pot abține, îi apuc chipul și o trag spre mine pentru un sărut lasciv. Îmi geme în gură când începe să se miște, căutând din nou plăcerea, în timp ce-și agită șoldurile deasupra mea.

— Oh, îmi place poziția asta! murmură ea suav și se îndreaptă din nou de spate.

— Folosește-te de barele alea, îi zic și fac semn spre mânerele de deasupra capului ei.

Cu o oarecare ezitare, întinde mâinile și le apucă, observând pe loc cum îi oferă mai multă forță.

— Da! strigă ea suav.

— Bravo! Acum, dă-ți din nou drumul! Folosește-mi penisul, Mia!

Mișcările ei devin mai rapide când îmi alunecă-n sus și-n jos pe sculă și este cea mai minunată priveliște din lume: cu ochii închiși și cu buza de jos strânsă între dinți, în timp ce saltă pe mine, găsind senzația plăcută și folosind frecarea pe care o creăm ca să ajungem la finalitate.

— Cum te simți? o întreb eu, mișcându-mi mâinile în spate spre dopul anal și împingându-l puțin.

Murmură.

— Foarte bine, îmi răspunde. Este atât de... strâmt.

Întinzând mâna, îmi găsesc pantalonii pe platformă și-mi scot telefonul din buzunar.

— Mia, trebuie să te înregistrez. Pot să o fac?

Deschide brusc ochii și se oprește când observă telefonul din mâna mea. Cu o expresie curajoasă, încuviințează dând din cap.

– Da.

Fără ezitare, deschid camera și o îndrept spre ea. Uitându-se de la telefon la fața mea, începe să se miște din nou.

– Ochii la mine, Mia!

Expresia de pe chipul ei se intensifică. Observ cum i se schimbă trăsăturile când găsește un punct de plăcere maximă, mișcându-se mai apăsat, mai repede și mai profund, până ce tremură și-și ține respirația, apoi apucă bara atât de strâns, încât i se albesc monturile. Sânii îi saltă, iar carnea moale a șoldurilor îi zvâcnește la fiecare coborâre pe scula mea.

Mă chinui să nu o pierd din cadru când se mișcă, dar nu vreau să îi surprind corpul – ci chipul. Continui să înregistrez, cu jumătatea superioară tremurând, deci brațele puternice care apucă barele și euforia de pe chip devin vedetele spectacolului.

– Sunt pe-aproape, Garrett! gâfâie ea, înainte să scoată cel mai prelung și erotic țipăt și afișând o expresie care emană extaz.

Surprind fiecare moment, de care cu siguranță o să mă bucur mai târziu.

Când știu că a terminat, gata să se prăbușească pe pieptul meu, las telefonul deoparte. Apoi, o trag din nou spre mine, sărutând-o pe când încearcă să-și recapete suflul.

– Ridică-te pentru mine! îi spun eu, iar când se supune, îmi împing șoldurile în ea, penetrând-o adânc.

Urlă, lipindu-și buzele de ale mele într-un sărut pasional. Ni se împletesc limbile în timp ce i-o trag, cor-

purile noastre lovindu-se și creând cele mai carnale și obscene sunete care au răsunat vreodată în camera asta.

— La naiba, la naiba, la naiba! gem eu, când mă împing încă o dată înainte să ejaculez în ea.

Pentru o clipă, rămâne deasupra mea și-și sprijină fața pe pieptul meu; îi mângâi spatele ud de transpirație, simțind prin torace cum îi bate inima. Este intim și liniștit pentru o clipă. Îmi trec mâinile peste spatele ei, din nou, făcând-o să tresară când ajung la fund.

— Cândva, o să vreau să ți-o trag aici. Vreau ca fiecare parte din tine să-mi aparțină.

Apăs ușor dopul, iar ea scâncește.

Ridicându-se, mă fixează cu privirea.

— Dacă aș intenționa vreodată să am încredere in cineva cu care să o fac, tu ai fi acela.

Cuvântul „încredere" mă face să simt un val de rușine. O mint. Sunt ultimul om în care ar trebui să creadă, însă ea nu știe asta.

— De ce ai atât de puțină speranță în bărbați? o întreb eu.

Oftând, își găsește un loc pe pieptul meu, penisul ieșindu-mi din ea când își pune un picior peste al meu și mi se culcușește în brațe.

— Poate că nu-ți amintești prea bine, dar m-am dezvoltat devreme, Garrett. Chiar înainte de pubertate, simțeam cum bărbații îmi strigau vulgarități, tot ce voiau să-mi facă sau să le fac eu lor și din cauza asta am simțit că nu am valoare, că nu sunt decât o distracție pentru ei, un obiect pe care să-l folosescă, ceea ce m-a îngrețoșat.

— Cum naiba te-a determinat asta să te apuci de chat?

— Pentru că acolo dețin controlul. Eu sunt cea care ia ceva de la ei. Și îmi redă puțin din puterea care

oarecum mi-a fost furată, deci nu mă mai simt atât de folosită.

Îi dau la o parte părul din ochi, inima mea luând-o la galop la gândul că cineva ar răni-o sau i-ar putea răpi ce nu ar vrea să ofere de bunăvoie.

– Ştii că nu sunt ca ei, da? Poate că este doar sex între noi, dar...

– Garrett, încetează, spune ea, ridicându-se şi lipindu-şi degetele de buzele mele. Nu semeni *deloc* cu ei. Când sunt cu tine, mi se pare că mă vezi aşa cum sunt cu adevărat. Nu doar un corp. Nu doar sânii mari şi fundul rotund. Ci pe mine. Pentru tine, eu nu sunt o bucată de carne. Îmi dau seama de asta.

– Nu eşti o bucată de carne, Mia. Şi nimeni nu ar trebui să te facă să te simţi aşa.

Timpul se dilată şi senzaţia devine apăsătoare când ne uităm unul la celălalt. Şi nu-mi dau seama dacă încă vorbim ca prieteni, fraţi vitregi sau ceva mai mult, dar intrăm pe un teren periculos. Nu mă pot abţine. Mia şi-a făcut loc în viaţa mea şi, pentru prima dată, nu mă grăbesc deloc să o alung.

REGULA #27:
Dragostea nu reprezintă nimic.

Mia

A fost bine. I-a plăcut.

Scriu în căsuța de chat, în timp ce stau la barul din club. Garrett are puțină treabă, dar eu nu sunt pregătită să plec. Așa că, chiar dacă i-am spus că urma să iau un Uber și să merg acasă, m-am dus în schimb la bar. Nu-i place când zăbovesc prea mult în club sau când sunt singură oriunde, dar mă consider independentă, iar el nu este stăpânul meu.

Așadar, iată-mă aici, pe la vreo 2.00 dimineața, trimițând mesaje unui străin de pe internet care mi-a oferit un dop anal pe care tocmai l-am purtat când am făcut sex cu fratele meu vitreg.

Putem spune... Ce naiba?

Ți-a plăcut? întreabă el.

Da, răspund eu. A făcut totul mai plăcut.

Bun!

Beau un pahar de vin alb cât mă pregătesc să scriu partea următoare. Adevărul este că știam cum se va desfășura totul. Sentimentele pentru Garrett sunt reale și văd cum, încet, devine și el sincer cu mine. Chiar dacă vrea să nege sau să afirme că nu-și dorește o iubită, între

noi a luat naștere ceva real, iar eu nu pot strica totul purtând conversații cu un străin.

Am vești proaste, spun eu.

Te ascult.

Trebuie să punem capăt discuțiilor noastre. Lucrurile cu el se îmbunătățesc și nu vreau să risc.

Și jobul tău? O să mai faci chat? întreabă el.

Nu știu, răspund eu.

Vrei să continui?

Sincer, da. Mi-a plăcut și, uneori, îmi lipsește să mă simt atrăgătoare, puternică și dorită.

El nu te face să te simți așa?

Hmm. O face? Garrett pune pe primul loc plăcerea mea, îmi dau seama, dar este ceva ce îmi pot oferi doar eu. Și nu mă refer la plăcere... ci la putere.

Nu-mi doresc să obțin asta de la el. Are vreo logică?

Da. Ei bine, cred că ești atrăgătoare, puternică și dorită.

Dar nu crezi că ar mai trebui să fac chat, răspund eu, terminând propoziția în locul lui.

Bineînțeles că nu. Probabil că nici el nu vrea.

Strâmb din buze când citesc mesajul, un sentiment de neliniște găsindu-și locul în stomacul meu. Este

ca și când amândoi ar vrea să dețină o parte din mine și nu-mi lasă prea mult pentru mine. Nu vreau să mă simt ca un obiect, de parcă n-aș putea să fac ce îmi doresc.

Cel puțin, nu potrivit lor.

Iar Drake are dreptate – Garrett cu siguranță nu ar mai vrea să fac chat.

— Pot să-ți ofer o băutură? aud o voce misterioasă de la trei scaune distanță.

Întorcându-mă, mă opresc și mă holbez la un bărbat atrăgător mai în vârstă: cu trăsături masive, bine definite, poartă un costum care pare scump, are o barbă deasă și albă, și un zâmbet care aproape mă doboară de pe scaun.

— Ăăă... Eu...

— Las-o baltă, Ronan! E cu Garrett, îi spune barmanul simpatic și blond bărbatului, în timp ce-i întinde peste bar o băutură aurie într-un pahar încăpător din sticlă, fără picior.

— Garrett? răspunde bărbatul când mă măsoară din priviri. Nu știam că Garrett are o iubită.

— Nu avea – nu are, mă bâlbâi eu. Dar, da... Suntem, oarecum...

El râde răgușit și sexy. Nu m-am considerat niciodată atrasă de bărbații mai în vârstă, dar la naiba... Asta s-ar putea schimba.

— Este în regulă. Înțeleg. Nu am de gând să-l supăr pe unul dintre patroni. Mai ales pe Garrett.

— De ce spui asta? Mai ales pe Garrett?

Se mută mai aproape pe alt scaun de bar și se apleacă spre mine. Miroase delicios, a apă de colonie puternică și burbon vechi.

— Pentru că-mi place Garrett. Mă face să râd. Zâmbește mereu și se asigură că toți clienții se simt bine.

Apreciez asta la el. Este om de afaceri, dar şi o persoană sociabilă. Nu am întâlnit prea des combinaţia.

Încuviinţez din cap şi sorb ultima gură de vin. Geo îmi umple iarăşi paharul, până s-apuc să-l las pe bar. E ultima băutură a serii înainte să fiu nevoită să chem un taxi, cu adevărat de data asta, sau să-l scot pe Garrett de aici. Oare o să dormim din nou în apartamentul lui? În ultima vreme, a devenit un obicei. Ceva care mă face *să simt* că nu e vorba doar despre sex.

– Se poartă frumos cu tine? întreabă Ronan.

Înghit în sec. Oare o face? Îmi amintesc discuţia cu Drake şi faptul că ambii îşi doresc pentru mine lucruri pe care nu sunt sigură că le vreau. Oare Garrett ştie măcar cum să se poarte frumos cu o fată? E grozav în pat şi, cum am spus mai devreme, nu mă tratează ca pe o femeie căreia doar vrea să i-o tragă, pe care să o revendice sau de care să se bucure pe moment şi atât. Pentru el, reprezint mai mult.

Dar, când vine vorba de angajament şi relaţii stabile, mi se pare că ofer mai mult decât primesc.

– Te gândeşti prea intens la întrebarea mea, continuă Ronan.

– Ţin foarte mult la Garrett, răspund eu. Şi ştiu că şi el ţine la mine.

Se apropie cu un rânjet pe chip.

– Nu mi-ai răspuns la întrebare.

Dau din cap, strângând din buze.

– Ştiu, dar acum doar atât îţi pot spune.

Oftând prelung, duce paharul la gură şi îl goleşte dintr-o înghiţitură. Apoi, îl lasă pe bar şi se întoarce spre mine.

— Am fost căsătorit de două ori și m-am îndrăgostit de mai multe ori decât îmi pot aminti, așadar, uite sfatul meu pentru tine.

Îmi îndrept spatele și mă întorc spre el.

— Dragostea nu reprezintă nimic. Nu valorează nimic. Dar timpul, atenția, prioritatea... Lucrurile astea sunt reale și dacă nu ți le oferă un bărbat, nu pierde timpul cu el, frumoaso. Acum, nu-i spune lui Garrett că am zis așa ceva. Repet... Îmi place de el. Totuși, fii atentă cum se comportă cu tine.

Simt că mă încordez și mă forțez să înghit, deoarece cuvintele lui mă afectează puternic.

— Mulțumesc, îi răspund încet.

Zâmbește când se ridică de pe scaunul înalt și îi face un semn barmanului. Apoi, mă atinge în treacăt pe spate când pleacă, iar eu mă uit la paharul cu vin pe jumătate gol din mână. Timp, atenție, prioritate. Cele trei lucruri pe care mi le-am dorit dintotdeauna de la fratele meu vitreg: să mă observe, să îi pese și să mă lase să intru în viața lui. Vreau să contez destul pentru el.

Chiar și când sunt prea încăpățânată să i-o arăt sau să i-o cer.

Deodată, îmi dau seama cât de primitoare am fost. Cât i-am ușurat situația și cât de puțin am cerut în schimb. Și, dacă nu încep să cer mai mult, să obțin ceea ce vreau cu adevărat, nu o să fiu niciodată fericită.

— Ai terminat? întreabă Geo, în timp ce golesc paharul.

— Da, îi răspund, și poate e din cauza celor două pahare de vin sau a discuției mobilizatoare cu mașina de sex cu păr argintiu care tocmai a plecat, dar mă simt curajoasă.

Stăpână pe situaţie. Şi pregătită să-i demonstrez lui Garrett că nu sunt o virgină îndrăgostită care o să-l aştepte la nesfârşit.

– Geo, cum fac să închiriez o cameră?

El ridică din sprâncenele perfecte şi se uită mirat la mine.

– Vrei să închiriezi o cameră... cu cineva?

– Nu, singură. O cameră pentru voaiori.

Cuvintele mele îi transformă surprinderea într-un zâmbet şiret.

– Pot să te ajut cu asta.

****

Am învăţat cu mult timp în urmă că a lua decizii în funcţie de ceea ce ar face oamenii obişnuiţi duce la o viaţă plictisitoare. Prima dată când am discutat în privat am fost îngrozită, dar nu am arătat-o.

Şi ce dacă ceilalţi cred că e o nebunie? De ce mi-aş refuza ceva ce doream, doar pentru că oamenii considerau că e ciudat? Oameni care nu erau nici măcar implicaţi.

Să închiriez singură o cameră de voaiori într-un club de sex este o nebunie, dar m-am gândit la asta de prima dată când m-a condus Eden aici. O idee pe care am ignorat-o de o sută de ori, deoarece alţii ar putea crede că e ieşită din comun.

Ei bine, la naiba cu asta! Nu joc după regulile altora.

Geo a reuşit să-mi închirieze cartela pentru cameră şi mi-a arătat unde să intru şi cum să reglez luminile dacă vreau să fie mai întunecat sau mai luminos. Dacă în cameră e mai luminos, e mai dificil să-i vezi pe cei din

partea cealaltă, aşa că aleg întunericul. Sunt curioasă să-i observ cum mă privesc.

Fireşte, am ales o cameră cu jucării.

Imediat ce intru şi uşa se închide în urma mea, mă duc la geamul dinspre hol. Sunt vreo şase oameni pe care îi pot zări. Şi toţi se uită în alte camere, neacordându-mi atenţie.

Îmi imaginez că Garrett o să afle dintr-o clipă în alta că mă aflu aici şi o să vină înainte să încep. Deci, la fel de bine, aş putea să profit cât mai pot.

Holbându-mă la fereastra din faţa mea şi abia reuşind să-i observ pe oamenii din partea opusă mie, pe rând, îmi scot bretelele rochiei de un albastru deschis, lăsând-o să cadă pe podea. Pe dedesubt port un sutien alb şi chiloţi mov de mătase. Faptul că sunt pe jumătate goală atrage atenţia unei femei care se uita în camera de lângă mine. Nu ştiu ce se întâmplă acolo; nu aud şi nici nu văd.

Când se apropie de fereastra mea, fiorul încântării pe care o anticipam îmi săgetează şira spinării, ajungând între picioare şi excitându-mă. În timp ce priveşte, explorez încet camera, uitându-mă la rafturile transparente de pe perete, şi găsesc o diversitate de vibratoare.

Când ating cu degetele fiecare obiect în parte, încercând să mă hotărăsc pe care să-l aleg, observ cu coada ochiului că femeia se mişcă. Întorcându-mă spre ea, sesizez că-mi arată un obiect de pe un raft de sus.

Cu un licăr în ochi, iau vibratorul roz de silicon în formă de baghetă. Uitându-mă înapoi la ea, fac semn spre vibrator ca să fiu sigură că pe el mi-l indicase.

Zâmbind, încuviinţează.

Din spatele ei, se apropie un bărbat care mă priveşte la rândul lui. Fiorul de pe şira spinării se intensifică.

Mușcându-mi buza, pornesc vibratorul. Bâzâitul e liniștit, subtil și destul de lejer încât să-mi aprindă trupul de încântare.

Setându-l la cel mai mic nivel, trec bagheta care vibrează peste sânul drept, lăsând bâzâitul să-mi trezească sângele, ceea ce mă determină să-mi încordez coapsele. Aplecându-mi capul pe spate, cobor vibratorul spre abdomen și îmi tachinez clitorisul cu o atingere delicată.

Chiar și la cel mai mic nivel, jucăria este eficientă.

Cu siguranță este potrivită pentru o primă dată în cameră. Nu vreau să exagerez.

Așadar, pentru cei doi care mă privesc, duc vibratorul spre pat, însă femeia îmi arată din nou ceva, atrăgându-mi atenția. De data asta, gesticulează spre o jucărie pironită de zid. Întorcându-mă spre clemele negre ce atârnă de un lanț argintiu, rânjesc.

– Asta? întreb eu, luând una din clemele pentru sfârcuri.

Cu o privire senzuală, dă din nou din cap. Iubitul ei o mângâie pe braț și apoi pe gât, dar ea mă privește in continuare.

Așezându-mă pe marginea patului, cu fața la fereastră, îmi desfac sutienul, lăsându-l să cadă când îmi ating din nou sfârcurile cu vibratorul, făcându-le să se întărească de excitare. Apoi, iau clemele, mă uit la fereastră și prind primul sfârc între brațele metalice.

Datorită luminii slabe din afara camerei, observ siluetele oamenilor din partea cealaltă, precum și propria reflexie. Mă privesc în timp ce prind al doilea sfârc, durerea săgetându-mă în chiloți de excitare. Sunt umedă și gata să mă pipăi.

Sprijinindu-mă cu o mână de pat, iau vibratorul și mă uit la propria reflexie slabă când îl lipesc de clitoris.

Arăt minunat în fereastră, cu clemele metalice atârnându-mi de sâni şi coapsele unite. Femeia de dincolo pare puternică, frumoasă şi emancipată, chiar dacă are coapsele groase şi burta rotundă.

Când simt primul val de plăcere, încetinind ritmul ca să nu am orgasm prea curând, zăresc mai mulţi ochi decât cei patru de la început. Acum s-a format un mic grup.

Mă simt privită. Le simt excitarea, iar asta mă incită şi mai tare.

Îmi păstrez chiloţii pe mine când măresc intensitatea vibratorului, apăsându-l mai tare pe clitoris şi lăsându-mă pe spate pe saltea. Îmi arcuiesc spatele şi părul îmi atârnă pe cearşafurile negre de bumbac, în timp ce mă frec de siliconul vibratorului.

Senzaţia pe care mi-o oferă clemele, privirile şi vibraţia mă copleşeşte rapid şi sunt cuprinsă de euforie. Orgasmul îmi distrage atenţia atât de intens, încât trebuie să apuc strâns în pumn cearşafurile, scoţând un sunet gutural pe care ştiu că ei îl aud din cealaltă parte a geamului.

Când, în sfârşit, îndepărtez vibratorul de corp, trebuie să mă-ntind pe pat şi să aştept să mi se calmeze pulsul înainte să mă ridic. Când reuşesc să o fac, mă aflu complet în culmea fericirii, vibrând de entuziasm şi mândrie.

Apoi, fără vreun avertisment, uşa camerei se deschide, iar eu casc ochii la Garrett, care este furios.

REGULA #28:
Eliberează-l pe omul peșterii din tine.

Garrett

În toată viața mea n-am avut penisul mai erect.

Hunter a fost cel care a dat buzna în biroul meu când vorbeam la telefon cu impresarul ca să-mi spună că trebuie să văd ceva pe hol. Am presupus că e vorba de un grup sau de cineva care și-a pierdut controlul. Nicidecum nu m-am așteptat să o văd pe Mia *mea*, singură în camera trei, cu cleme prinse de sfârcuri și cu un vibrator roz între picioare.

A fost ca prima dată când am văzut-o pe aplicație.

Și, exact ca în seara aia, era extraordinar de frumoasă. Atât de superbă, încât aproape că nu o puteam privi. Au simțit-o și ceilalți oameni de pe hol, care aveau ochii ațintiți la corpul ei tremurând și spatele arcuit în timp ce se masturba.

Nici măcar nu știam că este un cadou, dar iat-o! Cumva, făcând să pară o formă de artă ceva ce, de obicei, e perceput ca jenant sau vulgar. Nu este o expunere grotescă a vaginului ei sau un lucru menit să ne facă să ne simțim murdari pentru că privim. Niciun om din cameră nu își putea muta privirea de la ea.

Ar trebui să fiu furios. Ar trebui să intru în grabă în cameră, să trag draperia și să o scot afară, dar nu mă pot mișca. Corpul mi-a înțepenit și aș ucide pe oricine ar încerca să o oprească.

Când ajunge, în sfârșit, la orgasm, geamătul ei abia se răsfrânge prin fereastra dintre noi, și nimeni de pe hol nu respiră. Este ca și când ne-ar lua cu ea, ca și când am simți ce simte ea. Imaginea ei cu părul platinat răsfirat, pielea bronzată pe cearșaful negru și sânii obraznici tremurând de plăcerea orgasmului, o să-mi rămână mereu întipărită în minte. O fotografie mentală uluitoare pe care o s-o port până la moarte.

Când se ridică puțin, îmi revin. Furia de om primitiv mă cuprinde și totul se încețoșează. Înainte ca măcar să se poată ridica cu totul din pat, izbucnesc în cameră. Vreau să o apuc, să o scutur, să o sărut, dar sunt prea speriat să o ating de frică să nu o rănesc.

Îmi place cum se ridică, cu bărbia sus și gura încordată. Nu are nicio urmă de scuză pe buze și mă bucur. Nu vreau să regrete. Vreau doar să fie *a mea*.

Clemele încă îi țin strâns sfârcurile când traversez camera și îmi lipesc gura de a ei, metalul împungându-mă în piept. Îmi bag mâinile în părul ei și îi țin chipul lipit de al meu, respirându-i aerul pe care îl expiră și devorându-i buzele catifelate.

Vreau să-i spun cât este de frumoasă, perfectă, uimitoare și minunată, dar creierul meu idiot o laudă în tăcere, împiedicându-mă să exprim tot ceea ce simt. Dacă există un moment perfect ca să i-o zic, acesta e. Dar sunt prea paralizat de frică, temându-mă că în clipa în care o să exprim cât de mult înseamnă Mia pentru mine, ea o să-mi frângă inima. O să mă dezamăgească. O să-mi ucidă spiritul. Așa că-mi apăr sentimentele și tac... hotărând să-mi folosesc corpul în schimb.

Sunt dispus să-i mărturisesc cât de mult vreau să i-o trag, cât de mult vreau să o păstrez lângă mine.

— Întoarce-te naibii, mormăi pe buzele ei.

Iar când zăresc mişcare, îmi aduc aminte că stăm într-o cameră pentru voaiori şi că ne privesc aproape doisprezece oameni. Panica îmi curge prin vene când mă grăbesc spre fereastră ca să trag draperia, ascunzându-ne vederii lor.

– Las-o aşa cum era! strigă ea.

– Oh, nu, Mia! Eşti a mea! Doar a mea!

Mârâi când îmi desfac cureaua, întorcându-mă din nou la ea. Nu m-am simţit niciodată atât de carnal şi posesiv. Însă nevoia nu izvorăşte numai în mădularul meu. Se află în sângele meu, pompându-mi prin vene graba feroce de a o penetra şi a o face să-mi aparţină.

Nu mă deranjez cu sărutări sau preludiu. E umedă şi pregătită să i-o trag.

Expunerea ei publică a trezit în mine ceva ce nu vreau să dispară. Nu m-am simţit niciodată atât de viu sau legat de vreo persoană.

— Garrett, scânceşte ea când o întorc şi o împing pe pat.

Îi dau jos chiloţii cu o mişcare dură şi îmi lipesc penisul nerăbdător de vaginul ei, încă umed de la orgasm, uşurându-mi intrarea. În clipa în care căldura ei îmi cuprinde scula, scot un geamăt de satisfacţie.

— Nu-mi place să-ţi arăţi vaginul tuturor, Mia, dar la naiba... suspin adânc din cauza nevoii primare de a o penetra. M-a făcut şi mai mult să vreau să te revendic.

— Da! strigă şi-şi bagă degetele în cearşafurile patului când îşi mişcă şoldurile înapoi, spre mine.

— Vaginul tău e al meu, Mia. Doar al meu! Ar trebui să vezi cât de bine îmi încape penisul în tine.

— Da! spune ea din nou.

— Nu vreau să îl privească, să îl atingă sau măcar să se gândească la el careva, mă înţelegi?

— Da! țipă pentru a treia oară, când mă afund atât de puternic în trupul ei, încât se mișcă patul.

Mă izbesc în ea neîncetat, corpurile noastre plesnindu-se unul de altul într-un ritm rapid și dur. Nu i-o trag ca să savurez momentul sau să-l prelungesc. I-o trag ca să o revendic.

— Spune-o! îi comand eu. Spune că ești a mea!

— Sunt a ta, mormăie cu fața lipită de pat.

O penetrez și mai intens.

— Mai tare!

— Sunt a ta! strigă ea.

— Vreau să te aud cum urli, Mia! Spune-le tuturor celor din clubul ăsta cui îi aparții.

— Garrett, sunt a ta! țipă Mia.

— Este prea dur pentru tine, Mia?

Ea clatină din cap și-și împinge șoldurile în mine.

— Mai tare!

Spunând-o, întind mâna, apuc lanțul clemelor pentru sfârcuri și le trag cu o mișcare rapidă. Țipă, dar știu că în clipa aia corpul îi este copleșit de adrenalină, făcând senzația și mai intensă.

Nu mai rezist. Cu alte trei împunsături dure, orgasmul mă izbește cu o viteză maximă, iar penisul mi se descarcă în ea. Înainte să termin, o cuprind de gât și o ridic ca să o pot săruta. Amândoi suntem transpirați de epuizare, iar inimile ne bat atât de rapid, încât îi simt pulsul în gât, *bum-bum-bum*.

— Vreau să te umplu, șoptesc în gura ei. Vreau să fii atât de plină de sperma mea, încât să se scurgă din tine pentru totdeauna.

— Garrett, scâncește când o sărut din nou.

– Vreau să ți-o trag oricând doresc și vreau să-ți scoți steriletul ăla nenorocit ca să te umplu de tot, Mia.

– Și eu vreau asta, șoptește rugător.

O țin atât de strâns lipită de corpul meu, că abia stă singură în picioare. Iar când, în cele din urmă, deschid ochii, mă simt de parcă m-aș fi trezit dintr-un vis.

Isuse, chiar am spus asta? Ce naiba... a fost în mintea mea?

Eliberând-o din strânsoarea brațelor mele, mă retrag și mă întorc, băgându-mi repede penisul în pantaloni și încheind nasturii. Oare am insinuat că vreau să o las însărcinată? O iau dracului razna?

Este ceva ce-am zis cât ne-am tras-o, mă conving eu. Știe asta. Nu vorbesc serios. Nu vreau *cu adevărat* ca Mia să-mi poarte copilul... Adică vreau, dar doar în timpul sexului. Bineînțeles. Este atrăgătoare acum, când stă pe pat, era atrăgătoare și în urmă cu câteva minute, dar adaugă o burtă umflată la imaginea ei și da, orice bărbat ar ajunge la concluzia mea. Vorbea doar mădularul meu.

Nu scoatem niciun cuvânt când se îmbracă. De fapt, nu pomenim de situația asta tot restul serii. Nu pe drumul spre casa mea, și nici când urcă în patul meu, culcușindu-mi-se la piept.

Am sentimentul că, oricum, ce am spus după partida de sex a eclipsat complet întreaga întâmplare.

REGULA #29: Totul o să fie bine.

Garrett

Îmi curge transpirația pe spate când rememorez evenimentele de seara trecută. Și ultimele zece nopți dinainte. Un lucru periculos pe care să-l faci când alergi pe o potecă în jurul orașului.

Dar aseară nu a fost vorba doar de sex. Ce am făcut și ce am spus a transformat situația dintre noi în ceva mai mult și cum aș putea fi, de fapt, surprins? În ultimele două săptămâni, sora mea vitregă s-a transformat dintr-o fetiță pisăloagă pe care am văzut-o crescând, în singura persoană din lume pe care vreau să o privesc când mă trezesc dimineața.

Dar cât mai pot continua lucrurile astfel? Cât timp pot să mai duc șarada asta și să fiu duplicitar? Pe Drake îl place din motive complet diferite decât cele pentru care mă iubește pe mine. Dacă mă iubește. În cazul în care nu-mi dau seama cum să fiu sincer ca el, atunci într-adevăr o s-o pierd pentru totdeauna.

Sunt la începutul cursei de cinci kilometri când îmi sună telefonul. Răspund folosind căștile pe care le port și presupun că mă caută Emerson sau Maggie cu noutăți de la serviciu în legătură cu evenimentul.

Însă în clipa în care se face conexiunea, aud suspine. Mă opresc imediat pe potecă.

— Garrett! plânge ea.

— Mia, mă bâlbâi. Ce este? Ce s-a întâmplat?

Îmi îngheață sângele-n vene când îi aud vocea, suferința suspinelor ei înțepându-mi inima ca un cuțit.

– S-a prăbușit la lucru! strigă printre lacrimi. A fost luat cu ambulanța, iar acum este în operație și nu știu ce se întâmplă.

Imediat îmi dau seama că e vorba despre Paul.

– Unde ești?

– La St. Francis. Lângă port, îmi spune plângând.

– Ascultă-mă, Mia! O să fie bine. Calmează-te, bine?

– Sunt speriată.

În glasul ei aud frica și panica. Sper să își revină, deoarece nu vreau să mă gândesc cum ar reacționa Mia dacă tatăl ei ar muri.

Ideea mă face să mă încordez ca o bombă gata să explodeze. Sunt agitat când verific locația spitalului pe telefon. Este la doar câțiva kilometri distanță, chiar lângă malul oceanului. Și e ultimul lucru la care mă gândesc înainte să îi spun:

– Sunt pe drum. Mia, vin!

Apoi apăs pe butonul de închidere a apelului și alerg cât mă țin picioarele.

....

Ajungând la spital, practic mă prăbușesc pe biroul de la recepție și întreb de Paul Harris. Doamna care scrie la calculator este prea lentă când îl caută.

– Aici scrie că e încă în operație, dar membrii familiei așteaptă la etajul trei, în aripa de est.

Înainte ca ea să termine fraza, sunt la jumătatea drumului spre lift. Ușa se deschide la timp și mă înghesui cu un grup de asistente, apăsând panicat pe butonul

care mă duce la etajul trei. Transpirația îmi curge pe față și pe spate, dar nu-mi pasă. Ei nu o să-i pese.

Liftul scoate un sunet când ajunge la trei și, când se deschid ușile, o văd. Stă în sala de așteptare, în care totul e maroniu și gri, cu fața roșie și plină de lacrimi, în timp ce își roade stresată unghiile. Se întoarce și mă zărește, iar eu traversez holul și o strâng în brațe înainte ca ușile să se închidă în urma mea.

Și ăsta-i momentul în care se pierde cu firea. Ținându-se de mine ca și când ar avea nevoie să o susțin, o strâng în brațe, lăsând-o să suspine pe tricoul meu. Cu coada ochiului, o văd pe mama care ne privește și mă uit la ea cu o expresie plină de regret. Ar trebui să o îmbrățișez și pe ea. Viața soțului ei este în pericol, dar acum nu există decât o singură persoană care contează. Nu eu fac regulile și cu siguranță nu am prevăzut asta, dar cât timp Mia are nevoie să o îmbrățișez și să îi ofer un umăr pe care să plângă, am s-o fac, la naiba.

....

Paul o să își revină. I s-a spart un abces care aproape a dus la septicemie. Este un efect secundar al cancerului și al tratamentului, dar, din fericire, nu înseamnă reapariția unei alte tumori. Nu mai are nevoie de chimioterapie. Nici de radiații. E vorba doar de operație și o sperietură zdravănă.

Cei de la spital îl țin internat o mare parte din zi. Reușesc să o calmez pe Mia suficient încât să stea în sala de așteptare și să mănânce ceva, dar nu pleacă de lângă mine și nu-mi dă drumul. În tot timpul în care așteptăm, observ cum mama se uită neliniștită la noi, și nu doar o singură dată.

Vede cum ni se împletesc mâinile sau unde o ating întâmplător pe Mia pe piciorul gol. Mă corectez, dar

Mia este prea stresată ca să îi pese. Își sprijină capul de umărul meu sau mă mângâie pe braț ca și când nu s-ar uita nimeni.

După o operație de aproape șase ore, Paul ajunge, în sfârșit, la terapie intensivă. Abia se trezește când le duc pe fete să îl vadă. Mama aleargă prima lângă el, atingându-i delicat brațul în timp ce se așază pe marginea patului.

Mia merge în partea cealaltă, dându-mi drumul pentru prima dată pe ziua de azi. Îl privesc de la picioarele patului atunci când se trezește.

– Ne-am făcut multe griji pentru tine, tată! strigă Mia, alte lacrimi curgându-i pe obraji.

– Oh, Mia, îmi pare rău! Sunt bine, spune el pe un ton răgușit și îndurerat.

– Doctorul a zis că mâine ar trebui să poți pleca acasă, intervine mama.

Cât stau acolo și mă uit la ei trei, ambele femei încruntându-se la el, cu Paul confruntându-le pe rând, mă doare inima dintr-un motiv necunoscut. Crescând, am fost întotdeauna doar eu și mama, de fapt, eu și cea mai bună mamă. Mi-a fost devotată și nu m-am simțit niciodată singur sau dator unei alte persoane. Dar m-a iubit atât de altruist încât, până acum, nu mi-am dat seama că dragostea pentru mine a costat-o. Nu s-a recăsătorit până când nu am crescut. Nu a ieșit la întâlniri. Nu a îndrăznit să-și dorească mai mult pentru ea.

Și, în tot timpul ăla, am ignorat ce îmi lipsea... sau de ce anume o privam pe ea. O familie. Oameni care să stea de ambele părți ale patului de spital.

Mă bucur că i-a găsit pe Paul și Mia și că, în sfârșit, are familia pe care a meritat-o dintotdeauna. Ca și când mi-ar putea ghici gândurile, mama se uită la mine și-mi

întinde o mână. O apuc delicat și stăm toți patru în liniște, neavând nevoie decât de noi toți împreună.

Mia se uită la mine doar o fracțiune de secundă și durerea din inima mea se intețește.

„La naiba!", îmi zic în gând.

Deodată, știu ce înseamnă durerea asta. Știu ce vreau. Și nu este vorba de corpul ei sau de sex, ci să am certitudinea că într-o zi când o să mă aflu într-un pat de spital, ea o să-mi fie alături. Și nu o să fie singură.

Îmi retrag mâna din cea a mamei și intru în panică.

— Ies puțin la aer. Paul, ai nevoie de ceva?

El scutură din cap și simt cele trei priviri ațintite asupra mea când mă îndrept în grabă spre ușă.

— Revin!

Nu pot să o fac. Nu pot continua pe calea asta, mai ales nu cu Mia. Nu sunt tipul ăla. Nu sunt genul care să-și dorească o familie și nu o să fiu niciodată. Nu doar că dețin un club de sex, dar nu sunt capabil să ofer sprijin și încredere Miei, la fel cum face Paul cu mama. Sunt distrus. Acum îi par în regulă Miei, însă la un moment dat, ea o să afle adevărul și o să mă descopere în cea mai groaznică stare. Apoi, ce urmează?

Nu-i nimic. Știe că e vorba numai de sex. Nu m-am atașat în alt fel de ea. Destul de curând, situația noastră o să aparțină trecutului, iar Mia o să treacă mai departe cu cineva potrivit pentru ea.

— Garrett! mă strigă când ajung la ieșirea din spital.

Mă întorc și o văd alergând spre mine. Chiar dacă ochii îi sunt umflați de plâns și nu are nicio urmă de machiaj pe față, tot este incredibil de frumoasă.

— Te simți bine? mă întreabă ea.

Când ajunge în dreptul meu, îşi trece uşor degetele peste pielea braţelor mele şi aproape tresar la atingerea ei.

— Da. Aveam nevoie de nişte aer proaspăt. Eşti bine?

— Acum da, îmi răspunde cu seriozitate. Mama ta a spus că ar trebui să mergem acasă şi să ne odihnim.

— Şi ea?

— Nu pleacă de lângă tata.

Când întinde din nou mâinile spre mine, o las să mă cuprindă de talie, trăgând-o mai aproape.

Asta e predarea finală. Mi-am dat seama prea târziu de greşeală. Nu pot evita direcţia în care merge relaţia cu Mia. Deja suntem acolo. Şi nu îmi displace atât de mult pe cât mă aşteptam.

....

Amândoi avem nevoie disperată să facem un duş, mai mult eu decât ea. Aşadar, când ajungem acasă la mine, o trag în baia principală. Am un plan foarte clar în minte. Duş, mâncare, somn. Şi asta-i tot. Fără sex. Ce cavaler sunt!

După ce dau drumul la apă, îmi permite să o dezbrac. Am spus fără sex, dar nu mă pot abţine să nu-i fur un sărut rapid după ce îi trag tricoul peste cap. Îşi şamponează părul când intru după ea şi mi se pare aproape imposibil să nu-mi las mâinile să-i atingă trupul catifelat şi plin de spumă.

— Eşti bine? o întreb din nou.

Încuviinţează. Nu ştiu de ce o tot întreb asta, aşteptând să fie sinceră şi să-mi spună la ce se gândeşte, de parcă aş fi capabil să gestionez conversaţia în caz că

mi s-ar destăinui. Chiar nu sunt omul cu care să discute. Practic, niciodată nu vorbesc deschis, aşa cum ar dori ea.

După un duş rapid, îi găsesc ceva lejer de îmbrăcat înainte să merg în bucătărie şi să-i pregătesc de mâncare. După câteva clipe, iese din baie în pantalonii mei de trening şi un tricou care i se mulează pe sâni. Îmi aruncă un zâmbet afectuos şi mă opresc, admirând-o.

— Arăt ca un băiat, se plânge.

— Cel mai atrăgător băiat pe care l-am văzut vreodată, îi răspund şi scot cofrajul cu ouă din frigider.

Chicoteşte când se aşază pe unul dintre taburetele din jurul insulei. Ridicându-şi genunchii la piept, ghemuită în pijamaua mea, pare foarte tânără. Aruncându-i din nou o privire când sparg ouăle într-un bol, încerc să identific momentul în care Mia nu mi s-a mai părut prea mică. Şi îmi dau seama că problema mea nu a fost niciodată diferenţa de vârstă, ci modul în care credeam că o să fiu perceput. Cum m-ar privi oamenii şi, mai important, cum ar privi-o pe ea. Însă din clipa în care Mia a reuşit să poarte o discuţie cu mine, am considerat-o egala mea. Ca şi când am fi fost dintotdeauna spirite asemănătoare, două jumătăţi ale unui întreg.

— Ai alergat până la spital? mă întreabă în timp ce bat ouăle.

— Da.

— Cât de mult?

Ridic din umeri.

— Câţiva kilometri. Pe ruta mea, eram deja aproape de golf.

— Ai fi putut să iei un taxi ori să te duci acasă mai întâi ca să te schimbi. De ce a trebuit să ajungi la spital atât de repede?

Mă opresc şi o fixez cu privirea.

– Pentru că aveai nevoie de mine. Pentru că am vrut... să fiu acolo cu tine.

Dă serioasă din cap, ca şi când ar fi mulţumită de răspuns.

– Garrett... Ce suntem noi?

Inspirând adânc, mă pregătesc pentru realitate. Cea pe care o cunosc deja.

– Pentru că ştiu că atunci când am aflat de tata, am vrut să sun o singură persoană. Singura de care aveam nevoie. Aşadar, cred că tu eşti omul meu, dar nu vreau să fii, dacă eu nu-ţi aparţin.

– Mia... mormăi eu, cu mintea plină de întrebări şi îndoieli.

– Aseară ai spus că sunt a ta. Vreau doar să ştiu... dacă e adevărat.

– Este, mă bâlbâi ca un idiot cu vocabularul nedezvoltat şi care nu poate să lege corect cuvintele şi să exprime exact ceea ce simte.

Se uită fix la mine cu o expresie neliniştită, iar eu las bolul din mână şi-mi lipesc palmele de blatul rece de granit. Vreau să merg la ea, însă nu este momentul pentru atingeri. Este vremea să discutăm. Oricum nu mă pricep la asta, deci e mai bine să păstrez distanţa ca să nu fiu distras.

– Mia, nu am mai avut o relaţie de foarte mult timp şi sunt un dezastru. Te-ai angaja la o...

– Şi eu sunt un dezastru, Garrett. Dar dacă o să mă consideri a ta, trebuie să ştiu ce reprezint pentru tine.

În mintea mea, recunosc vag că a venit momentul să fiu sincer. Trebuie să admit că sunt Drake şi că am vorbit cu ea pe chat, ca să putem trece mai departe. Dar sunt un laş nenorocit.

Este o ironie că m-am ascuns în spatele profilului lui Drake, deoarece devenise bariera mea ca să o pot avea pe Mia fără să-i permit să mă vadă cu adevărat. Acum s-a transformat într-un zid, separându-mă de tot ce-mi doresc. Oare o vreau pe Mia, dacă asta înseamnă ca minciuna să existe între noi pentru totdeauna? Sau să risc să o pierd și să îi spun adevărul?

Mergând în partea ei de insulă, mă apropii de ea, nerăbdător să-i ating chipul când o trag spre mine ca să o sărut.

„Nu pot să risc."

— Sunt al tău și o să încerc să dau o șansă relației noastre dacă o faci și tu.

— Promit, îmi răspunde în șoaptă și un mic zâmbet îi ridică colțurile gurii când se apleacă să mă sărute din nou.

Observ cum mă ține mai strâns și mă sărută mai apăsat, ca și când mi-ar arăta cât de mult mă vrea, iar vinovăția mă cuprinde din nou.

— Probabil ar trebui să așteptăm până îl externează pe tata înainte să îi spunem, șoptește ea pe buzele mele.

Tresar.

— Nu. Din punctul meu de vedere, cred că spitalul e locul potrivit în care să-i zicem.

Râde.

— O să treacă peste.

— Ei bine, da. Niciunul din ei nu este genul care să poarte pică. Și cred că o să fie o atmosferă ciudată o vreme, dar, în cele din urmă, o să se obișnuiască. Noi rămânem neschimbați.

Plecând din brațele ei, revin la ouă și iau niște brânză și șuncă din frigider înainte să mă apuc să le bat

din nou. Ridicându-mi privirea la ea, simt momentan liniștea, pe când sentimentul de vinovăție se disipează.

Este aici, în apartamentul meu, în mijlocul după-amiezii, eu îi gătesc și, aparent, nimic nu e straniu sau greșit. Devine tot mai evident că, deși am încercat să mă conving că nu vreau o iubită, se pare că nu am avut dreptate.

După câteva clipe, scot omleta pe farfurie și i-o duc la masă. I se făcuse foame, deoarece mănâncă până la ultima bucată, iar eu mă uit la ea cuprins de un sentiment de mândrie.

Cască în timp ce fac curat în bucătărie și, când mă întorc din nou, nu o mai văd. O găsesc ghemuită în patul meu, adormită atunci când intru în cameră. Stând în pragul ușii, o privesc cum doarme, rememorând fiecare clipă din ultima lună care a condus la clipa de față.

O cunosc pe Mia de cincisprezece ani. Și, cu toate că în felul meu ciudat am iubit-o tot timpul, nu a fost niciodată mai mult decât atât. Foarte mult timp nu a fost nimic. Apoi, brusc, a devenit totul.

Din senin.

Stând pe loc și privind-o, atât de liniștită și mulțumită, îmi spun că pot să fac asta pentru ea cu adevărat. Pot să păstrez relația noastră. Pot să fiu bun – și fericit. Să o protejez de întuneric până ce totul dispare. Oamenii au depășit situații mai grele.

Cu gândul ăsta, mă urc în pat. Când ridic pătura, se întoarce și se culcușește la pieptul meu. Respiră sacadat când o sărut pe frunte.

– Te iubesc, Kitten, îi spun în șoaptă, însă nu-mi răspunde, fiind prea adâncită în visele ei.

REGULA #30: Mamele știu tot.

Garett

Mama doarme pe un scaun lângă patul lui Paul, iar eu îi aduc cina. Este aproape ora 21.00 și, de vreme ce Mia încă dormea, m-am gândit că ar fi bine să ies puțin ca să văd ce se întâmplă la spital.

— Hei, mamă! o înghiontesc ușor în umăr după ce las jos sendvișul pe care i l-am cumpărat de la magazin.

Se trezește și se uită panicată la Paul, dar soțul ei doarme adânc.

— Este bine. Doar ți-am adus ceva de mâncare.

— Oh... Mulțumesc, dragule! Ce face Mia?

— Bine. Trage un pui de somn la mine acasă. Ce a spus doctorul?

— Oh, se înzdrăvenește. Vor să îl mai supravegheze o zi, deci nu pare să plece acasă mâine.

— Oh, la naiba! Îmi pare rău! răspund eu.

Mă așez pe scaunul gol de la capătul patului. Mă atinge pe picior când fac asta.

— Este în regulă. Cel puțin, el este în regulă. Trebuie să fim optimiști.

— Da...

Chiar nu intenționam să zăbovesc prea mult. Sunt nerăbdător să mă întorc la Mia, dar nici nu o pot lăsa pe mama singură.

– Mamă, vrei să mergi acasă și să dormi, să faci un duș sau altceva? Pot să rămân eu cu el.

– Nu. Este în regulă, îmi răspunde încercănată. Apoi își oprește privirea spre chipul meu și îmi dau seama că urmează să spună ceva serios. Mă încordez așteptând. Mia a fost foarte supărată și speriată, zice ea.

– Știu.

– Și te-a sunat. Înainte să mă gândesc să te sun eu, a făcut-o ea.

– Mă bucur că eram în apropiere, îi răspund și aștept să treacă la subiect.

– Știu că Mia se întâlnește cu cineva. De când ne-am întors de la lac, iese aproape în fiecare seară. Chicotește ca o școlăriță. Vorbește mereu la telefon.

Aștept în liniște, privindu-i expresia când vorbește destul de încet ca să nu-l trezească pe Paul. Și trebuie să mă forțez să respir.

Ce o să-i spun dacă mă întreabă? Rușinea și vinovăția din cauza celor făcute cu Mia îmi revin brusc în minte. Este micuța lor Mia, fata pe care a adoptat-o mama. Copilul favorit. Fiica drăguță și inocentă, pe care am pângărit-o în nenumărate feluri în ultimele două săptămâni.

Știu că am spus că se vor obișnui cu ideea că suntem împreună, dar dacă nu o fac? Nu i-aș putea condamna. Sunt proprietarul unui club, celibatar și petrecărețul cu treisprezece ani mai în vârstă decât ea, iar asta nici măcar nu se numără printre problemele mele principale.

Mama se întinde și-mi atinge mâna, reducând la tăcere vocile nebunești din mintea mea.

– În veci n-aș fi presupus că ești tu, Garrett.

Şi iată! Ca un fulger, loveşte cu precizie incredibilă, schimbând totul. Nu are rost să neg. Când mamele ştiu, ştiu pur şi simplu.

— Mamă...

— Imediat ce mi-a picat fisa, m-am simţit ca o proastă că nu am observat mai devreme. Nici măcar nu cred că a încercat să o ascundă. Mi-am dat seama cât de natural arătaţi voi doi împreună.

— Isuse, mormăi şi îmi cuprind faţa cu mâinile.

— Oh, relaxează-te! îmi răspunde mama. Nu este ca şi cum chiar e sora ta. Iar tu aveai deja 21 de ani când v-aţi cunoscut, deci nu ai crescut lângă ea. Credeam doar că... nu o placi.

— Nu cred că sunt pregătit pentru discuţia asta, îi răspund, fără să-mi ridic privirea din podea.

— Ei bine, ai face bine să te pregăteşti, deoarece n-am de gând să mint pentru tine. Dacă Paul vede ce am văzut eu azi, o să-şi dea seama.

Îmi ridic privirea la el şi observ că încă sforăie liniştit. Mi se pare că i-am trădat încrederea.

— Mia este foarte loială, Garrett. Prea loială. Şi încăpăţânată. Ştiu că o să-ţi rămână alături în orice condiţie, dar vreau să te gândeşti bine înainte să te angajezi la ceva ce ar putea să ne distrugă familia.

Plecându-mi capul, mă uit la mâinile mele împreunate, în timp ce mă gândesc la vorbele mamei.

— Nu vreau să o rănesc.

— Atunci, nu o face. Fii sincer şi deschis cu ea. Dar, dacă o păcăleşti sau o minţi, o să fii vinovat, iar Mia nu o să te ierte niciodată.

Fulgerul loveşte din nou, de data asta atingându-mă exact acolo unde doare.

— De ce presupui că o s-o rănesc? Atât de puțină încredere ai în mine?

— Te cunosc, Garrett. Știu că duci propriile lupte și ai demonii tăi și îți spun să nu-i ascunzi nimic, pentru că o să-ți fie alături indiferent de situație, dar dacă o minți și o amăgești, *o s-o pierzi*.

Este liniște când îmi trec degetele prin păr, amintindu-mi de conversația pe care am purtat-o înainte să plec de acasă și cât de bine m-am simțit în brațele ei în dimineața asta.

Mă uit în ochii ei.

— Nu ești supărată?

— Nu sunt tatăl ei. Își mută privirea la bărbatul care doarme între noi. În locul tău, aș mărturisi înainte să afle singur, ca mine. Nu o să-i placă asta.

— O să-i spunem, răspund și încuviințez.

— Este o relație serioasă? mă întreabă mama, iar eu nu răspund pe loc.

Foarte puține sunt lucrurile pe care le iau în serios și, sincer, nu am crezut niciodată că Mia ar fi unul dintre ele.

— Da, cred că este.

Ea inspiră și oftează prelung.

— O să dureze o vreme până mă obișnuiesc. Este puțin ciudat, dar voi chiar ați putea să vă potriviți. Nu te-am văzut niciodată comportându-te cu cineva așa cum ai făcut-o azi cu ea. Scoate la iveală ceva din tine.

— Ce? întreb eu, uitându-mă în ochii mamei.

Glasul îmi tremură ușor, emoția reprimată amenințând să mă învăluie.

Înghite și mă fixează cu privirea când îmi răspunde:

— Liniştea.

Liniştea? Asta a văzut mama azi, când Mia a plâns isteric la pieptul meu, iar eu eram transpirat, roşu la faţă şi obosit?

Înainte să o rog să dezvolte, continuă:

— Uneori, cred că te-am dezamăgit, Garrett.

Surprins, îmi ridic privirea la ea. Aşa cum mamele fac deseori, emoţia nu este înăbuşită, ci iese la suprafaţă, revărsându-se în cuvintele şi lacrimile ei.

— Pentru că nu te-am înţeles niciodată. Nu te-am putut ajuta. Am vrut doar să te iubesc şi să-ţi ofer toată atenţia mea, sperând că este suficient, dar întotdeauna mi s-a părut că există o ruptură între noi. M-am temut c-ai să simţi acea ruptură şi cu ceilalţi din viaţa ta.

Mama nu mi-a mai vorbit *niciodată* aşa. Nu discutăm despre problemele mele. Conversaţia a fost întotdeauna *despre mine*, comportamentul şi problemele *mele*, astfel încât eu şi boala devenisem un întreg.

Nu aveam, pur şi simplu, o boală – *eram* boala. Sau, cel puţin, aşa mi s-a părut. Până în clipa asta, în care mama vorbeşte, în sfârşit, despre problema evidentă pe care am ignorat-o toată viaţa – o mare afecţiune maniaco-depresivă – nu am conştientizat nimic.

Nu vorbesc. Nu ştiu ce aş putea spune. Dar ea continuă, vorbind în şoaptă ca să nu îl trezim pe Paul:

— Acum îmi dau seama că te-am dezamăgit, Garrett. Te-am ţinut aproape de mine toată viaţa, deoarece am crezut că te-aş putea iubi destul ca să-mi răscumpăr greşelile.

— Mamă, nu ai...

Vocea mea este serioasă, deoarece aş vrea să închei conversaţia jenantă chiar acum, dar ea nu mă lasă.

— Îmi pare rău, Garrett!

Lacrimile îi curg pe obraji, iar eu tac. Îmi înăbuș emoțiile care mi se ridică în gât și, în schimb, o țin de mână. Așa cum am făcut azi pentru Mia, încerc să îi ofer mamei sprijinul de care are nevoie. Chiar dacă eu sunt cel pe care crede că l-a rănit.

Deși niciodată nu am văzut lucrurile așa. Mama s-a străduit. Eu am fost cel care i-a creat probleme și i-a îngreunat viața. Eu sunt cel care ar trebui să se scuze, dar tot nu sunt capabil să mă exprim.

– Așadar, Garrett, când spun că Mia te liniștește, mă refer la faptul că legătura pe care am văzut-o între voi te ține mai ancorat în realitate decât te-am văzut vreodată. Ca și când agitația din mintea ta a dispărut. Și asta e ceea ce mi-am dorit pentru tine de la bun început. Nu-mi pasă că nu sunt eu cea care te poate ajuta, că ea este sora ta vitregă sau că lui Paul s-ar putea să nu îi placă situația. Ești liniștit și asta-i tot ce am vrut vreodată pentru tine.

Apoi, înșfacă cutia de șervețele de lângă scaunul ei și se șterge la ochi. Problema dispare și atmosfera se destinde.

Dar eu rămân în continuare fără cuvinte.

Când intră asistentele și mama vorbește cu ele, nu mă mișc și tac. Mental, rememorez fiecare clipă petrecută cu Mia la casa de lângă lac și în club, dându-mi seama că mama are dreptate. Când sunt cu Mia, nu simt că sunt singur sau că mă lupt cu vârtejurile propriilor emoții. Sunt foarte atent la ea și chiar și atunci când ne certăm sau ne tachinăm, mă liniștește cu o singură privire.

Realizez că fata cu care nu am crezut niciodată că aș putea fi într-o relație mi-a fost, probabil, menită de la bun început.

REGULA #31: Nu-i permite să te ia de proastă.

Mia

Când mă trezesc este întuneric și patul e gol, dar de undeva din apartament se aude un bâzâit. Mă întind când mă dau jos din pat și mă împiedic în drum spre ușă. Este bine că mi-a dat hainele lui și că nu sunt obligată să umblu dezbrăcată.

— Garrett! strig eu, însă nu primesc niciun răspuns.

Unde naiba s-a dus? Poate că a trebuit să plece la lucru.

Soneria se aude din nou și alerg să deschid ușa.

— Vin! țip și rămân fără cuvinte în fața blondului superb, înalt de doi metri, pe care l-am văzut o dată sau de două ori prin club. Bună! mă bâlbâi eu, rușinată.

— Bună! Tu trebuie să fii Mia, spune el cu un rânjet. Isabel și Hunter m-au trimis cu cina și flori pentru Garrett. Este aici?

— Ăăă... Nu.

— Am auzit că tatăl tău este în spital, așa c-am vrut să fim utili.

— Oh, răspund și mă dau la o parte ca să îl las să intre. Foarte drăguț din partea voastră! Nu știu unde a plecat Garrett, dar poți să pui pachetul în bucătărie.

Când trece pe lângă mine, simt mirosul subtil și masculin al apei lui de colonie.

— Ce face tatăl tău? întreabă el, după ce lasă o farfurie cu un preparat din paste și o sticlă de vin pe blat.

— Se recuperează. Mâine trebuie să ajungă acasă, spun zâmbind.

— Bun! O să-i anunț pe ceilalți.

Se sprijină degajat de blat, părând mult prea chipeș când îmi zâmbește.

— Îmi pare rău! Nu cred că ne-am cunoscut, spun eu. Ești unul dintre patroni?

Râde.

— Oh, la naiba! Ce nepoliticos sunt! Când îmi întinde mâna, la fel fac și eu cu a mea. Sunt Drake, un prieten de-al lui Hunter și antreprenor...

Îmi opresc mâna în aer înainte să o apuc pe a lui.

— Drake? întreb eu, întrerupându-l.

— Da. Dumnezeule, nu ai auzit nimic de mine, nu? Dacă da, ce ai auzit?

Mă concentrez și nimic nu mai are logică. Este un alt Drake. Trebuie să fie. Nu e Drake *al meu*. Cel puțin, m-ar recunoaște și ar spune ceva, dar totuși... Doar menționarea numelui său îmi mișcă pământul de sub picioare.

— Nu am auzit... Adică, mă bâlbâi eu. Ai spus că ești antreprenor?

— Da, îmi răspunde zâmbind. Am renovat Salacious Players Club.

— Construcții, bâigui eu.

Este o coincidență. Trebuie să fie. Ar putea fi un milion de tipi pe care-i cheamă Drake și care lucrează în construcții.

— Și cu siguranță nu ne-am cunoscut? întreb, simțindu-mă ca o idioată.

Trebuie să mă asigur și, în afară de a-l întreba direct „M-ai văzut vreodată dezbrăcându-mă pe telefon?”, nu prea am cum să fiu sigură.

Chicotește, părând jenat.

– Nu în mod oficial, dar te-am văzut pe la club și Garrett a vorbit despre tine. Mult.

Când nu răspund, uitându-mă în gol la fereastra din partea cealaltă a camerei, Drake se apropie.

– Sigur te simți bine?

– Da, îi zic repede și clatin din cap. Abia m-am trezit și a fost o zi lungă.

– Bineînțeles. Ai nevoie de ceva înainte să plec? Isabel a spus să bagi lasagna în cuptor cam treizeci de minute ca să se încălzească.

– Mulțumesc! spun eu, zâmbind forțat.

În spatele lui, ușa de la intrare se deschide și văd cum Garrett intră în apartament, fixându-l imediat cu privirea pe constructorul înalt care se află în bucătărie.

– Drake... mormăie neliniștit, uitându-se de la el spre mine.

Când bărbatul se întoarce ca să-l salute pe Garrett și să-i explice de ce a venit, simt un mic fior de frică pe șira spinării. O frică pe care o am de mai mult timp decât vreau să recunosc. Mi-e teamă că am fost păcălită din nou.

Înșelată. Manipulată.

Nu. Alung gândul. El nu ar face una ca asta. Acum ne înțelegem. În sfârșit, vrea să aibă o relație. Ne-am făcut promisiuni. Am tot ce mi-am dorit vreodată.

Când îmi ridic privirea, Drake îmi face semn de rămas-bun din fața ușii, iar eu îi arunc un zâmbet forțat, fluturând rapid din mână. Rămân singură cu Garrett și încordarea este maximă. Atât de intensă, încât îmi apasă

pieptul, făcându-mă să respir greoi. Să-mi fie dificil să mă comport normal, să îl privesc și să zâmbesc.

Mi se pare doar mie? Sau o simte și el?

Mă gândesc prea mult la asta, nu-i așa?

– Ești bine? mă întreabă, iar eu mă uit la expresia lui.

Este același chip pe care l-am sărutat de o sută de ori în ultimele două săptămâni, dar este și chipul unui bărbat căruia nefericirea mea obișnuia să i se pară amuzantă. De care eram sigură că nu o să iubească niciodată sincer pe cineva deoarece e prea egoist. Este ca și când am început să-l văd cu alți ochi și doar acum îmi amintesc cine este cu adevărat.

– Da, mormăi eu, întorcându-mă spre dormitor ca să-mi iau telefonul. Unde ai plecat?

– Să îi duc mamei ceva de mâncare.

– Cum se simte? îl întreb, făcând conversație cât apuc telefonul de pe noptieră.

– Bine. Îl mai țin o zi internat pe tatăl tău doar ca să îl supravegheze.

Rahat, tata! Chiar ar trebui să mă concentrez la el, nu să mă panichez pentru lucruri mărunte. Deoarece, probabil n-am dreptate.

Garrett nu pretinde că este Drake. Mă amăgesc singură.

Însă trebuie să mă asigur.

Așadar, când mă întorc în sufragerie, unde el stă și se uită la mine cu o oarecare îngrijorare în ochi, deschid aplicația. Văzând numele de utilizator al lui Drake, mă neliniștesc.

Eu sunt cea care vorbește cu doi bărbați în același timp. Dacă îi scriu acum lui Drake și nu este Garrett, atunci cu ce sunt mai bună? Am mințit și eu, nu-i așa?

Bună, scriu în căsuță, degetul mare tremurându-mi înainte să trimit mesajul.

„Te rog, să nu fii el! Te rog, să nu fii el! Te rog, să nu fii el!"

Din partea cealaltă a camerei, aud sunetul inconfundabil al telefonului său care țiuie odată cu primirea notificării.

Și timpul se oprește în loc. Încordarea este acum sufocantă. Mi se încălzesc obrajii de furie și mi se poticnește respirația când îmi ridic privirea spre chipul lui, dar el nu se mișcă.

— Mia, șoptește rugător, iar mie îmi apar lacrimi în ochi.

Rezist impulsului de a arunca în el cu telefonul, strângându-l atât de tare în mână încât mă doare.

— Nu, îi spun, în timp ce mă întorc cu spatele la el. Nu, tu nu mi-ai face asta.

— Te rog să mă asculți! mă imploră din nou și se apropie de mine, însă ridic repede o mână ca să îl opresc.

— Nu, zic eu din nou, repetându-mă, deoarece este singurul cuvânt pe care îl pot rosti acum.

„Nu, nu, nu, nu, nu!"

— A început ca o greșeală și nu m-am mai putut opri...

Rămân cu gura căscată și mă încrunt la el.

— O greșeală? M-ai privit... Ți-am auzit vocea!

— Știu că am greșit, dar tot ce am spus a fost adevărat. Trebuie să mă crezi!

Brusc, îmi amintesc seara aia. Prima dată când am vorbit cu Drake și derulez totul în minte.

— De asta ai venit la lac. Acum are sens.

— Trebuia să te văd.

– A fost o mare glumă pentru tine?

– Nu, Mia! Te rog să mă asculți...

– Nu pot! strig eu. Nici măcar nu mă pot uita la tine. M-ai mințit tot timpul... M-ai manipulat... făcându-mă să mă îndrăgostesc de tine.

Întinde mâna spre mine, iar eu acționez instinctiv, lovindu-l puternic peste obraz. Mă bucur de usturimea palmei mele și de suferința de pe chipul lui. Vreau să îl rănesc și să simtă jumătate din ce simt eu acum.

– Mă simt ca o proastă. M-ai făcut să mă simt ca o proastă. Te-ai *folosit* de mine.

Deodată, mă înghesuie spre perete, fața lui fiind aproape de a mea când șoptește:

– Eu sunt prostul. Nu trebuia să accesez niciodată videoul tău de prezentare, dar erai foarte frumoasă și nu m-am putut abține. Apoi, m-am îndrăgostit de tine și îmi pare foarte rău că te-am făcut să suferi, Kitten!

– Nu! strig și mă zbat în brațele lui. Nu-mi spune așa!

Traversând nervoasă camera, îmi iau poșeta de pe blat și cheile, apoi mă grăbesc spre ușă.

– Te rog, nu pleca! mă imploră el gâtuit de emoție, iar când ajung la ușă, aproape șovăi.

Pentru o fracțiune de secundă, vreau să rămân.

Dar nu pot. În schimb, mă întorc spre el, lacrimile șiroindu-mi pe obraji când îl privesc în ochi.

– Întotdeauna te-am dorit mai mult.

Când închid ușa în urma mea, iau cu mine și expresia de pe chipul lui. Nu aș putea să o uit nici dacă aș încerca.

REGULA #32: Nu-l ierta până nu-și câștigă dreptul.

Mia

Tata a ieşit din spital acum două săptămâni, iar eu m-am dedicat îngrijirii lui. Este un mod perfect de a-mi distrage atenţia şi e mult mai bine decât să plâng la subsol. Am apelat la băutură şi cumpărături ca să fac faţă situaţiei, dar rămân fără bani, deci trebuie să găsesc o metodă mai eficientă care să mă distragă.

Starea lui e mai stabilă decât m-am aşteptat, poate să meargă prin casă şi să mănânce fără ajutor, ceea ce mi se pare enervant, pentru că am cu disperare nevoie de ceva care să-mi consume mai mult timpul. Aşa că acum stau constant plictisită lângă el, rugându-l să-mi dea ceva de făcut şi încercând absolut orice ca să-mi distrag mintea de la faptul că mi-e dor de Garrett.

Laura îşi dă seama că se întâmplă ceva. Nu pot să abuzez de scuza că „probabil e ocupat cu munca". Mai ales pentru un tip care a alergat cinci kilometri în miezul verii ca să fie lângă mine la spital.

Au trecut două săptămâni de când am vorbit cu el şi încă am o culoare cadaverică, dar mi se instalează şi îngrijorarea. Am fost prea rănită în seara aia ca să-mi manifestez furia şi am reuşit să mă abţin să nu-l sun ca să ţip la el şi să-i spun cât de supărată sunt. Dar vreau şi să văd ce mai face.

Evenimentul pentru voaiori este programat la sfârșitul acestei săptămâni și m-am implicat destul de mult ca să mă simt îndreptățită să particip. Ar trebui să fiu acolo, dar nu pot să risc să mă aflu în preajma lui Garrett. Mai am nevoie de timp ca să mă gândesc și să fiu furioasă.

Când merg să văd cum se mai simte tata, nu îl găsesc în pat, așa cum ar trebui. În schimb, e pe veranda din spate, bucurându-se de soare.

– Trebuia să dormi, mormăi eu când iau loc pe scaunul din fața lui.

– M-am săturat să dorm. Apoi se strâmbă la mine cu o expresie severă. În plus, tu vorbești? Și ție pare că ți-ar prinde bine un somn.

– Au!

– De ce stai aici ca să ai grijă de mine? Nu te-am văzut aproape toată vara, iar acum nu mai pleci.

– Abia ai fost operat și m-ai speriat de moarte. Este atât de greșit că vreau să mă asigur că ești bine și să petrec timp cu tine?

– Sunt bine, spune și-și dă ochii peste cap. Nu mai sta pe aici. Du-te la plajă sau petrece-ți timpul cu Garrett.

Numele lui mă reduce imediat la tăcere.

– Oh, sunteți certați, nu? întreabă el, în mod evident observând cum menționarea numelui său îmi schimbă starea de spirit.

– Da, răspund eu.

– Ce a făcut de data asta?

Nu mă uit la tata când îmi mușc buza inferioară. Nici măcar nu pot să încep conversația fără să devină foarte jenantă și nepotrivită. Așadar, păstrez tăcerea.

– Laura mi-a povestit ce s-a întâmplat când eram în operație.

Îmi ridic privirea la el.

– Ce s-a întâmplat?

— A spus că l-ai sunat, ceea ce e surprinzător. Dar apoi mi-a zis că ați fost de nedespărțit în cele câteva ore în care ați așteptat.

Trebuie să mă forțez să înghit nodul incomod care mi se formează în gât.

— Eram doar speriați.

— Da... îmi răspunde fără să pară convins. Mai târziu în seara aia, s-a întors la spital și i-a mărturisit totul mamei lui, că relația voastră este serioasă. Că e neliniștit din cauza felului în care ar reacționa lumea, dar că te iubește.

Ce? A spus el asta?

— Tată...

Abia mă abțin să neg sau să mă scuz, dar nu știu exact de ce.

El își ridică mâna ca să mă oprească.

— Nu am nevoie de detalii, dar nici nu vreau să mă minți.

— Ești supărat?

— Puțin... Dar ai 23 de ani. Și nu am crescut o fată care nu-și poate lua singură apărarea. Știu că dacă o să te rănească vreodată, o să-i faci viața un iad.

Mă doare inima când îmi aduc aminte că, de fapt, m-a rănit. O profeție împlinită de vreme ce, într-un fel, Garrett a încercat să mă avertizeze.

— Nu știu ce să spun...

— Spune-mi de ce ești aici și nu cu el, zice el încruntat.

— Pentru că nenorocitul deja a greșit față de mine – scuze, mă bâlbâi eu, acoperindu-mi gura după ce am vorbit urât de față cu tata.

Râde, însă imediat se crispează de durere.

— Hmm... răspunde el, iar eu aștept să continue. Este ceva ce poți ierta? Ce poate fi rezolvat?

— Nu știu. M-a umilit.

Tata zâmbește din nou, dar se oprește când își dă ...ma că nici măcar nu poate chicoti fără să-l doară.

— Vrei să încetezi? spun eu, ridicându-mă ca să îl ...grijesc. Dacă îți sare o copcă, Laura o să te ucidă.

— Ei hai! E amuzant.

— Ce e atât de amuzant că Garrett mă umilește?

— Așa e Garrett, spune tata, ca și când nu ar trebui ... mă surprindă deloc. V-ați luat unul de celălalt timp de ...cisprezece ani. Acum vrei să ai o relație cu el și crezi ... lucrurile o să fie altfel. Dragă, oamenii nu se schimbă ...ar pentru că s-a schimbat statusul relației.

— Ei bine, m-a mințit și este mai mult decât o farsă ...u o glumă.

— Îmi pare rău, spune el, uitându-se serios la mine. ...u îl ierta până nu merită.

— Dar... răspund eu, deoarece știu că vrea să ...ntinue.

— Dar... sper să merite. Faci parte din familie și ai ...t fericită în ultima vreme. Sunt tatăl tău, așadar, oricât ...-ar displăcea ideea că ai un iubit, îmi place să te văd ...plinită.

Gâtul începe să mă usture de emoție. De ce o discu... deschisă cu tata mă face să plâng?

— Știu că Laura vrea să îl vadă și pe el fericit.

Doar menționarea fericirii lui Garrett mă face să-mi ...cordez maxilarul și-mi ridic privirea la tata. Însă nu mai ...ce nimic, iar eu mă îngrijorez mai tare.

....

Eu și Laura facem curat în bucătărie când îmi sună ...efonul; nu recunosc numărul, dar este un apel local ... dintr-un motiv oarecare, mă simt obligată să apăs ...tonul verde.

— Alo?

— Am auzit despre tine... se aude o voce simpatică.

— Eden?

— Îți amintești de mine, spune ea, râzând. Nu știam dacă o s-o faci. Charlie mi-a dat numărul tău. Sper că nu te superi că te-am sunat.

Aproape am uitat că i-am dat numărul meu lui Charlotte în toiul organizărilor pentru eveniment.

— Bineînțeles că nu, spun eu, uitându-mă la Laura când ies din bucătărie ca să vorbesc în privat. Dar ce ai auzit mai exact?

— Am auzit că ai uimit holul voaiorilor cu mica ta prestație solo.

„Oh, asta!", mormăi în sinea mea.

— Ai auzit, așa-i?

— Dragă, toți au făcut-o.

— Ei bine, e puțin jenant, zic în timp ce dispar la subsol.

— Jenant? Din ce se vorbește, a fost al naibii de erotic. Întotdeauna am vrut să iau o cameră singură, dar niciodată nu am avut curajul. Ești uimitoare!

Râd.

— Cum așa?

— Pentru că nu-ți pasă. Ești atrăgătoare, o știi și i-ai făcut pe oameni să te privească. Mi-aș dori să pot fi ca tine.

De data asta, râd ceva mai zgomotos.

— Te rog!

— Vorbesc serios! Genul ăsta de încredere este foarte seducător. Trebuie să prestezi în weekend.

Weekendul ăsta... Evenimentul.

— Nu pot s-o fac.

— De ce nu?

— Pentru că nu mai vorbesc cu Garrett.

— Ei bine, nu a venit la club toată săptămâna, deci probabil oricum nu trebuie să-ți faci griji pentru el. În plus, ce altă metodă mai bună cunoști de a-i arăta că nu ai nevoie de el, decât să vii aici și să faci senzație?

Chiar am nevoie de el. Și îmi pasă că nu s-a prezentat la serviciu. Însă nu o spun. Sunt supărată pe el, dar și îngrijorată.

— Nu știu...

— Ei bine, gândește-te. Mi-ar face plăcere să te ajut să-ți aranjezi scena. Te-am putea pune pe o platformă rotativă. Mă gândesc la ceva complet alb pe un pat negru... Poate chiar să-ți dăm niște jucării pe care să le folosești. Mulțimea ar fi extaziată.

Ideea este îmbietoare și, dacă nu ar fi fost Garrett, nu aș fi ezitat să accept.

— O să mă gândesc, bine?

— Consider că ești de acord.

Îmi vine să râd.

— Nu-i adevărat. Înseamnă că o să mă gândesc.

— Ne vedem diseară la 22.00 ca să putem discuta detaliile.

— Eden!

— Charlotte stă lângă mine. A zis că este o idee bună.

— Încetează! răspund eu, chicotind.

— Bine, ne vedem curând! spun amândouă deodată, înainte să închidă.

Încerc să-mi șterg zâmbetul de pe față când deschid apa la duș. Presupun că Eden nu îmi dă de ales, dar cred că, de fapt, e vorba de mai mult de atât. Există șansa ca el să fie acolo. Aș avea ocazia să-l văd și să știu că este în regulă. Chiar dacă sunt nervoasă. Chiar dacă sunt sigură că nu o să-l iert.

REGULA #33: Ai grijă la elasticele negre de prins părul.

Garrett

Ar trebui să pot trece peste. Să merg la club. Să ies la alergat. Este *doar* o fată. O greșeală. Nu ar trebui să fie atât de greu.

În ultimii zece ani, am putut să fac ce trebuia ca să scap de un episod. Poate să mă ascund sub pătură o zi sau două, iar apoi să-mi revin. Nu iau medicamente, nici nu mă duc la psiholog și am trecut prin toate crizele depresive urâte fără niciun ajutor.

Cu excepția *unei singure dăți nenorocite.*

Și nu mai repet episodul ăla. Nu o să o mai fac.

Însă, indiferent ce-mi spun, totul este greu acum. Ca o boală care îmi curge prin vene. Sentimentul dezgustător și hidos îmi strică dispoziția, făcând totul neplăcut, dificil și *nepotrivit*. Nu ar trebui să fie atât de greu.

Toată schimbarea a fost declanșată de plecarea ei, dar este doar o nenorocită de despărțire. „Adună-te, Garrett! Și alungă odată starea asta de spirit!"

Ar trebui să mă simt ușurat că m-a părăsit. Este mai bine. Toată situația cu Mia s-a terminat, ea e liberă să depășească momentul și să-și găsească pe cineva mai bun. Iar eu mă pot întoarce la viața care îmi place, cea unde mă pot concentra la lucrurile care chiar contează pentru mine. Cum ar fi munca.

Așadar, de ce mă simt brusc ca un mare rahat?

Dându-mă jos din pat, mă îndrept spre fereastră. Rememorând evenimentele din seara aceea, partea care-mi displace cel mai mult este starea de spirit pozitivă pe care o aveam în drum spre ușa apartamentului meu, entuziasmat că i-am mărturisit mamei, gata să-i spun totul Miei. Eram îndrăgostit. Eram pregătit să-mi iau un angajament. Eram pregătit să intru într-o relație și să-mi respect promisiunile făcute, chiar dacă ideea mă îngrozea la culme.

Iar apoi l-am văzut pe Drake în bucătăria mea și am știut că s-a terminat.

Am avut foarte multe șanse să fiu sincer, dar le-am ratat pe toate. Poate că nu am vrut. Poate că, în sinea mea, știam că nu există nicio speranță și m-am sabotat singur... din nou. Ce șocant!

Oh, îmi spun pentru a suta oară în ultimele paisprezece zile. Oh, *la naiba*!

Este mai bine pentru Mia. De fapt, e cel mai bun lucru pe care l-am putut face pentru ea. Este liberă să găsească pe cineva care o merită. Pe cineva mai atrăgător, ca Drake. Sau mai inteligent, ca Hunter. Sau mai încrezător, ca Emerson.

Sunt varză și am încercat să i-o spun. Așadar, acum i-am făcut o favoare și-am scutit-o de luni sau chiar ani de probleme. O fată ca ea poate să facă ceva mult mai bun decât să fie cu un ratat ca mine.

La naiba! Trebuie să îmi limpezesc mintea. Mormăind o înjurătură, mă îndrept spre baie. Trebuie să mă întorc la club. Evenimentul este mâine-seară și dacă nu apar o să-l anuleze.

Poate că ar trebui să o facă.

Ar trebui să ies la alergat. Mi-ar prinde bine. Însă nu fac decât să mă uit în oglindă și să încerc să adun un

gram de energie necesar ca să mă-ncalț cu nenorociții de pantofi, dar nu reușesc. E de negăsit.

— La naiba, bâigui din nou, lovind tejgheaua cu palma.

Mă uit la propria reflexie din oglindă și îl dojenesc pe bărbatul care mă privește din cauză că este leneș, nebun și distrus.

Nu o să se mai repete. N-am de gând să mă deprim iarăși. Mi-a luat prea mult timp să-mi revin ultima dată și am lucrat asiduu ca să ascund de toată lumea *parazitul* emoțional care mă mistuie. Dacă mă manifest acum, atunci el câștigă.

Și nu o să permit să se întâmple.

Spun lucruri mari pentru un tip care, după doar câteva clipe, este înfrânt de un elastic de prins părul. Un singur elastic negru de păr stă în spatele toaletei, unde l-a lăsat în urmă cu două săptămâni, înainte să intre în duș cu mine.

E declanșatorul. Lucrul care mă trimite înapoi în siguranța patului meu pentru a paisprezecea zi la rând. Un elastic negru.

Un singur memento că a fost aici, că era fericită, că era a mea... Iar eu am stricat totul.

În urmă cu zece ani

Garrett

Opresc acasă la mama după două ore, încă purtând costumul de seara trecută, mahmur după beția de douăzeci și patru de ore cu tequila, aproximativ patru ore de somn și cu o băutură energizantă în mână. Probabil că ar fi trebuit, pur și simplu, să plec acasă și să dorm, dar la naiba cu asta! Sunt binedispus. Înainte să intru alergând pe ușă, arunc rapid o privire în oglinda retrovizoare ca să-mi aranjez părul. Nu prea am ce face cu cearcănele mele.

Când cobor din mașină, mă așteaptă mama.

— Ai întârziat, îmi zice de pe verandă, stând cu brațele încrucișate și încruntându-se furioasă la mine.

La naiba!

— Am avut treabă, spun în timp ce afișez un zâmbet fals și alerg spre casă.

— Treabă? Este ora 14.00, Garrett. Tu lucrezi la un club de noapte, deci spune-mi de ce naiba ai ajuns abia acum?

Râd în loc să răspund. Mama nu vrea să-i povestesc ce s-a întâmplat în ultimele douăzeci și patru de ore, despre cele două fete lângă care m-am trezit... și pe ale căror nume nici măcar nu mi le amintesc. Da,

lucram – cam în urmă cu zece ore. Restul o să-l numim *relaționare*.

— Ai fi preferat să nu ajung deloc? glumesc eu, dar ea nu e deloc amuzată.

— Este ziua ei de naștere, Garrett. Nu intra în casă dacă te afli în starea asta.

— Cum? izbucnesc eu.

— Miroși a alcool. Ai costumul șifonat și arăți de parcă n-ai dormit zile întregi.

— Mulțumesc, mamă! spun râzând și mă aplec să o sărut pe obraz, dar se retrage. Am dormit. De fapt, abia m-am trezit.

Mă oprește, punând ferm o mână pe pieptul meu.

— Vorbesc serios, Garrett! Spune-mi!

— Sunt bine, îi răspund, încercând să par destul de convingător.

— Nu ești bine.

— Mamă, te asigur. Doar lucrez mult, în regulă? Sunt bine.

Oftează când deschid ușa și intru în casa ei – noua ei casă. E de trei ori mai mare decât cea în care am crescut. Se aud râsete din curtea din spate și este mâncare pe masa din sufragerie. Iau vreo două chipsuri și le înmoi în sos, înainte să mă îndrept spre verandă, unde Paul stă cu o parte din noii lor prieteni, iar copiii înoată în piscină.

Sunt îmbrăcat mult prea elegant, iar râsetele încetează când toți se încruntă la mine. Locul meu nu e aici. La fel de bine, ar putea să mi-o scrie pe frunte, dar la naiba! Am venit și nu am de gând să plec.

— Hei, Garrett! spune Paul, spărgând liniștea cu un salut cordial.

— Hei, Paul! răspund eu.

Prietenii lui se holbează în continuare deranjant la mine.

Apoi, văd în piscină blonda cu ochi scânteietori, pistrui și aparat dentar. Mai devreme chicotea cu prietenii ei, iar acum se oprește în loc și se încruntă la mine când mă observă.

– La mulți ani, răzgâiato! îi strig eu, dar nu-mi răspunde.

Doar mă fixează cu răceală. Apoi, își mută ochii spre femeia de lângă mine și o văd făcând un schimb de priviri cu mama. Zâmbesc încordat.

Sentimentul că sunt nedorit nu mai este subtil sau tăcut. Este strident și umilitor. Întorcându-mi spatele la privirile deranjante, intru din nou în casă. Cel puțin, mâncarea pentru petrecere nu o să mă judece. Și nu trebuie decât să caut în frigider ca să găsesc o bere rece ca gheața – o marcă scumpă.

— Mulțumesc, Paul, mormăi încet când o desfac.

Ei își continuă conversația afară, iar eu îmi scot sacoul.

Mănânc singur în bucătărie când fiica răsfățată de 13 ani a lui Paul mă găsește.

— Ce ai pățit? mă întreabă pe un ton insolent și sarcastic.

E înfășurată într-un prosop de plajă cu flori tropicale, părul blond-cenușiu fiindu-i ud și lipit de cap.

— Tu ce ai pățit? îi răspund cu un rânjet superior.

— Nici măcar nu ți-ai pus costumul de baie pentru petrecerea la piscină.

— Nu vreau să înot și nu sunt un copil.

— Ei bine, te porți ca unul! izbucnește ea și-mi dau seama că-și dă în petic.

Asta face întotdeauna când suntem împreună și de fel pot să-i ignor comportamentul, dar azi sunt obosit, ursuz și sec.

— Mai ușor cu chipsurile, îi răspund când văd că întinde mâna ca să apuce niște Doritos.

Am spus un lucru urât pentru că sunt un măgar. Sunt un ticălos, iar ea e doar un copil drăguț, a cărui mamă a murit când era un bebeluș, și cu siguranță nu și-a dorit un frate vitreg atât de tâmpit.

Dar, în sinea mea, o displac pe Mia din motive foarte stupide. Motive pentru care doar un bărbat infantil, egoist și dezechilibrat chimic ar urî o fetiță. Nu sunt mândru de asta și nu neg că sunt un ticălos de primă clasă.

— Du-te naibii, Garrett! mormăie ea drept răspuns, aruncând în mine cu chipsuri.

Am meritat-o. Apoi iese repede din casă, iar mama intră grăbită, în mod evident auzind că mica ei prințesă s-a supărat.

— Ce-a fost asta? întreabă mama.

— Ea s-a purtat urât, răspund eu.

— Garrett! vocea mamei este pătrunzătoare, prea stridentă și dură ca să pară un simplu avertisment.

Am mers prea departe. Am insistat prea mult. Toți au limite și, după felul în care mă privește, știu că tocmai am depășit una.

— De ce nu pleci odată? întreabă mama, incapabilă să mă privească în ochi. Oricum, petrecerea s-a cam terminat.

Petrecerea nu pare să se fi terminat, dar sunt al naibii de sigur că, aparent, le stric dispoziția. Fără să spun ceva, mă întorc și ies în fugă din bucătărie.

– Este în regulă, mamă. Nu o să-ţi întrerup ziua perfectă cu noua ta familie.

– Încetează! se răsteşte ea. Nu este corect.

Îmi zăresc reflexia în ecranul negru al televizorului şi-mi dau seama că locul meu nu e aici. Sunt terminat. Toată viaţa mea este un haos. Toate deciziile pe care le-am luat m-au condus aici.

– E clar că eşti într-o pasă proastă, spune cu ceva mai multă grijă când mă îndrept spre uşa de la intrare.

Pufnesc.

– Pasă proastă?

Pasă proastă. La naiba, îmi doresc să fi ştiut cum e să te simţi aşa. Aş vrea ca pasele mele proaste să nu fie nişte spirale de mărimea unei tornade. Aş vrea să pot alunga o pasă proastă cu somn şi o masă caldă.

– Viaţa ta este perfectă acum şi nu mă vrei în preajmă. Înţeleg.

– Încetează, suspină ea. Nu este corect.

– Nu, nu este, răspund eu.

– Trebuie să te maturizezi, Garrett. Ai 26 de ani. Nu este corect pentru Mia să apari aşa la petrecerea ei.

– Probabil că ar fi fost mai bine să nu vin deloc, nu-i aşa?

– Nu aş spune niciodată asta, mă contrazice mama. Vreau doar să fii fericit, Garrett.

Îmi ridic mâinile în aer.

– Aş vrea să ştiu cum, mamă!

Cu coada ochiului, o văd pe blonda care stă în pragul uşii, lacrimile curgându-i pe obraji când se încruntă la mine. Îmi dau seama că vrea să plec. Ar prefera să nu fac parte deloc în viaţa ei, iar eu sunt mai mult decât bucuros să-i îndeplinesc dorinţele.

— Îmi pare rău că ți-am stricat aniversarea, răzgâiato! mormăi înainte să ies pe ușă.

....

Restul zilei mă simt amorțit și mi se pare că mă scufund silențios în noroi.

Mă duc la apartamentul meu și mai beau ceva. Rememorez tot ce s-a întâmplat, lăsând duritatea privirilor care mi s-au aruncat să sape mai adânc de fiecare dată.

Rememorarea zilei mă face să-mi amintesc de seara trecută, apoi de ultima săptămână, de ultima lună, până îmi dau seama că viața mea e de rahat. Slujba mea este de rahat. Prietenii mei sunt de rahat și toate sentimentele bune pe care le-am avut când m-am trezit azi s-au întunecat.

Când se face ora 20.00, nu plec la serviciu, așa cum ar trebui. Nici măcar nu anunț că voi lipsi. Nu au nevoie de mine și probabil că nici nu mă vor acolo.

Scot un flacon vechi de benzodiazepină din spatele dulapului, pentru că am nevoie să-mi liniștesc vocile din cap. Nu am mai luat pastile de câțiva ani, dar nici nu am mai avut o criză adevărată din liceu. Însă îmi aduc aminte că-mi plăcea felul în care estompau sunetele și cred că acum o să mă ajute să dorm. Poate că două o să mă calmeze. Poate trei o să facă vodca să acționeze mai puternic.

Înainte să-mi dau seama, iau decizii proaste una după alta și restul devine o întâmplare. Chiar așa este. O să spună că nu a fost un accident, dar a fost. Deoarece nu vreau să mor. Doar că nu mai vreau să trăiesc astfel.

REGULA #34:
Renunțarea nu este o opțiune.

Garrett

Nu știu cât era ceasul când s-a consumat bateria telefonului, dar mă trezesc în dimineața următoare cu ecranul negru, așa că-l arunc prin cameră. Nu contează; ea nu mă sună și sunt destul de sigur că bubuitul neîncetat care răsună în cameră oricum nu se aude de la telefonul meu.

— Garrett, deschide sau sun la 112!

Emerson? Ce naiba?

— Vin... mormăi când mă dau jos din pat.

Când ating podeaua cu picioarele, camera se înclină și mă clatin. Probabil mai mult de la al cincilea pahar de vodcă pe care l-am pus deoparte azi-noapte, nu din cauza vreunui truc al fizicii.

El bate din nou.

— Vin! strig eu.

Arăt ca naiba, miros ca naiba și mă simt ca naiba, dar este puțin cam târziu să rezolv asta acum. Emerson Grant este pe cale să-mi scoată din balamale ușa de la intrare.

Când o deschid, se uită la mine cu nările umflate și cu panică în ochi.

— Isuse! se miră el.

— Bună dimineața și ție! răspund eu.

Probabil că arăt mai bine decât credeam.

— Este ora 14.00.

Îi răspund ridicând din umeri, în timp ce stă pe preșul de la ușă uitându-se la mine, probabil întrebându-se ce naiba ar trebui să spună în continuare. Așadar, încep eu în locul lui, de vreme ce presupun că a venit să vadă de ce nu m-am dus la club toată săptămâna.

— Scuze, n-am fost chiar... M-am simțit puțin cam rău.

Se uită în jos la hainele mele, apoi prin apartament. Strâng subtil ușa ca să-l împiedic să vadă dezordinea pe care o ascund în spatele meu.

— Ești bolnav? întreabă el.

— Da. Probabil că am luat un virus, mint eu.

— Aha, de asta mi-ai trimis mesaje aseară? spune, apoi își scoate telefonul din buzunar.

Ridicându-l la nivelul ochilor mei, tresar când citesc:

Demisionez.

Îmi pare rău!

O să-ți vând partea mea de firmă.

Oh, vodca! Mă strâmb și mă sprijin de ușă, amintindu-mi vag că, într-adevăr, am trimis mesajele alea. Totuși, ideea demisiei nu e la fel de vagă. M-am gândit la asta mai multe zile la rând. Presupun că a fost nevoie de alcool și o lipsă de serotonină ca să o spun, în sfârșit.

— Garrett, ce se întâmplă?

La naiba!

— Da, cred că, pur și simplu, e timpul să plec de la club. Merge bine fără mine...

— Nu.

— Cum adică, nu? râd eu.

— Adică, nu.

— Emerson, nu mă poți opri să...

— Ce s-a întâmplat cu Mia?

Încearcă să se uite pe lângă mine.

— Nimic, absolut nimic. Nu suntem... împreună. Doar ne-o tragem.

— Prostii! Ce s-a întâmplat?

Pufnesc.

— Azi ești un bou, glumesc eu, dar mă doare capul și cu cât scap de el mai repede, cu atât mai rapid mă pot întoarce în pat, unde este întuneric și liniște.

Și nu există prieteni care să-mi invadeze intimitatea sau să îmi spună ce să fac.

— Ce-ar fi să faci un duș și să vii la club cu mine?

— Ți-am spus că nu mă simt bine, mormăi eu, fără să-mi mai maschez tonul iritat.

— Da, ei bine, cred că te-ar ajuta să ieși puțin afară.

— Mâine.

Mă privește încruntat și pentru o clipă aproape îl urăsc. Pentru că habar n-are.

Chiar în momentul în care cred că e pe cale să renunțe și să plece, trece pe lângă mine și spune:

— Nu plec.

Apoi, intră direct în apartamentul meu dezordonat.

— Emerson, ce naiba?

Ușa se închide în urma mea când mă duc după el în bucătărie, strâmbându-mă la grămada de vase din chiuvetă și la lasagna abia atinsă de pe blat.

— Dacă nu vrei să vii la serviciu, e în regulă. Dar, cel puțin, mergi și fă un duș. O să te aștept.

Sunt îngrozit când ia o pungă cu mâncare veche de două zile și o aruncă în coșul de gunoi. Îmi fierbe furia în vene când mă încrunt la el. Ce tupeu fantastic are tipul ăsta!

— Ieși naibii din apartamentul meu! strig eu.

Întorcându-se spre mine, îmi răspunde:

— Nu. Dacă vrei să plec, o să fii nevoit să mă dai afară.

Când își încrucișează brațele și se uită îmbufnat la mine, îmi dau seama că ticălosul vorbește serios. Nu sunt un idiot; știu de ce o face, de ce nu vrea să plece, și este umilitor. Mă tratează ca pe un copil, așa că oftez înainte să iau cu adevărat în considerare încercarea de a mă lupta cu milionarul bine îmbrăcat și să-l dau afară din apartament.

— Emerson, sunt bine, în regulă? Nu trebuie să mă dădăcești.

— Ei bine, nu plec!

— La naiba, îți spun că sunt bine! vocea mea e mai stridentă decât am intenționat, dar el nici măcar nu tresare.

— Îmi pare rău, Garrett, dar nu pot pleca.

— Nu sunt un copil. Și nu vreau să mă vezi așa. Așadar, te rog, pleacă naibii odată!

Mă opun, dar spirala este prea puternică – cu siguranță mai puternică decât mine.

Ticălosul în costum, care acum stă în bucătăria mea, nici măcar nu se clinteşte. Bine, în momentul ăsta chiar îl urăsc. Mult.

Urăsc faptul că timp de zece ani s-a purtat prea frumos cu mine. M-a vizitat mereu când am lipsit o zi sau două de la muncă, întotdeauna punând prea multe întrebări sau păsându-i, când în mod clar nu voiam să o facă. Însă niciodată nu a mai făcut asta. Pe de altă parte... A trecut multă vreme de când n-am fost *atât* de absent.

Şi oricât l-aş dispreţui, urăsc şi mai mult să-l dezamăgesc. Este singurul motiv pentru care cedez cerinţei lui extrem de enervante.

— Vrei să fac un duş? Bine!

Întorcându-mă spre baie, trântesc uşa atât de tare, încât un tablou cade de pe peretele din camera mea. Minunat, acum am o criză de furie, fix ca un copil. Privind partea bună a lucrurilor, am dat dovadă de cea mai mare cantitate de energie din ultimele două săptămâni. Însă asta nu schimbă nimic în privinţa durerii mele crunte de cap.

Duşul nu face decât să mă obosească şi evit tentaţia de a mă băga în pat. Când ies, în sfârşit, din baie într-o pereche curată de blugi şi un tricou aproape curat, *nemernicul* de Emerson Grant stă în picioare la chiuveta din bucătărie, cu mânecile cămăşii suflecate până la coate, în timp ce încarcă maşina de spălat vase.

— Cred că glumeşti, bombăn eu, masându-mi tâmplele.

— Te simţi mai bine?

— Nici măcar puţin, îi răspund cu răceală. Pentru numele lui Dumnezeu, vrei te rog să nu mai faci curat în bucătăria mea?

— Nu. Acum, povestește-mi ce s-a întâmplat cu Mia.

Când simt aroma de cafea, traversez camera ca să îmi torn o cană. Nu este vodcă, dar e aproape la fel de bună.

— Îți dau o singură șansă ca să ghicești, zic eu.

— Și-a dat seama că tu ești bărbatul din spatele profilului.

— Da, răspund cu un rânjet sarcastic și ridicând cana de cafea în aer.

— I-ai cerut scuze?

— Am încercat, dar fii serios... Nu merit să mă ierte. S-a terminat. Am renunțat, iar tu ar trebui să faci la fel.

Luându-mi cana de cafea, mă așez pe același scaun înalt de la bar pe care a stat ea în seara aceea. Amintirea promisiunilor pe care le-am făcut mă lovește ca un val.

— Îmi pare rău! spune el, iar când se uită la mine nu mai pare furios sau dezamăgit, ci plin de regrete, iar eu cred că e mai rău așa.

— Nu mă compătimi, Emerson! O să-mi revin. Am greșit, dar asta nu schimbă nimic. Tot cred că ar trebui să mă retrag de la club.

— De ce? întreabă el.

— Uită-te la mine!

— Asta fac. Am lucrat cu tine zece ani, Garrett. Salacious Players Club a fost o aplicație minunată datorită ideilor tale, iar acum s-a transformat într-un club al naibii de grozav, tot datorită ție. Iar în seara asta are loc un eveniment epocal pe care *tu* l-ai creat, deci ieși din apartament și vino să-l vezi!

— Nu pot.

— Ba da, poți.

— Nu înţelegi, mormăi eu răguşit în cana de cafea fierbinte.

— Nu trebuie să înţeleg şi n-o s-o fac niciodată dacă nu vorbeşti cu mine. Stai de vorbă cu Mia. Discută cu un terapeut, vorbeşte cu cineva. Dar nu renunţa. Nu este o variantă.

Respir sacadat, reprimând emoţia usturătoare care iese la suprafaţă şi face ca totul din spatele ochilor şi din gât să doară din cauza nevoii de a o elibera. După o linişte lungă şi chinuitoare, barajul se rupe. Lacrimile îmi curg pe obraji şi le şterg cu repeziciune, înainte să le poată observa. Situaţia s-a denaturat. Apoi, în faţa mea apare o cutie cu şerveţele, iar eu mă încrunt furios la Emerson.

— Te urăsc!

— Este în regulă, zice cu un zâmbet şi-şi aşază o mână uriaşă pe umărul meu. Îţi dau voie s-o faci.

— Mi-am petrecut ultimii zece ani controlându-mă, iar acum vrei să mă dezlănţui.

— Eh, te-ai controlat atât de bine, Garrett. Am văzut.

— Minunat! răspund eu.

— Am încercat să te ajut, dar nu m-ai lăsat niciodată.

— Ţi-am explicat, îi zic şi mă încrunt la el. Nu am vrut să mă vezi în starea asta.

— Crezi că depresia este ceva de care trebuie să te ruşinezi, Garrett? Nu ai ales-o, cum nici tatăl Miei nu a ales să sufere de cancer. Dacă el ar fi cel mai bun prieten al meu, ce fel de bărbat aş fi eu dacă l-aş lăsa singur în apartamentul lui când e bolnav?

Pentru prima dată, nu răspund impulsiv. Nu am nicio replică glumeaţă sau sarcastică. Emoţia este atât de

densă în gâtul meu, încât nu pare că pot rosti cuvintele. Trece mult timp înainte să o pot alunga și să șoptesc:

— Mulțumesc.

— Nu trebuie să-mi mulțumești. Doar îmi pare rău că n-am intrat mai devreme cu forța în apartamentul tău.

Chicotesc, râde și el. Greutatea apăsătoare a tristeții pare să se fi risipit puțin, făcându-ne pe amândoi o idee mai veseli.

— Nu trebuie să ajungi la eveniment? întreb eu.

— Nu merg, îmi răspunde și-și sprijină brațele musculoase pe blatul de granit.

— Pe naiba! Bineînțeles că mergi.

— Nu fără tine.

Expresia de pe chipul lui este stoică și neiertătoare, iar eu știu că m-a prins în capcană. Expertul în manipulare trebuie să controleze totul și pe toți, iar acum m-a adus exact acolo unde voia. În ciuda momentului emoționant pe care l-am trăit împreună, tot aș vrea să-i dau un pumn în maxilar.

Strâng din dinți când apuc mai bine cana de cafea în mână.

— Ești cel mai prost partener de afaceri din lume, bâigui eu.

— Păi, atunci presupun că este bine că n-am venit la tine în calitatea asta.

REGULA #35:
Răzbunarea este cruntă.

Garrett

Clubul este aproape de nerecunoscut. Arată mai bine decât mi-am imaginat. Tavanul jos și fals, creat din draperii groase de catifea neagră, oferă încăperii o atmosferă intimă. Luminile sunt atât de difuze, încât este aproape imposibil să vezi altă persoană, însă becurile slabe cu LED se întind de-a lungul podelei, ghidându-i pe clienți prin camera principală care a fost transformată astfel încât holul voaiorilor să nu mai fie un simplu hol... ci un întreg club.

Ritmul erotic, mai intens decât de obicei, se amestecă cu șoaptele mulțimii. Iar când mă uit împrejur, observ multe chipuri noi. Oameni cărora îmi aduc aminte că le-am trimis invitații. Actori și agenți, iar apoi clienții noștri fideli.

Ronan Kade își înclină paharul spre mine când îl observ la bar cu o femeie frumoasă în poală. Bineînțeles că e una nouă. Le văd pe Eden și Charlotte aproape de partea din față, părând ocupate și pentru o clipă regret că Mia nu este aici. Ar trebui să vadă asta, dar șansele ca ea să mai pună piciorul în clădire sunt destul de mici.

Eu și Emerson ne plimbăm prin club, iar fiecare cameră este ocupată. Asta mă face să râd când mă gândesc la faptul că Mia a comparat holul voaiorilor cu un muzeu, iar când analizez totul din perspectiva ei, îmi dau

seama că are dreptate. Chiar pare că oamenii admiră arta într-un muzeu. Brusc, simt o atingere ușoară pe umăr și mă întorc spre Isabel, soția lui Hunter, care mă cuprinde de gât cu brațele.

— Mă bucur să te văd, șoptește ea. Arăți bine!

Își trece admirativ privirea peste costumul meu, la sacoul Tom Ford din catifea neagră în relief, cel pe care l-am ales special pentru ocazia asta.

— Mulțumesc! mă bâlbâi eu, zâmbind jenat la roșcata superbă.

Femeia asta sigur este cea mai amabilă persoană de pe planetă, blândă și generoasă. Aproape te face să te întrebi cum de a ajuns cu un tip cu gura spurcată ca Hunter.

El apare lângă ea după o clipă și dă mâna cu mine, surâzând încordat.

— Mă bucur să te văd, spune gutural, fiind maximul de emoție pe care îl poate afișa Hunter.

— Te duci la scena principală? întreabă Isabel, împreunându-și mâinile.

— Scena principală? răspund eu.

— Da, e *atât* de frumoasă!

— Cine? întreb eu, dar Emerson mă apucă de umăr și mă întoarce cu spatele la conversație. Despre ce vorbește?

Ne facem loc prin hol spre sala principală, unde o cameră este montată pe o scenă. Este negru pe negru, cu un pat tip platformă așezat pe un podium rotund, iar pe un perete cătușele atârnă dintr-un singur punct din spate. Este simplă, elegantă, și-mi amintesc că designul a fost ideea Miei.

— Să nu te superi pe mine, spune încet Emerson.

— De ce? întreb eu, simțind cum îmi pulsează sângele în obraji.

— Îți amintești când am spus că Mia nu o să fie aici în seara asta?

Luminile se sting exact atunci, în încăpere fiind aproape beznă, iar muzica devine mai stridentă, acoperind toate zgomotele din clubul plin de sex. Un mic reflector strălucește pe scenă. După o clipă, ea pășește în lumină, o mică strălucire licărind în părul ei ca o perlă. Iar eu rămân cu gura căscată.

Mă încrunt la Emerson cu maxilarul încleștat. El îmi evită privirea și răspunde repede:

— Am mințit.

— Ce naiba... bolborosesc eu, însă ea îmi atrage din nou privirea.

Înfășurată în mătase albă care-i atârnă pe umeri și nimic altceva, pare eterică și angelică. Rămân fără cuvinte când o văd plutind grațios pe scenă, corpul ei sincronizându-se cu ritmul muzicii.

Se urcă senzual în pat, care începe să se rotească lent. După ce ia o bucată de mătase neagră de pe așternuturi, și-o leagă în jurul capului, acoperindu-și ochii.

Felul în care controlează mulțimea îmi amintește de fata de pe scena barului care se rotea pe muzică în timpul cântecului ei îngrozitor de karaoke, dar acum e diferit. Sexualitatea pe care o emană mi se pare minunată și nu-mi pot lua privirea de la ea.

Când mă uit într-o parte, îl văd pe Emerson fixând-o cu ochii și îl lovesc puternic în umăr, însă el râde și își ridică mâinile.

— Plec, îmi spune în șoaptă, dar tu ar trebui să rămâi.

Zicând-o, se strecoară prin mulțime și părăsește camera principală. Rămân singur cu ea și cu alți treizeci de oameni, în timp ce se pipăie, răsucindu-și sfârcurile într-un mod senzual care-mi lasă gura apă.

Când se așază din nou în genunchi, patul se rotește și așteptăm cu toții priveliștea pe care ne-o dorim atât de mult. Își atinge labiile, pipăindu-se cu degetele ei lungi și delicate, mișcându-și totodată și șoldurile.

Îmi pierd controlul. Ca în seara aceea, pe hol, când am surprins-o în cameră, și simt un impuls carnal să o revendic. Penisul meu tânjește după asta.

Fugind spre scenă, nu-mi pasă câtuși de puțin de oamenii care mă văd. De fapt, nici măcar nu-i mai observ atunci când urc în pat în spatele ei. Imediat, Mia se încordează, icnind. O ridic, îi scot legătura de la ochi și o oblig să mă privească.

— Ce faci? întreabă surprinsă, cu un tremur în glas.

— Îți aduc aminte cui îi aparții.

Îi mângâi sânii și-i apropii gura de a mea, sărutând-o cu pasiune. Mă sărută o clipă, buzele ei topindu-se lin între ale mele înainte să se retragă.

— Nu, șoptește ea. Încă sunt supărată pe tine.

Grăbită, se dă jos din pat și vrea să fugă de pe scenă. Abia reușesc să-i tai calea la timp, punându-mă în fața ei înainte să poată pleca. O văd cum privește o dată spre public, dar nu-mi pasă de ei. O văd doar pe ea.

— Lasă-mă să mă revanșez față de tine, spun eu, ridicându-i bărbia, dar și-o smucește din mâna mea.

Când încearcă să mă ocolească, o opresc din nou. Apoi, cu mâinile pe șoldurile ei, îngenunchez. Ridicându-mi privirea la ea, îi ating corpul, mișcându-mi ușor mâinile pe talie și în jos, pe coapse, apoi în sus, spre

mijloc. Tremură când îi ating cu degetele pielea delicată dintre picioare.

– Te rog, Kitten, șoptesc eu. Dă-mi voie să-ți arăt cât de rău îmi pare.

Mâna mea îi atinge pielea umedă a vaginului, iar ea expiră lent, în timp ce închide ochii. Uitându-mă la chipul ei, îi mângâi clitorisul și-i observ reacția.

– Aici? îmi răspunde gemând.

– Da, aici.

Lipindu-mi buzele de abdomenul ei, îi gust dulceața pielii și mai apoi cobor, băgându-mi limba în căldura ei, iar ea mă apucă de cap, frecându-se de mine.

– Garrett, așteaptă, mă roagă Mia.

Șovăitor, mă retrag și-mi ridic privirea la ea.

– Da, Kitten?

Un zâmbet șiret îi ridică un colț al gurii.

– Ridică-te în picioare! Fac ce îmi spune. Scoate-ți hainele!

Cu ochii la ea, îmi dau jos sacoul, aruncându-l pe pat, înainte să îmi deschei cămașa, iar ea îmi desface cureaua. Penisul îmi zvâcnește în pantaloni la atingerea ei și după ce îmi scot pantofii, ea îmi dă rapid pantalonii jos.

Distant, îi simt cum privesc, dar îi ignor. Rămân concentrat la ea când îmi scot boxerii, lăsându-i să cadă la glezne, scula erectă săltând când este eliberată din strânsoare.

Când mă întind spre ea, mă oprește, prinzându-mă de încheieturile mâinilor. Îmi înclin capul într-o parte, așteptând să-mi explice de ce nu o pot atinge.

– Vrei să te revanșezi?

– Bineînțeles, răspund eu.

Înghiontindu-mă delicat, mă împinge până ating cu omoplații peretele negru din spatele camerei. Este nevoită să se ridice pe vârfuri ca să ajungă la cătușe, iar eu fac ochii mari când îmi dau seama că vrea să mă lege de zid. Oferindu-i toată încrederea, îmi ridic mâinile ca să poată înfășura scaiul negru în jurul fiecărei încheieturi. Curând, stau cu brațele ridicate, legat de perete, întru totul la mila ei.

Acum chiar îi simt cum ne urmăresc. Inima îmi bate repede când mă uit la cei din mulțime, ale căror priviri lacome sunt ațintite la corpul meu gol și mădularul erect, tare și pregătit pentru atingerea Miei. Nu m-am mai simțit niciodată atât de vulnerabil. Și, cu toate că este al naibii de înspăimântător, mi se opresc vocile și gândurile din minte.

— Fă-mi ce poți mai rău, îi șoptesc eu, iar când își trece mâinile peste corpul meu, zâmbește.

— Oh, asta am de gând să fac! De ce nu le arăți cât de rău ești? zice ea pe un ton erotic.

Mi se poticnește respirația când se lasă în genunchi în fața mea, sărutându-mă pe piept. În timp ce fața îi ajunge la nivelul penisului, mi se electrifică pielea. Mă uit cu ochi mijiți la ea cum își întinde limba spre scula mea, făcând mici cercuri în jurul vârfului umflat.

— Oh, Mia, gem eu, zbătându-mă în legături cât ea mă tachinează.

Când îmi ia penisul în gură, mă întreb cum e *asta* pedeapsa mea? Mia nu m-ar lăsa să scap atât de ușor. Și aș vrea să mă pot gândi la ceva, orice, dar acum îmi suge toate gândurile din minte.

Mulțimea din cameră a crescut. Abia îi zăresc din cauza luminii care îmi intră în ochi, dar îmi dau seama că spațiul gol s-a umplut și toți se uită la mine. Cu cât mai mult mă apropii de orgasm, cu atât mai mult vreau să mă

ascund. Multă vreme, eu am fost cel care privea, cel de pe margine, iar acum sunt aici, în centrul atenției, și totul pare greșit, însă apoi mă uit la ea, iar Mia îmi liniștește din nou vocile.

— O să-mi dau drumul, Kitten, mormăi eu și, chiar înainte să am orgasm, își ia gura de pe mădular și-și trece unghiile peste mușchii mei abdominali.

Mă zbat din nou în legături, orgasmul pierzându-și intensitatea când durerea provocată de zgârieturile ei îl alungă.

Apoi, cu privirea ei neastâmpărată, se uită la mine și văd cum se întinde spre ceva ascuns în spatele patului, unde publicul nu poate vedea.

— Îți amintești ce mi-ai cumpărat? întreabă ea pe un ton răutăcios.

Încerc să-mi aduc aminte. Ce i-am cumpărat?

Când lumina se reflectă din metalul din mâna ei, mi se usucă gura. Oh, la naiba!

— Voiam să-l folosesc pentru numărul meu, dar acum că ești aici... Pare o ocazie prea minunată ca să o ratez.

Inspir adânc, urmărind cum răsucește dopul metalic între degete. Nu este ceva ce am mai încercat, însă nici nu refuz categoric. Adică... eu am făcut-o să îl încerce.

— Cum spuneam, fă ce e mai rău!

Închizând ochii, îmi las capul pe spate și-l sprijin de perete.

Apoi își trece cu grijă mâinile peste picioarele mele, în timp ce șoptește suav:

— Ești sigur? Nu ești obligat să o faci.

— Sunt sigur, Kitten. Am încredere în tine.

— În regulă, bun! îmi răspunde cu șiretenie. Întoarce-te!

Cu mâinile încă legate deasupra capului, mă rotește astfel încât ajung cu spatele la public. Nu este atât de umilitor pe cât m-am așteptat. Este mai degrabă... excitant și intens, ea își plimbă mâinile peste spatele meu, atingându-mi coapsele, iar apoi coloana, în timp ce îi simt respirația pe piele.

— Ești bine?

— Da, îi răspund, iar apoi își mișcă mâna în față, apucându-mi penisul erect și făcându-mă să strig de plăcere.

— Nu este vorba de umilință, Garrett. Este vorba de vulnerabilitate. Îmi eliberează scula și aud cum scoate dopul sticlei de lubrifiant. Aștept când continuă: Este eliberator, nu-i așa? Să știi că ei te doresc. Vor să vadă că te simți bine. Îți gustă plăcerea la fel de mult ca tine.

Are dreptate. Este înviorător, iar penisul îmi zvâcnește la gândul că sunt privit. Apoi simt apăsarea metalului cald între fese, intrând ușor, și scap un geamăt gutural. Mintea mi se golește când dopul îmi împinge prostata.

— Oh, la naiba, oh, la naiba, Mia! mormăi eu, numele ei scăpându-mi de pe buze și devenind un freamăt prelung de plăcere.

Își trece unghiile peste spatele meu și murmură aprobator.

— Ce obscen, Garrett! Le place. Ar trebui să-i vezi cum se uită la tine.

— Suge-mi-o! Acum! îi strig, mâinile mele tremurând în funii. Călărește-mă sau fă ceva, Kitten! Jur că o să-mi pierd controlul.

Râde, tachinându-mă, iar eu mă zbat mai tare. Când își înfige degetele în fesele mele, vreau să țip.

— Îmi place să te văd cum te zbați, îmi răspunde Mia cu cruzime.

– Oh, Kitten! O să plăteşti pentru asta! O să ţi-o trag dur când o să scap de aici.

Aflu repede că, dacă mă zbat mai tare, dopul îmi împunge şi tachinează prostata, făcându-mi mădularul să [illegible] şi să picure.

– Abia aştept!

Mia fredonează.

– Te rog, iubito! Cuprinde-mă cu buzele tale splendide. Te implor!

– Spune-mi că-ţi pare rău, şopteşte ea pe spatele meu.

– Îmi pare rău, Mia! Jur pe Dumnezeu că îmi pare rău! Ştii că îmi pare rău.

Am recurs la umilinţă şi nu mi-e ruşine.

– Iar de acum o să vorbeşti cu mine, în loc să te ascunzi în spatele unui profil fals şi stupid...

– Da, bineînţeles. Promit!

– Şi o să mă laşi să-ţi mai fac asta?

În ciuda durerii, nu mă pot abţine să nu zâmbesc şi îi răspund:

– Căţea sadică!

– Asta înseamnă că da?

– La naiba, da!

Apoi mă întoarce şi spatele îmi atinge peretele când îngenunchează din nou, iar în clipa în care buzele ei nerăbdătoare îmi cuprind scula, scot un sunet atât de strident, încât îmi cutremură oasele. Îi simt murmurul în jurul penisului atunci când îl masează cu buzele şi multă salivă. Cu presiunea suplimentară a dopului, nu doar că mă apropii de orgasm, ci mă înclin spre el cu toată viteza, ca într-o ciocnire violentă.

Ejaculez atât de puternic, încât mi se pare că mă secătuieşte. Transpiraţia îmi curge pe tâmple când îmi cobor privirea la ea şi-i văd ochii albaştri şi perfecţi uitându-se la mine, iar când mădularul meu este epuizat şi trupul mi se înmoaie, îşi retrage gura ideală, o închide şi înghite.

REGULA #36:
Cum faci, așa primești.

Mia

El s-a dezlănțuit – și îmi place. Garrett dezlănțuit și liber este varianta mea preferată. După ce îl eliberez de presiunea prostatei și mă întind să-i desfac curelele cu scai care îl țineau lipit de perete, îi simt privirea feroce. Seamănă puțin cu eliberarea unui animal sălbatic.

În clipa în care devine liber, mă ridică de pe podea, punându-și brațele sub picioarele mele când aterizez dur pe patul tip platformă.

— O să plătești pentru asta, Kitten!

Își bagă mai întâi capul între picioarele mele, atingându-mi sexul cu pielea catifelată a feței lui proaspăt bărbierite. Scot un țipăt strident de plăcere când linge și suge fiecare centimetru, rotunjindu-și buzele pe clitoris și sugând atât de tare, încât mi se taie respirația. Ridicându-și capul, mă privește lacom.

— Acum, toarce pentru mine.

Continuă să mă devoreze ca și când nu m-ar putea aduce la orgasm destul de repede. Și am nevoie de asta. Legându-l, făcându-i felație și văzând cât l-a înnebunit stimularea anală, m-am excitat enorm și sunt gata să explodez ca niciodată.

Ca să nu mai zic de efectul suplimentar al iluminatului teatral, al ritmurilor erotice și al privirilor exci-

tate din mulțime... Cred că am murit și am ajuns în raiul sexului.

Îmi înfig degetele în părul lui și simt că nu mai am mult, aproape ajungând la orgasm de trei ori, doar ca să îl evite în ultima clipă. Mă uit la el de fiecare dată când se ridică, întrebându-mă de ce mă tachinează atât de mult. Cred că știu. M-am jucat cu el destul de nemilos cât era legat de perete, deci ar fi trebuit să mă aștept la asta. Presupun că este un schimb corect.

— Garrett, te rog! îl implor eu când își îndepărtează din nou gura.

— Ce e în neregulă? Te chinui?

— Fă-mă odată să-mi dau drumul! îl implor.

— Prelungesc momentul cât de mult posibil pentru că, după ce termin, o să-mi înghiți din nou sperma.

„Oh, Dumnezeule!" Îmi îndoi degetele de la picioare și simt furnicături pe șira spinării de la erotismul și obscenitatea seducătoare a cuvintelor lui.

M-a împins atât de mult, încât capul îmi atârnă peste marginea patului, în timp ce continuăm să ne rotim lent, oferindu-le celor din public o priveliște de trei sute șaizeci de grade, în care el mă devorează ca și când buzele lui ar fi fost făcute special pentru vaginul meu.

În cele din urmă, își introduce două degete în mine, îndoindu-le fix în unghiul potrivit ca să mă facă să zbor. Îmi strâng cu putere coapsele în jurul lui, practic ridicându-mă de pe pat atunci când am orgasm. Plăcerea îmi aprinde fiecare centimetru al corpului, din cap până-n picioare. Mormăitul lui vibrează prin mine, dar nu renunță.

Sper că nu încearcă să mă facă să am din nou orgasm, imediat după primul, așa cum a făcut dățile trecute. Înainte ca Garrett să încerce să mi le ofere unul

după celălalt, nici măcar nu știam că orgasmele pot fi o formă de tortură.

Însă când îmi ridic privirea la el, văd că și-a revenit rapid, iar acum are din nou erecție, mângâindu-se lent în timp ce se apleacă spre mine. Apucându-mă de picioare, mă smucește spre marginea patului. Stă pe platforma rotativă când mă înfige brusc în mădularul lui.

Încă sensibilă după orgasm, simt totul foarte intens și satisfăcător. Așezându-mi picioarele pe antebrațele lui, se împinge în mine.

Privirile ni se întâlnesc cât ne izbim trupurile, dar când senzația devine prea intensă, îmi îndoi din nou degetele de la picioare, închizând ochii și lăsându-mi capul pe spate. Brusc, nu mă mai penetrează.

Deschid ochii și mă uit confuză la el.

— Când îți muți privirea, mă opresc.

Îmi mușc buza și mențin contactul vizual când începe din nou să se miște, izbindu-se tot mai tare, până ce devine aproape imposibil să nu închid ochii. Am uitat complet de mulțime, de scenă, și de toate motivele pentru care sunt supărată pe el. Nu spun că l-am iertat, dar lucrurile cu care mi-a greșit nu mai există acum. Suntem doar noi doi și intensitatea momentului pe care l-am creat.

— Atinge-te, șoptește el cu respirația tăiată, și știu că este aproape. Dă-ți drumul odată cu mine, Kitten!

Întind o mână și-mi mângâi clitorisul mult prea sensibil și aflat pe marginea prăpastiei, deci nu durează mult până tremur, fiind cuprinsă de un alt orgasm. Garrett se afundă mai lent în mine, cu mișcări mai puțin controlate, penisul lui zvâcnind în mine când ejaculează. Sunt mistuită de el, neștiind unde se termină plăcerea lui și unde începe a mea. Și, prin ceva mai mult decât contactul vizual, ne simțim atât de uniți, încât îmi

tresare inima amintindu-mi că mai există una care bate la unison cu a mea.

Eu și Garrett nu ne asemănăm, nu suntem compatibili sau suflete-pereche – suntem uniți. De aceea, limitele din relația noastră sunt atât de confuze. Deoarece nu l-am urât niciodată, iar el nu m-a urât pe mine, dar focul a ars oricum între noi. A fost mai ușor să pretindem că nu suntem decât simpli frați vitregi când nu știam cum să ne etichetăm relația. Acum știm că este dragoste și că a fost dintotdeauna menit să fie.

Gâfâie când începe să se moleșească, lăsându-mi picioarele în jos și urcând deasupra mea, astfel încât corpul lui să devină un strat cald care mă acoperă. Apoi mă sărută. Ne unim într-o mișcare blândă și tandră a buzelor și limbilor.

Brusc, lumina de deasupra noastră se stinge și suntem învăluiți de întuneric. Imediat se face răcoare și tot murmurul mulțimii revine, amintindu-mi că tocmai ne-am tras-o ca nebunii în fața a vreo sută de oameni.

Mi se clatină picioarele sub mine când ies din baia din spatele scenei. Sunt curată și îmbrăcată cu alte haine și deodată înțeleg de ce clubul are băi cu vestiar și duș. Sexul este un antrenament.

Mulțimea s-a împuținat, majoritatea camerelor sunt goale acum, iar eu sunt surprinsă să văd că este aproape ora 3.00 dimineața. Dându-mi seama, pleoapele mi se îngreunează imediat. Când îl găsesc pe Garrett la bar, îl văd alături de restul patronilor și iubitele lor.

Când îl observ pe blondul înalt, adevăratul Drake, evit jenată să-l privesc în ochi. Este doar un alt memento al ultimei luni, ceva de care nu am nevoie acum.

— Iat-o! anunţă Charlie când îşi pune un braţ pe umerii mei. Ai fost nemaipomenită!

Îmi place de Charlie. E combinaţia potrivită de naivitate şi stil şi întotdeauna mă face să râd. Faptul că săptămâna asta am fost aici, cu ea şi Eden, m-a determinat să cred că e posibil să-mi fi găsit nişte prietene care nu mă tratează ca pe o rivală şi care nu sunt răutăcioase că nu port mărimea XS la haine şi aleg să mă îmbrac aşa cum o fac. Mă acceptă, pur şi simplu, necondiţionat.

— Mulţumesc! răspund eu, îmbrăţişând-o.

Este ciudat să fiu lăudată pentru cât de bine am făcut sex? Adică... Da, puţin. Pare ceva ce *ar trebui* să fie ciudat, dar nu şi aici.

Casc fără să vreau.

Garrett vede şi se apropie.

— Lasă-mă să te duc acasă. Este târziu.

— Am venit cu maşina, mă opun eu, dar când mă priveşte cu o expresie familiară şi blândă, ştiu ce vrea să spună.

Nu vrea să mă ducă acasă. Vrea să mă ducă acasă la el.

— Maşina ta o să fie în siguranţă la club.

— Bine, îi răspund, şi nu pentru că mi-a cerut scuze în timpul partidei de sex.

O fac pentru că vreau să-l iert şi pentru asta am nevoie de un motiv şi nişte răspunsuri.

Ne luăm rămas-bun de la toţi şi nu vorbim mult când ne îndreptăm spre maşină. Imediat ce urc lângă el, întinde o mână spre mine, apucând-o pe a mea peste consolă.

— Chiar ai fost frumoasă în seara asta.

— Mulţumesc, răspund în şoaptă.

— Şi am vorbit serios. Îmi pare rău, Mia!

— Ştiu că îţi pare rău.

— Putem să o luăm de la capăt? întreabă el şi îi simt tremurul mâinilor în ale mele.

Aşadar, mă întind şi îi trag faţa spre a mea ca să îl sărut. Cu buzele lipite de ale lui, îi răspund:

— Garrett, m-ai lăsat să-ţi bag un dop anal în fund în faţa a o sută de oameni. Aş putea măcar să te ascult.

El râde, un zâmbet larg apărându-i pe chip când mă sărută din nou, iar expresia lui îmi încălzeşte inima. Atât de mult, încât mă aplec ca să-l sărut încă o dată.

REGULA #37: Să iubeşti şi haosul.

Mia

Insistă să mă hrănească, aşa că mă aşez din nou pe scaunul înalt de bar la miezul nopţii, ca un copil, în timp ce prăjeşte brânză pe aragaz. După ce-mi pune farfuria în faţă, începe să vorbească înainte să îl întreb eu ceva.

— Emerson mi-a făcut curat în bucătărie, spune el şi consider că este un început ciudat, dar Garrett nu e obişnuit să fie deschis, aşadar accept orice vine din partea lui.

— Mi-e greu să-mi imaginez, răspund eu.

— El nu-şi face curat nici măcar în bucătăria lui, glumeşte Garrett. Dar a mea era varză şi nu mi-a dat de ales. A făcut curăţenie fără acordul meu.

— E chiar un prieten bun, răspund eu, luând o înghiţitură.

— Enervant de bun.

Cât îmi aduce o sticlă de apă din frigider, se aşterne liniştea pentru o clipă. Înainte să o deschidă, îl întreb:

— Aşadar, de ce era haos în bucătăria ta?

Deşi cunosc motivul.

Oftează prelung. Apoi mă priveşte în ochi, irisurile aprige şi albastre atingându-mi sufletul.

— Pentru c-am avut un episod depresiv care a durat două săptămâni.

Lacrimile mă înțeapă în ochi și rezist impulsului de a-l îmbrățișa ca recompensă pentru că, în sfârșit, a fost destul de curajos încât să-mi împărtășească prin ce a trecut. Însă discuția noastră nu trebuie să fie mai puțin serioasă din cauza contactului fizic.

— Ți-a fost greu să o spui cu voce tare, nu-i așa?

Încuviințează din cap.

— Nu a fost prima dată. Probabil că nu o să fie nici ultima.

Acest nou Garrett, cel care, în sfârșit, își deschide inima și îmi permite să-l văd cu adevărat, este atât de captivant, încât aproape nu pot mânca. Dar îmi face semn spre farfurie înainte să-mi ordone să termin tot.

— Când a început? întreb eu, nerăbdătoare să aflu mai multe, să descopăr mai multe părți din el.

— De când mă știu. Mi s-a părut că există o voce misterioasă în mintea mea care-mi spunea întotdeauna cât de rău sunt, cât de imposibil e totul, și nu am avut de ales decât să o cred. Eram tipul relaxat. Nu trebuia să fiu *deprimat*. Așadar, am făcut tot posibilul să ascund asta.

— Nu ți s-a prescris niciodată vreun medicament care să te ajute?

Își pleacă fruntea, iar pe chip îi apare o expresie neliniștită.

— Iubito, nu am fost niciodată diagnosticat.

— Dar mama ta... Știe, nu-i așa?

— Știa că eram o pacoste. Știa că eram dificil, imprevizibil și comunicam greu. Dar nu știa că a crescut un copil deprimat.

Mă aplec spre el, sprijinindu-mi antebrațele de blat. Impulsul de a-l îmbrățișa devine acum mai greu de stăpânit. Durerea și vinovăția pe care le-a purtat atât de

mult timp s-au întipărit în ființa lui. Garrett consideră că el însuși e problema, nu boala care îl chinuie.

– Dar nu a fost vina ta, spun eu, iar el își ridică privirea la mine.

Cu repeziciune, înghite și se forțează să zâmbească.

– Știu... Sau, cel puțin, încep să-mi dau seama de asta. Nu a fost nici vina ei. S-a străduit... Chiar sunt convins că a făcut-o.

– Și eu, răspund, mușcându-mi buza. Îmi pare rău că a trebuit să ascunzi adevărul atât de mult timp. Adică, ai ținut secretul față de mine timp de cincisprezece ani.

– Mia... rostește cu delicatețe, tărăgănându-mi numele, iar eu îmi înclin capul și aștept. Am ascuns-o *mai ales* de tine. Am făcut totul ca să-i pot împiedica pe oameni să mă vadă așa. Dar apoi, după un timp, mi s-a părut... că nu mă mai vedea nimeni *pe mine* cu adevărat. Era mai ușor să rămân singur, să privesc de pe margine și să nu fiu vulnerabil. Zece ani au trecut într-o clipă.

– Îmi pare rău, spun în șoaptă.

Mi se frânge inima să știu că Garrett și-a petrecut o mare parte din viață singur, și nu de bunăvoie, ci pentru că era singurul mod de a-și păstra secretele.

– Când Paul se afla în spital, mama mi-a zis ceva despre tine. Că mă liniștești și-mi domolești mania.

– Crezi că e adevărat? întreb eu, rugându-mă în secret ca răspunsul să fie afirmativ.

Vreau să îi aduc toată liniștea posibilă.

– Da. Cred că tot am nevoie de ajutor real – pe care probabil că ar fi trebuit să-l primesc cu mult timp în urmă, dar tu mă ajuți. Deoarece pot fi eu însumi în preajma ta, Mia. Pot să-ți arăt uneori viața mea dezordonată și tu mi-o poți arăta pe a ta, iar asta nu ne sperie pe niciunul.

Mușcându-mi buza, îmi alung zâmbetul. Când am ajuns la casa de lângă lac vara asta, viața mea era un haos. Dețineam puterea asupra bărbaților pentru că eram prea nerăbdătoare să fiu sexuală și prea speriată să fiu vulnerabilă. Îmi doream o viață pe care eram prea timidă să o trăiesc. Însă, în doar o lună, am pășit într-o etapă a vieții mele în care-mi pot afișa sexualitatea fără rușine și frică.

Un loc în care am ajuns împreună cu Garrett, deoarece nu m-a făcut niciodată să mă simt folosită sau naivă.

— Și tot ce mi-ai spus pe aplicație... era adevărat?

Îmi zâmbește îndurerat.

— Te referi la cei zece ani fără sex? Da.

— Cum? întreb eu, lacrimile adunându-mi-se din nou în colțul ochilor.

— Cum de un tip atrăgător ca mine poate să și-o țină în pantaloni atât de mult timp? Am fost nevoit să alung femeile cu bățul, zice în glumă, iar eu îmi alung lacrimile clipind, scuturând din cap când mototolesc șervețelul și i-l arunc în față.

— Vorbesc serios, Garrett!

— Scuze! Și eu vorbesc serios. Adevărul este că nu mi-a lipsit sexul. Pentru că toate partidele de sex de până atunci au fost fără sens. Legături anonime care nu mă împlineau și erau ușor de uitat. Cu propria-mi mână și imaginația eram mai satisfăcut.

— Mai crezi asta? întreb eu, conștientă de faptul că dacă sexul încă nu-l împlinește pe Garrett, ar putea fi un semn rău pentru noi.

Își înclină capul și se încruntă la mine.

— Evident că nu. Deja ți-am spus... Acum ești a mea. Și nu renunț atât de ușor la tine.

— Bun! răspund eu.

— Acum, mănâncă, îmi ordonă din nou, iar de data asta îl ascult.

Imediat ce din sendvișul meu rămân doar firimituri pe minuscula farfurie albă, mă duce la culcare. Pe fereastră începe să se zărească răsăritul, însă îl acoperă repede cu draperii groase și opace. Apoi ne urcăm amândoi în pat, aproape dezbrăcați și fără intenția de a face sex. Mă ghemuiesc pe perna de lângă el și stăm față în față.

Și chiar dacă nu suntem excitați, mă delectez cu senzația mâinilor lui blânde care îmi mângâie apreciativ corpul. Îmi mângâie toracele firav și își mișcă degetele pe marginea coloanei vertebrale. Își trece degetele peste fundul meu și le ridică din nou ca să mă dezmierde pe abdomen într-un fel care mă amețește. Întotdeauna mi-a plăcut corpul meu, dar este altceva să fii cu un bărbat care îl apreciază la fel de mult, dacă nu chiar și mai mult.

Cât stăm întinși, îmi dau seama că ne așteaptă multe conversații. Povești și secrete de împărtășit și mai mult decât suficient timp să ni le spunem. Și îl iert. Sincer, probabil că l-am iertat de dinainte să-mi ceară scuze. Aveam nevoie de timp ca să-mi gestionez furia, atâta tot. Deoarece, în sinea mea, dacă e să fiu complet sinceră... Voiam ca Drake să fie Garrett. În mintea mea, a fost mereu. Nu a existat niciun Drake *adevărat*.

Pentru mine, întotdeauna a fost și mereu o să fie Garrett. Viața mea devenise un haos marcat de încercări eșuate și indecizii, dar el este singurul de care pot fi sigură.

— În seara în care m-ai văzut pe aplicație prima dată m-ai considerat așa? Adică, atrăgătoare?

— Da, îmi răspunde fără ezitare. Sper că nu te supără, dar înainte de seara aia, erai prea tânără și te consideram prea mult *sora mea vitregă* ca să fii oricine altcineva.

— Nu mă supără, șoptesc în întuneric. Deși sunt îndrăgostită de tine de când eram suficient de mare ca să încep să mă îndrăgostesc de băieți.

Râde.

— Ei bine, evident! Mă trage mai aproape, cuprinzându-mi talia cu brațele și aducându-mă la pieptul lui ca să nu mai rămână niciun centimetru de spațiu între noi. Îmi pare rău că am fost atât de ticălos în toți anii ăia. Nu meritai așa ceva.

— De ce *ai fost* atât de rău cu mine? întreb eu, mișcând degetele pe pielea pieptului său.

— Pentru că așa te-am protejat, Mia.

Spunând-o, înțepenesc și-mi ridic privirea la el.

— De ce m-ai protejat?

— De mine. Nu-ți amintești ce distrus eram?

— Nu, răspund eu cu sinceritate. Nu-mi amintesc să fi fost distrus. Îmi amintesc că erai sociabil, amuzant și spontan. Dar nu te-am văzut niciodată distrus.

— Asta pentru că m-am ascuns de tine. Voiam să vezi lucrurile bune din mine, nu slăbiciunile.

Ridicându-mă pe antebrațe, mă încrunt la el.

— Nu este o slăbiciune, Garrett. Și nu am văzut haosul pentru că și eu iubesc haosul. Te iubesc și cu bune, și cu rele. În plus, și eu am problemele mele.

Expiră prelung, expresia din ochii lui albaștri oglindind-o pe a mea. Și, deodată, înțeleg întru totul de ce a mințit atât de mult timp, de ce și-a păstrat profilul fals ca Drake. Deoarece era singura cale să se deschidă fără să se expună la riscuri. Dar acum, fără profilul fals,

nu mai are ce să-l protejeze. Și, totuși, este aici. Încă are destulă încredere în mine ca să mă lase să-l cunosc.

Dându-mi la o parte părul de pe chip, mă trage în jos și mă sărută tandru pe buze.

— Știi cât însemni pentru mine, da?

Lacrimile îmi înțeapă din nou ochii când dau din cap.

— Da.

— Chiar am încercat să mă ascund multă vreme, dar tu...

Cu un zâmbet pe față și uitându-mă în ochii lui, îi răspund:

— Te înțeleg.

REGULA #38: Unele lucruri chiar țin o veșnicie.

Epilogul lui Garrett

Sunt trei lucruri pe care le iau în serios: alergatul, un costum bun și bomba blondă care atrage mulțimea în camera patru. Rahatul ăsta nu se învechește niciodată. În seara asta, poartă o fustă scurtă de școlăriță și sânii îi atârnă din bluza descheiată, săltând magnific când călărește perna ca și când ar fi un nenorocit de taur de rodeo. „La naiba, ce pricepută e!"

În fiecare seară își ia o cameră și jur că oamenii apar la club doar pentru ea. Și, cu toate că mai am impulsul primitiv de-a intra peste ea și de a i-o trage, mândria pe care o simt urmărind-o este inegalabilă. Când o duc mai târziu acasă, oricum mi-l scot din sistem.

Când se termină spectacolul ei, se ridică în picioare îmbujorată, cu părul zburlit, și mă găsește cu privirea prin fereastră, aruncându-mi un zâmbet viclean înainte să tragă draperia.

S-au vândut toate locurile din sală, la fel ca abonamentele noastre VIP. S-a dovedit că în Briar Point sunt mulți oameni bogați cărora le place să-i privească pe alții cum și-o trag. Sunt șocat.

Mă deranjează că majoritatea m-au văzut dezbrăcat și trăgându-mi-o ca un animal pe scenă după ce mi s-a făcut în public masaj la prostată? Nu mă mai deranjează. În cele trei luni care au trecut de la seara eveni-

mentului, am fost târât în camerele pentru voaiori o dată sau de două ori.

Adică, nu mă înțelege greșit, încă-mi place să privesc. Sunt tot un voaior, iar asta nu o să se schimbe niciodată. Terapeutului meu îi place să folosească vorbe mari, cum ar fi disociere cauzată de propria persoană, dar amândoi suntem de acord că nu este nimic greșit în a găsi plăcere să-i privești pe oameni cum fac sex – cu permisiunea lor, bineînțeles.

De fapt, este vorba de cel mai interesant lucru pe care-l pot face doi oameni... Sau mai mulți, dacă îmi amintesc de partida energică în trei care s-a petrecut în camera de lângă Mia. Când văd silueta înaltă a lui Drake și părul deschis la culoare, îmi mut imediat privirea și merg mai departe pe hol spre ieșirea unde o să apară Mia după ce se schimbă.

Este devreme, mult mai devreme față de cum plecăm de obicei din club, dar avem planuri și nu putem întârzia. Deși, dacă sunt sincer, aș vrea să sar peste ele. Dar nu sunt laș și am spus că o s-o facem. Așadar, iată-ne.

— Ești pregătit? mă întreabă și mă ia de braț.

Aplecându-mă, o sărut pe frunte.

— Nici măcar puțin.

Râde.

— Ce copil ești! Haide, o să fie distractiv.

— Pentru noi doi, distracția nu arată la fel.

Pe drum, ascultăm muzică și cântăm, în timp ce o țin de mâna stângă, trecându-mi degetul mare peste inelul de aur ca să mă calmez.

Oare ne mișcăm puțin prea repede? Nu cred. O cunosc pe Mia de când aveam 21 de ani și ținând cont că am devenit un alt om de atunci, mi se pare că o știu de o

viață. Pe toată planeta asta, doar noi doi suntem cei mai potriviți unul pentru celălalt.

Nu este ca și când ei nu ar ști că suntem împreună, doar că cinele în familie au fost puțin mai jenante în ultima perioadă. Una era să le spunem că formăm un cuplu, dar alta e să ne arătăm afecțiunea în proximitatea lor. Când Mia m-a ținut prima dată de mână în fața tatălui ei, am vrut să sar pe fereastră ca să scap de privirea lui furioasă.

Dar acum avem o veste importantă.

În viața mea, nimic nu mi s-a părut atât de serios, dar în ziua în care mi-am dat seama că vreau să mă însor cu Mia, nu am ezitat. Ne-am trezit într-o zi din săptămâna trecută, iar când s-a dat jos din pat ca să deschidă fereastra și să lase razele soarelui să intre, am realizat că vreau să dureze o veșnicie. În urmă cu zece ani, nu mă puteam imagina dorindu-mi ceva pentru totdeauna. Acum, voiam ca tot ce era bun în viața mea în acel moment să nu înceteze niciodată. Lent în ultima decadă, de când am înființat clubul, viața mea a început să se stabilizeze. Mi se pare că am prieteni de-o viață. Că firma există de foarte multă vreme. Și pentru un tip care nu a prevăzut vreodată ceva veșnic în viața lui, exact în clipa în care mi-am dat seama că o doresc pe Mia pentru totdeauna, i-am și spus-o.

Nu eram în genunchi. Nu aveam un inel. Și nici nu planificasem un eveniment grandios ca să-mi declar angajamentul.

Doar m-am uitat la ea de pe pernă și i-am spus:

— Căsătorește-te cu mine!

Felul în care a suspinat, expresia blândă de pe chipul ei și tremurul buzelor sunt imagini care vor rămâne în mintea mea toată viața. Ca să fiu sincer, nici măcar nu-mi pasă prea mult de nuntă, pentru că nu s-ar

putea compara cu felul în care m-a privit înainte să dea din cap lăcrimând şi să şoptească:

– Da.

Când ne oprim la barul din centru, unde ne întâlnim cu părinţii noştri, strâng uşor volanul şi îmi acord câteva minute să respir înainte să cobor din maşină.

– Oricând eşti pregătit, îmi spune răbdătoare de pe locul din dreapta.

Trăgând-o spre mine, o sărut cu pasiune.

Apoi, oftând prelung, mă uit la ea.

– Sunt pregătit.

Mama şi Paul stau la o masă în spate. Ne fac semn, zâmbind larg, şi sunt uşurat să văd cât de bine arată tatăl ei după operaţie. A luat puţin în greutate, ceea ce, după anul trecut, este un lucru bun.

Când Mia îi salută, o ţin de mână, făcând îmbrăţişările puţin jenante, şi nu am nevoie ca fâşia de aur de pe mâna ei să ne dea de gol înainte să fim pregătiţi să divulgăm noutăţile. Aşezându-ne, comandăm de băut şi, cu toate că am redus mult alcoolul în ultimele luni, nu o să refuz un Jack cu Cola ca să-mi calmez nervii.

– Oh, la naiba! reacţionează mama când Mia comandă un cocteil cu alcool.

Ne uităm la ea încruntaţi, iar Laura răspunde rapid:

– Speram c-ai să ne spui că eşti însărcinată.

– Mamă! strig eu, rămânând cu gura căscată din cauza şocului.

Mia izbucneşte în râs, zâmbetul ei strălucitor accentuându-i şi mai mult gropiţele din obrajii rotunzi, atât de ideali de sărutat.

– Încă nu! spune ea.

Iar eu îi strâng mâna pe sub masă. Nu încă.

Nu spun că niciodată... Doar că nu încă.

Inima îmi bate puțin mai repede când mă uit la ea, imaginea nebunească pe care am avut-o în urmă cu câteva luni părând o realitate aproape palpabilă. Atunci păruse imposibilă, dar acum...

Incapabilă să își controleze entuziasmul, Mia își desprinde mâna din a mea și le arată inelul cu diamant de pe deget.

— Ne-am logodit!

Țipătul pe care îl scoate mama aproape reduce întregul bar la tăcere. Paul zâmbește lângă ea, așadar pare un semn bun. Mă trezesc analizându-i reacția ca să-mi dau seama dacă e dezamăgit, dacă crede că nu sunt destul de bun pentru fiica lui, că ea ar putea găsi pe cineva mai potrivit, dar nu observ nimic. În schimb, se ridică în picioare și mă apucă de mână, smucindu-mă într-o îmbrățișare strânsă, aproape violentă.

— Sunt mândru de tine, zice el, iar cuvintele lui îmi liniștesc gândurile sâcâitoare.

Urmează alte îmbrățișări, întrebări insuportabile, etalarea inelului de încă o sută de ori, și nici măcar nu-mi termin băutura când se calmează spiritele. Începem să vorbim despre date și locații, iar fetele se entuziasmează la ideea de-a face nunta la casa de lângă lac, o conversație în care nu mă implic, alegând doar să mă bucur de fericirea lor.

Totul este aproape liniștit și relaxant și cred că seara s-ar putea termina cu bine. Asta până când ni se aduce lista pentru karaoke la masă, iar logodnica mea radiază cu un entuziasm viclean. Și trebuie să mă abțin să nu râd, căci știu exact ce are în minte.

Trăgând-o mai aproape, îi șoptesc la ureche:

– Nici măcar să nu te gândeşti la asta, Kitten.

Dar ea este o răzgâiată încăpăţânată şi nu o pot opri.

Când ia creionul din pahar, râde.

– Oh, haide, Garrett! Ai făcut lucruri mai nebuneşti pe scenă.

REGULA #39:
După faptă, și răsplată.

Epilogul Miei

Aproape doi ani mai târziu

— Nu din nou! strig eu când el apasă butonul vibratorului roz.

Acesta pornește, iar în clipa în care îmi atinge clitorisul, chiar și la cea mai mică setare, mă topesc în saltea.

— Încă o dată, Kitten, îmi șoptește pe coapsă când mă forțează să mai am un orgasm *aproape* împotriva voinței mele. Mai dă-mi doar unul.

Este al patrulea din seara asta. Fără să număr orgasmele de dimineață sau pe cel pe care mi l-a provocat când eram în liftul hotelului – cu camerele de supraveghere în funcțiune. Este un miracol că nu am fost dați afară din hotel.

Dar asta nu e doar o vacanță aniversară, ci și o misiune.

Mă încalecă, liniștindu-mi gândurile cu un sărut pasional.

— Ți-am spus că am o surpriză pentru tine, nu?

— Mhm, răspund eu, prea obosită să-mi mai țin ochii deschiși.

— Uită-te la mine, Kitten! îmi ordonă când îngenunchează între picioarele mele.

Aruncând o privire spre el, observ mica sticlă transparentă de lubrifiant din mâinile lui şi deschid ochii. Ridicându-mă pe coate, mi se usucă gura şi îmi creşte pulsul.

— Acum?

El dă din cap.

— Nu aşa se fac copiii, Garrett, îi spun când îl privesc cu dorinţă carnală şi entuziasm în ochi.

— Cred că ne-am străduit destul să facem copii săptămâna asta, Kitten. Te-am umplut de spermă, nu există nicio şansă să nu fi rămas însărcinată.

Înghit în sec, simţind fluturi în stomac la auzul cuvintelor sale. Nu doar la ideea că sunt plină de sperma lui – căci sunt – ci la aceea a unui copilaş care creşte înăuntrul meu.

Cu un clic, capacul sticlei se deschide, iar el îşi picură încet două picături de lubrifiant pe degete.

— Îţi aminteşti seara voaiorilor de la club? mă întreabă când îmi depărtează picioarele şi îmi masează delicat gaura strâmtă.

Rămân cu gura căscată şi mă prăbuşesc pe saltea.

— Cum aş putea să uit? îi răspund, scâncind. Ţi-am văzut fundul drăguţ cu o piatră azurie strânsă între buci. Toţi din Briar Point ţin minte seara aia.

Spunând-o, îşi bagă degetul în mine şi suspin. Îl mişcă lent înăuntru şi în afară, introducându-l pe al doilea până ce mă zvârcolesc, gâfâind de dorinţă.

— Trage-mi-o odată, Garrett! îl implor eu, iar el răspunde chicotind.

— Dar îmi place foarte mult să te tachinez.

— Eşti un ticălos, îi şoptesc jucăuş.

Apoi, mai aud o dată zgomotul sticlei și-mi ridic privirea ca să îl văd cum își unge penisul cu lubrifiant.

Când îi simt vârful la intrarea din spate, mă încordez. Închid strâns ochii și, în loc să se împingă, se retrage.

— Știi regulile, Kitten.

Deschid ochii, îl privesc și simt că mă ustură din cauza lacrimilor – cu atâta dragoste și fericire se uită la mine ochii lui albaștri, șireți. Când faci sex anal, chiar e ciudat să plângi de fericire, dar, cu Garrett, nimic nu e niciodată normal.

— Sărută-mă, îi zic în șoaptă, iar el îmi răspunde rapid, întinzându-se peste mine și lipindu-și buzele moi de ale mele.

Este un sărut cu care m-am obișnuit până acum, dar tot îmi face inima să bată mai tare de fiecare dată.

— Ești pregătită? mormăie el.

Nerăbdătoare, încuviințez din cap.

Ridicându-se din nou, îmi poziționează picioarele pe brațe lui și își împinge scula în mine, trecând de inelul de mușchi, până când sunt copleșită de noua senzație de împlinire.

— Ești bine? întreabă el, oprindu-se imediat ce mă pătrunde profund.

— Da, mormăi eu, arcuindu-mi spatele, iar picioarele încep să-mi tremure.

Când începe să se miște, scoate un geamăt ușor, uitându-se la locul în care mi-o trage.

— La naiba, iubito! Aș vrea să poți vedea asta. Este atât de erotic! Mica mea pisicuță obscenă.

Se mișcă lent, dar intră atât de adânc de fiecare dată, încât simt că trupurile noastre sunt unul singur mai mult decât în timpul sexului obișnuit. Mă ia de o

mână, împletindu-și strâns degetele cu ale mele, iar pe cealaltă o întinde spre un obiect din pat. Mintea mea este distrasă de senzație, încât nu-mi dau seama ce face până nu simt vibrația direct pe clitoris.

De data asta, țipetele pe care le scot cu siguranță o să-i facă să ne dea afară din hotel.

Îmi depărtez și mai mult genunchii, penisul lui mișcându-se mai rapid și, practic, plutesc deasupra patului. Nu seamănă cu nimic din ceea ce am mai făcut până acum. Chiar și cu dopul anal pe care l-am folosit *amândoi*. E ca și când cele mai bune senzații s-ar contopi într-una singură. Uită de artificii și orgasme – corpul meu este o explozie imensă de plăcere.

Ne ținem atât de strâns de mână, încât îmi intră unghiile în pielea palmei lui. Mi-o trage dur, gemând la fiecare împingere violentă a mădularului. Până când, în cele din urmă, amândoi avem orgasm. Mă aflu în plin climax când iese din mine, vărsându-și sperma pe tot pântecele meu. Furnicăturile din fiecare centimetru al cărnii mele sunt atât de intense, că nici măcar nu simt jeturile calde pe care le eliberează.

Mi se pare că trec ore bune cât gâfâim amândoi la unison. Nu adorm, dar cu siguranță nu sunt complet trează când simt cum îmi șterge delicat pielea. După ce azvârle cârpa în baie, se prăbușește lângă mine pe pat, lăsându-și mâna pe moliciunea stomacului meu, exact în același loc pe care tocmai l-a curățat.

În ultima vreme, face des asta. Întotdeauna pare să se gândească la ce ne-ar putea rezerva viitorul. Bărbatul cândva mulțumit să fie celibatar – sau așa spunea el – a fost foarte nerăbdător să facă fiecare pas înainte în relația noastră. Mutatul împreună, căsătoria, cumpărarea primei case, iar apoi asta.

Oricât de mult și-a dorit, după nuntă nu ne-am apucat imediat de făcut copii. A vrut să fie pregătit, pe cât de mult posibil. Pentru el, asta a însemnat cel puțin un an întreg de terapie, antidepresive și trei sute șaizeci și cinci de zile ca să-și demonstreze că are totul sub control. Încrederea mea în el nu a șovăit niciodată.

Episoadele nu au dispărut complet și nu o să o facă vreodată. Dar, cel puțin acum, poate să le depășească și să fie în continuare un soț iubitor și patronul implicat al unui club. Și sper că, în curând, un tată devotat.

M-am bucurat cu adevărat că ne-am acordat un răgaz. Oricât am tânjit să port un mic îngeraș cu ochi albaștri în pântec, am vrut ca mai întâi să-mi petrec singură timpul cu Garrett. Abia începusem să fac sex și să lucrez la club. Erau multe perversiuni pe care voiam să le explorez înainte să mă-ncurce o burtă mare.

— Deja ai adormit? șoptește el pe fruntea mea.

— Aproape, răspund eu.

Când mă ghemuiesc în brațele lui, toți mușchii din corp mă dor. Ne-am tras-o mai mult în hotelul ăsta decât în ultimii doi ani, iar asta spune multe, având în vedere unde lucrăm.

A fost ideea lui să venim în Japonia pentru aniversarea noastră și cred că m-a adus doar pentru karaoke, al doilea lucru bun pe care l-am făcut toată săptămâna. Aseară am închiriat o cameră, în timp ce el s-a îmbătat pentru prima dată în mai mult de un an, doar urmărindu-mă cum cânt până aproape am rămas fără voce.

Apoi, m-a pus să cânt de la început până la final melodia „Criminal" a Fionei Apple, cât am stat în poala lui, el ținându-și mâna sub rochia mea. A fost aproape imposibil să termin ultimul refren. Aparent, în timpul unui orgasm nu este ușor să faci karaoke.

— La ce te gândești? mă întreabă Garrett.

— La Fiona Apple, mormăi adormită.

— Oh, da, a fost distractiv! Hei, ar trebui să organizăm o noapte de karaoke la club. Oamenii pot să cânte în timp ce și-o trag, spune cu prea multă energie pentru un bărbat care abia a ejaculat atât de intens, încât aproape a rupt patul.

— Este o idee îngrozitoare, iubitule.

— Dacă ar putea să reușească cineva asta, tu ai fi aceea, îmi spune și mă sărută pe obraz.

— Emerson nu ar accepta niciodată.

— Probabil că nu.

Cască, lipindu-mă de pieptul lui.

— În plus, cred c-am să fiu prea ocupată ca să mă implic în noile proiecte de la club, șoptesc eu. Presupunând că ne-am atins scopul în călătoria asta.

— Ei bine, dacă nu am reușit, o să fim nevoiți să mai încercăm.

— Bun plan!

Vocile noastre s-au transformat în niște șoapte acum, silabe adormite în întuneric. Dar, înainte să adorm și să visez la clubul de sex cu karaoke, îi spun încet:

— Te iubesc!

Mă cuprinde de umeri, strângându-i ușor.

— Și eu te iubesc, răzgâiato!

Mulțumiri

Mulțumesc că ai citit *Privește-mă*, chiar am vrut să scriu o carte plăcută, sexy și extrem de erotică despre cel mai mare fraier de la Salacious Players Club și sper că am reușit, dar este clar că Garrett avea alte planuri. Așa cum se întâmplă deseori, personajul e mai complex decât am crezut inițial. Din senin, ceea ce s-a vrut la început a fi o carte amuzantă, pe care să o scriu repede, s-a transformat într-una foarte importantă. Știi că un personaj contează mult când te trezești vorbind despre el în mai multe ședințe de terapie.

Dacă te vei simți vreodată ca Garrett, chiar și pentru o secundă, te înțeleg.

Dacă ai simțit vreodată că depresia este mai puternică decât tine, te înțeleg.

Iar dacă ai simțit vreodată că a trebuit să-l ascunzi pe Marele Trist deoarece erai prea speriat să fii vulnerabil sau să pari slab, te înțeleg.

Nu ești slab. Ești un războinic. Și ești minunat.

Dacă ai să înveți ceva din cartea asta, sper că știi că poți fi amuzant și uneori puțin trist, sexy și emotiv, excitat și anxios, sufletul petrecerii și cel care are cele mai multe secrete. Sau, de fapt, orice combinație.

Cel mai important lucru este că tu continui să exiști. Să nu lași niciodată furtuna să câștige. Vă iubesc enorm pe toți și sper că, chiar dacă numai preț de o secundă cât ai citit *Privește-mă*, nu te-ai simțit singur.

Bine, destul cu discuțiile triste! Să trecem la MULȚUMIRI, pentru că a fost cea mai dificil de scris carte

și sunt mulți cei cărora le sunt recunoscătoare. Nu am făcut-o singură nici măcar pentru o secundă.

Echipa mea.

Amanda Anderson, mâna mea dreaptă. Mai mult decât un agent de publicitate, prietena mea și cea care m-a încurajat cel mai mult. Nu mă crezi? Am mesajele vocale drept dovadă. Universul ne-a adus intenționat împreună. Am s-o repet până la moarte.

Amanda Kay Anderson, pentru că l-a plăcut atât de mult pe Drake, încât a citit mai multe versiuni greșite ale poveștii lui înainte să-l las, pur și simplu, să și-o exprime singur. Și pentru că este sufletul meu pereche.

Adrian Babst, pentru că ți-ai făcut timp să-mi citești poveștile. Te apreciez foarte mult. Sper că știi asta. Sper să-ți pot oferi jumătate din sprijinul pe care mi l-ai oferit tu.

Rachel Leigh. Sora mea! Ai fost promovată.

Editorului meu, Rebecca, de la Fairest Reviews. A fost minunat cum m-ai încurajat, dar editările tale dure au fost și mai bune. Îmi place că poți să le faci pe ambele.

Redactorului meu, Rumi Khan. Sufletul tău dulce îmi ușurează viața. Și faptul că tu știi dacă *hand job* se scrie împreună sau separat.

Misty. Îți mulțumesc că m-ai făcut să zâmbesc în timpul furtunii!

Asistentei mele dure, Lori, care lucrează neîncetat și altruist în spatele scenei. Niciuna dintre cărțile mele nu ar fi apărut fără tine.

Celui mai Drăguț grup de cititori din lume!

Și frumoșilor mei Păcătoși!

Tuturor cititorilor, celor care au promovat cărțile pe TikTok și Instagram, prea mulți ca să-i enumăr, și care m-au primit cu brațele deschise pe mine și cărțile

mele. Nu primiți suficientă recunoaștere pentru contribuția voastră în această comunitate. M-ați căutat după *Laudă-mă*, ca să-mi oferiți sprijinul și urările voastre de bine, iar un asemenea gest nu poate fi apreciat suficient.

Și, în cele din urmă, îi mulțumesc lui Garrett pentru că m-a lăsat să îi spun povestea, chiar și cu părțile ei mai puțin bune.

Dacă tu sau vreun cunoscut se simte vreodată disperat, vă rog să căutați ajutor. E-mailul meu, adresa de messenger sau orice altă metodă de comunicare sunt mereu disponibile. Nu sunteți singuri.

Despre autoare

Sara Cate scrie povești despre iubiri interzise, cu multă neliniște, o oarecare diferență de vârstă și multe momente fierbinți.

Trăind în Arizona cu soțul și copiii ei, Sara își petrece majoritatea timpului citind, scriind sau făcând prăjituri.